மனித முன்னேற்றத் தீர்வு

L2Q கேள்வியிடும் முறைமை தான் விடுபட்ட கல்விப் பாதை

SEAN GRINYER

ISBN 9781911829300

worldeducation.online
q2l.online

உள்ளடக்கம்

குழந்தைகளுக்கு L2Q கேள்வியிடும் கருவித்தொகுப்பு ஏன் தேவை.......... 4-21

ஏன் L2Q முறைமை தான் விடுபட்ட கல்விப் பாதை........................ 22-27

L2Q கேள்வியிடும் கருவித்தொகுப்பு

1. மூலம் மற்றும் தோற்றம்.................. 28-66
2. ஆதாரத் தரநிலை.......................... 67-107
3. ஊக்கமும் ஆதாயமும்...................108-143
4. பண்பும் ஒருமைத்தன்மையும்.........144-180
5. கேள்வியிட அனுமதி.....................181-218
6. உணர்ச்சி செல்வாக்கு..................219-269
7. கதையாடல் மற்றும் யதார்த்தம்.....270-311
8. உளவியல் தாக்கம்.......................312-346
9. எங்கும் அதே தரநிலையைப் பயன்படுத்து...............................347-380

மனித முன்னேற்றம்........................381-422

நீங்கள் காண முடியாததிலிருந்து
நீங்கள் கற்றுக்கொள்ள முடியாது

குழந்தைகளுக்கு L2Q கேள்வியிடும் கருவித்தொகுப்பு ஏன் தேவை

குழந்தைகளின் மனங்களைப் பாதுகாக்கவும், கற்றலை முன்னேற்றவும், உண்மையைப் பகுத்தறியவும், வஞ்சகத்தின் மீள்நிகழ்வை முறியடிக்கவும் L2Q கேள்வியிடும் கருவித்தொகுப்பை குழந்தைகளுக்கு வழங்குதல்

குழந்தைகள் தங்களை எது வடிவமைக்கிறது என்பதை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ளும் முன்பே, உலகச் சூழல் அவர்களின் மனங்களையும் கற்றலையும் வடிவமைக்கிறது.

அதனால்தான் குழந்தைகளுக்கு L2Q கேள்வியிடும் கருவித்தொகுப்பு தேவைப்படுகிறது.

L2Q கேள்வியிடும் கருவித்தொகுப்பு ஒரு சாதாரண கல்வி வளம் அல்ல.

இது ஆதாரங்களின் புத்தகத்திலிருந்து உருவாக்கப்பட்டு, World Education Online வழியாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட, உலகிற்கு புதிதான ஒரு கட்டமைக்கப்பட்ட கல்வி முறையாகும். உண்மையான உலகச் சூழலை எவ்வாறு கேள்வியிடுவது, உண்மையை எவ்வாறு பகுத்தறிவது, சுயாதீன சிந்தனையை எவ்வாறு

வளர்ப்பது, மேலும் உருவாக்கப்பட்ட பொய்கள் குழந்தைகளின் மனங்களையும் கற்றலையும் வடிவமைப்பதை எவ்வாறு தடுக்குவது என்பதைக் கற்றுக்கொள்ள அவர்களுக்கு ஒரு கட்டமைக்கப்பட்ட முறையை வழங்குவதே இதன் நோக்கம்.

L2Q கேள்வியிடும் கருவித்தொகுப்பு குழந்தைகளிடம் என்ன சிந்திக்க வேண்டும் என்று சொல்லாது.

தகவல்கள், பெரியவர்கள், பள்ளிகள், அமைப்புகள், பணம், அதிகாரம், கதையாடல்கள், நடத்தை, உளவியல் தாக்கம் மற்றும் அவர்களுடைய சொந்த முன்கருதல்கள் உட்பட, தங்களுக்கு காட்டப்படுகிற அனைத்தையும் ஒரே தரநிலையின்படி கேள்வியிட குழந்தைகளுக்கு L2Q கேள்வியிடும் கருவித்தொகுப்பு ஒரு கட்டமைக்கப்பட்ட முறையை வழங்குகிறது.

எது உண்மை என்பதைச் சோதிக்கவும், வஞ்சகத்தை அடையாளம் காணவும், உளவியல் தாக்கத்தைப் புரிந்துகொள்ளவும், எங்கும் அதே தரநிலையைப் பயன்படுத்தவும் இது அவர்களுக்கு கற்பிக்கிறது.

இது வெறும் அதிக தகவல்களை கற்றுக்கொள்வது பற்றியது மட்டுமல்ல.

உருவாக்கப்பட்ட பொய்கள், மீண்டும் மீண்டும் சொல்லப்படும் கதையாடல்கள், உணர்ச்சி செல்வாக்கு, பயம், அதிகாரம், மௌனம், சார்பு மற்றும் வஞ்சகம் ஆகியவை உலகைப் பற்றிய அவர்களின் பார்வையை வடிவமைக்கும் முன்பே, உலகச் சூழலை கேள்வியிடுவதற்கான கருவிகளை குழந்தைகளுக்கு வழங்குவது பற்றியது.

குழந்தைகளுக்கு சரியாக எவ்வாறு கேள்வியிடுவது கற்பிக்கப்படாதபோது, மீண்டும் மீண்டும் நிகழ்வது, பாதுகாக்கப்படுவது, மறைக்கப்படுவது, இயல்பானதாக மாற்றப்படுவது மற்றும் உண்மையாக முன்வைக்கப்படுவது ஆகியவற்றின் தாக்கத்திற்கு அவர்களின் மனங்கள் திறந்தவையாக விடப்படுகின்றன.

உருவாக்கப்பட்ட பொய்கள் குழந்தைகளை தவறாக வழிநடத்துவது மட்டுமல்ல.

குழந்தைகள் உலகைக் காணும் விதம், கற்றுக்கொள்ளும் விதம், சிந்திக்கும் விதம், நம்பும் விதம், புரிந்துகொள்ளும் விதம் மற்றும் உலகிற்கு பதிலளிக்கும் விதம் ஆகிய அனைத்தையும் அவை பாதிக்கின்றன.

உளவியல் தாக்கமும் குழந்தைகளின் மனங்களும்

உளவியல் தாக்கம் L2Q கேள்வியிடும் கருவித்தொகுப்பின் மிக முக்கியமான பகுதிகளில் ஒன்றாகும்.

வஞ்சகம் குழந்தைகள் அதை அடையாளம் காணும் கருவிகளைப் பெறும் முன்பே மனத்தின் வழியாக செயல்படுவதால் உளவியல் தாக்கம் முக்கியமானது.

மீண்டும் மீண்டும் நிகழ்வது, வெகுமதி அளிக்கப்படுவது, பயப்படப்படுவது, மறைக்கப்படுவது, இயல்பானதாக மாற்றப்படுவது, பாதுகாக்கப்படுவது அல்லது உண்மையாக முன்வைக்கப்படுவது ஆகியவை குழந்தைகளின் பார்வை, கற்றல், நம்பிக்கை, புரிதல் மற்றும் நடத்தை ஆகியவற்றை வடிவமைக்கின்றன.

தகவல்கள், கதைகள், அமைப்புகள், அதிகாரம், பயம், அழுத்தம், வெகுமதி, தண்டனை, மௌனம், மீள்நிகழ்வு மற்றும்
உணர்ச்சி செல்வாக்கு
ஆகியவை அவர்களின் மனங்களை எவ்வாறு பாதிக்கின்றன என்பதை கேள்வியிடுவதற்கான கருவிகள் குழந்தைகளுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.

உளவியல் தாக்கத்தை கேள்வியிட குழந்தைகள் கற்றுக்கொள்ளும்போது, உலகச் சூழல் மனிதர்களை உள்ளிருந்து எவ்வாறு வடிவமைக்கிறது என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்ளத் தொடங்குகிறார்கள்.

அந்தப் புரிதல் அவர்களின் மனங்களைப் பாதுகாக்கிறது.

அது கற்றலை முன்னேற்றுகிறது.

அது சுயாதீன சிந்தனையை வளர்க்கிறது.

அது உண்மையைப் பகுத்தறியும் திறனை குழந்தைகளுக்கு வழங்குகிறது.

உருவாக்கப்பட்ட பொய்கள்
ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, மீள்நிகழ்த்தப்பட்டு,
தலைமுறை தலைமுறையாகப் பெறப்படுவதற்குப் பதிலாக
கேள்வியிடப்பட்டு, சோதிக்கப்பட்டு,
வெளிப்படுத்தப்படுவதால், வஞ்சகம்
குழந்தைகளின் மனங்களின் வழியாக
செயல்படும் கட்டுப்பாட்டு பாதையாக
இருப்பதை அது அகற்றுகிறது.

மன நல்வாழ்வும் வஞ்சகத்தை அகற்றுதலும்

வஞ்சகம் உண்மையை மறைப்பது மட்டுமல்ல.

குழந்தைகள் எவ்வாறு உணர்கிறார்கள், சிந்திக்கிறார்கள், நம்புகிறார்கள், கற்றுக்கொள்கிறார்கள் மற்றும் உலகைக் காண்கிறார்கள் என்பதையும் அது பாதிக்கிறது.

உருவாக்கப்பட்ட பொய்கள், மீண்டும் மீண்டும் சொல்லப்படும் கதையாடல்கள், பயம், மௌனம், உணர்ச்சி செல்வாக்கு, அழுத்தம், அதிகாரம் மற்றும் வஞ்சகம் ஆகியவற்றால் குழந்தைகள் சூழப்பட்டிருக்கும்போது, உலகம் உண்மையில் இருக்க வேண்டியதைவிட இருண்டதாகவும், குழப்பமானதாகவும், அச்சுறுத்தலானதாகவும், நம்பிக்கையற்றதாகவும் தோன்றச் செய்யப்படுகிறது.

அது குழந்தைகளின் மனங்களை பாதிக்கிறது.

அது அவர்களின் கற்றலை பாதிக்கிறது.

உலகைப் புரிந்துகொள்ளும் திறனில் அவர்களுக்கு உள்ள நம்பிக்கையை அது பாதிக்கிறது.

எது உண்மை என்பதை நம்பும் அவர்களின் திறனை அது பாதிக்கிறது.

அதனால்தான் குழந்தைகளின் மனங்களைப் பாதுகாப்பதற்கும், கற்றலை வலுப்படுத்துவதற்கும், கல்வியின் வழியாக மன நல்வாழ்வை மேம்படுத்துவதற்கும் L2Q கேள்வியிடும் கருவித்தொகுப்பு மையமாகிறது.

குழந்தைகளுக்கு சரியாக கேள்வியிடுவதற்கான கருவிகள் வழங்கப்படும்போது, வஞ்சகம்

அவர்களின் பார்வையின் மீது கொண்டிருக்கும் பிடியை இழக்கத் தொடங்குகிறது.

உருவாக்கப்பட்ட பொய்கள் உட்கொள்ளப்படுவதற்குப் பதிலாக கேள்வியிடப்படுகின்றன.

பயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட கதையாடல்கள் மீண்டும் சொல்லப்படுவதற்குப் பதிலாக சோதிக்கப்படுகின்றன.

அதிகாரம் கண்மூடித்தனமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதற்குப் பதிலாக ஆராயப்படுகிறது.

உணர்ச்சி செல்வாக்கு அவர்களின் சிந்தனையை கட்டுப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக அடையாளம் காணப்படுகிறது.

மௌனம் மறைந்த தீங்குகள் தொடர அனுமதிக்கப்படுவதற்குப் பதிலாக கேள்வியிடப்படுகிறது.

புரிந்துகொள்ள எவ்வாறு என்பதை கற்பிக்கப்படாத ஒரு உலகுக்குள் குழந்தைகள் தனியாக விடப்படுவதில்லை.

அவர்களின் மனங்களை எது வடிவமைக்கிறது என்பதை கேள்வியிட ஒரு கட்டமைக்கப்பட்ட முறை அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது.

உண்மையை உருவாக்கப்பட்ட பொய்களிலிருந்து பிரித்தறியும் ஒரு வழி அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது.

வஞ்சகம், பயம், கதையாடல்கள், மௌனம் மற்றும் உளவியல் தாக்கம் ஆகியவற்றால் உருவாக்கப்பட்ட இருண்ட பதிப்பை மட்டும் பார்ப்பதற்குப் பதிலாக, உலகை தெளிவாகக் காணும் ஒரு வழி அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது.

வஞ்சகம் குழந்தைகளின் புரிதலிலிருந்து அகற்றப்படும்போது, உலகம் நம்பிக்கையற்றதாகவும், குழப்பமானதாகவும் அல்லது இருண்டதாகவும் தோன்ற வேண்டியதில்லை.

நடத்தை, அமைப்புகள், ஊக்கக்காரணங்கள், மௌனம், கதையாடல்கள் மற்றும் கட்டமைக்கப்பட்ட ஆதார அடிப்படையிலான L2Q கேள்வியிடும் பாதை இல்லாமை ஆகியவற்றின் வழியாக பிரச்சினைகள் உருவாக்கப்படுகின்றன, மீண்டும் நிகழ்கின்றன, பாதுகாக்கப்படுகின்றன மற்றும் தொடர்கின்றன என்பதை குழந்தைகள் காணத் தொடங்குகிறார்கள்.

அதாவது, உலகம் அவர்கள் கேள்வியிடும், புரிந்துகொள்ளும், கற்றுக்கொள்ளும் மற்றும் மேம்படுத்த உதவும் ஒன்றாக மாறுகிறது.

குழந்தைகள் இனி உலகின் பாரத்தை மட்டும் உட்கொள்வதில்லை என்பதால் இது மன நல்வாழ்வை வலுப்படுத்துகிறது.

அவர்கள் அதை எவ்வாறு புரிந்துகொள்வது என்பதை கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

அதை எவ்வாறு கேள்வியிடுவது என்பதை கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

எது உண்மை என்பதை எவ்வாறு காண்பது என்பதை கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

சுயாதீன சிந்தனையை எவ்வாறு வளர்ப்பது என்பதை கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

குழந்தைகளுக்கு L2Q கேள்வியிடும் கருவித்தொகுப்பை வழங்குவது, உலகைப் பற்றிய அவர்களின் பார்வையிலிருந்து வஞ்சகத்தை அகற்றுவதற்கான முறையை வழங்குவதன் மூலம் அவர்களின் மனங்களைப் பாதுகாக்கிறது.

வஞ்சகம் குழந்தைகளின் மனங்களின் வழியாகச் செல்லும் பாதையை இழக்கும் போது, பயம், குழப்பம், பொய்யான இருள் மற்றும் மீண்டும் மீண்டும் சொல்லப்படும் கதையாடல்கள் குழந்தைகள் யதார்த்தத்தை எவ்வாறு காண்கிறார்கள் என்பதை வடிவமைக்கும் சக்தியை இழக்கின்றன.

மௌனம், பணம் மற்றும் வஞ்சகத்தைப் பாதுகாக்கும் இயங்குமுறையை கேள்வியிடுதல்

வஞ்சகம் மௌனத்தால் பாதுகாக்கப்படுவதால் குழந்தைகளுக்கு L2Q கேள்வியிடும் கருவித்தொகுப்பும் தேவைப்படுகிறது.

மௌனம் வெறுமையானது அல்ல.

மௌனம் கேள்வியிடப்படாததைப் பாதுகாக்கிறது.
மக்கள் சொல்ல அஞ்சுவதை மௌனம் பாதுகாக்கிறது.

அமைப்புகள் வெளிப்பட வேண்டாம் என்று விரும்புவதை மௌனம் பாதுகாக்கிறது.

பணம், சார்பு, வேலைவாய்ப்பு, பதவி, புகழ், அதிகாரம் மற்றும் பயம் மறைத்து வைப்பதை மௌனம் பாதுகாக்கிறது.

இது முக்கியமானது, ஏனெனில் குழந்தைகள் ஏற்கனவே மௌனம் செயல்படும் ஒரு உலகுக்குள் கல்வி பெறுகிறார்கள்.

அவர்கள் கற்பிக்கப்பட்ட, பயிற்சியளிக்கப்பட்ட, சம்பளம் வழங்கப்பட்ட மற்றும் தாங்கள் கல்வி பெற்ற அதே அமைப்புக்குள் தகவல்களை கற்பிக்க, வழங்க, மீண்டும் சொல்ல மற்றும் மதிப்பிடும் பங்கை

ஏற்ற அமைப்பில் வைக்கப்பட்ட பெரியவர்களால் கற்பிக்கப்படுகிறார்கள்.

அதனால் ஆசிரியர்கள் கெட்டவர்கள் என்று பொருள் இல்லை.

L2Q குழந்தைகளுக்கு கேள்வியிட கற்பிக்கும் அதே உலகச் சூழலுக்குள் கல்வியும் அமைந்திருக்கிறது என்பதையே அது பொருள்படுத்துகிறது.

தற்போதைய கல்வி மௌனத்தின் பின்னுள்ள இயங்குமுறையை கேள்வியிட குழந்தைகளுக்கு சரியாக கற்பிப்பதில்லை.

பணம் எதைப் பாதுகாக்கிறது, சார்பு எதை கட்டுப்படுத்துகிறது, வேலைவாய்ப்பு எதைத் தேவைப்படுத்துகிறது, அதிகாரம் எதைத் தடுக்கிறது, புகழ் எதை மறைக்கிறது, பயம் எதை மௌனப்படுத்துகிறது, ஊக்கக்காரணங்கள் எதை வடிவமைக்கின்றன, அமைப்புகள் எதைத் தொடர அனுமதிக்கின்றன என்பதை கேட்கவும் அது குழந்தைகளுக்கு சரியாக கற்பிப்பதில்லை.

மௌனத்தை கேள்வியிட குழந்தைகளுக்கு கற்பிக்கப்படாதபோது, உலகம் தங்களுக்கு காட்டப்படுகிறபடியே அதை ஏற்றுக்கொள்ள அவர்கள் கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

மீண்டும் நிகழ்வதை அவர்கள் கற்றுக்கொள்கிறார்கள்; ஆனால் மறைக்கப்படுவதை அல்ல.

அங்கீகரிக்கப்படுவதை அவர்கள் கற்றுக்கொள்கிறார்கள்; ஆனால் பாதுகாக்கப்படுவதை அல்ல.

கற்பிக்கப்படுவதை அவர்கள் கற்றுக்கொள்கிறார்கள்; ஆனால் தவிர்க்கப்படுவதை அல்ல.

உருவாக்கப்பட்ட பொய்கள், வஞ்சகம், பயம், சார்பு மற்றும் மீளும் வடிவங்களை நிலைநிறுத்தும் இயங்குமுறையைப் புரிந்துகொள்ளாமல், உலகச் சூழலுக்குள் செயல்பட அவர்கள் கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

அந்த இயங்குமுறையை கேள்வியிடுவதற்கான முறையை L2Q கேள்வியிடும் கருவித்தொகுப்பு குழந்தைகளுக்கு வழங்குகிறது.

அது அவர்களுக்கு இவ்வாறு கேட்க கற்பிக்கிறது:

எது சொல்லப்படவில்லை?

அது ஏன் சொல்லப்படவில்லை?

மௌனத்தால் யார் பயனடைகிறார்கள்?

பணம் எதைப் பாதுகாக்கிறது?

சார்பு எதை கட்டுப்படுத்துகிறது?

பயம் எதைத் தடுக்கிறது?

அதிகாரம் மக்கள் எதை கேள்வியிடுவதைத் தடுக்கிறது?

மக்கள் மௌனமாக இருப்பதால் எந்த மீளும் வடிவம் தொடர்கிறது?

அதனால்தான் குழந்தைகளின் மனங்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் அவர்களின் கற்றலை முன்னேற்றுவதற்கும் மௌனத்தை கேள்வியிடுதல் அவசியமானது.

குழந்தைகள் மௌனத்தை கேள்வியிட கற்றுக்கொள்ளும்போது, கல்வி, அமைப்புகள், அதிகாரம், கதையாடல்கள், பணம் மற்றும் மீண்டும் நிகழும் நடத்தை ஆகியவற்றின் மேற்பரப்புக்குப் பின்னால் மறைந்திருப்பதை அவர்கள் காணத் தொடங்குகிறார்கள்.

மௌனம் எதைப் பாதுகாக்கிறது என்பதை அவர்கள் காணும்போது, வஞ்சகத்தின் பின்னுள்ள இயங்குமுறையை அவர்கள் புரிந்துகொள்ளத் தொடங்குகிறார்கள்.

வஞ்சகத்தின் பின்னுள்ள இயங்குமுறையை அவர்கள் புரிந்துகொள்ளும்போது, சுயாதீன சிந்தனை வளர்கிறது.

சுயாதீன சிந்தனை வளரும்போது, உருவாக்கப்பட்ட பொய்கள் குழந்தைகளின்

மனங்களின் வழியாகச் செல்லும் பாதையை இழக்கின்றன.

இவ்வாறே, உலகைப் பற்றிய குழந்தைகளின் பார்வையிலிருந்து வஞ்சகத்தை அகற்றுவதற்கான முறையை L2Q கேள்வியிடும் கருவித்தொகுப்பு அவர்களுக்கு வழங்குகிறது.

காட்டப்படுவது, மறைக்கப்படுவது, பாதுகாக்கப்படுவது, மீண்டும் நிகழ்வது, எதற்காக பணம் செலுத்தப்படுகிறது, எது பயப்படப்படுகிறது, எது மௌனப்படுத்தப்படுகிறது மற்றும் எது உண்மையாக முன்வைக்கப்படுகிறது என்பவற்றை கேள்வியிடும் திறனை அது அவர்களுக்கு வழங்குகிறது.

குழந்தைகளுக்கு உலகச் சூழலை வடிவமைக்கும் மௌனம், பணம், சார்பு, ஊக்கக்காரணங்கள் மற்றும் அதிகாரத்தை கேள்வியிட கற்பிக்காமல் தகவல்களை மீண்டும் சொல்ல கற்பிக்கும் வரை கல்வி மேம்பட முடியாது என்பதால், இது கல்வி மேம்பாட்டிற்கு மையமானது.

Q2L மற்றும் Young Questioners-க்கு இது ஏன் மையமானது

இது Q2L மற்றும் Young Questioners-க்கு மையமானது.

குழந்தைகள் பெற்றோர், ஆசிரியர்கள், பராமரிப்பாளர்கள், பள்ளிகள், கல்வி சூழல்கள் மற்றும் பொறுப்பான பெரியவர்கள் வழியாக பாதுகாப்பாக அணுகப்படுகிறார்கள்; அதனால் அதே உலகம் அவர்களை அதை மீண்டும் உருவாக்கும் வகையில் வடிவமைக்கும் முன்பே, சரியாக கேள்வியிடவும், உண்மையான உலகச் சூழலிலிருந்து கற்றுக்கொள்ளவும், சுயாதீன சிந்தனையை வளர்க்கவும் தேவையான கருவிகள் அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன.

குழந்தைகளிடம் என்ன சிந்திக்க வேண்டும் என்று சொல்வது இந்தப் பங்கு அல்ல.

அவர்கள் கேள்வியிடவும், காணவும், புரிந்துகொள்ளவும், உண்மையைப் பகுத்தறியவும், தங்கள் மனங்களைப் பாதுகாக்கவும், கற்றலை முன்னேற்றவும், உண்மையான உலகச் சூழலிலிருந்து கற்றுக்கொள்ளவும் L2Q முறையை வழங்குவதே இந்தப் பங்கு.

குழந்தைகள் பெரியவர்களிடமிருந்து மட்டும் கற்றுக்கொள்வதில்லை.

குழந்தைகள் மற்ற குழந்தைகளிடமிருந்தும் கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் கவனிக்கிறார்கள்.

அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் பாதிக்கிறார்கள்.

அவர்கள் கருத்துகள், நடத்தைகள், பழக்கங்கள், ஆர்வங்கள், புரிதல் மற்றும் சிந்திக்கும் முறைகளை பகிர்ந்துகொள்கிறார்கள்.

குழந்தைகளில் கேள்வியிடுதல் வளரும்போது, அது ஒரு குழந்தையிடமிருந்து மற்றொரு குழந்தைக்குப் பரவுகிறது.

குழந்தைகளில் புரிதல் வளரும்போது, அது ஒரு குழந்தையிடமிருந்து மற்றொரு குழந்தைக்குப் பரவுகிறது.

குழந்தைகளில் சுயாதீன சிந்தனை வளரும்போது, அது ஒரு குழந்தையிடமிருந்து மற்றொரு குழந்தைக்குப் பரவுகிறது.

கேள்வியிட கற்றுக்கொள்ளும் குழந்தைகள், மற்ற குழந்தைகளும் கேள்வியிட கற்றுக்கொள்ள உதவுகிறார்கள்.

புரிந்துகொள்ள கற்றுக்கொள்ளும் குழந்தைகள், மற்ற குழந்தைகளும் புரிந்துகொள்ள கற்றுக்கொள்ள உதவுகிறார்கள்.

சுயாதீன சிந்தனையை வளர்க்கும் குழந்தைகள், மற்ற குழந்தைகளும் சுயாதீன சிந்தனையை வளர்க்க உதவுகிறார்கள்.

அதனால்தான் மாற்றத்திற்கான முதன்மைப் பாதை குழந்தைகளாகும்.

இதன் விளைவு ஒரு குழந்தையுடன் நிற்காது.

அது குழந்தைகள் குழுக்கள், வகுப்பறைகள், பள்ளிகள், சமூகங்கள் மற்றும் எதிர்கால தலைமுறைகள் வழியாக நகர்கிறது.

குழந்தைகள் கேள்வியிட கற்றுக்கொள்ளும்போது, அவர்கள் காணத் தொடங்குகிறார்கள்.

அவர்கள் காணத் தொடங்கும்போது, அவர்கள் புரிந்துகொள்ளத் தொடங்குகிறார்கள்.

புரிதல் வளரும்போது, சுயாதீன சிந்தனை வளர்கிறது.

சுயாதீன சிந்தனை வளரும்போது, வஞ்சகம் தனது பாதையை இழக்கிறது.

வஞ்சகம் தனது பாதையை இழக்கும் போது, வஞ்சகத்திலிருந்து உருவான தீங்கு மனிதர்கள், கல்வி, அமைப்புகள் மற்றும் சமூகம் வழியாகச் செல்லும் தனது பாதையையும் இழக்கிறது.

அதனால்தான் குழந்தைகளுக்கு சரியாக கேள்வியிடும் திறனை வழங்குவது கல்வி செய்ய வேண்டிய மிக முக்கியமான செயல்களில் ஒன்றாகும்.

அது குழந்தைகளின் மனங்களைப் பாதுகாக்கிறது.

அது கற்றலை வலுப்படுத்துகிறது.

அது சுயாதீன சிந்தனையை வளர்க்கிறது.

அடுத்த தலைமுறைக்கு உண்மையைப் பகுத்தறியும் திறனை வழங்குவதன் மூலம், அது உலகிலிருந்து வஞ்சகத்தை அகற்றுகிறது.

குழந்தைகளுக்கு சரியாக கேள்வியிடுவதற்கான கருவிகள் தேவை.

அப்படித்தான் கற்றல் முன்னேறுகிறது.

அப்படித்தான் சுயாதீன சிந்தனை வளர்கிறது.

அப்படித்தான் வஞ்சகம் தனது பாதையை இழக்கிறது.

கல்வி அப்படித்தான் மேம்படுகிறது; அதன் மூலம் உலகமும்
மேம்படுகிறது.

உண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு உலகம், குழந்தைகளுக்கு சரியாக கேள்வியிடுவதற்கான கருவிகள் வழங்கப்படும் போது தொடங்குகிறது.

ஏன் L2Q கட்டமைக்கப்பட்ட ஆதார அடிப்படையிலான கேள்வியிடும் முறைமை தான் விடுபட்ட கல்விப் பாதை

L2Q கட்டமைக்கப்பட்ட ஆதார அடிப்படையிலான கேள்வியிடும் முறைமை எங்கிருந்து வந்தது என்பதால்தான் அது வேறுபட்டதாகும்.

அது ஆதாரங்களின் புத்தகத்திலிருந்து உருவாக்கப்பட்டது.

ஆதாரங்களின் புத்தகம் 30 ஆண்டுகளுக்கும் மேலான நேரமுத்திரையிடப்பட்ட நேரடி அனுபவங்கள், ஆதாரங்கள், பொது பதிவுகள், சவால் விடுதல்கள் மற்றும் உலகச் சூழல் தானாகவே காட்டிய மீளும் வடிவங்களை பதிவு செய்தது.

ஆதாரங்கள் அதிகரித்தபோது, ஒரு முரண்பாடு மேலும் மேலும் தெளிவாகத் தோன்றியது.

கேள்வியிடுதல் இருந்தது.

ஆனால் மீள்நிகழ்வு தொடர்ந்தது.

அதே வஞ்சகம் தொடர்ந்தது.

அதே மௌனம் தொடர்ந்தது.

அதே சார்பு தொடர்ந்தது.

அதே முரண்பாடுகள் தொடர்ந்தன.

அதே மீளும் வடிவங்கள் தொடர்ந்தன.

ஆதாரங்களின் புத்தகம் கேள்வியிடுதல் இல்லாததை வெளிப்படுத்தவில்லை.

கேள்வியிடுதல் ஏற்கனவே இருந்தபோதும் அதே உலகம் தொடர்ந்து மீள்நிகழ்ந்ததை அது வெளிப்படுத்தியது.

இந்த முரண்பாடே L2Q கட்டமைக்கப்பட்ட ஆதார அடிப்படையிலான கேள்வியிடும் முறைமையின் மையத்தில் உள்ளது.

கேள்வியிடுதல் ஏற்கனவே இருந்தால், ஏன் அதே வடிவங்கள் தொடர்ந்தன?

ஆதாரங்களின் புத்தகம் மீண்டும் மீண்டும் அதே முரண்பாட்டை வெளிப்படுத்தியது.

கேள்வியிடுதல் இருந்தது.

ஆனால் மீள்நிகழ்வு தொடர்ந்தது.

இதனால் பிரச்சினை கேள்வியிடுதல் இல்லாமை அல்ல என்பது தெரியவந்தது.

பிரச்சினை, உலகச் சூழலையே எவ்வாறு கேள்வியிடுவது என்பதை கற்றுக்கொள்வதற்கான ஒரு கட்டமைக்கப்பட்ட, ஆதார அடிப்படையிலான கல்விப் பாதை இல்லாமையாகும்.

மக்கள் கேள்விகள் கேட்கலாம்; இருந்தாலும் தங்களைச் சுற்றியுள்ள உலகின் மீள்நிகழ்வைத் தொடரலாம்.

மக்கள் கேள்விகள் கேட்கலாம்; இருந்தாலும் மீள்நிகழ்வை உருவாக்கும் அதே உலகச் சூழலால் தொடர்ந்து வடிவமைக்கப்படலாம்.

மக்கள் கேள்விகள் கேட்கலாம்; இருந்தாலும் மீளும் வடிவங்களைப் பாரம்பரியமாகப் பெறலாம், ஏற்றுக்கொள்ளலாம், பாதுகாக்கலாம் மற்றும் தொடரலாம்.

ஆகவே கேள்வியிடுதல் இருப்பது, மக்கள் எவ்வாறு கேள்வியிட வேண்டும் என்று கற்றுக்கொடுக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பதற்கான ஆதாரம் அல்ல.

கேள்வியிடுதல் இருப்பது, மீள்நிகழ்வை எது உருவாக்குகிறது என்பதை எவ்வாறு புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று மக்கள் கற்றுக்கொடுக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பதற்கான ஆதாரமும் அல்ல.

விடுபட்ட கூறு அதிக தகவல்கள் அல்ல.

தகவல்கள் ஏற்கனவே இருந்தன.

விடுபட்ட கூறு மேலும் அதிக கேள்வியிடுதல் அல்ல.

கேள்வியிடுதல் ஏற்கனவே இருந்தது.

விடுபட்ட கூறு, உலகச் சூழலையே எவ்வாறு கேள்வியிடுவது என்பதை கற்றுக்கொள்வதற்கான ஒரு கட்டமைக்கப்பட்ட, ஆதார அடிப்படையிலான கல்விப் பாதையாகும்.

கேள்வியிடுதல் ஏற்கனவே இருந்தபோதும் மீண்டும் மீண்டும் தொடர்ந்து வந்ததை ஆராய்வதற்கான ஒரு கட்டமைக்கப்பட்ட, ஆதார அடிப்படையிலான கல்விப் பாதை.

மீள்நிகழ்வை உருவாக்கும் இயங்குமுறைகளை ஆராய்வதற்கான ஒரு கட்டமைக்கப்பட்ட, ஆதார அடிப்படையிலான கல்விப் பாதை.

அந்த விடுபட்ட பாதையே L2Q கட்டமைக்கப்பட்ட ஆதார அடிப்படையிலான கேள்வியிடும் முறைமையாக ஆனது.

L2Q கட்டமைக்கப்பட்ட ஆதார அடிப்படையிலான கேள்வியிடும் முறைமை, ஆதாரங்களின் புத்தகத்தின் மூலம் நிறுவப்பட்ட ஆதார அடித்தளத்திலிருந்து உருவாக்கப்பட்டது.

கேள்வியிடுதல் ஏற்கனவே இருந்தபோதும் தொடர்ந்த மீளும் வடிவங்களை ஆதாரங்களின் புத்தகம் வெளிப்படுத்தியதால் அது உருவாக்கப்பட்டது.

ஆதாரங்களின் புத்தகம் ஒரு விடுபட்ட கல்விப் பாதையை வெளிப்படுத்தியதால் அது உருவாக்கப்பட்டது.

கேள்வியிடுதல் மற்றும் எவ்வாறு கேள்வியிடுவது என்பதை கற்றுக்கொள்வது ஒன்றல்ல என்பதை ஆதாரங்களின் புத்தகம் காட்டியதால் அது உருவாக்கப்பட்டது.

கேள்வியிடுதல் ஏற்கனவே இருந்தபோதும் மீண்டும் மீண்டும் தொடர்ந்து வந்ததை ஆராய்வதற்காக L2Q உருவாக்கப்பட்டது.

மீள்நிகழ்வு உருவாக்கும் விளைவுகளை மட்டும் ஆராய்வதற்குப் பதிலாக, மீள்நிகழ்வை உருவாக்கும் இயங்குமுறைகளை ஆராய்வதற்காக L2Q உருவாக்கப்பட்டது.

உலகச் சூழலுக்குள் வெறும் செயல்படுவதற்குப் பதிலாக, உலகச் சூழலையே ஆராய்வதற்காக L2Q உருவாக்கப்பட்டது.

உலகச் சூழலுக்குள் வெறும் இயங்குவதற்குப் பதிலாக, உலகச் சூழலை மக்கள் புரிந்துகொள்ள உதவுவதற்காக L2Q உருவாக்கப்பட்டது.

இதனால்தான் L2Q கட்டமைக்கப்பட்ட ஆதார அடிப்படையிலான கேள்வியிடும் முறைமை வேறுபட்டதாகும்.

இதனால்தான் L2Q கட்டமைக்கப்பட்ட ஆதார அடிப்படையிலான கேள்வியிடும் முறைமை விடுபட்ட கல்விப் பாதையை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது.

கேள்வியிடுதலின் மூலம் மற்றும் தோற்றம் முக்கியமானவை.

L2Q கட்டமைக்கப்பட்ட ஆதார அடிப்படையிலான கேள்வியிடும் முறைமையின் மூலம் மற்றும் தோற்றமும் முக்கியமானவை.

L2Q கட்டமைக்கப்பட்ட ஆதார அடிப்படையிலான கேள்வியிடும் முறைமை, ஆதாரங்களின் புத்தகத்தின் மூலம் நிறுவப்பட்ட ஆதார அடித்தளத்திலிருந்து தோன்றியது.

முறைமை எங்கிருந்து வந்தது என்பதைப் புரிந்துகொள்வதே அது ஏன் வேறுபட்டது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளும் முதல் படியாகும்.

அதனால்தான் முதல் பிரிவு மூலம் மற்றும் தோற்றத்துடன் தொடங்குகிறது.

பிரிவு 1 - மூலம் மற்றும் தோற்றம்

மூலம் மற்றும் தோற்றம் உண்மையில் என்ன

தகவல் எங்கிருந்து வருகிறது, அதை எது வடிவமைக்கிறது என்பதிலிருந்து அனைத்தும் தொடங்குவதால், மூலம் மற்றும் தோற்றம் என்பது கேள்வியிடக் கற்றல் (L2Q) கேள்வியிடும் கருவித்தொகுப்பின் அடித்தளமாகும்.

மக்கள் எப்போதும் தகவல்களால் சூழப்பட்டிருக்கிறார்கள்; ஆனால் அவற்றை எவ்வாறு சரியாக ஆராய்வது அல்லது தங்களைச் சுற்றியுள்ள உலகச் சூழலிலிருந்து எவ்வாறு கற்றுக்கொள்வது என்பதை அவர்களுக்கு கற்பிக்கப்படுவதில்லை.

மக்களுக்கு தகவல்கள் காட்டப்படுகின்றன.

மக்களிடம் தகவல்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

மக்களுக்கு தகவல்கள் கற்பிக்கப்படுகின்றன.

மக்கள் தகவல்களை மனப்பாடம் செய்ய வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

மக்கள் தகவல்களை மீண்டும் சொல்ல வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

மக்கள் தகவல்களை செயல்படுத்த வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

மக்கள் தகவல்களை பாதுகாக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

ஆனால் தங்களுக்கு காட்டப்படுவதைக் கேள்வியிடவும், காணவும், புரிந்துகொள்ளவும், அதிலிருந்து கற்றுக்கொள்ளவும் மக்களுக்கு கற்பிக்கப்படுவதில்லை.

மனிதர்கள் தற்போது இருக்கக்கூடிய மிகப்பெரிய கற்றல் சூழலுக்குள் வாழ்கிறார்கள்; இருந்தாலும் அதிலிருந்து எவ்வாறு கற்றுக்கொள்வது என்பது அவர்களுக்கு முறையாகக் கற்பிக்கப்படவில்லை.

புரிந்துகொள்ள எவ்வாறு என்று சரியாக கற்பிக்கப்படாத ஒரு உலகுக்குள் மக்கள் வெறும் செயல்படுவதற்காக விடப்பட்டுள்ளனர்.

ஒரு கட்டமைக்கப்பட்ட, ஆதார அடிப்படையிலான கல்விப் பாதையின் வழியாக உலகச் சூழல் அவர்களின் மனங்கள், நம்பிக்கைகள், உணர்ச்சிகள், நம்பிக்கை, நடத்தை, பார்வை மற்றும் புரிதலை எவ்வாறு வடிவமைக்கிறது என்பதை அவர்களுக்கு கற்பிக்கப்படுவதில்லை.

பணம், சார்பு, அதிகாரம், மௌனம், கதையாடல்கள், மீள்நிகழ்வு, பயம், ஊக்கக்காரணங்கள், சென்றடைவு, அந்தஸ்து மற்றும் உருவாக்கப்பட்ட பொய்கள்

மனிதகுலத்தை எவ்வாறு பாதிக்கின்றன என்பதும் அவர்களுக்கு கற்பிக்கப்படுவதில்லை.

உலகச் சூழல் தானே ஒரு கற்றல் சூழல்.

அது மனிதகுலத்திற்கு தொடர்ந்து கற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்புகளை முன்வைக்கிறது.

மக்கள் ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய மிகப்பெரிய கற்றல் சூழலுக்குள் நின்றுகொண்டிருந்தபோதும், தங்களுக்கு யாராவது கற்பிக்க வேண்டும் என்று அடிக்கடி காத்திருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, மக்கள் அதை உணர்ந்தாலும் உணராவிட்டாலும், உலகச் சூழல் அவர்களை ஒவ்வொரு நாளும் கல்விப்படுத்துகிறது.

பிரச்சினை என்னவென்றால், அந்தப் பாடங்களை எவ்வாறு காண்பது என்பது பலருக்குக் கற்பிக்கப்படவில்லை.

அவர்களுக்கு இவ்வாறு கேள்வி கேட்பது எப்படியென்று கற்பிக்கப்படவில்லை:

எது என் சிந்தனையை வடிவமைக்கிறது?

எது என் நம்பிக்கைகளை வடிவமைக்கிறது?

எது என் உணர்ச்சிகளை வடிவமைக்கிறது?

எது என் நம்பிக்கையை வடிவமைக்கிறது?

எது என் நடத்தையை வடிவமைக்கிறது?

எது என் பார்வையை வடிவமைக்கிறது?

எது என் புரிதலை வடிவமைக்கிறது?

எது என்னைச் சுற்றியுள்ள உலகை வடிவமைக்கிறது?

இந்தக் கேள்விகள் இல்லாமல், தாங்கள் வடிவமைக்கப்படுகிறோம் என்பதை உணராமலேயே மக்கள் தங்கள் முழு வாழ்க்கையையும் வடிவமைக்கப்படுவதில் கழிக்கலாம்.

மக்கள் உலகின் மேற்பரப்பை அடிக்கடி பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்கள்; அதன் கீழ் என்ன இருக்கிறது என்பதை புரிந்துகொள்ளாமல்.

அவர்கள் அமைப்புகளைப் பார்க்கலாம்.

அவர்கள் விதிகளைப் பார்க்கலாம்.

அவர்கள் அதிகாரத்தைப் பார்க்கலாம்.

அவர்கள் பணத்தைப் பார்க்கலாம்.

அவர்கள் கல்வியைப் பார்க்கலாம்.

அவர்கள் மீண்டும் நிகழும் பிரச்சினைகளைப் பார்க்கலாம்.

ஆனால் அவற்றை எது உருவாக்குகிறது, பாதுகாக்கிறது, வடிவமைக்கிறது அல்லது

தொடர அனுமதிக்கிறது என்பதை அவர்கள் அவசியமாகப் புரிந்துகொள்ள மாட்டார்கள்.

இதனால்தான் மக்கள் காண முடியாததிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள முடியாது.

காண்பது என்பது வெறும் பார்ப்பதல்ல.

காண்பது என்பது மேற்பரப்பு விளக்கங்களைத் தாண்டி, உலகச் சூழலை வடிவமைக்கும் இயங்குமுறைகளை அடையாளம் காணத் தொடங்கும் அளவுக்கு ஆழமாக கேள்வியிடும் செயல்முறையாகும்.

காண்பது புரிதலை உருவாக்குகிறது.

புரிதல் கற்றலை உருவாக்குகிறது.

கற்றல் சுயாதீன சிந்தனையை உருவாக்குகிறது.

ஆகவே மூலம் மற்றும் தோற்றம் என்பது தகவல் எங்கிருந்து வந்தது என்பதை மட்டும் கண்டறிவது பற்றியது அல்ல.

தகவலைத் தானே எது வடிவமைக்கிறது என்பதை காணும் அளவுக்கு ஆழமாக எவ்வாறு கேள்வியிடுவது என்பதை கற்றுக்கொள்வது பற்றியது.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்:

இதை யார் உருவாக்கினார்?

இது எங்கிருந்து வந்தது?

இது ஏன் உருவாக்கப்பட்டது?

இதனால் யார் பயனடைகிறார்கள்?

என்ன ஊக்கக்காரணங்கள் உள்ளன?

எது இதை பாதிக்கிறது?

எது இதைப் பாதுகாக்கிறது?

எது மறைக்கப்படுகிறது?

எது மீண்டும் நிகழ்கிறது?

இதில் ஈடுபட்டுள்ள மக்களை எது வடிவமைக்கிறது?

எந்த உலகச் சூழல் இதை உருவாக்கியது?

இந்தக் கேள்விகள் முக்கியமானவை, ஏனெனில் மக்கள் தகவல்களை மட்டும் பாரம்பரியமாகப் பெறுவதில்லை.

அவர்கள் நடத்தைகளைப் பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்கள்.

அவர்கள் அமைப்புகளைப் பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்கள்.

அவர்கள் கதையாடல்களைப் பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்கள்.

அவர்கள் சார்பைப் பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்கள்.

அவர்கள் மௌனத்தைப் பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்கள்.

அவர்கள் அதிகாரத்தைப் பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்கள்.

அவர்கள் மீளும் வடிவங்களையும் பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்கள்.

அவர்கள் உருவாக்கப்பட்ட பொய்களையும் பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்கள்.

உருவாக்கப்பட்ட பொய்கள் தனித்தனி தவறான தகவல் துண்டுகளாக மட்டும் இருப்பதில்லை.

உருவாக்கப்பட்ட பொய்கள் உலகச் சூழலுக்குள்ளே பதியப்படுகின்றன.

அவை இயல்பானதாக மாற்றப்படுகின்றன.

அவை பாதுகாக்கப்படுகின்றன.

அவை மீண்டும் சொல்லப்படுகின்றன.

அவை பாதுகாத்து வாதிடப்படுகின்றன.

இறுதியில் அவை உண்மையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன.

அவை முதலில் உருவாக்கப்பட்டவை என்பதை ஒருபோதும் உணராமலேயே மக்கள் பின்னர் அந்த உருவாக்கப்பட்ட பொய்களை பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்கள்.

ஒரு கட்டமைக்கப்பட்ட ஆதார அடிப்படையிலான கல்விப் பாதையின் வழியாக உலகச் சூழலை எவ்வாறு புரிந்துகொள்வது என்பதை கற்பிக்காமல்,

உலகச் சூழலுக்குள் எவ்வாறு செயல்படுவது மக்களுக்கு கற்பிக்கப்படுகிறது.

சரியாகப் புரிந்துகொள்ளாத ஒரு உலகுக்குள் செயல்படுவதில் மக்கள் மிகுந்த திறமையானவர்களாக மாறலாம்.

செயல்படுதல் மக்கள் அமைப்புகளுக்குள் உயிர்வாழ அனுமதிக்கிறது.

புரிதல் மக்கள் அமைப்புகளிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள அனுமதிக்கிறது.

கல்வி உலகச் சூழலுக்குள் எவ்வாறு செயல்படுவது மட்டும் மக்களுக்கு கற்பித்தால், கல்வி அதே உலகச் சூழலை மீண்டும் உருவாக்க உதவுகிறது.

அப்போது மக்கள் உலகச் சூழலிலிருந்து கற்றுக்கொள்வோராக இருப்பதற்குப் பதிலாக அதன் தயாரிப்புகளாக மாறுகிறார்கள்.

மனிதகுலம் தானே இடையறாது மீண்டும் உருவாக்கும் உலகச் சூழலுக்குள் வாழ்கிறது.

உலகச் சூழல் பெரியவர்களை வடிவமைக்கிறது.

பெரியவர்கள் ஆசிரியர்களை வடிவமைக்கிறார்கள்.

ஆசிரியர்கள் குழந்தைகளை வடிவமைக்கிறார்கள்.

குழந்தைகள் பெரியவர்களாகிறார்கள்.

பெரியவர்கள் பின்னர் அதே உலகச் சூழலை மீண்டும் உருவாக்குகிறார்கள்.

ஒரு கட்டமைக்கப்பட்ட ஆதார அடிப்படையிலான கேள்வியிடும் பாதையின் வழியாக அதை எவ்வாறு கேள்வியிடுவது என்பதை மக்கள் கற்றுக்கொள்ளாவிட்டால், இந்தச் சுழற்சி முடிவில்லாமல் தொடரும்.

உலகச் சூழலிலிருந்து கற்றுக்கொள்வதற்கான மிக முக்கியமான கருவி அவர்களின் சொந்த மனமே என்பதையும் மக்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

எந்தப் பட்டமும், அதிகாரமும், அமைப்பும், நிறுவனமும், மூலமும் அல்லது தனிநபரும் மற்றொருவருக்காக சுயமாகப் புரிதலை உருவாக்க முடியாது.

புரிதல் தனிநபரின் மனத்தாலேயே வளர்க்கப்பட வேண்டும்.

கேள்வியிடுதல் புரிதலை வளர்க்கிறது.

புரிதல் கற்றலை வளர்க்கிறது.

கற்றல் சுயாதீன சிந்தனையை வளர்க்கிறது.

ஆகவே விளைவுகளை முடிவில்லாமல் மீண்டும் மீண்டும் செய்வதற்குப் பதிலாக காரணங்களிலிருந்து மக்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

உலகத்துக்கு வெறும் தழுவிக் கொள்வதற்குப் பதிலாக உலகை எது வடிவமைக்கிறது என்பதை அவர்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

இதனால்தான் மூலம் மற்றும் தோற்றம், கேள்வியிடக் கற்றல் (L2Q) கேள்வியிடும் கருவித்தொகுப்பின் தொடக்கத்தில் உள்ளது.

மூலம் மற்றும் தோற்றம் பலவீனமாக இருந்தால், அதனுடன் ஒவ்வொரு மற்ற பிரிவும் பலவீனமாகிறது.

ஆதாரத் தரநிலை பலவீனமாகிறது.

ஊக்கமும் ஆதாயமும் பலவீனமாகின்றன.

பண்பும் ஒருமைத்தன்மையும் பலவீனமாகின்றன.

கேள்வியிட அனுமதி பலவீனமாகிறது.

உணர்ச்சி செல்வாக்கு பலவீனமாகிறது.

கதையாடலும் யதார்த்தமும் பலவீனமாகின்றன.

உளவியல் தாக்கம் பலவீனமாகிறது.

எங்கும் அதே தரநிலையைப் பயன்படுத்து பலவீனமாகிறது.

ஆகவே மூலம் மற்றும் தோற்றம் முழுக் கட்டமைப்பின் அடித்தளமாகும்.

உலகத்திலிருந்தே மக்கள் கற்றுக்கொள்ளத் தொடங்க அனுமதிக்கும் தொடக்கப்புள்ளி இதுவாகும்.

முன்னேற்ற வரிசை:

கேள்வியிடு.

காண்.

புரிந்துகொள்.

கற்றுக்கொள்.

சுயாதீன சிந்தனையை வளர்த்து.

சரியாகப் புரிந்துகொள்ளாத ஒரு உலகின் மீள்நிகழ்வை மக்கள் இவ்வாறே நிறுத்துகிறார்கள்.

உலகச் சூழலின் தயாரிப்புகளாக மட்டும் மாறுவதற்குப் பதிலாக அதிலிருந்து மக்கள் கற்றுக்கொள்ளத் தொடங்குவது இவ்வாறே.

இதனால்தான் மூலம் மற்றும் தோற்றம், கேள்வியிடக் கற்றல் (L2Q) கேள்வியிடும் கருவித்தொகுப்பின் முதல் பிரிவாக உள்ளது.

பார்வை

உலகச் சூழல் தங்களை வடிவமைக்கிறது என்பதை மக்கள் உணருவதற்கு முன்பே அது அவர்களை வடிவமைக்கிறது.

உலகம் முழுவதும் மீளும் வடிவங்கள் தொடர்ந்து வருவதற்கான மிகப்பெரிய காரணங்களில் ஒன்று, மக்கள் அடிக்கடி மீண்டும் மீண்டும்
காண்பதை நம்புவதுதான்.

மக்கள் மீள்நிகழ்வை உண்மையாகத் தவறாக எண்ணலாம்.

பழக்கமானதைக் ஆதாரமாகத் தவறாக எண்ணலாம்.

பிரபலத்தன்மையை நம்பகத்தன்மையாகத் தவறாக எண்ணலாம்.

அதிகாரத்தை சரியானதாகத் தவறாக எண்ணலாம்.

காணப்படுதலை முக்கியத்துவமாகத் தவறாக எண்ணலாம்.

தன்னம்பிக்கையை நிபுணத்துவமாகத் தவறாக எண்ணலாம்.

அந்தஸ்தை புரிதலாகத் தவறாக எண்ணலாம்.

தங்களுடைய பார்வை இடையறாது வடிவமைக்கப்படுகிறது என்பதை பலர் உணருவதில்லை.

தங்களுடைய நம்பிக்கைகள் எவ்வாறு உருவாகின்றன என்பதை ஒரு கட்டமைக்கப்பட்ட ஆதார அடிப்படையிலான கல்விப் பாதையின் வழியாக மக்களுக்கு கற்பிக்கப்படுவதில்லை.

எதை நம்ப வேண்டும் என்பதே அவர்களுக்கு கற்பிக்கப்படுகிறது.

அதை எவ்வாறு நம்பத் தொடங்கினார்கள் என்பது அவர்களுக்கு கற்பிக்கப்படுவதில்லை.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

நான் இதை எவ்வாறு நம்பத் தொடங்கினேன்?

இந்த நம்பிக்கையை எனக்கு யார் அறிமுகப்படுத்தினார்?

நான் இதை எவ்வளவு காலமாக நம்புகிறேன்?

இதற்கு நான் எவ்வளவு அடிக்கடி உட்படுத்தப்பட்டுள்ளேன்?

இதை மீண்டும் மீண்டும் எது வலுப்படுத்தியது?

நான் இதை சுயமாக ஆராய்ந்துள்ளேனா?

அல்லது இதைப் பாரம்பரியமாகப் பெற்றேனா?

தற்போதைய கல்வி அதை எவ்வாறு கேள்வியிடுவது என்பதை கற்றுக்கொள்வதற்கான கட்டமைக்கப்பட்ட ஆதார அடிப்படையிலான பாதையை கற்பிக்காதபோதும், உலகச் சூழல் குழந்தைகளையும் வடிவமைக்கிறது.

குழந்தைகள் பெரியவர்களை கவனிக்கிறார்கள்.

குழந்தைகள் நடத்தையை கவனிக்கிறார்கள்.

குழந்தைகள் அமைப்புகளை கவனிக்கிறார்கள்.

குழந்தைகள் அதிகாரத்தை கவனிக்கிறார்கள்.

குழந்தைகள் பணத்தை கவனிக்கிறார்கள்.

குழந்தைகள் சார்பை கவனிக்கிறார்கள்.

குழந்தைகள் கதையாடல்களை கவனிக்கிறார்கள்.

குழந்தைகள் மீள்நிகழ்வை கவனிக்கிறார்கள்.

குழந்தைகள் மௌனத்தை கவனிக்கிறார்கள்.

எது வெகுமதி பெறுகிறது என்பதை குழந்தைகள் கவனிக்கிறார்கள்.

எது ஊக்கமின்மை செய்யப்படுகிறது என்பதை குழந்தைகள் கவனிக்கிறார்கள்.

இதனால், தற்போதைய கல்வி அதை எவ்வாறு கேள்வியிடுவது என்பதை கற்றுக்கொள்வதற்கான கட்டமைக்கப்பட்ட ஆதார அடிப்படையிலான பாதையை வழங்காதபோதும், உலகச் சூழல் குழந்தைகளுக்கு கற்பிக்கத் தொடங்குகிறது.

பெரியவர்களும் அதை உணர்ந்தாலும் உணராவிட்டாலும் உலகச் சூழலால் தொடர்ந்து கல்விப்படுத்தப்படுகிறார்கள்.

உண்மையான உலகச் சூழலை எவ்வாறு கேள்வியிடுவது என்பதை கல்வி குழந்தைகளுக்கும் பெரியவர்களுக்கும் கற்பிக்காவிட்டால், தங்களுக்கு முன் வாழ்ந்த மக்களை வடிவமைத்த அதே மீள்நிகழ்வு

சுழற்சிகளில் அவர்கள் அறியாமலேயே நுழைகிறார்கள்.

மக்கள் எளிய கதையாடல்களுக்குள் சிக்கிக்கொள்ளவும் முடியும்.

தங்களுக்கு காட்டப்படுவதிலிருந்து கற்றுக்கொள்வதற்குப் பதிலாக பக்கங்களைத் தேர்ந்தெடுக்க மக்கள் ஊக்கப்படுத்தப்படலாம்.

உலகச் சூழலை வடிவமைக்கும் இயங்குமுறைகளைப் புரிந்துகொள்வதற்குப் பதிலாக நாயகர்கள் மற்றும் வில்லன்கள் என்ற அடிப்படையில் சிந்திக்க மக்கள் ஊக்கப்படுத்தப்படலாம்.

மக்கள் ஏதாவது ஒன்றை மீண்டும் மீண்டும் காணும் அளவுக்கு அது மேலும் இயல்பானதாக மாறலாம்.

அது மேலும் இயல்பானதாக மாறும் அளவுக்கு அது கேள்வியிடப்படுவதற்கான வாய்ப்பு குறையும்.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

எது என் பார்வையை வடிவமைக்கிறது?

எது என் நம்பிக்கையை வடிவமைக்கிறது?

எது என் புரிதலை வடிவமைக்கிறது?

எது என் நம்பிக்கைகளை வடிவமைக்கிறது?

நான் உலகை தெளிவாகக் காண்கிறேனா?

அல்லது எனக்கு மீண்டும் மீண்டும் காட்டப்பட்டதை மட்டுமே காண்கிறேனா?

மக்களை பார்வையைத் தாண்டி புரிதலுக்கு நகர்த்துவதற்காக மூலம் மற்றும் தோற்றம் உள்ளது.

சென்றடைவு, அந்தஸ்து மற்றும் தகவல் சூழல்கள்

மிகப்பெரிய சென்றடைவைக் கொண்ட தகவலே மிக முக்கியமான தகவல் என்று மக்கள் அடிக்கடி கருதுகிறார்கள்.

இது கேள்வியிடப்பட வேண்டும்.

மிகப்பெரிய குரல்கள், மிகப்பெரிய பார்வையாளர்கள், மிகப்பெரிய தளங்கள் மற்றும் மிக உயர்ந்த அந்தஸ்தை பலர் அறியாமலேயே பின்பற்றுகிறார்கள்.

மக்கள் தங்களுடைய ஆர்வத்தை அடிக்கடி பிறரிடம் ஒப்படைக்கிறார்கள்.

அதிகாரமுள்ள ஒருவர் எது முக்கியம் என்று சொல்லும் வரை பலர் ஆர்வம் கொள்ளாமல் காத்திருக்கிறார்கள்.

ஏதாவது ஒன்றை ஆராய்வதற்கு முன் பலர் அது பிரபலமாகும் வரை காத்திருக்கிறார்கள்.

தங்களை கற்றுக்கொள்ள அனுமதிப்பதற்கு முன் பலர் அந்தஸ்துக்காக காத்திருக்கிறார்கள்.

எது தங்கள் கவனத்திற்குத் தகுதியானது என்பதை வேறு ஒருவர் தீர்மானிக்க பலர் காத்திருக்கிறார்கள்.

இதனால் சென்றடைவு மற்றும் அந்தஸ்து அமைப்புகள் தங்கள் மனம் எதை முக்கியமானதாகக் கருத அனுமதிக்கப்படுகிறது என்பதை முடிவு செய்ய மக்கள் அனுமதிக்கலாம்.

மக்கள் அறியாமலேயே செயலில் ஈடுபடும் கற்றவர்களாக இருப்பதற்குப் பதிலாக செயலற்ற கற்றவர்களாக மாறலாம்.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

இந்த மூலத்திற்கு ஏன் இவ்வளவு பெரிய சென்றடைவு வழங்கப்படுகிறது?

இந்த தகவல் பகிரப்படும் சூழலை யார் கட்டுப்படுத்துகிறார்கள்?

எது ஊக்குவிக்கப்படுகிறது என்பதை யார் தீர்மானிக்கிறார்கள்?

எது மீண்டும் நிகழ்கிறது என்பதை யார் தீர்மானிக்கிறார்கள்?

எது மறைக்கப்படுகிறது என்பதை யார் தீர்மானிக்கிறார்கள்?

எது அகற்றப்படுகிறது என்பதை யார் தீர்மானிக்கிறார்கள்?

எது காணப்படுதலைப் பெறுகிறது என்பதை யார் தீர்மானிக்கிறார்கள்?

எது காணப்படுதலை இழக்கிறது என்பதை யார் தீர்மானிக்கிறார்கள்?

சென்றடைவு தானே உண்மை என்ற தோற்றத்தை உருவாக்கத் தொடங்க முடியும் என்பதையும் மக்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

ஏதாவது ஒன்று அதிகமாகக் காணப்படும் அளவுக்கு அது மேலும் பழக்கமானதாகிறது.

அது மேலும் பழக்கமானதாகும் அளவுக்கு அது மேலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படலாம்.

அது மேலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் அளவுக்கு அது மேலும் உண்மையாகத் தோன்றத் தொடங்கலாம்.

இதனால்தான் காணப்படுதல் தானே கேள்வியிடப்பட வேண்டும்.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

ஆதாரத்தின் காரணமாக நான் இந்த மூலத்தைப் பின்பற்றுகிறேனா?

அல்லது அதன் சென்றடைவின் காரணமாகப் பின்பற்றுகிறேனா?

புரிதலின் காரணமாக நான் இந்த மூலத்தைப் பின்பற்றுகிறேனா?

அல்லது அதன் அந்தஸ்தின் காரணமாகப் பின்பற்றுகிறேனா?

சென்றடைவு வழங்கப்படாததால் தகவலை நான் புறக்கணிக்கிறேனா?

அது முக்கியம் என்று வேறு ஒருவர் சொல்ல காத்திருக்கிறேனா?

எது ஆராயப்படத் தகுதியானது என்பதை வேறு ஒருவர் தீர்மானிக்க நான் அனுமதிக்கிறேனா?

கற்றுக்கொள்வதற்கான அனுமதிக்காக மக்கள் காத்திருப்பதை நிறுத்த வேண்டும்.

மக்கள் செயலற்ற கற்றவர்களாக அல்ல, செயலில் ஈடுபடும் கற்றவர்களாக மாற வேண்டும்.

அவர்களின் சொந்த மனமே கற்றலுக்கான மிக முக்கியமான கருவியாக மாற வேண்டும்.

பணம், சார்பு மற்றும் அமைப்புகள்

உலகச் சூழல் முழுவதும் நடத்தையை வடிவமைக்கும் மிகப்பெரிய இயங்குமுறைகளில் ஒன்று பணம்.

ஆகவே தகவலைச் சுற்றியுள்ள இயங்குமுறைகளை கேள்வியிட மக்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

பணம் சார்பை உருவாக்கலாம்.

சார்பு நடத்தையை வடிவமைக்கலாம்.

நடத்தை எது சொல்லப்படுகிறது என்பதை வடிவமைக்கலாம்.

நடத்தை எது மீண்டும் நிகழ்கிறது என்பதை வடிவமைக்கலாம்.

நடத்தை எது பாதுகாக்கப்படுகிறது என்பதை வடிவமைக்கலாம்.

நடத்தை எது மறைக்கப்படுகிறது என்பதை வடிவமைக்கலாம்.

நடத்தை எது சவால் செய்யப்படுகிறது என்பதை வடிவமைக்கலாம்.

நடத்தை எது தொடர அனுமதிக்கப்படுகிறது என்பதை வடிவமைக்கலாம்.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

இந்த மூலம் பணப் பாதையை உருவாக்குகிறதா?

இந்த மூலம் பணப் பாதையை கட்டுப்படுத்துகிறதா?

இந்த மூலம் பணப் பாதைக்கு நிதி வழங்குகிறதா?

இந்த மூலம் பணப் பாதையை பாதிக்கிறதா?

மக்கள் சார்ந்திருக்கும் அமைப்புகளை இந்த மூலம் உருவாக்குகிறதா அல்லது பாதிக்கிறதா?

மக்கள் அந்த அமைப்புகளைச் சார்ந்திருக்கிறார்களா?

சார்பு நடத்தையை பாதிக்கிறதா?

சார்பு கேள்வியிடுதலை பாதிக்கிறதா?

சார்பு மௌனத்தை பாதிக்கிறதா?

மக்கள் எதை சவால் செய்யத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதை சார்பு பாதிக்கிறதா?

இது தனிநபர்களை குற்றம் சாட்டுவது பற்றியது அல்ல.

நடத்தையை வடிவமைக்கும் இயங்குமுறைகளைப் புரிந்துகொள்வது பற்றியது.

ஆசிரியர்கள் தகவல் மூலங்களாக

ஆசிரியர்கள் குழந்தைகளுக்கான தகவல் மூலங்களாக மாறுகிறார்கள்.

அதாவது ஆசிரியர்களும் எவ்வாறு கேள்வியிட வேண்டும் என்பதை கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

பல ஆசிரியர்கள் குழந்தைகள் தற்போது நுழையும் அதே கல்வி அமைப்புகளின் வழியாக முன்னேறியுள்ளனர்.

அவர்களுக்கு தகவல்கள் கற்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

தகவல்களை வழங்க அவர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

தகவல்களின் அடிப்படையில் அவர்கள் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளனர்.

பின்னர் அடுத்த தலைமுறைக்கு தகவல்களை அனுப்பும் பணிகளில் அவர்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இது ஆசிரியர்களை குற்றம் சாட்டுவது பற்றியது அல்ல.

அவர்களை வடிவமைக்கும் சூழலைப் புரிந்துகொள்வது பற்றியது.

ஆசிரியர்களும் அதே உலகச் சூழலுக்குள் பங்கேற்பாளர்களாக உள்ளனர்.

அவர்களும் தகவல்களை பாரம்பரியமாகப் பெற்றுள்ளனர்.

உலகச் சூழலிலிருந்து எவ்வாறு கற்றுக்கொள்வது என்று தங்களுக்கே கற்பிக்கப்படாதவர்களிடமிருந்தும் அவர்களும் கற்றுள்ளனர்.

அமைப்புகளை எவ்வாறு புரிந்துகொள்வது என்பதை கற்பிக்காமல் அவற்றுக்குள் எவ்வாறு செயல்படுவது மக்களுக்கு கற்பிக்கப்படுகிறது.

சரியாகப் புரிந்துகொள்ளாத அமைப்புகளுக்குள் செயல்படுவதில் மக்கள் மிகுந்த திறமையானவர்களாக மாறலாம்.

ஆசிரியர்களும் பெரும்பாலும் இதே பாதையின் வழியாகவே முன்னேறியுள்ளனர்.

தலைமுறைகள் முழுவதும் மீள்நிகழ்வு தொடர முடிவதற்கான காரணங்களில் இதுவும் ஒன்று.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

ஆசிரியருக்கு யார் கற்பித்தார்?

ஆசிரியருக்கு யார் பயிற்சி அளித்தார்?

எந்த அமைப்புகள் ஆசிரியரை வடிவமைத்தன?

ஆசிரியருக்கு உண்மையான உலகச் சூழல் கற்பிக்கப்பட்டதா?

பணம், சார்பு, அதிகாரம், மௌனம், கதையாடல்கள், மீள்நிகழ்வு, சென்றடைவு மற்றும் அந்தஸ்து மனிதகுலத்தை எவ்வாறு வடிவமைக்கின்றன என்பதை ஆசிரியருக்கு கற்பிக்கப்பட்டதா?

அல்லது ஏற்கனவே உள்ள அமைப்புக்குள் எவ்வாறு செயல்படுவது ஆசிரியருக்கு கற்பிக்கப்பட்டதா?

ஆகவே ஆசிரியர்கள் கேள்வியிடுதல், காணுதல், புரிதல், கற்றல் மற்றும் சுயாதீன சிந்தனை ஆகியவற்றின் வழிநடத்துநர்களாக மாற வேண்டும்.

பொய்களிலிருந்து கற்றல்

பொய்கள் ஏமாற்றுவதற்காக மட்டுமே உள்ளன என்று மக்கள் அடிக்கடி நினைக்கிறார்கள்.

மூலம் மற்றும் தோற்றம் மக்களை அதைத் தாண்டிச் செல்ல கற்பிக்கிறது.

மனங்கள் அவற்றை கேள்வியிடத் தயாரானதும், பொய்கள் கல்வி கருவிகளாக மாறலாம்.

பொய்கள் நடத்தையை வெளிப்படுத்துகின்றன.

பொய்கள் சார்பை வெளிப்படுத்துகின்றன.

பொய்கள் ஊக்கக்காரணங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன.

பொய்கள் கதையாடல்களை வெளிப்படுத்துகின்றன.

பொய்கள் மௌனத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன.

பொய்கள் மீளும் வடிவங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன.

பொய்கள் வெளிப்படுத்துவதை எவ்வாறு கேள்வியிட வேண்டும் என்று மக்களுக்கு கற்பிக்கப்படாதபோது என்ன நடக்கிறது என்பதையும் பொய்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

இந்தப் பொய் எதை வெளிப்படுத்துகிறது?

இந்தப் பொய் தொடர எந்த இயங்குமுறை அனுமதித்தது?

இந்தப் பொயால் யார் பயனடைந்தார்?

இந்தப் பொயை யார் பாதுகாத்தார்?

இந்தப் பொயை யார் மீண்டும் சொன்னார்?

இந்தப் பொய் எந்த மீளும் வடிவத்தை வெளிப்படுத்துகிறது?

இந்தப் பொயிலிருந்து மனிதகுலம் என்ன கற்றுக்கொள்ள முடியும்?

மக்களுக்கு பொய்களை வெறுக்க கற்பிப்பது நோக்கம் அல்ல.

அவற்றிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள கற்பிப்பதே நோக்கம்.

காட்டப்படுவதிலிருந்து கற்றல்

தங்களுக்கு காட்டப்படுவதிலிருந்து கற்றுக்கொள்வதற்குப் பதிலாக, பலர் தங்களுக்கு காட்டப்படுவதற்கு பதிலளிக்கிறார்கள்.

பிரதிகரிப்பு முன்னேற்றத்தை அடிக்கடி நிறுத்துகிறது.

மக்கள் கோபப்படுகிறார்கள்.

மக்கள் பயப்படுகிறார்கள்.

மக்கள் பக்கங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள்.

மக்கள் நிலைப்பாடுகளை பாதுகாக்கிறார்கள்.

மக்கள் நிலைப்பாடுகளைத் தாக்குகிறார்கள்.

மக்கள் கதையாடல்களுக்குள்
சிக்கிக்கொள்கிறார்கள்.

மூலம் மற்றும் தோற்றம் மக்களை
பிரதிகரிப்பைத் தாண்டிச் செல்ல கற்பிக்கிறது.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

இதிலிருந்து என்ன கற்றுக்கொள்ளலாம்?

எந்த நடத்தை வெளிப்படுத்தப்படுகிறது?

எந்த மீளும் வடிவம் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது?

இது மனிதகுலத்தைப் பற்றி என்ன
வெளிப்படுத்துகிறது?

இது சார்பைப் பற்றி என்ன
வெளிப்படுத்துகிறது?

இது பணத்தைப் பற்றி என்ன
வெளிப்படுத்துகிறது?

இது மௌனத்தைப் பற்றி என்ன
வெளிப்படுத்துகிறது?

இது உலகச் சூழலைப் பற்றி என்ன
வெளிப்படுத்துகிறது?

தாங்கள் வெறும் தகவல்களை மட்டும்
கற்றுக்கொள்வதில்லை என்பதையும் மக்கள்
புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

உலகை எவ்வாறு காண ்பது என்பதையும்
அவர்கள் கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

முன்னேற்ற வரிசை இவ்வாறு மாறுகிறது:

கேள்வியிடு.

காண்.

புரிந்துகொள்.

கற்றுக்கொள்.

சுயாதீன சிந்தனையை வளர்த்து.

உலகச் சூழலின் தயாரிப்புகளாக இருப்பதிலிருந்து உலகச் சூழலிலிருந்து கற்றுக்கொள்வோராக மக்கள் இவ்வாறே மாறுகிறார்கள்.

காணக்கூடிய மூலம் எதிர் இறுதி மூலம்

மனிதர்களின் கேள்வியிடுதலில் உள்ள மிகப்பெரிய வரம்புகளில் ஒன்று, மக்கள் முதலில் காணக்கூடிய மூலத்திலேயே அடிக்கடி நிறுத்திவிடுவது.

மக்கள் ஒரு நபரைப் பார்க்கிறார்கள்.

மக்கள் ஒரு அமைப்பைப் பார்க்கிறார்கள்.

மக்கள் ஒரு அரசாங்கத்தைப் பார்க்கிறார்கள்.

மக்கள் ஒரு அரசு ஊழியரைப் பார்க்கிறார்கள்.

மக்கள் ஒரு ஊடக நிறுவனத்தைப் பார்க்கிறார்கள்.

மக்கள் ஒரு நிபுணரைப் பார்க்கிறார்கள்.

மக்கள் ஒரு இணைய உள்ளடக்க உருவாக்குநரைப் பார்க்கிறார்கள்.

பின்னர் மூலத்தை கண்டறிந்துவிட்டோம் என்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள்.

ஆனால் மூலம் மற்றும் தோற்றம் தொடர்ந்து கேள்வியிட கற்பிக்கிறது.

காணக்கூடிய மூலம் இறுதி மூலமாக இருக்காமல் இருக்கலாம்.

காணக்கூடிய மூலம் தகவல்களை செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கலாம்.

காணக்கூடிய மூலம் தகவல்களை மீண்டும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கலாம்.

காணக்கூடிய மூலம் தகவல்களைப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருக்கலாம்.

காணக்கூடிய மூலம் வேறு ஒரு மூலத்தைச் சார்ந்திருக்கலாம்.

காணக்கூடிய மூலம் தானே உலகச் சூழலால் வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

காணக்கூடிய மூலம் தானே இன்னும் உலகச் சூழலிலிருந்து கற்றுக்கொண்டிருக்கலாம்.

மக்கள் தங்களுக்கு வழங்கப்படும் முதல் விளக்கத்திலேயே அடிக்கடி நிறுத்துகிறார்கள்.

முதல் விளக்கம் நிம்மதியாகத் தோன்றலாம்.

முதல் விளக்கம் முழுமையாகத் தோன்றலாம்.

முதல் விளக்கம் திருப்திகரமாகத் தோன்றலாம்.

ஆனால் திருப்தியாக உணர்வது புரிதலுடன் ஒன்றல்ல.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

இது உண்மையான மூலமா?

அல்லது நான் சந்தித்த முதல் மூலமா?

இந்த மூலத்தின் பின்னால் யார் இருக்கிறார்கள்?

இந்த மூலத்தை யார் பாதிக்கிறார்கள்?

இந்த மூலத்தால் யார் பயனடைகிறார்கள்?

இந்த மூலம் எந்த சூழலுக்குள் செயல்படுகிறது?

இந்த மூலத்தை எந்த இயங்குமுறைகள் வடிவமைக்கின்றன?

மக்கள் அடிக்கடி மிக விரைவாக நிறுத்துகிறார்கள்.

மூலம் மற்றும் தோற்றம் தொடர்ந்து செல்ல கற்பிக்கிறது.

சாத்தியமான நோக்கங்கள்

மக்கள் எளிமைப்படுத்தப்பட்ட முடிவுகளிலேயே அடிக்கடி நிறுத்துகிறார்கள்.

அரசாங்கம் மோசமானது.

ஊடகம் மோசமானது.

காவல்துறை மோசமானது.

அதிகாரம் மோசமானது.

நிறுவனங்கள் மோசமானவை.

தங்களுக்கு காட்டப்படுவதிலிருந்து என்ன கற்றுக்கொள்ள முடியும் என்பதை ஆராய்வதற்குப் பதிலாக, மக்கள் அடிக்கடி அதற்கு
உணர்ச்சிவசப்பட்டு பதிலளிக்கிறார்கள்.

மூலம் மற்றும் தோற்றம் எளிய முடிவுகளைத் தாண்டிச் செல்ல மக்களுக்கு கற்பிக்கிறது.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

நான் என்ன முன்கருதல்களை செய்கிறேன்?

முதல் விளக்கத்தை நான்
ஏற்றுக்கொள்கிறேனா?

நான் இன்னும் எந்த நோக்கங்களை கருத்தில் கொள்ளவில்லை?

நான் இன்னும் எந்த விளக்கங்களை கருத்தில் கொள்ளவில்லை?

நான் இன்னும் எந்த நீண்டகால விளைவுகளை கருத்தில் கொள்ளவில்லை?

எனக்கு காட்டப்பட்ட கதையாடலுக்குள் மட்டும் நான் கேள்வியிடுகிறேனா?

மக்களை ஒரு முடிவுக்குள் பூட்டுவது நோக்கம் அல்ல.

சாத்தியங்களை சுயமாக ஆராயவும், தங்களுக்கு காட்டப்படுவதிலிருந்து கற்றுக்கொள்ளவும் மக்களுக்கு உதவுவதே நோக்கம்.

உலகச் சூழல் தொடர்ந்து கற்பிக்கிறது

மக்கள் ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய மிகப்பெரிய கற்றல் சூழலுக்குள்
நின்றுகொண்டிருந்தபோதும், யாராவது தங்களுக்கு கற்பிக்க வேண்டும் என்று அடிக்கடி காத்திருக்கிறார்கள்.

உலகச் சூழல் தொடர்ந்து கற்பிக்கிறது.

அது நடத்தையின் வழியாக கற்பிக்கிறது.

அது மீள்நிகழ்வின் வழியாக கற்பிக்கிறது.

அது கதையாடல்களின் வழியாக கற்பிக்கிறது.

அது ஊக்கக்காரணங்களின் வழியாக கற்பிக்கிறது.

அது சார்பின் வழியாக கற்பிக்கிறது.

அது அதிகாரத்தின் வழியாக கற்பிக்கிறது.

அது விளைவுகளின் வழியாக கற்பிக்கிறது.

அது மௌனத்தின் வழியாக கற்பிக்கிறது.

பிரச்சினை பாடங்கள் இல்லாதது அல்ல.

அவற்றைக் காணவும் அவற்றிலிருந்து கற்றுக்கொள்ளவும் தேவையான கட்டமைக்கப்பட்ட ஆதார அடிப்படையிலான

கல்விப் பாதை மக்களுக்கு வழங்கப்படாததே பிரச்சினை.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

இது எனக்கு என்ன கற்பிக்கிறது?

இது எந்த மீளும் வடிவத்தை வெளிப்படுத்துகிறது?

எந்த விளைவு காட்டப்படுகிறது?

எந்த நடத்தை வெளிப்படுத்தப்படுகிறது?

இதிலிருந்து மனிதகுலம் என்ன கற்றுக்கொள்ள முடியும்?

மனிதகுலம் மனிதகுலத்திலிருந்து கற்றுக்கொள்கிறது

மனிதகுலம் பெருமளவில் மனிதகுலத்தாலேயே கற்பிக்கப்படுகிறது.

ஆனால் மனிதகுலத்திற்கே உலகச் சூழலிலிருந்து எவ்வாறு கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கற்பிக்கப்படவில்லை.

தகவல்களை சுயமாக எவ்வாறு ஆராய வேண்டும் என்பதை கற்றுக்கொள்வதற்கு முன்பே மக்கள் அவற்றைப் பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்கள்.

தகவல்களைப் புரிந்துகொள்வதற்கு முன்பே மக்கள் அவற்றைப் பாதுகாக்கிறார்கள்.

கற்றுக்கொள்வதற்கு முன்பே மக்கள் பிரதிகரிக்கிறார்கள்.

கேள்வியிடுவதற்கு முன்பே மக்கள் பின்பற்றுகிறார்கள்.

புரிந்துகொள்வதற்கு முன்பே மக்கள் மீண்டும் செய்கிறார்கள்.

ஆழமான கேள்வியிடுதலை வளர்ப்பதற்கான கட்டமைக்கப்பட்ட பாதை அவர்களுக்கு கற்பிக்கப்படாததால், மக்கள் எளிய விளக்கங்களிலேயே நிறுத்துகிறார்கள்.

இதனால் மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது என்று பொருள் இல்லை.

மனிதகுலத்திற்கு கற்றலுக்கான சிறந்த கருவிகள் தேவை என்பதையே அது பொருள்படுத்துகிறது.

பின்பற்றுதல், நம்பிக்கை மற்றும் சிந்தனையை ஒப்படைத்தல்

உலகச் சூழலின் மீள்நிகழ்வைத் தொடரச் செய்யும் மிகப்பெரிய இயங்குமுறைகளில் ஒன்று சிந்தனையை பிறரிடம் ஒப்படைப்பதாகும்.

அதை கேள்வியிட கற்பிக்காமல் பின்பற்ற மக்களுக்கு கற்பிக்கப்படுகிறது.

சிலர் தங்களை விட அதிகம் அறிவார்கள் என்று மக்களுக்கு கற்பிக்கப்படுகிறது.

பட்டங்களை நம்ப மக்களுக்கு கற்பிக்கப்படுகிறது.

அதிகாரத்தை நம்ப மக்களுக்கு கற்பிக்கப்படுகிறது.

பதவிகளை நம்ப மக்களுக்கு கற்பிக்கப்படுகிறது.

அந்தஸ்தை நம்ப மக்களுக்கு கற்பிக்கப்படுகிறது.

தங்களுக்கு சொல்லப்படுவதை மனப்பாடம் செய்ய மக்களுக்கு கற்பிக்கப்படுகிறது.

பின்னர் அவர்கள் பின்பற்றுமாறு சொல்லப்பட்டதை செயல்படுத்துவதற்காக பணம் வழங்கப்படுகிறது.

பலர் பின்னர் தங்களுக்குப் பதிலாக மற்றவர்கள் சிந்திக்க அனுமதிக்கிறார்கள்.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

வேறு ஒருவர் எனக்குப் பதிலாக சிந்திக்க நான் அனுமதிக்கிறேனா?

வேறு ஒருவர் எனக்குப் பதிலாக கேள்வியிட நான் அனுமதிக்கிறேனா?

வேறு ஒருவர் எனக்குப் பதிலாக எது உண்மை என்பதை தீர்மானிக்க நான் அனுமதிக்கிறேனா?

ஆதாரங்களுக்குப் பதிலாக பட்டங்களை நான் நம்புகிறேனா?

நடத்தைக்குப் பதிலாக அந்தஸ்தை நான் நம்புகிறேனா?

புரிதலுக்குப் பதிலாக அதிகாரத்தை நான் நம்புகிறேனா?

ஒரு கதையாடலை விட்டு வெளியேறுவது தானாகவே சுயாதீன சிந்தனையை உருவாக்காது என்பதையும் மக்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

மக்கள் ஒரு அதிகாரத்தை விட்டு மற்றொன்றை ஏற்றுக்கொள்ளலாம்.

மக்கள் ஒரு குழுவை விட்டு மற்றொரு குழுவில் சேரலாம்.

மக்கள் ஒரு விளக்கத்தை விட்டு மற்றொன்றை பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

சுயாதீன சிந்தனை என்பது பக்கம் மாறுவது அல்ல.

எல்லா பக்கங்களையும் எவ்வாறு கேள்வியிடுவது என்பதை கற்றுக்கொள்வதே சுயாதீன சிந்தனை.

மனித விழிப்புணர்வு முன்னேற்றம்

மூலம் மற்றும் தோற்றத்தின் நோக்கம் மக்களுக்கு தகவல்களை எவ்வாறு கேள்வியிட வேண்டும் என்று கற்பிப்பதைவிட மிகப் பெரியது.

உலகச் சூழலிலிருந்து கற்றுக்கொள்ளும் மனிதகுலத்தின் திறனை முன்னேற்றுவது பற்றியது.

மனித விழிப்புணர்வு முன்னேற்றம் என்பது மேலும் அதிக தகவல்களைச் சேர்த்துக்கொள்வது மட்டுமல்ல.

சிறந்த கற்றவர்களாக மாறுவது பற்றியது.

கேள்வியிடும் மனிதகுலத்தின் திறனை அதிகரிப்பது பற்றியது.

காணும் மனிதகுலத்தின் திறனை அதிகரிப்பது.

புரிந்துகொள்ளும் மனிதகுலத்தின் திறனை அதிகரிப்பது.

கற்றுக்கொள்ளும் மனிதகுலத்தின் திறனை அதிகரிப்பது.

சுயாதீனமாக சிந்திக்கும் மனிதகுலத்தின் திறனை அதிகரிப்பது.

அனைவரும் உலகச் சூழலுக்குள் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் மக்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

யாரும் அதற்கு வெளியே நிற்பதில்லை.

அரசாங்கங்கள் அதற்குள் உள்ளன.

ஊடகங்கள் அதற்குள் உள்ளன.

ஆசிரியர்கள் அதற்குள் உள்ளனர்.

காவல்துறை அதற்குள் உள்ளது.

நிறுவனங்கள் அதற்குள் உள்ளன.

பெற்றோர் அதற்குள் உள்ளனர்.

குழந்தைகள் அதற்குள் உள்ளனர்.

நிபுணர்கள் அதற்குள் உள்ளனர்.

எழுத்தாளர்கள் அதற்குள் உள்ளனர்.

வாசகர்கள் அதற்குள் உள்ளனர்.

அனைவரும் அதை பாதிக்கிறார்கள்.

அனைவரும் அதனால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.

அனைவரும் அதில் பங்கேற்கிறார்கள்.

ஒவ்வொரு முடிவும் மீள்நிகழ்வுக்கோ அல்லது கற்றலுக்கோ உதவுகிறது.

ஏற்றுக்கொள்வது.

மீண்டும் செய்வது.

பின்பற்றுவது.

பகிர்வது.

பாதுகாப்பது.

மௌனமாக இருப்பது.

அனைத்திற்கும் விளைவுகள் உள்ளன.

ஆதிநிலை முன்னேற்றம் பெரும்பாலும் இவ்வாறு இருக்கும்:

பின்பற்று.

பிரதிகரி.

பாதுகாத்து.

மீண்டும் செய்.

பக்கங்களைத் தேர்ந்தெடு.

மேம்பட்ட முன்னேற்றம் இவ்வாறு இருக்கும்:

கேள்வியிடு.

காண்.

புரிந்துகொள்.

கற்றுக்கொள்.

சுயாதீன சிந்தனையை வளர்த்து.

உலகச் சூழலிலிருந்து கற்றுக்கொள்.

இலக்கு முடிவில்லா கேள்வியிடுதல் அல்ல.

இலக்கு புரிதல்.

இலக்கு கற்றல்.

இலக்கு சுயாதீன சிந்தனை.

நோக்கம் வெறும் கேள்வியிடுதலை மேம்படுத்துவது அல்ல.

உலகச் சூழலிலிருந்தே கற்றுக்கொள்ளும் மனிதகுலத்தின் திறனை மேம்படுத்துவதே நோக்கம்.

உலகச் சூழலின் தயாரிப்புகளாக இருப்பதிலிருந்து உலகச் சூழலிலிருந்து கற்றுக்கொள்வோராக மக்கள் இவ்வாறே மாறுகிறார்கள்.

பிரிவு **2 -** ஆதாரத் தரநிலை

ஆதாரத் தரநிலை உண்மையில் என்ன

மக்கள் உலகச் சூழலின் தயாரிப்புகளாக மட்டும் மாறுவதற்குப் பதிலாக அதிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை பிரிவு 1 நிறுவியது.

தகவல்கள், அமைப்புகள், கதைகள், விதிகள், பட்டங்கள், நடத்தை மற்றும் மீளும் வடிவங்கள் எங்கிருந்து வந்தன, அவற்றை எது வடிவமைத்தது, காலப்போக்கில் அவை என்ன காட்டியுள்ளன, எந்த உலகச் சூழல் அவற்றை உருவாக்கியது என்பதைக் கேட்பதிலிருந்து மூலம் மற்றும் தோற்றம் தொடங்குகிறது.

இப்போது பிரிவு 2 ஆதாரத் தரநிலைக்குச் செல்கிறது.

கூறப்படுவது, கற்பிக்கப்படுவது, மீண்டும் நிகழ்வது, பாதுகாக்கப்படுவது, பதிவு செய்யப்படுவது, முன்வைக்கப்படுவது அல்லது அமல்படுத்தப்படுவது ஆகியவற்றை ஆதாரங்கள் உண்மையில் ஆதரிக்கிறதா என்று ஆதாரத் தரநிலை கேட்கிறது.

ஆதாரம் உண்மையில் என்ன என்பதை சரியாக கற்பிக்காமல் எதை நம்ப வேண்டும் என்று

மக்களுக்கு கற்பிக்கப்படுவதால் ஆதாரத் தரநிலை தேவைப்படுகிறது.

மக்களுக்கு தகவல்கள் காட்டப்படுகின்றன.

மக்களிடம் தகவல்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

மக்களுக்கு தகவல்கள் கற்பிக்கப்படுகின்றன.

மக்கள் தகவல்களை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

மக்கள் தகவல்களை மீண்டும் சொல்ல வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

மக்கள் தகவல்களை பாதுகாக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

ஆனால் சொல்லப்படுவதைக் ஆதாரங்கள் உண்மையில் ஆதரிக்கிறதா என்பதை எவ்வாறு சரியாக ஆராய வேண்டும் என்று மக்களுக்கு கற்பிக்கப்படுவதில்லை.

இது உலகச் சூழலுக்குள் உள்ள மிகப்பெரிய பிரச்சினைகளில் ஒன்றை உருவாக்குகிறது.

தகவல் சரியாக கேள்வியிடப்படுவதற்கு முன்பே உண்மையாக முன்வைக்கப்படலாம்.

ஆதாரம் ஆராயப்படுவதற்கு முன்பே கதைகள் உண்மையாக மீண்டும் சொல்லப்படலாம்.

பட்டங்கள் ஆதாரமாக நடத்தப்படலாம்.

அதிகாரம் ஆதாரமாக நடத்தப்படலாம்.

அமைப்புகள் ஆதாரமாக நடத்தப்படலாம்.

பிரபலத்தன்மை ஆதாரமாக நடத்தப்படலாம்.

எழுத்துப் பதிவுகள் ஆதாரமாக நடத்தப்படலாம்.

மீண்டும் மீண்டும் கூறப்படும் கூற்றுகள் ஆதாரமாக நடத்தப்படலாம்.

பயம் ஆதாரமாக முன்வைக்கப்படலாம்.

எதிர்கதையாடல்கள் ஆதாரமாக நடத்தப்படலாம்.

உருவாக்கப்பட்ட, மாற்றப்பட்ட, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அல்லது தயாரிக்கப்பட்ட பொருட்கள் ஆதாரமாக முன்வைக்கப்படலாம்.

ஆனால் இவற்றில் எதுவும் தனித்தனியாக ஆதாரம் அல்ல.

ஆதரிக்கப்படாத தகவல் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட உண்மையாக மாறுவதைத் தடுக்க ஆதாரத் தரநிலை உள்ளது.

ஏற்றுக்கொள்ளும் முன் மெதுவாக நிறுத்தி ஆராய மக்களுக்கு ஆதாரத் தரநிலை கற்பிக்கிறது.

உண்மையில் எது காட்டப்படுகிறது, எது கூறப்படுகிறது, அந்தக் கூற்றை எது ஆதரிக்கிறது, எது இல்லை, எது முரண்படுகிறது, எது பயம் அல்லது உணர்ச்சி அழுத்தத்தின் வழியாக முன்வைக்கப்படுகிறது, மேலும் எது

உண்மையாகத் தோன்றும் வரை வெறும் மீண்டும் சொல்லப்பட்டுள்ளது என்பதைக் கேட்க இது மக்களுக்கு கற்பிக்கிறது.

ஆதாரத் தரநிலை மூலம் மற்றும் தோற்றத்தை மாற்றுவதில்லை.

அதிலிருந்து அது கட்டப்படுகிறது.

ஏதாவது ஒன்று எங்கிருந்து வந்தது, அதை எது வடிவமைத்தது என்று மூலம் மற்றும் தோற்றம் கேட்கிறது.

அதை அடிப்படையாகக் கொண்டு கூறப்படுவதை ஆதாரம் ஆதரிக்கிறதா என்று ஆதாரத் தரநிலை கேட்கிறது.

எதை நம்ப வேண்டும் என்று மக்களிடம் சொல்லுவது ஆதாரத் தரநிலையின் நோக்கம் அல்ல.

அவர்கள் நம்புவதற்கு, மீண்டும் சொல்லுவதற்கு, பாதுகாப்பதற்கு அல்லது அதன்படி செயல்படுவதற்கு முன் தகவலை எவ்வாறு ஆராய வேண்டும் என்று கற்பிப்பதே நோக்கம்.

ஆதாரம் என்ன செய்ய வேண்டும்

ஆதாரம் என்பது வெறும் இருக்கும் தகவல் அல்ல.

ஆதாரம் ஏதாவது ஒன்றைக் காட்ட வேண்டும்.

கூறப்படுவதை ஆதாரம் ஆதரிக்க வேண்டும்.

ஆதாரம் கேள்வியிடுதலைத் தாங்க வேண்டும்.

ஆதாரம் மேலும் ஆராய்வதற்கு திறந்ததாக இருக்க வேண்டும்.

ஆதாரம் யதார்த்தத்துடன் இணைந்திருக்க வேண்டும்.

ஆதாரம் நடத்தையுடன் ஒத்துப்போக வேண்டும்.

ஆதாரம் முரண்பாட்டை வெளிப்படுத்த வேண்டும்.

ஆதாரம் காலப்போக்கில் ஒருமைத்தன்மையுடன் இருக்க வேண்டும்.

காட்டப்படுவதிலிருந்து மக்கள் கற்றுக்கொள்ள ஆதாரம் உதவ வேண்டும்.

ஆதாரம் கேள்வியிடப்படுவதையும் வரவேற்கிறது.

ஆதாரத்தை கேள்வியிடுதலிலிருந்து பாதுகாக்க தேவையில்லை.

ஆதாரம் ஆராய்வதை அஞ்சுவதில்லை.

உயிர்வாழ பட்டங்கள், அதிகாரம், மீள்நிகழ்வு, பயம், அந்தஸ்து அல்லது உணர்ச்சி அழுத்தம் ஆகியவற்றை அது சார்ந்திருக்காது.

கேள்வியிடுதல் ஆதாரத்தை வலுப்படுத்துகிறது.

கேள்வியிடுதல் புரிதலை மேம்படுத்துகிறது.

கேள்வியிடுதல் பலவீனத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

கேள்வியிடுதல் முரண்பாட்டை வெளிப்படுத்துகிறது.

கேள்வியிடுதல் எது இல்லை என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது.

கேள்வியிடுதல் எது ஆதரிக்கப்படவில்லை என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது.

கேள்வியிடுதல் மக்கள் கற்றுக்கொள்ள உதவுகிறது.

சரியாக ஆதரிக்க முடியாததை கேள்வியிடுதல் அச்சுறுத்துவதால், ஆதரிக்கப்படாத தகவல் கேள்வியிடுதலை அடிக்கடி எதிர்க்கிறது.

ஆகவே கேள்வியிடுதல் உண்மையின் எதிரி அல்ல என்று ஆதாரத் தரநிலை மக்களுக்கு கற்பிக்கிறது.

கேள்வியிடுதல் உண்மைக்குள் செல்லும் பாதைகளில் ஒன்றாகும்.

தகவல் ஆதாரம் அல்ல

தகவல் தானாகவே ஆதாரம் அல்ல.

ஒரு கூற்று தானாகவே ஆதாரம் அல்ல.

ஒரு பட்டம் தானாகவே ஆதாரம் அல்ல.

ஒரு பங்கு தானாகவே ஆதாரம் அல்ல.

ஒரு அமைப்பு தானாகவே ஆதாரம் அல்ல.

மீண்டும் சொல்லப்படும் ஒரு கதை தானாகவே ஆதாரம் அல்ல.

எழுதப்பட்ட ஒரு கதை தானாகவே ஆதாரம் அல்ல.

பாரம்பரியமாகப் பெற்ற நம்பிக்கை தானாகவே ஆதாரம் அல்ல.

பாதுகாக்கப்படும் ஒரு கதையாடல் தானாகவே ஆதாரம் அல்ல.

தகவலை மீண்டும் சொல்லுவதற்காக ஒருவருக்கு பணம் வழங்கப்படுவது தானாகவே ஆதாரம் அல்ல.

ஒரு அமைப்பு ஏதாவது உண்மை என்று சொல்வது தானாகவே ஆதாரம் அல்ல.

தகவலுடன் இணைக்கப்பட்ட பயம் தானாகவே ஆதாரம் அல்ல.

மற்றொரு கதையாடலை எதிர்க்கும் எதிர்கதையாடல் தானாகவே ஆதாரம் அல்ல.

AI மூலம் உருவாக்கப்பட்ட, மாற்றப்பட்ட, சுருக்கப்பட்ட, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அல்லது முன்வைக்கப்பட்ட தகவல் தானாகவே ஆதாரம் அல்ல.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

எது கூறப்படுகிறது?

அதை எந்த ஆதாரம் ஆதரிக்கிறது?

ஆதாரம் எங்கிருந்து வந்தது?

ஆதாரத்தை ஆராய முடியுமா?

ஆதாரத்தை கேள்வியிட முடியுமா?

ஆதாரம் கூற்றை ஆதரிக்கிறதா?

நடத்தை கூற்றை ஆதரிக்கிறதா?

ஒருமைத்தன்மை கூற்றை ஆதரிக்கிறதா?

எந்த ஆதாரம் இல்லை?

எந்த ஆதாரம் மறைக்கப்பட்டுள்ளது?

எந்த ஆதாரம் கூற்றுக்கு முரண்படுகிறது?

ஆதாரம் இல்லாமல் எது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது?

இந்த ஆதாரம் உருவாக்கப்பட்டதா, மாற்றப்பட்டதா, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதா, சுருக்கப்பட்டதா, மறுவடிவமைக்கப்பட்டதா அல்லது தவறாக வழிநடத்தக்கூடிய விதத்தில் முன்வைக்கப்பட்டதா?

இது முக்கியமானது, ஏனெனில் தகவல் சரியாக ஆதரிக்கப்படுகிறதா என்பதை ஒருபோதும் கற்றுக்கொள்ளாமலேயே அதை ஏற்றுக்கொள்ள மக்களுக்கு கற்பிக்கப்படலாம்.

ஆதரிக்கப்படாத தகவலை அவர்கள் மனப்பாடம் செய்யலாம்.

ஆதரிக்கப்படாத தகவலை அவர்கள் மீண்டும் சொல்லலாம்.

ஆதரிக்கப்படாத தகவலை அவர்கள் பாதுகாக்கலாம்.

ஆதரிக்கப்படாத தகவலை அடுத்த தலைமுறைக்கு அவர்கள் வழங்கலாம்.

சரியாக ஆராயப்படுவதற்கு முன்பே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தகவலின் வழியாக உலகச் சூழல் பின்னர் மீண்டும் உருவாகிறது.

மீண்டும் சொல்லப்படும் கதைகள் உண்மையாக மாறுதல்

மனித கற்றலில் உள்ள மிகப்பெரிய தோல்விகளில் ஒன்று, மீள்நிகழ்வை உண்மையாக மக்கள் தவறாக எண்ண முடிவதாகும்.

ஒரு கதை உருவாக்கப்படலாம்.

ஒரு பட்டம் அதற்கு அதிகாரத்தை வழங்கலாம்.

ஒரு அமைப்பு அதற்கு சென்றடைவைக் வழங்கலாம்.

பணம் அதை மீண்டும் சொல்ல மக்களுக்கு காரணம் வழங்கலாம்.

காலம் அதற்கு பழக்கமான தன்மையை வழங்கலாம்.

எழுத்துப் பதிவுகள் அதற்கு நிலைத்திருப்பதுபோன்ற தோற்றத்தை வழங்கலாம்.

போதுமான மக்கள் அதை மீண்டும் சொல்வது அதற்கு சமூக அங்கீகாரத்தின் தோற்றத்தை வழங்கலாம்.

எதிர்கால தலைமுறைகள் பின்னர் அதை உண்மையாக பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

ஆனால் மீள்நிகழ்வு ஆதாரம் அல்ல.

மீண்டும் சொல்லப்படும் கதை ஆதாரம் அல்ல.

எழுதப்பட்ட கதை ஆதாரம் அல்ல.

பாரம்பரியமாகப் பெற்ற கதை ஆதாரம் அல்ல.

பாதுகாக்கப்படும் கதை ஆதாரம் அல்ல.

பட்டங்கள், அமைப்புகள், பணம், சென்றடைவு, பயம், அந்தஸ்து மற்றும் காலத்தால் ஆதரிக்கப்படும் ஒரு கதையும் சரியாக ஆராயப்பட்டு ஆதரிக்கப்பட முடியாவிட்டால் இன்னும் ஆதாரம் அல்ல.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

இந்தக் கதையை யார் உருவாக்கினார்?

இதற்கு யார் அதிகாரத்தை வழங்கினார்?

இதைக் யார் மீண்டும் சொன்னார்?

இது நம்பப்படுவதால் யார் பயனடைந்தார்?

இதை நிலைநிறுத்த யாருக்கு பணம் வழங்கப்பட்டது?

கேள்வியிடுதலிலிருந்து இதை யார் பாதுகாத்தார்?

இதை எந்த ஆதாரம் ஆதரிக்கிறது?

எந்த ஆதாரம் இதற்கு முரண்படுகிறது?

இது சவால் செய்யப்படும் போது என்ன நடக்கிறது?

இது ஆதாரமா?

அல்லது பாரம்பரியமாகப் பெற்ற நம்பிக்கையா?

ஆதாரத் தரநிலை இல்லாமல், போதுமான மக்கள் கதைகளை மீண்டும் சொல்லுவதால், அவற்றைப் பற்றி எழுதுவதால், அவற்றைப் பாதுகாப்பதால் அல்லது தலைமுறைகளுக்கு வழங்குவதால் மட்டுமே மீண்டும் சொல்லப்பட்ட கதைகள் உண்மையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படலாம்.

பட்டங்கள், அதிகாரம் மற்றும் சம்பளம் பெறும் பங்குகள் ஆதாரம் அல்ல

மக்களுக்கு பட்டங்களை நம்ப அடிக்கடி கற்பிக்கப்படுகிறது.

அவர்களுக்கு அதிகாரத்தை நம்ப கற்பிக்கப்படுகிறது.

அவர்களுக்கு அதிகாரப்பூர்வ பங்குகளை நம்ப கற்பிக்கப்படுகிறது.

அவர்களுக்கு அமைப்புகளை நம்ப கற்பிக்கப்படுகிறது.

தகவலை பேச, அமல்படுத்த, கற்பிக்க, முன்வைக்க அல்லது மீண்டும் சொல்ல பணம் பெறுபவர்களை நம்ப கற்பிக்கப்படுகிறது.

ஆனால் ஒரு பட்டம் ஆதாரம் அல்ல.

அதிகாரம் ஆதாரம் அல்ல.

சம்பளம் பெறும் பங்கு ஆதாரம் அல்ல.

அதிகாரப்பூர்வ பதவி ஆதாரம் அல்ல.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

இந்தப் பட்டத்தை எந்த ஆதாரம் ஆதரிக்கிறது?

இந்த அதிகாரத்தை எந்த ஆதாரம் ஆதரிக்கிறது?

இந்தப் பங்கை எந்த ஆதாரம் ஆதரிக்கிறது?

இந்த நபர் சொல்வதை எந்த ஆதாரம் ஆதரிக்கிறது?

இந்த அமைப்பு கூறுவதை எந்த ஆதாரம் ஆதரிக்கிறது?

இது நம்பப்பட்டால் யார் பயனடைகிறார்கள்?

இது கேள்வியிடப்படாவிட்டால் யார் பயனடைகிறார்கள்?

இதை மீண்டும் சொல்ல யாருக்கு பணம் வழங்கப்படுகிறது?

இதை அமல்படுத்த யாருக்கு பணம் வழங்கப்படுகிறது?

இதைப் பாதுகாக்க யாருக்கு பணம் வழங்கப்படுகிறது?

ஆதாரம் கேட்கப்படும் போது என்ன நடக்கிறது?

ஒவ்வொரு பட்டத்தையும், பங்கையும், அமைப்பையும் அல்லது அதிகாரத்தையும் தானாகவே நிராகரிப்பது பற்றியது இது அல்ல.

அவற்றை ஆதாரமாக தவறாக எண்ணாமல் இருப்பது பற்றியது.

அதிகாரமும் இன்னும் ஆராயப்பட வேண்டும் என்று ஆதாரத் தரநிலை கற்பிக்கிறது.

பட்டங்களும் இன்னும் ஆராயப்பட வேண்டும்.

அமைப்புகளும் இன்னும் ஆராயப்பட வேண்டும்.

சம்பளம் பெறும் பங்குகளும் இன்னும் ஆராயப்பட வேண்டும்.

எங்கும் அதே தரநிலைப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

அமைப்புகள், மூலம் மற்றும் ஆதாரம்

ஒரு அமைப்பு இருப்பது மட்டும் அது உண்மையிலிருந்து உருவாக்கப்பட்டது என்பதற்கான ஆதாரம் அல்ல.

இது நேரடியாக மூலம் மற்றும் தோற்றத்துடன் இணைகிறது.

மூலம் மற்றும் தோற்றம் கேட்கிறது:

இந்த அமைப்பு எங்கிருந்து வந்தது?

இதை யார் உருவாக்கினார்?

இதை எது வடிவமைத்தது?

காலப்போக்கில் இது என்ன நடத்தை காட்டியுள்ளது?

இது எதைப் பாதுகாக்கிறது?

இது எதை மீண்டும் செய்கிறது?

இது எதை மறைக்கிறது?

இது எதை அனுமதிக்கிறது?

பின்னர் ஆதாரத் தரநிலை கேட்கிறது:

அமைப்பின் கூற்றுகளை எந்த ஆதாரம் ஆதரிக்கிறது?

எந்த ஆதாரம் அவற்றுக்கு முரண்படுகிறது?

எந்த ஆதாரம் இல்லை?

சவாலுக்கு பின்னர் எந்த ஆதாரம் உருவாக்கப்படுகிறது?

ஆதாரம் உண்மையை காட்டுகிறதா?

அல்லது அதிகாரம், இணக்கம், மீள்நிகழ்வு மற்றும் பாதுகாப்பை மட்டுமே காட்டுகிறதா?

ஏதாவது ஒன்று இருக்கிறது என்பதாலேயே அது உண்மையிலிருந்து உருவாக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று மக்கள் அடிக்கடி நம்புகிறார்கள்.

இது கேள்வியிடப்பட வேண்டும்.

உண்மையின் அடிப்படையில் செயல்படாத மனிதர்களால் அமைப்புகள் உருவாக்கப்பட்டிருந்தால், பராமரிக்கப்பட்டிருந்தால் அல்லது பாதுகாக்கப்பட்டிருந்தால், அந்த அமைப்புகள் உருவாக்கும் தகவல், பட்டங்கள், விதிகள், பதிவுகள், அதிகாரம் மற்றும் கதையாடல்கள் இருக்கின்றன என்பதற்காக மட்டும் உண்மையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட முடியாது.

ஒரு அமைப்பு பழமையானது என்பது உண்மைக்கான ஆதாரம் அல்ல.

ஒரு அமைப்பு சக்திவாய்ந்தது என்பது உண்மைக்கான ஆதாரம் அல்ல.

ஒரு அமைப்பு அதிகாரப்பூர்வமானது என்பது உண்மைக்கான ஆதாரம் அல்ல.

ஒரு அமைப்பு தலைமுறைகளாக மீண்டும் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பது உண்மைக்கான ஆதாரம் அல்ல.

ஒரு அமைப்பு பணம், அந்தஸ்து, அதிகாரம், பயம் அல்லது வலிமையால் பாதுகாக்கப்படுகிறது என்பது உண்மைக்கான ஆதாரம் அல்ல.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

எந்த ஆதாரம் இதை ஆதரிக்கிறது?

எந்த ஆதாரம் இதற்கு முரண்படுகிறது?

எந்த ஆதாரம் இல்லை?

எந்த ஆதாரம் புறக்கணிக்கப்பட்டது?

அமைப்பு என்ன நடத்தை காட்டுகிறது?

அமைப்பு சவால் செய்யப்படும் போது என்ன செய்கிறது?

அது பதிலளிக்கிறதா?

அது திருத்துகிறதா?

அது தவிர்க்கிறதா?

அது தன்னைத்தானே பாதுகாக்கிறதா?

அது உண்மையை உருவாக்குகிறதா?

அல்லது இணக்கத்தை உருவாக்குகிறதா?

இங்கே ஆதாரத் தரநிலை நேரடியாக உலகச் சூழலுடன் இணைகிறது.

ஆதாரம் கூற்றுகளுக்கு மட்டும் பொருந்துவதில்லை.

அது அமைப்புகளுக்கும் பொருந்துகிறது.

அது விதிகளுக்கும் பொருந்துகிறது.

அது அதிகாரத்திற்கும் பொருந்துகிறது.

அது பட்டங்களுக்கும் பொருந்துகிறது.

அது நடத்தைக்கும் பொருந்துகிறது.

அது கதையாடல்களுக்கும் பொருந்துகிறது.

அது மீளும் வடிவங்களுக்கும் பொருந்துகிறது.

அது பயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட முன்வைப்பிற்கும் பொருந்துகிறது.

அது எதிர்கதையாடல்களுக்கும் பொருந்துகிறது.

அது உருவாக்கப்பட்ட, மாற்றப்பட்ட, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அல்லது தயாரிக்கப்பட்ட பொருட்களுக்கும் பொருந்துகிறது.

இதனால்தான் ஆதாரத் தரநிலை கல்வியில் விடுபட்ட பாதைகளில் ஒன்றாகும்.

அது இல்லாமல், அமைப்புகள் உண்மை, ஆதாரம், ஒருமைத்தன்மை மற்றும் நடத்தையால் ஆதரிக்கப்படுகிறதா என்பதை எவ்வாறு கேள்வியிட வேண்டும் என்று ஒருபோதும் கற்பிக்காமல், அவற்றுக்குள்

எவ்வாறு செயல்படுவது மக்களுக்கு கற்பிக்கப்படலாம்.

ஆதரிக்கப்படாத தகவல் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட உண்மையாக மாறுவதைத் தடுக்க ஆதாரத் தரநிலை உள்ளது.

ஏற்றுக்கொள்வதிலிருந்து ஆராய்வதற்குச் செல்ல மக்கள் தொடங்க இது உதவுகிறது.

நம்பிக்கையிலிருந்து புரிதலுக்குச் செல்ல இது உதவுகிறது.

மீண்டும் சொல்லப்படும் தகவலின் தயாரிப்புகளாக இருப்பதிலிருந்து உலகச் சூழலிலிருந்து கற்றுக்கொள்வோராக மாற இது உதவுகிறது.

காலப்போக்கில் ஆதாரம்

இந்தப் பிரிவின் முதல் பகுதி, தகவல், பட்டங்கள், அதிகாரம், சம்பளம் பெறும் பங்குகள், அமைப்புகள், எழுத்துப் பதிவுகள், மீண்டும் சொல்லப்படும் கதைகள், பாரம்பரிய நம்பிக்கைகள், பயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட முன்வைப்பு, எதிர்கதையாடல்கள் மற்றும் உருவாக்கப்பட்ட, மாற்றப்பட்ட, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அல்லது தயாரிக்கப்பட்ட பொருட்கள் தானாகவே ஆதாரம் அல்ல என்பதை விளக்கியது.

ஆதாரம் கேள்வியிடப்படுவதைக் வரவேற்கிறது என்பதையும் அது விளக்கியது.

இப்போது இந்தப் பகுதி, காலப்போக்கில் ஆதாரம் எவ்வாறு ஆராயப்பட வேண்டும் என்பதற்குச் செல்கிறது.

ஆதாரத் தரநிலை ஒரு தருணத்தை மட்டும் ஆராய்வதில்லை.

காலப்போக்கில் எது காட்டப்படுகிறது என்பதை அது ஆராய்கிறது.

ஒரு தனி கூற்று தவறாக வழிநடத்தலாம்.

ஒரு தனி பதிவு முழுமையற்றதாக இருக்கலாம்.

ஒரு தனி விளக்கம் தேர்வு செய்யப்பட்டதாக இருக்கலாம்.

ஒரு தனி பதில் விரிவான வடிவத்தைத் தவிர்க்கலாம்.

பின்னர் வழங்கப்படும் ஒரு கூற்று, நேரடியாக அந்த நேரத்தில் காட்டப்பட்டதை மாற்றிப் பதிலாகப் பயன்படுத்தப்படலாம்.

இதனால்தான் ஆதாரம் காலவரிசை முழுவதும் ஆராயப்பட வேண்டும்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

காலப்போக்கில் என்ன காட்டப்பட்டுள்ளது?

அது எப்போது காட்டப்பட்டது?

அது நிகழ்நேரத்தில் காட்டப்பட்டதா?

நிகழ்வுக்குப் பிறகு பதிவு செய்யப்பட்டதா?

பின்னர் விளக்கப்பட்டதா?

பின்னர் வழங்கப்பட்ட விளக்கம் நிகழ்நேர ஆதாரத்துடன் பொருந்துகிறதா?

ஆதாரம் ஒருமைத்தன்மையுடன் தொடர்ந்ததா?

நடத்தை ஒருமைத்தன்மையுடன் தொடர்ந்ததா?

கதை மாறியதா?

விளக்கம் மாறியதா?

அதே வடிவம் மீண்டும் நிகழ்ந்ததா?

முரண்பாடு தோன்றியதா?

ஆதாரம் சேர்க்கப்பட்டதா?

ஆதாரம் அகற்றப்பட்டதா?

ஆதாரம் புறக்கணிக்கப்பட்டதா?

சவாலுக்குப் பிறகு என்ன நடந்தது?

காலவரிசையில் நிகழ்நேரத்தில் காட்டப்பட்ட ஆதாரத்தை பின்னர் வழங்கப்படும் விளக்கங்கள் ஒருபோதும் மீற அனுமதிக்கக் கூடாது.

நீண்டகால வடிவம் வேறொன்றைக் காட்டும் போது, உண்மை ஒரு தனித்தனி தருணத்தை மட்டும் சார்ந்திருக்கக் கூடாது என்பதால் இது முக்கியமானது.

காலப்போக்கிலான ஆதாரம் மக்கள் வடிவங்களை காண உதவுகிறது.

அது முரண்பாட்டை காண உதவுகிறது.

எது பாதுகாக்கப்படுகிறது என்பதை காண உதவுகிறது.

எது தவிர்க்கப்படுகிறது என்பதை காண உதவுகிறது.

சொற்கள், நடத்தை, பதிவுகள், நேரம் மற்றும் விளைவுகள் ஒன்றோடொன்று பொருந்துகிறதா என்பதை காண உதவுகிறது.

ஆகவே ஆதாரத் தரநிலை, ஆதாரத்தை தனித்தனி தகவல் துண்டுகளாக அல்லாமல் ஒரு தொடரின் பகுதியாக ஆராய மக்களுக்கு கற்பிக்கிறது.

நடத்தை ஆதாரமாக

சொற்கள் மட்டும் போதாது.

மக்கள் சொல்வதை அவர்கள் செய்வதுடன் ஒப்பிட வேண்டும்.

கூற்றுகள் மறைப்பதை நடத்தை வெளிப்படுத்தலாம்.

பட்டங்கள் பாதுகாப்பதை நடத்தை வெளிப்படுத்தலாம்.

அமைப்புகள் தவிர்ப்பதை நடத்தை வெளிப்படுத்தலாம்.

பணம், சார்பு, பயம், பதவி, புகழ் அல்லது ஊக்கக்காரணம் எதை வடிவமைக்கின்றன என்பதை நடத்தை வெளிப்படுத்தலாம்.

ஒருவர் தாம் உண்மையின் அடிப்படையில் செயல்படுகிறோம் என்று சொல்லலாம்.

ஒரு அமைப்பு தாம் நீதியின் அடிப்படையில் செயல்படுகிறோம் என்று சொல்லலாம்.

ஒரு நிறுவனம் தாம் அக்கறையுடன் செயல்படுகிறோம் என்று சொல்லலாம்.

சம்பளம் பெறும் ஒரு பங்கு தாம் கடமையின் அடிப்படையில் செயல்படுகிறோம் என்று சொல்லலாம்.

ஒரு பட்டம் தாம் அதிகாரத்தின் அடிப்படையில் செயல்படுகிறோம் என்று சொல்லலாம்.

ஆனால் கூறப்படுவதை நடத்தை ஆதரிக்கிறதா என்று ஆதாரத் தரநிலை கேட்கிறது.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

நடத்தை சொற்களுடன் பொருந்துகிறதா?

செயல் கூற்றுடன் பொருந்துகிறதா?

அமைப்பு சவால் செய்யப்படும் போது பதிலளிக்கிறதா?

ஆதாரம் காட்டப்படும் போது அதிகாரம் திருத்துகிறதா?

சம்பளம் பெறும் பங்கு உண்மையைப் பாதுகாக்கிறதா?

அல்லது பதவி, அமைப்பு, பணம், புகழ் அல்லது கதையாடலைப் பாதுகாக்கிறதா?

மௌனம் கூற்றுக்கு முரண்படுகிறதா?

தவிர்த்தல் கூற்றுக்கு முரண்படுகிறதா?

தாமதம் கூற்றுக்கு முரண்படுகிறதா?

அகற்றுதல், தடை செய்தல், நிராகரித்தல் அல்லது தண்டித்தல் கூற்றுக்கு முரண்படுகிறதா?

காலப்போக்கிலான நடத்தை மிகத் தெளிவான ஆதாரப் பாதைகளில் ஒன்றாக மாறலாம், ஏனெனில் மக்கள் மற்றும் அமைப்புகள் என்ன செய்கிறோம் என்று சொல்வதை மட்டும் அல்லாமல் உண்மையில் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதை நடத்தை காட்டுகிறது.

சொற்களும் நடத்தையும் பிரிந்தால், அந்தப் பிரிவை ஆதாரத் தரநிலை கேள்வியிட வேண்டும்.

ஒரு கூற்று ஒன்றைச் சொன்னாலும் நடத்தை மீண்டும் மீண்டும் வேறொன்றைக் காட்டினால், நடத்தை ஆராயப்பட வேண்டும்.

சவாலுக்குப் பிறகான ஆதாரம்

தகவல் சவால் செய்யப்படுவதற்குப் பிறகு என்ன நடக்கிறது என்பதையும் ஆதாரத் தரநிலை ஆராய வேண்டும்.

ஆதாரம் கேட்கப்படும் வரை பல கூற்றுகள் வலுவாகத் தோன்றும்.

பதில் கேட்கப்படும் வரை பல அமைப்புகள் உண்மையானதாகத் தோன்றும்.

அவற்றின் கூற்றுகள் ஆராயப்படும் வரை பல பட்டங்கள் நம்பகமானதாகத் தோன்றும்.

முரண்பாடுகள் காட்டப்படும் வரை பல கதையாடல்கள் நிலையானதாகத் தோன்றும்.

சவால் ஆதாரத் தரநிலைகளை வெளிப்படுத்துகிறது.

கேள்வியிடுதல் உண்மையானதை வலுப்படுத்தி, பலவீனமானது, இல்லாதது, முரண்பட்டது அல்லது ஆதரிக்கப்படாததை வெளிப்படுத்துவதால் ஆதாரம் கேள்வியிடப்படுவதைக் வரவேற்கிறது.

சரியாக ஆதரிக்க முடியாததை கேள்வியிடுதல் அச்சுறுத்துவதால், ஆதரிக்கப்படாத தகவல் கேள்வியிடுதலை அடிக்கடி எதிர்க்கிறது.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

ஆதாரம் கேட்கப்படும் போது என்ன நடக்கிறது?

ஆதாரம் வழங்கப்படுகிறதா?

கேள்விக்கு பதில் வழங்கப்படுகிறதா?

பிரச்சினை திருத்தப்படுகிறதா?

முரண்பாடு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறதா?

ஆதாரம் புறக்கணிக்கப்படுகிறதா?

கேள்வி கேட்கும் நபர் தாக்கப்படுகிறாரா?

மௌனம் பயன்படுத்தப்படுகிறதா?

ஆதாரத்திற்குப் பதிலாக அதிகாரம் பயன்படுத்தப்படுகிறதா?

உண்மைக்குப் பதிலாக நடைமுறை பயன்படுத்தப்படுகிறதா?

மக்கள் கேள்வியிடுவதை நிறுத்தும் வரை பிரச்சினை தாமதப்படுத்தப்படுகிறதா?

ஆதாரம் ஆராயப்படுவதற்குப் பதிலாக அமைப்பு பாதுகாக்கப்படுகிறதா?

சவாலுக்குப் பிறகு என்ன நடக்கிறது என்பது முக்கியமானது, ஏனெனில் பதில் தானே ஆதாரமாக மாறுகிறது.

பதிலளித்தல் ஆதாரமாக மாறலாம்.

திருத்துதல் ஆதாரமாக மாறலாம்.

பதிலளிக்க மறுத்தல் ஆதாரமாக மாறலாம்.

தவிர்த்தல் ஆதாரமாக மாறலாம்.

மௌனம் ஆதாரமாக மாறலாம்.

முரண்பாடு ஆதாரமாக மாறலாம்.

பாதுகாப்பு ஆதாரமாக மாறலாம்.

மீண்டும் மீண்டும் பதிலளிக்காமை ஆதாரமாக மாறலாம்.

ஆரம்பக் கூற்றை மட்டும் அல்லாமல், அந்தக் கூற்று கேள்வியிடப்பட்ட பிறகு வரும் நடத்தையையும் ஆராய ஆதாரத் தரநிலை மக்களுக்கு கற்பிக்கிறது.

ஆதாரம், காலவரிசை மற்றும் பதில்

காலவரிசை மற்றும் பதிலின் வழியாக ஆதாரத்தைப் பின்தொடரவும் ஆதாரத் தரநிலை மக்களைத் தேவைப்படுத்துகிறது.

ஆதாரம் எப்போது காட்டப்பட்டது, எங்கிருந்து வந்தது, யார் பார்த்தார்கள், யார் பெற்றார்கள், யார் அதை சவால் செய்ய முடிந்தது, பின்னர் என்ன நடந்தது என்பதிலிருந்து பிரிக்கப்படக் கூடாது.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

இது எப்போது காட்டப்பட்டது?

இது எங்கு காட்டப்பட்டது?

இதைக் யார் உருவாக்கினார்?

இதைக் யார் பெற்றார்?

இதைக் யார் பார்த்தார்?

யார் சவால் செய்யப்பட்டார்?

யாருக்கு பதிலளிக்கும் வாய்ப்பு இருந்தது?

யாருக்கு திருத்தும் வாய்ப்பு இருந்தது?

யாருக்கு மறுத்துரைக்கும் வாய்ப்பு இருந்தது?

யார் மௌனமாக இருந்தார்?

அடுத்து என்ன நடந்தது?

எந்த நடத்தை தொடர்ந்து வந்தது?

எந்த வடிவம் தொடர்ந்தது?

ஆதாரம் அதன் காலவரிசையிலிருந்து பிரிக்கப்படும் போது அது பலவீனப்படுத்தப்படலாம் என்பதால் இது முக்கியமானது.

அதை யார் பார்த்தார்கள், யார் பெற்றார்கள், யாருக்கு பதிலளிக்கும் வாய்ப்பு இருந்தது, பின்னர் என்ன நடந்தது என்பதைக் மக்கள் புறக்கணிக்கும்போதும் ஆதாரம் பலவீனப்படுத்தப்படலாம்.

நிகழ்நேர ஆதாரம் முக்கியமானது, ஏனெனில் அந்த நேரத்தில் எது வைக்கப்பட்டது, காட்டப்பட்டது, பதிவு செய்யப்பட்டது, சவால் செய்யப்பட்டது அல்லது காணக்கூடியதாக மாற்றப்பட்டது என்பதை அது காட்டுகிறது.

பின்னர் வழங்கப்படும் விளக்கங்கள் நிகழ்நேரத்தில் காட்டப்பட்டதுடன் ஒப்பிட்டு கேள்வியிடப்பட வேண்டும்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

பின்னர் வழங்கப்பட்ட விளக்கம் நிகழ்நேர ஆதாரத்துடன் பொருந்துகிறதா?

பின்னர் வழங்கப்பட்ட கூற்று காட்டப்பட்டதை மறுபடியும் எழுதுகிறதா?

பின்னர் உருவாக்கப்பட்ட பதிவு சவால் செய்யப்பட்டதைத் தவிர்க்கிறதா?

பின்னர் வழங்கப்பட்ட விளக்கம் சூழலை அகற்றுகிறதா?

காலவரிசை கூற்றை ஆதரிக்கிறதா?

காணக்கூடியதாக ஆனபின் வந்த நடத்தை கூற்றை ஆதரிக்கிறதா அல்லது முரண்படுகிறதா?

ஒரு உண்மையான ஆதாரத் தரநிலை ஏதாவது ஒன்று இருக்கிறதா என்று மட்டும் கேட்பதில்லை.

விரிவான பதிவுக்குள் அது எவ்வாறு இருக்கிறது என்று கேட்கிறது.

ஆதாரம் ஒழுங்காக வைக்கப்பட்டால் அது என்ன காட்டுகிறது என்று கேட்கிறது.

காலவரிசை கூற்றை ஆதரிக்கிறதா என்று கேட்கிறது.

காணக்கூடியதாக ஆனபின் வந்த நடத்தை கூற்றை ஆதரிக்கிறதா அல்லது முரண்படுகிறதா என்று கேட்கிறது.

மக்கள் வெறும் தகவல்களைச் சேகரிப்பதற்குப் பதிலாக ஆதாரத்திலிருந்து கற்றுக்கொள்ளத் தொடங்குவது இவ்வாறே.

காணப்பட்டது, மறைக்கப்பட்டது, இல்லாதது மற்றும் முரண்பட்டது

காட்டப்படுவது மற்றும் காட்டப்படாததை ஒப்பிட ஆதாரத் தரநிலை மக்களுக்கு கற்பிக்க வேண்டும்.

தங்களுக்கு முன் வைக்கப்படும் ஆதாரத்தால் மக்கள் அடிக்கடி வழிநடத்தப்படுகிறார்கள்.

ஆனால் இல்லாதது அதே அளவு முக்கியமானதாக இருக்கலாம்.

மறைக்கப்பட்டது அதே அளவு முக்கியமானதாக இருக்கலாம்.

முரண்பட்டது அதே அளவு முக்கியமானதாக இருக்கலாம்.

கேள்வியிடுதலிலிருந்து பாதுகாக்கப்பட்டது அதே அளவு முக்கியமானதாக இருக்கலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

எது காட்டப்படுகிறது?

எது காட்டப்படவில்லை?

எது இல்லை?

எது மறைக்கப்படுகிறது?

எது ஆதரிக்கப்படவில்லை?

எது முரண்படுகிறது?

எது பாதுகாக்கப்படுகிறது?

எது தவிர்க்கப்படுகிறது?

எது அகற்றப்பட்டுள்ளது?

எதற்கு பதில் வழங்கப்படவில்லை?

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆதாரத்தால் மக்கள் வழிநடத்தப்படலாம் என்பதால் இது முக்கியமானது.

ஒரு படத்தின் ஒரு பகுதி மட்டும் காட்டப்பட்டு, மீதமுள்ளது மறைக்கப்படலாம்.

ஒரு கூற்று காட்டப்படலாம்; ஆனால் நடத்தை அதற்கு முரண்படலாம்.

ஒரு பதிவு காட்டப்படலாம்; ஆனால் காலவரிசை புறக்கணிக்கப்படலாம்.

அதிகாரம் காட்டப்படலாம்; ஆனால் ஆதாரம் இல்லாமல் இருக்கலாம்.

தன்னம்பிக்கை காட்டப்படலாம்; ஆனால் ஆதரவு இல்லாமல் இருக்கலாம்.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முன்வைப்பைத் தாண்டி காண ஆதாரத் தரநிலை மக்களுக்கு உதவுகிறது.

காட்டப்படுவது மற்றும் இல்லாதது, மறைக்கப்பட்டது, முரண்பட்டது, தவிர்க்கப்பட்டது அல்லது பாதுகாக்கப்பட்டது ஆகியவற்றை ஒப்பிட அது உதவுகிறது.

ஆதார முன்வைப்பு, பயம் மற்றும் கீழ்ப்படிதல்

ஆதாரம் எவ்வாறு முன்வைக்கப்படுகிறது என்பதையும் ஆதாரத் தரநிலை கேள்வியிட வேண்டும்.

ஆதாரத்தை முன்வைக்கும் இயங்குமுறை எவ்வளவு சக்திவாய்ந்ததாக இருக்கிறதோ, ஆதாரத்தையே கேள்வியிடுவது அவ்வளவு முக்கியமாகிறது.

மக்களுக்கு பயம் காட்டப்பட்டு, அந்த பயச் சூழலையே ஆதாரமாக நடத்த வழிநடத்தப்படலாம்.

பயம் அவசரத்தை உருவாக்கலாம்.

பயம் கீழ்ப்படிதலை உருவாக்கலாம்.

பயம் கேள்வியிடுதலை நிறுத்தலாம்.

மக்கள் பலவீனமான, முழுமையற்ற, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அல்லது ஆதரிக்கப்படாத ஆதாரத்தை சரியாக ஆராய்வதற்கு முன்பே ஏற்றுக்கொள்ள பயம் காரணமாகலாம்.

ஆதாரம் கூறப்படுவதை ஆதரிக்கிறதா என்று கேட்காமல், பட்டங்கள், அமைப்புகள், சம்பளம் பெறும் பங்குகள், அதிகாரப்பூர்வ கூற்றுகள், மீண்டும் மீண்டும் வரும் எச்சரிக்கைகள் மற்றும் பொது அழுத்தத்தை மக்கள் பின்பற்ற பயம் காரணமாகலாம்.

ஆனால் பயம் ஆதாரம் அல்ல.

அவசரம் ஆதாரம் அல்ல.

அதிகாரப்பூர்வ அழுத்தம் ஆதாரம் அல்ல.

மீண்டும் மீண்டும் வரும் எச்சரிக்கைகள் ஆதாரம் அல்ல.

பணம் பெறும் இணக்கம் ஆதாரம் அல்ல.

பெருமளவிலான மீள்நிகழ்வு ஆதாரம் அல்ல.

மக்களுக்கு ஆதாரம் காட்டப்படுகிறதா, அல்லது ஆதாரம் இல்லாமல் ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்வதற்காக வடிவமைக்கப்பட்ட பயம் காட்டப்படுகிறதா என்று ஆதாரத் தரநிலை கேட்க வேண்டும்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

எந்த ஆதாரம் காட்டப்படுகிறது?

அது எவ்வாறு முன்வைக்கப்படுகிறது?

அதனுடன் எந்த பயம் இணைக்கப்படுகிறது?

எந்த பிரதிகரிப்பு உருவாக்கப்படுகிறது?

எந்த ஆதாரம் இல்லை?

எந்த ஆதாரம் முரண்படுகிறது?

எந்த ஆதாரம் கேள்வியிடுதலிலிருந்து பாதுகாக்கப்படுகிறது?

மக்களுக்கு புரிந்துகொள்ள உதவப்படுகிறதா?

அல்லது கீழ்ப்படிக்கத் தள்ளப்படுகிறார்களா?

இது உணர்ச்சி செல்வாக்கு, கதையாடலும் யதார்த்தமும், உளவியல் தாக்கம் ஆகியவற்றுடன் ஒட்டுகிறது; ஆனால் பயம் ஆதாரத்திற்கு மாற்றாக பயன்படுத்தப்படுகிறதா என்பதை ஆதாரத் தரநிலை கேள்வியிட வேண்டியதால் இது இங்கேயே சேர்ந்தது.

எதிர்கதையாடலும் ஆதாரத் தரநிலையும்

ஆதாரத் தரநிலை எதிர்கதையாடல்களையும் கேள்வியிட வேண்டும்.

மக்கள் ஒரு பொய்யான கதையாடலைக் காணலாம், அதை நிராகரிக்கலாம், பின்னர் முதல் கதையாடலை எதிர்க்கிறது என்று தோன்றுவதால் எதிர்கதையாடலை ஏற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஆனால் எதிர்ப்பது ஆதாரம் அல்ல.

ஒரு எதிர்கதையாடலும் உருவாக்கப்படலாம்.

ஒரு எதிர்கதையாடலுக்கும் நிதி வழங்கப்படலாம்.

ஒரு எதிர்கதையாடலுக்கும் சென்றடைவு வழங்கப்படலாம்.

ஒரு எதிர்கதையாடலும் கட்டுப்படுத்தப்படலாம்.

ஒரு எதிர்கதையாடலும் ஆதாரம் இல்லாமல் நம்ப மக்களை வழிநடத்தலாம்.

மக்கள் ஒரு உருவாக்கப்பட்ட கதையிலிருந்து தப்பி உடனே இன்னொரு உருவாக்கப்பட்ட கதைக்குள் நுழையலாம்.

ஆகவே ஆதாரத் தரநிலை கதையாடலையும் எதிர்கதையாடலையும் இரண்டையும் கேள்வியிட வேண்டும்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

எதிர்கதையாடலை எந்த ஆதாரம் ஆதரிக்கிறது?

அது எங்கிருந்து வந்தது?

அதற்கு சென்றடைவைக் யார் வழங்கினார்?

அது நம்பப்படுவதால் யார் பயனடைகிறார்கள்?

அது மக்கள் ஆதாரத்தை ஆராய உதவுகிறதா?

அல்லது ஒரு நம்பிக்கையிலிருந்து இன்னொரு நம்பிக்கைக்கு மட்டும் நகர்த்துகிறதா?

அது மூலம் மற்றும் தோற்றத்தை கேள்வியிடுகிறதா?

அது ஆதாரத் தரநிலையை கேள்வியிடுகிறதா?

அது ஊக்கமும் பலனையும் கேள்வியிடுகிறதா?

அது எங்கும் அதே தரநிலையைப் பயன்படுத்துகிறதா?

ஒரு ஆதரிக்கப்படாத நம்பிக்கையை மற்றொரு ஆதரிக்கப்படாத நம்பிக்கையால் மாற்ற மக்களை ஆதாரத் தரநிலை அனுமதிக்கக் கூடாது.

ஒரு கதையாடலிலிருந்து மற்றொரு கதையாடலுக்குச் செல்லுவது பாதை அல்ல.

ஆதரிக்கப்படாத நம்பிக்கையிலிருந்து ஆதார அடிப்படையிலான கேள்வியிடுதல், காணுதல், புரிதல், கற்றல் மற்றும் சுயாதீன சிந்தனைக்குச் செல்லுவதே பாதை.

AI, தயாரிக்கப்பட்ட ஆதாரம் மற்றும் மூல வரலாறு

உருவாக்கப்படக்கூடிய, மாற்றப்படக்கூடிய, சுருக்கப்படக்கூடிய, தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடிய, மறுவடிவமைக்கப்படக்கூடிய அல்லது தயாரிக்கப்படக்கூடிய ஆதாரத்தை கேள்வியிட மக்களை ஆதாரத் தரநிலை தயார்படுத்த வேண்டும்.

தயாரிக்கப்பட்ட ஆதாரம் மேலும் நம்பகமாகத் தோன்றும் அளவுக்கு, மூலம் மற்றும் தோற்றம் மேலும் முக்கியமாகிறது.

AI பொய்யான ஆதாரத்தை உண்மையானதாகத் தோன்றச் செய்யலாம்.

AI பொய்யான கதைகளை ஆதரிக்கப்பட்டதாகத் தோன்றச் செய்யலாம்.

AI பொய்யான படங்கள், குரல்கள், ஆவணங்கள், சுருக்கங்கள் மற்றும் விளக்கங்களை நம்பகமானதாகத் தோன்றச் செய்யலாம்.

ஆதாரத்தை மறைக்க, மறுவடிவமைக்க, சுருக்க, தேர்ந்தெடுக்க அல்லது சிதைக்கவும் AI பயன்படுத்தப்படலாம்.

ஆகவே AI மூலம் உருவாக்கப்பட்ட அல்லது AI வழியாக முன்வைக்கப்பட்ட தகவல் ஆராய்வின்றி ஆதாரமாக நடத்தப்படக் கூடாது.

இது நேரடியாக மீண்டும் மூலம் மற்றும் தோற்றத்துடன் இணைகிறது.

மூலம் மற்றும் தோற்றம் கேட்கிறது:

இந்த ஆதாரம் எங்கிருந்து வந்தது?

இது முதலில் எப்போது இருந்தது?

இதைக் யார் உருவாக்கினார்?

இதற்கு என்ன வரலாறு உள்ளது?

இதை உருவாக்க, மாற்ற அல்லது தயாரிக்கக் கூடிய கருவிகள் இருப்பதற்கு முன்பே இது காணக்கூடியதாக இருந்ததா?

பின்னர் ஆதாரத் தரநிலை கேட்கிறது:

அந்த வரலாற்றை ஆராய முடியுமா?

காலவரிசை அதை ஆதரிக்கிறதா?

மூல ஆதாரத்தைச் சரிபார்க்க முடியுமா?

உருவாக்கப்பட்ட, மாற்றப்பட்ட, சுருக்கப்பட்ட அல்லது மறுவடிவமைக்கப்பட்ட பொருட்களிலிருந்து ஆதாரத்தைப் பிரிக்க முடியுமா?

AI கையாளுதலுக்கு முன்பே தெளிவான வரலாறு கொண்ட ஆதாரம், அதை உருவாக்க, மாற்ற அல்லது தயாரிக்கக் கூடிய கருவிகள் வந்த பின்னரே தோன்றும் ஆதாரத்திலிருந்து வேறுபட்டது.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

இந்த ஆதாரத்தை எது உருவாக்கியது?

இது உருவாக்கப்பட்டதா?

இது மாற்றப்பட்டதா?

இது சுருக்கப்பட்டதா?

இது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதா?

இது சூழலிலிருந்து அகற்றப்பட்டதா?

மூலத்தை ஆராய முடியுமா?

மூலத்தைக் சரிபார்க்க முடியுமா?

காலவரிசையைச் சரிபார்க்க முடியுமா?

நடத்தை அதை ஆதரிக்கிறதா?

விரிவான ஆதாரப் பதிவு அதை ஆதரிக்கிறதா?

மக்கள் ஆதாரத்தைப் பார்க்கிறார்களா, அல்லது ஆதாரம்போல் தோன்றும் தயாரிக்கப்பட்ட முன்வைப்பை பார்க்கிறார்களா என்பதை கேள்வியிட ஆதாரத் தரநிலை உதவ வேண்டும்.

ஆதாரத் தரநிலையும் மனித முன்னேற்றமும்

ஆதாரத் தரநிலை தனித்தனி கூற்றுகளை நிரூபிப்பது அல்லது மறுப்பது பற்றியது மட்டுமல்ல.

அது மனித முன்னேற்றத்திற்கான விடுபட்ட பாதையின் ஒரு பகுதியாகும்.

ஆதாரத் தரநிலை ஆதாரத்தை கேள்வியிடுவது பற்றியது மட்டும் அல்ல.

முன்வைப்பை உண்மையாக மனிதகுலம் குழப்புவதைத் தடுக்குவது பற்றியது.

முன்வைப்பு உண்மையுடன் குழப்பப்படும் வரை, பயம் ஆதாரத்துடன் குழப்பப்படும் வரை, அதிகாரம் உண்மையுடன் குழப்பப்படும் வரை, மீண்டும் சொல்லப்படும் கதைகள்

ஆதாரத்துடன் குழப்பப்படும் வரை, ஆதரிக்கப்படாத தகவல் எதிர்கால தலைமுறைகளால் பாரம்பரியமாகப் பெறப்படும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

இந்த பாதை மீண்டும் நிகழ்வதைத் தடுக்க ஆதாரத் தரநிலை உள்ளது.

அது புரிதலுக்குள் செல்லும் பாதையைப் பாதுகாக்க உதவுகிறது.

ஏற்றுக்கொள்ளும் முன் மெதுவாக நிற்க கற்பிக்கிறது.

காட்டப்படுவதை ஆராய கற்பிக்கிறது.

இல்லாததை கவனிக்க கற்பிக்கிறது.

சொற்களை நடத்தையுடன் ஒப்பிட கற்பிக்கிறது.

காலப்போக்கில் ஆதாரத்தைப் பின்தொடர கற்பிக்கிறது.

சவாலுக்குப் பிறகான பதிலை கேள்வியிட கற்பிக்கிறது.

பயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட முன்வைப்பை கேள்வியிட கற்பிக்கிறது.

எதிர்கதையாடல்களை கேள்வியிட கற்பிக்கிறது.

தயாரிக்கப்பட்ட அல்லது மாற்றப்பட்ட ஆதாரத்தை கேள்வியிட கற்பிக்கிறது.

எங்கும் அதே தரநிலையைப் பயன்படுத்த கற்பிக்கிறது.

ஆதாரத் தரநிலை மூலம் மற்றும் தோற்றத்திலிருந்து பாரம்பரியமாகப் பெறுவது இவ்வாறே.

தகவல்கள், அமைப்புகள், கதைகள், பட்டங்கள், நடத்தை மற்றும் மீளும் வடிவங்கள் எங்கிருந்து வந்தன என்பதை கேள்வியிட மக்கள் மூலம் மற்றும் தோற்றம் உதவுகிறது.

கூறப்படுவது, காட்டப்படுவது, மீண்டும் நிகழ்வது, பாதுகாக்கப்படுவது, சவால் செய்யப்படுவது, மறைக்கப்படுவது அல்லது முரண்படுவது ஆகியவற்றை ஆதாரம் ஆதரிக்கிறதா என்பதைச் சோதிக்க ஆதாரத் தரநிலை பின்னர் உதவுகிறது.

மக்கள் நம்பிக்கையிலிருந்து ஆராய்வுக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

ஆராய்விலிருந்து காண்பதற்கு நகர்வது இவ்வாறே.

காண்பதிலிருந்து புரிதலுக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

புரிதலிலிருந்து கற்றலுக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

கற்றலிலிருந்து சுயாதீன சிந்தனைக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

ஆதரிக்கப்படாத தகவலின் தயாரிப்புகளாக இருப்பதிலிருந்து உலகச் சூழலிலிருந்து கற்றுக்கொள்வோராக மாறுவது இவ்வாறே.

நோக்கம் வெறும் ஆதாரத்தை கேள்வியிடுவது அல்ல என்பதால் ஆதாரத் தரநிலை முக்கியமானது.

உலகச் சூழல் தானே காட்டும் ஆதாரத்திலிருந்து கற்றுக்கொள்ளும் மனிதகுலத்தின் திறனை மேம்படுத்துவதே நோக்கம்.

ஆதாரத் தரநிலை இல்லாமல், மக்கள் ஆதரிக்கப்படாத தகவலை பாரம்பரியமாகப் பெற்று அதை உண்மையாக மீண்டும் சொல்லலாம்.

ஆதாரத் தரநிலையுடன், எது ஆதரிக்கப்படுகிறது, எது இல்லை, எது முரண்படுகிறது, எது பாதுகாக்கப்படுகிறது, எது தயாரிக்கப்பட்டது, எது பயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது, மேலும் எது மேலும் கேள்வியிடப்பட வேண்டும் என்பதை மக்கள் காணத் தொடங்கலாம்.

அதனால்தான் ஆதாரத் தரநிலை மனித முன்னேற்றத்திற்கான விடுபட்ட பாதைக்குள் சேர்ந்துள்ளது.

பிரிவு 3 - ஊக்கமும் ஆதாயமும்

ஊக்கமும் ஆதாயமும் உண்மையில் என்ன

மக்கள் உலகச் சூழலின் தயாரிப்புகளாக மட்டும் மாறுவதற்குப் பதிலாக அதிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை பிரிவு 1 நிறுவியது.

கூறப்படுவது, மீண்டும் நிகழ்வது, பாதுகாக்கப்படுவது, முன்வைக்கப்படுவது அல்லது அமல்படுத்தப்படுவது ஆகியவற்றை ஆதாரம் ஆதரிக்கிறதா என்பதை மக்கள் ஆராய வேண்டும் என்பதை பிரிவு 2 நிறுவியது.

இப்போது பிரிவு 3 ஊக்கமும் ஆதாயமும் என்பதற்குச் செல்கிறது.

எந்த நடத்தை வெகுமதி பெறுகிறது, பாதுகாக்கப்படுகிறது, எதைக் சார்ந்திருக்கிறது அல்லது எதை இழப்பதற்கு அஞ்சுகிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளாமல் மனித நடத்தையை மக்கள் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாததால் ஊக்கமும் ஆதாயமும் தேவைப்படுகிறது.

மக்களுக்கு அடிக்கடி செயல்களைப் பார்க்க கற்பிக்கப்படுகிறது.

அந்த செயல்களை எது இயக்குகிறது என்பதை கேள்வியிட கற்பிக்கப்படுவதில்லை.

மக்களுக்கு அடிக்கடி விளைவுகளைப் பார்க்க கற்பிக்கப்படுகிறது.

அந்த விளைவுகளை எந்த ஊக்கக்காரணங்கள் உருவாக்குகின்றன என்பதை கேள்வியிட கற்பிக்கப்படுவதில்லை.

அமைப்புகளை நம்ப மக்களுக்கு கற்பிக்கப்படுகிறது.

அந்த அமைப்புகள் தொடர்ந்து இருப்பதால் எதைப் பெறுகின்றன என்பதை கேள்வியிட கற்பிக்கப்படுவதில்லை.

தனிநபர்களை மதிப்பிட மக்களுக்கு அடிக்கடி கற்பிக்கப்படுகிறது.

அந்த தனிநபரை வடிவமைக்கும் இயங்குமுறைகளை கேள்வியிட கற்பிக்கப்படுவதில்லை.

ஊக்கமும் ஆதாயமும் மக்கள் இவ்வாறு கேட்க கற்பிக்கிறது:

யார் ஆதாயம் பெறுகிறார்கள்?

யார் பயனடைகிறார்கள்?

இதைக் யார் சார்ந்திருக்கிறார்கள்?

இதைக் யார் பாதுகாக்கிறார்கள்?

இதை இழப்பதற்கு யார் அஞ்சுகிறார்கள்?

இதற்காக யார் வெகுமதி பெறுகிறார்கள்?

இதற்காக யாருக்கு பணம் வழங்கப்படுகிறது?

இது தொடர்வதற்கு யார் பங்களிக்கிறார்கள்?

மக்கள் உலகச் சூழலுக்குள் மட்டும் வாழ்வதில்லை.

ஊக்கக்காரணங்களால் வடிவமைக்கப்பட்ட நடத்தையின் வழியாக அவர்கள் அதை மீண்டும் உருவாக்க உதவுகிறார்கள்.

மனிதகுலம் அதே உலகை மீண்டும் உருவாக்குவதற்கான மிகப்பெரிய காரணங்களில் இதுவும் ஒன்று.

மக்கள் தீயவர்கள் என்பதால் அதே உலகை மீண்டும் மீண்டும் உருவாக்குவதில்லை.

அதை மீண்டும் உருவாக்குவதற்கு ஊக்கக்காரணங்கள் அவர்களை மீண்டும் மீண்டும் வெகுமதி அளிப்பதால் அதே உலகை மீண்டும் உருவாக்குகிறார்கள்.

தாங்கள் எதற்கு பங்களிக்கிறார்கள் என்பதை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ளாமலேயே மனிதகுலம் அதே உலகை அடிக்கடி மீண்டும் உருவாக்குகிறது.

உலகின் மீண்டும் வரும் பிரச்சினைகள் தொடர்வதற்கான மிகப்பெரிய காரணங்களில் இதுவும் ஒன்று.

பணம், சார்பு மற்றும் உலகச் சூழல்

மனித நடத்தையை வடிவமைக்கும் மிகப்பெரிய இயங்குமுறைகளில் ஒன்று பணம்.

பணம் சார்பை உருவாக்கலாம்.

சார்பு இணக்கத்தை உருவாக்கலாம்.

இணக்கம் மௌனத்தை உருவாக்கலாம்.

மௌனம் அமைப்புகளைப் பாதுகாக்கலாம்.

மக்கள் அவற்றைச் சார்ந்திருப்பதால் அமைப்புகள் தொடரலாம்.

பணம் என்பது வெறும் கட்டணம் என்று மட்டுமே சிந்திக்க மக்களுக்கு அடிக்கடி கற்பிக்கப்படுகிறது.

ஆனால் பணம் நடத்தையையும் வடிவமைக்கிறது.

மக்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதை பணம் பாதிக்கலாம்.

மக்கள் என்ன சொல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை பணம் பாதிக்கலாம்.

மக்கள் எதை மீண்டும் செய்கிறார்கள் என்பதை பணம் பாதிக்கலாம்.

மக்கள் எதைப் பாதுகாக்கிறார்கள் என்பதை பணம் பாதிக்கலாம்.

மக்கள் எதை கேள்வியிடாமல் தவிர்க்கிறார்கள் என்பதை பணம் பாதிக்கலாம்.

மக்கள் எதை அமல்படுத்துகிறார்கள் என்பதை பணம் பாதிக்கலாம்.

மக்கள் எதை தொடர அனுமதிக்கிறார்கள் என்பதை பணம் பாதிக்கலாம்.

மக்கள் எதை இயல்பானதாக மாற்றுகிறார்கள் என்பதை பணம் பாதிக்கலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

யாருக்கு பணம் வழங்கப்படுகிறது?

அவர்களுக்கு யார் பணம் வழங்குகிறார்கள்?

எதைச் செய்ய அவர்களுக்கு பணம் வழங்கப்படுகிறது?

எதை கேள்வியிடாமல் இருக்க அவர்களுக்கு பணம் வழங்கப்படுகிறது?

எதை மீண்டும் சொல்ல அவர்களுக்கு பணம் வழங்கப்படுகிறது?

எதை அமல்படுத்த அவர்களுக்கு பணம் வழங்கப்படுகிறது?

எதைப் பாதுகாக்க அவர்களுக்கு பணம் வழங்கப்படுகிறது?

அவர்கள் சவால் செய்தால் என்ன நடக்கும்?

அவர்கள் வெளிப்படுத்தினால் என்ன நடக்கும்?

ஒவ்வொரு சிந்தனையையும் பணம் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை.

சார்பே போதுமானதாக இருக்கலாம்.

அதை முழுமையாக உணராமலேயே மக்கள் ஊக்கக்காரணங்களின் தயாரிப்புகளாக மாறலாம்.

மனித வெகுமதிகள், சேர்ந்திருத்தல் மற்றும் பொருந்திக்கொள்ளுதல்

மக்கள் பணத்தால் மட்டும் பாதிக்கப்படுவதில்லை.

அவர்கள் இதனாலும் பாதிக்கப்படலாம்:

ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதல்.

பிரபலத்தன்மை.

அங்கீகாரம்.

கவனம்.

அந்தஸ்து.

ஒப்புதல்.

சேர்ந்திருத்தல்.

வசதி.

பாதுகாப்பு.

விமர்சனத்தைத் தவிர்த்தல்.

நிராகரிப்பைத் தவிர்த்தல்.

விலக்கப்படுதலைத் தவிர்த்தல்.

மக்கள் அடிக்கடி இவ்வாறு கேட்பதில்லை:

“இது உண்மையா?”

அதற்குப் பதிலாக அவர்கள் இவ்வாறு கேட்கலாம்:

“மற்றவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்?”

“மக்கள் என்னை ஏற்றுக்கொள்வார்களா?”

“நான் ஒத்துக்கொள்ளாவிட்டாலும் இன்னும் சேர்ந்திருப்பேனா?”

தனியாக நிற்பதற்கான பயம் புரிந்துகொள்ளும் விருப்பத்தைவிட வலுவாக மாறலாம்.

ஒப்புதலைப் பெறவும், விலக்கப்படுதலைத் தவிர்க்கவும், சேர்ந்திருப்பதைப் பாதுகாக்கவும், தாங்கள் சார்ந்திருக்கிறோம் என்று நம்பும் சூழல்களுடன் பொருந்திக்கொள்ளவும் மக்கள் தங்கள் நடத்தையை மாற்றலாம்.

புரிதலைவிட சேர்ந்திருத்தல் முக்கியமானதாக மாற மக்கள் மெதுவாக அனுமதிக்கலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

நான் உண்மையைப் பின்பற்றுகிறேனா?

அல்லது மக்களைப் பின்பற்றுகிறேனா?

நான் சுயாதீனமாக சிந்திக்கிறேனா?

அல்லது பொருந்திக்கொள்ள முயலுகிறேனா?

மக்கள் சுயாதீனமாக சிந்திப்பதை நிறுத்தும்போது யார் பயனடைகிறார்கள்?

எந்த நடத்தைகள் நகலெடுக்கப்படுகின்றன?

எந்த நடத்தைகள் இயல்பானதாக மாற்றப்படுகின்றன?

மக்கள் மக்களை நகலெடுக்கிறார்கள்

மக்கள் பெரும்பாலும் மற்றவர்களிடமிருந்து நடத்தையை பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்கள்.

மக்கள் நகலெடுப்பவை:

மொழி.

கருத்துகள்.

போக்குகள்.

வாழ்க்கை முறைகள்.

தோற்றங்கள்.

மனப்பாங்குகள்.

பழக்கங்கள்.

சமூக நடத்தைகள்.

இணைய நடத்தைகள்.

அவற்றை அவர்கள் சுயமாகப் புரிந்துகொண்டதால் அவசியமில்லை; ஆனால் அவை இயல்பானதாக, பிரபலமானதாக,

வெற்றிகரமானதாக அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாகத் தோன்றுவதால்.

போதுமான மக்கள் அதைச் செய்வதால் மட்டுமே மீண்டும் நிகழும் நடத்தை இயல்பானதாக மாறலாம்.

பொருந்திக்கொள்வது இயல்பானதாக மாறலாம்.

இயல்பாக்கம் மீள்நிகழ்வாக மாறலாம்.

மீள்நிகழ்வு பாரம்பரிய நடத்தையாக மாறலாம்.

பாரம்பரிய நடத்தை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட யதார்த்தமாக மாறலாம்.

நடத்தை நீண்ட காலம் மீண்டும் நிகழும் அளவுக்கு, அதன் பின்னுள்ள இயங்குமுறை மேலும் காணாமலாகலாம்.

மீள்நிகழ்வே உண்மையின் தோற்றத்தை உருவாக்க முடிவதால், மக்கள் கேள்வியிடுவதை நிறுத்தலாம்.

மேற்பரப்பு சூழல்கள்

நவீன சூழல்கள் புரிதலைவிட தோற்றத்துக்கு முன்னுரிமை கொடுக்க மக்களை ஊக்கப்படுத்தலாம்.

மக்கள் இவற்றில் மூழ்கிக் கிடக்கலாம்:

தாங்கள் எப்படி தோன்றுகிறார்கள்.

இணையத்தில் எப்படி தோன்றுகிறார்கள்.

எவ்வளவு வெற்றிகரமாகத் தோன்றுகிறார்கள்.

எவ்வளவு மகிழ்ச்சியாகத் தோன்றுகிறார்கள்.

எவ்வளவு பிரபலமாகத் தோன்றுகிறார்கள்.

மற்றவர்கள் தங்களைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறார்கள்.

யதார்த்தத்தை மறைத்து, தங்களின் இலட்சியப்படுத்தப்பட்ட பதிப்புகளை மக்கள் முன்வைக்கலாம்.

பொய்யான புன்னகைகள் உண்மையான நலனை மாற்றிக்கொள்ளலாம்.

காட்டப்படும் வெற்றி உண்மையை மாற்றிக்கொள்ளலாம்.

இணைய அடையாளம் உண்மைத்தன்மையை மாற்றிக்கொள்ளலாம்.

புரிதலைவிட பிம்பம் முக்கியமானதாக மாறலாம்.

தனிமையாக உணர்ந்தாலும் மக்கள் இணைந்திருப்பது போல தோன்றலாம்.

மகிழ்ச்சியில்லாவிட்டாலும் மகிழ்ச்சியாகத் தோன்றலாம்.

தனிப்பட்ட முறையில் போராடிக்கொண்டிருந்தாலும் வெற்றிகரமாகத் தோன்றலாம்.

உண்மையைவிட தோற்றம் முக்கியமானதாக மாறும்போது, மேற்பரப்பு சூழல்கள் உருவாகலாம்.

பிரபலத்தன்மை, அந்தஸ்து மற்றும் ஒப்பீடு

மக்கள் தங்களை மற்றவர்களுடன் அளக்கலாம்.

மேலும் பணம்.

மேலும் சொத்துகள்.

மேலும் பின்தொடர்பவர்கள்.

மேலும் அந்தஸ்து.

மேலும் கவனம்.

மேலும் அங்கீகாரம்.

இது புரிதல் இல்லாத முடிவில்லா ஒப்பீட்டு சுழற்சிகளை உருவாக்கலாம்.

பிரபலத்தன்மை ஆதாரம் அல்ல.

கவனம் ஆதாரம் அல்ல.

பின்தொடர்பவர்கள் ஆதாரம் அல்ல.

அந்தஸ்து ஆதாரம் அல்ல.

பரவலாகக் காணப்படுவது தானாகவே ஏதாவது ஒன்றை உண்மையாக்காது.

காணப்படுதலை உண்மையாக, பிரபலத்தன்மையை சரியானதாக, தாக்கத்தை

நம்பகத்தன்மையாக மக்கள் தவறாக எண்ணலாம்.

பயம், மௌனம் மற்றும் சேர்ந்திருத்தல்

கேள்வியிடுதல் சேர்ந்திருப்பதற்கு அச்சுறுத்தலாக இருக்கலாம் என்பதால் மக்கள் கேள்வியிடுவதைத் தவிர்க்கலாம்.

மக்கள் இவற்றை அஞ்சலாம்:

விமர்சனம்.

கிண்டல்.

நிராகரிப்பு.

விலக்கப்படுதல்.

அவமானம்.

தனிமைப்படுத்தல்.

வாய்ப்புகளை இழத்தல்.

தனியாக நிற்றல்.

பயம் மௌனத்தை ஊக்குவிக்கலாம்.

மௌனம் மீள்நிகழ்வைப் பாதுகாக்கலாம்.

மீள்நிகழ்வு இயல்பானதாக மாறலாம்.

இயல்பாக்கப்பட்ட நடத்தை எதிர்கால தலைமுறைகளால் பாரம்பரியமாகப் பெறப்படலாம்.

தாங்கள் எதற்கு பங்களிக்கிறார்கள் என்பதை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ளாமலேயே சுழற்சி தொடரலாம்.

ஊக்கக்காரணங்கள் உண்மையைவிட வலுவாக மாறலாம் என்பதையும் மக்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

ஏதாவது ஒன்று கேள்வியிடப்பட வேண்டும் என்பதை மக்கள் அறிந்திருந்தாலும், ஊக்கக்காரணங்கள் நடத்தையைப் பாதுகாப்பதால் அவர்கள் தொடரலாம்.

கல்வி, ஆசிரியர்கள் மற்றும் உலகை மீண்டும் உருவாக்குதல்

ஊக்கமும் ஆதாயமும் என்பதற்கான தெளிவான எடுத்துக்காட்டுகளில் ஒன்று கல்வி.

ஆசிரியர்கள் பெரும்பாலும் தங்களுக்குக் கல்வி கற்பிக்கப்பட்ட அதே
கல்வி அமைப்பின் தயாரிப்புகளாக உள்ளனர்.

அதற்குள் அவர்கள் கல்வி பெற்றனர்.

அதற்குள் அவர்கள் பயிற்சி பெற்றனர்.

அதற்குள் அவர்களுக்கு பணம் வழங்கப்படுகிறது.

அதற்குள் அவர்கள் மதிப்பிடப்படுகிறார்கள்.

அதற்குள் உள்ள பங்குகளில் அவர்கள் வைக்கப்படுகிறார்கள்.

அதற்குள் அவர்கள் கற்பிக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

அதற்குள் அவர்கள் தகவல்களை வழங்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

அதற்குள் அவர்கள் தகவல்களை மதிப்பிட வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

ஆனால் உலகச் சூழலையே கேள்வியிடுவதற்கான கட்டமைக்கப்பட்ட ஆதார அடிப்படையிலான பாதையை குழந்தைகளுக்கு கற்பிக்க அவர்களுக்கு கற்பிக்கப்படுவதில்லை.

இது ஆசிரியர்களைத் தாக்குவது பற்றியது அல்ல.

அமைப்பை புரிந்துகொள்வது பற்றியது.

அதே ஊக்கக்காரணங்களால் இயக்கப்படும் சூழலுக்குள் செயல்படுவதால், ஆசிரியர்கள் அதே உலகை மீண்டும் உருவாக்குவதற்கு பங்களிப்பவர்களாக மாறலாம்.

அதே உலகை மீண்டும் உருவாக்கும் நோக்கம் இல்லாமலேயே கல்வி அதை மீண்டும் மீண்டும் உருவாக்கலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

கல்வி எதை வெகுமதி அளிக்கிறது?

கல்வி எதை மீண்டும் செய்கிறது?

கல்வி எதைப் பாதுகாக்கிறது?

கல்வி எதைத் தவிர்க்கிறது?

கல்வி எதை கற்பிக்கத் தவறுகிறது?

கல்வி மாறினால் என்ன நடக்கும்?

உலகச் சூழலையே கேள்வியிட குழந்தைகள் கற்றுக்கொண்டால் என்ன நடக்கும்?

ஊக்கமும் ஆதாயமும் ஏன் முக்கியம்

மனிதகுலம் அதே உலகை ஏன் மீண்டும் உருவாக்குகிறது என்பதை மக்கள் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாது; அந்த மீள்நிகழ்வை எது வெகுமதி அளிக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளும் வரை.

ஏதாவது ஒன்று எங்கிருந்து வந்தது, அதை எது வடிவமைத்தது என்று மூலம் மற்றும் தோற்றம் கேட்கிறது.

கூறப்படுவதை ஆதாரம் ஆதரிக்கிறதா என்று ஆதாரத் தரநிலை கேட்கிறது.

ஊக்கமும் ஆதாயமும் கேட்கிறது:

யார் பயனடைகிறார்கள்?

யார் சார்ந்திருக்கிறார்கள்?

யார் பாதுகாக்கிறார்கள்?

யார் இழக்கிறார்கள்?

இந்த ஊக்கக்காரணம் எந்த நடத்தையை உருவாக்குகிறது?

இந்த நடத்தை எந்த உலகச் சூழலை மீண்டும் உருவாக்க உதவுகிறது?

உலகச் சூழலின் கீழே செயல்படும்
இயங்குமுறைகளை மக்கள்
காணத் தொடங்குவது
இவ்வாறே.

நம்பிக்கையிலிருந்து ஆராய்வுக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

ஆராய்விலிருந்து காண்பதற்கு நகர்வது இவ்வாறே.

காண்பதிலிருந்து புரிதலுக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

புரிதலிலிருந்து கற்றலுக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

கற்றலிலிருந்து சுயாதீன சிந்தனைக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

தாங்கள் எதற்கு பங்களிக்கிறார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளாமல் முன்னோர்கள் செய்ததைத் தொடர்ந்து மக்கள் செய்வவரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

ஊக்கக்காரணங்களால் இயக்கப்படும் அமைப்புகளின் தயாரிப்புகளாக இருப்பதிலிருந்து உலகச் சூழலிலிருந்து

கற்றுக்கொள்வோராக மக்கள் மாறுவது இவ்வாறே.

ஊக்கமும் ஆதாயமும்

காலப்போக்கில் ஊக்கக்காரணம்

இந்தப் பிரிவின் முதல் பகுதி, மக்கள் உலகச் சூழலுக்குள் மட்டும் வாழ்வதில்லை என்பதை விளக்கியது.

ஊக்கக்காரணங்களால் வடிவமைக்கப்பட்ட நடத்தையின் வழியாக அவர்கள் அதை மீண்டும் உருவாக்க உதவுகிறார்கள்.

இப்போது இந்தப் பகுதி, ஊக்கக்காரணங்கள் காலப்போக்கில் எவ்வாறு தொடர்கின்றன என்பதற்குச் செல்கிறது.

மக்கள் தங்கள் ஊக்கக்காரணங்களை எப்போதும் உடனடியாக வெளிப்படுத்துவதில்லை.

காலப்போக்கிலான நடத்தை அவற்றை அடிக்கடி வெளிப்படுத்துகிறது.

ஒருவர் ஒன்றைச் சொல்லியும் மீண்டும் மீண்டும் வேறுவிதமாக நடக்கலாம்.

ஒரு அமைப்பு ஒரு நோக்கத்திற்காக இருக்கிறோம் என்று சொல்லியும் மீண்டும் மீண்டும் வேறு ஒன்றைப் பாதுகாக்கலாம்.

ஒரு நிறுவனம் நடுநிலையாக இருப்பதாகக் கூறியும் மீண்டும் மீண்டும் அதே விளைவுகளை உருவாக்கலாம்.

ஒரு பங்கு கடமையைப் பற்றிக் கூறியும் மீண்டும் மீண்டும் இணக்கத்தை உருவாக்கலாம்.

சம்பளம் பெறும் ஒரு பதவி உண்மையைப் பற்றிக் கூறியும் தாம் சார்ந்திருக்கும் அமைப்பை மீண்டும் மீண்டும் பாதுகாக்கலாம்.

ஒரு தருணம் மறைக்கக்கூடிய வடிவங்களை காண காலப்போக்கிலான ஊக்கக்காரணம் உதவுகிறது.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

காலப்போக்கில் எந்த நடத்தை மீண்டும் மீண்டும் நடந்துள்ளது?

எந்த விளைவுகள் மீண்டும் வந்துள்ளன?

எந்த ஊக்கக்காரணங்கள் தொடர்ந்து பாதுகாக்கப்படுகின்றன?

எந்த ஊக்கக்காரணங்கள் தொடர்ந்து மறைக்கப்படுகின்றன?

யார் மீண்டும் மீண்டும் பயனடைகிறார்கள்?

யார் மீண்டும் மீண்டும் இழப்பைத் தவிர்க்கிறார்கள்?

யார் மீண்டும் மீண்டும் பணம் பெறுகிறார்கள்?

யார் மீண்டும் மீண்டும் அந்தஸ்தைப் பெறுகிறார்கள்?

யார் மீண்டும் மீண்டும் பதவியைத் தக்கவைக்கிறார்கள்?

யார் மீண்டும் மீண்டும் பொறுப்பேற்பதைத் தவிர்க்கிறார்கள்?

அதே சூழல் தொடர்வதற்கு யார் மீண்டும் மீண்டும் பங்களிக்கிறார்கள்?

தனித்தனி கூற்றுகள் விளக்க முடியாத ஊக்கக்காரணங்களை காலப்போக்கிலான வடிவங்கள் வெளிப்படுத்தலாம்.

இது நேரடியாக ஆதாரத் தரநிலையுடன் இணைகிறது.

கூறப்படுவதை நடத்தை ஆதரிக்கிறதா என்று ஆதாரத் தரநிலை கேட்கிறது.

அந்த நடத்தையை எந்த ஊக்கக்காரணம் வடிவமைக்கிறது என்று ஊக்கமும் ஆதாயமும் கேட்கிறது.

பாரம்பரியமாகப் பெறப்படும் பங்குகளும் மீண்டும் வரும் பங்களிப்பும்

பங்குகளின் வழியாக ஊக்கக்காரணங்கள் பாரம்பரியமாகப் பெறப்படலாம்.

முன்னிருந்தவர் விட்டு செல்லும் போது, ஓய்வு பெறும் போது, இறக்கும் போது அல்லது மாற்றப்படும்போது ஒருவர் ஒரு பங்குக்குள் நுழையலாம்.

தாங்கள் வெறும் ஒரு வேலையை ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்று அவர் நினைக்கலாம்.

ஆனால் அந்தப் பங்கு ஏற்கனவே ஒரு வடிவத்தை தாங்கியிருக்கலாம்.

அது மீண்டும் நிகழும் நடத்தையை தாங்கியிருக்கலாம்.

அது மீண்டும் நிகழும் மௌனத்தை தாங்கியிருக்கலாம்.

அது மீண்டும் நிகழும் பாதுகாப்பை தாங்கியிருக்கலாம்.

அது மீண்டும் நிகழும் அமல்படுத்தலை தாங்கியிருக்கலாம்.

அது மீண்டும் நிகழும் கீழ்ப்படிதலை தாங்கியிருக்கலாம்.

அது மீண்டும் நிகழும் கற்பித்தலை தாங்கியிருக்கலாம்.

அது மீண்டும் நிகழும் இணக்கத்தை தாங்கியிருக்கலாம்.

அந்தப் பங்குக்குள் நுழையும் நபர் பின்னர் முந்தையவர்கள் தொடர்ந்ததைத் தொடரலாம்.

தலைமுறைகள் வழியாக உலகச் சூழல் இவ்வாறே மீண்டும் உருவாகலாம்.

அதில் பங்களிக்க மக்கள் அசல் இயங்குமுறையை உருவாக்கியிருக்க வேண்டியதில்லை.

ஒரு பங்கை பாரம்பரியமாகப் பெற்று அந்த இயங்குமுறை தொடர உதவலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

இந்த நபர் அந்தப் பங்குக்குள் நுழைவதற்கு முன் இந்தப் பங்கு எந்த நடத்தையை உருவாக்கியது?

இந்தப் பங்கு இப்போது எந்த நடத்தையை தேவைப்படுத்துகிறது?

இந்த நபர் வெளியேறிய பிறகும் இந்தப் பங்கு எந்த நடத்தையைத் தொடரும்?

இந்தப் பங்கு எதைப் பாதுகாக்கிறது?

இந்தப் பங்கு எதை மீண்டும் செய்கிறது?

இந்தப் பங்கு எதைத் தடுக்கிறது அல்லது ஊக்கமின்மை செய்கிறது?

மக்கள் எதை கேள்வியிடுவதை இந்தப் பங்கு தடுக்கிறது?

இந்தப் பங்கு எதை இயல்பானதாக மாற்றுகிறது?

முன்னிருந்தவர்கள் செய்ததை வெறும் தாங்களும் செய்கிறோம் என்று நம்பிக்கொண்டிருந்தபோதும், மீண்டும் வரும் தீங்கு, மௌனம், இணக்கம் மற்றும் அமைப்புப் பாதுகாப்புக்கு மக்கள் பங்களிக்க முடியும் என்பதால் இது முக்கியமானது.

மௌனம், பாதுகாப்பு மற்றும் ஊக்கக்காரணம்

ஊக்கக்காரணத்தின் மிக வலுவான சுட்டுகாட்டிகளில் ஒன்று மௌனமாக இருக்கலாம்.

மௌனம் எதையும் குறிக்காது என்று மக்கள் அடிக்கடி நினைக்கிறார்கள்.

ஆனால் மௌனம் ஒரு நடத்தையாக மாறலாம்.

மௌனம் அமைப்புகளைப் பாதுகாக்கலாம்.

மௌனம் பணத்தைப் பாதுகாக்கலாம்.

மௌனம் அதிகாரத்தைப் பாதுகாக்கலாம்.

மௌனம் சார்பைப் பாதுகாக்கலாம்.

மௌனம் புகழைப் பாதுகாக்கலாம்.

மௌனம் பதவிகளைப் பாதுகாக்கலாம்.

மௌனம் கதையாடல்களைப் பாதுகாக்கலாம்.

மௌனம் தவறான செயலைப் பாதுகாக்கலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

யார் மௌனமாக இருக்கிறார்கள்?

அந்த மௌனம் எதைப் பாதுகாக்கிறது?

மௌனத்தால் யார் பயனடைகிறார்கள்?

மௌனம் முடிந்தால் யார் இழக்கிறார்கள்?

யாராவது பேசினால் என்ன நடக்கும்?

அவர்கள் எந்த விளைவுகளை சந்திக்க வேண்டியிருக்கலாம்?

மௌனமாக இருக்க மக்களை எந்த ஊக்கக்காரணங்கள் தூண்டுகின்றன?

மௌனம் எதைத் தொடர அனுமதித்துள்ளது?

பேசுவது தாங்கள் சார்ந்திருப்பதை அச்சுறுத்துவதால் மக்கள் மௌனமாக இருக்கலாம்.

பேசுவது அவர்களின் வருமானத்தை அச்சுறுத்துவதால் மௌனமாக இருக்கலாம்.

பேசுவது அவர்களின் புகழை அச்சுறுத்துவதால் மௌனமாக இருக்கலாம்.

பேசுவது அமைப்புக்குள் உள்ள அவர்களின் பதவியை அச்சுறுத்துவதால் மௌனமாக இருக்கலாம்.

பேசுவது அவர்கள் பாரம்பரியமாகப் பெற்ற பங்கை அச்சுறுத்துவதால் மௌனமாக இருக்கலாம்.

இயல்பாக்கம் கேள்வியிட வேண்டாம் என்று கற்றுத்தந்ததால் மௌனமாக இருக்கலாம்.

ஆகவே மௌனம் கேள்வியிடப்பட வேண்டிய நடத்தையாக மாறுகிறது.

இழப்பின் பயம்

மக்கள் எதைப் பெறுகிறார்கள் என்பதாலேயே மட்டும் செயல்படுவதில்லை.

எதை இழப்பதற்கு அஞ்சுகிறார்கள் என்பதாலும் செயல்படுகிறார்கள்.

இழப்பின் பயம் பலனைப் பெறும் ஊக்கத்தைப் போலவே சக்திவாய்ந்த முறையில் நடத்தையை வடிவமைக்கலாம்.

மக்கள் இவற்றை இழப்பதற்கு அஞ்சலாம்:

பணம்.

வேலைவாய்ப்பு.

அந்தஸ்து.

பதவி.

சேர்ந்திருத்தல்.

ஒப்புதல்.

பாதுகாப்பு.

அதிகாரம்.

தாக்கம்.

பாதுகாப்பான நிலை.

புகழ்.

எதிர்காலம்.

கேள்வியிடுதல் தொடங்குவதற்கு முன்பே இழப்பின் பயம் அதை நிறுத்தலாம்.

இழப்பின் பயம் மௌனத்தை உருவாக்கலாம்.

இழப்பின் பயம் பின்பற்றுதலை உருவாக்கலாம்.

இழப்பின் பயம் கீழ்ப்படிதலை உருவாக்கலாம்.

முழுமையாக ஒப்புக்கொள்ளாத விஷயங்களில்கூட மக்கள் பங்கேற்க இழப்பின் பயம் காரணமாகலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

இந்த நபர் எதை இழப்பதற்கு அஞ்சுகிறார்?

இந்தப் பங்கு எதை இழப்பதற்கு அஞ்சுகிறது?

இந்த அமைப்பு எதை இழப்பதற்கு அஞ்சுகிறது?

மக்கள் நம்புவதை நிறுத்தினால் என்ன மாறும்?

மக்கள் கீழ்ப்படிவதை நிறுத்தினால் என்ன மாறும்?

மக்கள் கேள்வியிடத் தொடங்கினால் என்ன மாறும்?

முன்னிருந்தவர்கள் செய்ததை மக்கள் தொடர்ந்து செய்வதை நிறுத்தினால் என்ன மாறும்?

வலிமையைப் பயன்படுத்த வேண்டிய நிலை வருவதற்கு நீண்ட முன்பே இழப்பின் பயம் இணக்கத்தை உருவாக்கலாம்.

ஊக்கக்காரணங்களை வெல்ல உண்மை எப்போதும் போதுமான வலிமை உடையதாக இருக்காது என்பதையும் மக்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

ஏதாவது கேள்வியிடப்பட வேண்டும் என்பதை மக்கள் அறிந்திருந்தாலும், இழப்பின் பயம் நடத்தையைப் பாதுகாப்பதால் அவர்கள் தொடரலாம்.

கூட்டு பங்களிப்பும் மீண்டும் உருவாகும் உலகமும்

உலகச் சூழல் பொதுவாக ஒரு நபரால் மட்டும் நிலைநிறுத்தப்படுவதில்லை.

அதே இயங்குமுறைக்கு சிறிய பாகங்களை பங்களிக்கும் மில்லியன்கணக்கான மக்களால் அது
நிலைநிறுத்தப்படுகிறது.

ஒருவர் கற்பிக்கிறார்.

ஒருவர் அமல்படுத்துகிறார்.

ஒருவர் மீண்டும் செய்கிறார்.

ஒருவர் ஒப்புதல் அளிக்கிறார்.

ஒருவர் எழுதுகிறார்.

ஒருவர் மௌனமாக இருக்கிறார்.

ஒருவர் பின்பற்றுகிறார்.

ஒருவர் பாதுகாக்கிறார்.

தனித்தனியாக இந்த நடத்தைகள் தீங்கற்றதாகத் தோன்றலாம்.

கூட்டாக அவை முழு உலகச் சூழலை மீண்டும் உருவாக்கலாம்.

மக்கள் இவற்றை மட்டும் காணலாம்:

தங்களுடைய பங்கு.

தங்களுடைய பணி.

தங்களுடைய சம்பளம்.

தங்களுடைய உத்தரவு.

தங்களுடைய பொறுப்பு.

தங்களுடைய உயிர்வாழ்வு.

ஆனால் அதே இயங்குமுறையின்
சிறிய பாகங்களை
மீண்டும் செய்யும் பலரின் கூட்டு
பங்களிப்பிலிருந்தே உலகச் சூழல்
கட்டப்படுகிறது.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

நான் எதற்கு பங்களிக்கிறேன்?

எந்த மீளும் வடிவம் தொடர நான் உதவுகிறேன்?

என் நடத்தை எந்த உலகச் சூழலை மீண்டும் உருவாக்க உதவுகிறது?

மில்லியன்கணக்கான மக்கள் இதையே தொடர்ந்து
செய்தால் என்ன நடக்கும்?

இது ஊக்கமும் ஆதாயமும் என்பதின் மிக முக்கியமான பகுதிகளில் ஒன்றாகும்.

கல்வி, ஆசிரியர்கள் மற்றும் ஊக்கக்காரணம்

கல்வி அடுத்த தலைமுறையை
வடிவமைப்பதால், கல்வியை
ஊக்கமும் ஆதாயமும்
என்ற கோணத்தில் கேள்வியிட வேண்டும்.

ஆசிரியர்கள் அதே ஊக்கக்காரணங்களால் இயக்கப்படும் அமைப்பின் தயாரிப்புகளாக உள்ளனர்.

அதற்குள் அவர்கள் கல்வி பெற்றனர்.

அதற்குள் அவர்கள் பயிற்சி பெற்றனர்.

அதற்குள் அவர்களுக்கு பணம் வழங்கப்படுகிறது.

அதற்குள் அவர்கள் மதிப்பிடப்படுகிறார்கள்.

அதற்குள் உள்ள பங்குகளில் அவர்கள் வைக்கப்படுகிறார்கள்.

அதற்குள் தகவல்களை வழங்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

அதற்குள் தகவல்களை மதிப்பிட வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

அதற்குள் செயல்பட குழந்தைகளுக்கு உதவ வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

ஆனால் உண்மையான உலகச் சூழலை கேள்வியிட கற்பிப்பதற்கான கட்டமைக்கப்பட்ட ஆதார அடிப்படையிலான கல்விப் பாதை அவர்களுக்கு வழங்கப்படுவதில்லை.

இது முக்கியமானது, ஏனெனில் ஆசிரியர்கள் குழந்தைகளுக்கான தகவல் மூலங்களாக மாறுகிறார்கள்.

குழந்தைகளுக்கு என்ன கற்பிக்கப்படுகிறது, எதை மீண்டும் செய்கிறார்கள், எதற்காக வெகுமதி பெறுகிறார்கள், எதை கேள்வியிடுவதிலிருந்து தடுக்கப்படுகிறார்கள் என்பவற்றை வடிவமைக்கும் ஊக்க அமைப்பின் ஒரு பகுதியாகவும் ஆசிரியர்கள் மாறுகிறார்கள்.

இது ஆசிரியர்களைத் தாக்குவது பற்றியது அல்ல.

அவர்கள் செயல்படும் ஊக்கக்காரணங்களால் இயக்கப்படும் அமைப்பைப் புரிந்துகொள்வது பற்றியது.

ஆகவே அதே உலகை மீண்டும் உருவாக்கும் நோக்கம் இல்லாமலேயே கல்வி அதை மீண்டும் மீண்டும் உருவாக்கலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

கல்வி எதை வெகுமதி அளிக்கிறது?

கல்வி எதை மீண்டும் செய்கிறது?

கல்வி எதைப் பாதுகாக்கிறது?

கல்வி எதை இயல்பானதாக மாற்றுகிறது?

கல்வி எதை ஊக்கமின்மை செய்கிறது?

கல்வி எதை கேள்வியிடத் தவறுகிறது?

ஆசிரியர்கள் எதை வழங்குவதற்காக சம்பளம் பெறுகிறார்கள்?

ஆசிரியர்கள் எதை மதிப்பிட பயிற்சி பெறுகிறார்கள்?

குழந்தைகள் எந்தச் சூழலுக்குள் செயல்படத் தயாராக்கப்படுகிறார்கள்?

ஆசிரியர்கள் அமைப்பையே கேள்வியிட்டால் என்ன நடக்கும்?

குழந்தைகள் உலகச் சூழலையே கேள்வியிட க் கற்பிக்கப்பட்டால் என்ன நடக்கும்?

கல்விக்குள்ளுள்ள ஊக்கக்காரணங்கள் கேள்வியிடப்படாவிட்டால் கல்வி சரியாக மேம்பட முடியாது.

அதே அமைப்பை மீண்டும் செய்கிற பங்குகளுக்காக ஆசிரியர்கள் சம்பளம் பெறுகிறார்கள், பயிற்சி பெறுகிறார்கள்,

மதிப்பிடப்படுகிறார்கள் மற்றும் அவற்றில் வைக்கப்படுகிறார்கள் என்றால், உலகச் சூழலிலிருந்து கற்றுக்கொள்வதற்குப் பதிலாக அதற்குள் செயல்படத் தயாரான மக்களை கல்வி தொடர்ந்து உருவாக்கலாம்.

அமைப்புகள், ஊக்கக்காரணம் மற்றும் மீண்டும் வரும் விளைவுகள்

ஊக்கக்காரணங்கள் அவற்றுக்குள் கட்டமைக்கப்பட்டிருப்பதால் அமைப்புகள் நீண்ட காலம் உயிர்வாழலாம்.

மக்கள் தாங்கள் சுயாதீனமானவர்கள் என்று நம்பி அமைப்புகளுக்குள் நுழையலாம்.

ஆனால் சார்பின் வழியாக அமைப்புகள் மெதுவாக நடத்தையை வடிவமைக்கலாம்.

ஊக்கக்காரணங்கள் கேள்வியிடப்படாமல் நீடிக்கும் அளவுக்கு அவை மேலும் இயல்பானதாகத் தோன்றலாம்.

அமைப்புகள் மௌனத்தை வெகுமதி அளிக்கலாம்.

அமைப்புகள் இணக்கத்திற்கு வெகுமதி அளிக்கலாம்.

அமைப்புகள் விசுவாசத்தை வெகுமதி அளிக்கலாம்.

அமைப்புகள் மீள்நிகழ்வை வெகுமதி அளிக்கலாம்.

அமைப்புகள் அமல்படுத்தலை வெகுமதி அளிக்கலாம்.

அமைப்புகள் தம்மையே பாதுகாப்பதை வெகுமதி அளிக்கலாம்.

அமைப்புகள் கேள்வியிடுதலை தண்டிக்கலாம்.

அமைப்புகள் வெளிப்படுத்துதலை தண்டிக்கலாம்.

அமைப்புகள் உண்மையை தண்டிக்கலாம்.

அமைப்புகள் மறுப்பை தண்டிக்கலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

அமைப்பு எந்த நடத்தையை வெகுமதி அளிக்கிறது?

அமைப்பு எந்த நடத்தையை ஊக்கமின்மை செய்கிறது?

அமைப்பு எந்த நடத்தையை தண்டிக்கிறது?

அமைப்பு எந்த நடத்தையைப் பாதுகாக்கிறது?

அமைப்பு எந்த விளைவுகளை மீண்டும் உருவாக்குகிறது?

எந்த மீண்டும் வரும் பிரச்சினைகள் தொடர்ந்து தோன்றுகின்றன?

எந்த ஊக்கக்காரணங்கள் அந்த விளைவுகளை உருவாக்குகின்றன?

ஊக்கக்காரணங்களை கேள்வியிடாமல் விளைவுகளை சரி செய்ய மக்கள் அடிக்கடி முயற்சிக்கிறார்கள்.

ஊக்கக்காரணங்கள் மாறாமல் இருந்தால், நடத்தை அடிக்கடி மாறாமல் இருக்கும்.

நடத்தை மாறாமல் இருந்தால், விளைவுகளும் அடிக்கடி மாறாமல் இருக்கும்.

ஆகவே மனிதகுலம் உலகை மேம்படுத்த முயல்கிறோம் என்று நம்பிக்கொண்டிருந்தபோதும் அதே உலகை மீண்டும் உருவாக்கலாம்.

ஊக்கமும் மனித முன்னேற்றமும்

ஊக்கமும் ஆதாயமும்
மனித முன்னேற்றத்திற்கான
விடுபட்ட பாதையின் ஒரு பகுதியாகும்.

ஊக்கக்காரணங்கள் காணாமலிருக்கும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

தாங்கள் எதற்கு பங்களிக்கிறார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளாமல் முன்னோர் செய்ததை மக்கள் தொடர்ந்து செய்வவரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

உண்மையைவிட சேர்ந்திருத்தல் வலுவாக இருக்கும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

புரிதலை பிரபலத்தன்மை மாற்றும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

உண்மைத்தன்மையை மேற்பரப்பு சூழல்கள் மாற்றும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

விலக்கப்படுதலின் பயம் கேள்வியிடுதலை நிறுத்தும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

இயல்பாக்கம் மீள்நிகழ்வை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட யதார்த்தமாக மாற்றும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

புரிதலுக்குப் பதிலாக அமைப்புகள் மீள்நிகழ்வை வெகுமதி அளிக்கும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

உலகச் சூழலை சரியாக எவ்வாறு கேள்வியிடுவது என்பதை கற்பிக்காமல் அதற்குள் செயல்பட குழந்தைகளை கல்வி தயாராக்கும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

தாங்கள் சார்ந்திருப்பதால் தங்களைத் தீங்கிழைக்கும் ஒன்றை மக்கள் பாதுகாக்கும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

ஏதாவது ஒன்று எங்கிருந்து வந்தது, அதை எது வடிவமைத்தது என்று மூலம் மற்றும் தோற்றம் கேட்கிறது.

கூறப்படுவதை ஆதாரம் ஆதரிக்கிறதா என்று ஆதாரத் தரநிலை கேட்கிறது.

ஊக்கமும் ஆதாயமும் கேட்கிறது:

யார் பயனடைகிறார்கள்?

யார் சார்ந்திருக்கிறார்கள்?

யார் பாதுகாக்கிறார்கள்?

யார் இழக்கிறார்கள்?

யாருக்கு பணம் வழங்கப்படுகிறது?

யார் மௌனமாக இருக்கிறார்கள்?

யார் பின்பற்றுகிறார்கள்?

யார் இயல்பானதாக மாற்றுகிறார்கள்?

இந்த ஊக்கக்காரணம் எந்த நடத்தையை உருவாக்குகிறது?

இந்த நடத்தை எந்த உலகச் சூழலை மீண்டும் உருவாக்க உதவுகிறது?

உலகச் சூழலின் கீழ் செயல்படும் இயங்குமுறைகளை மக்கள் காணத் தொடங்குவது இவ்வாறே.

நம்பிக்கையிலிருந்து ஆராய்வுக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

ஆராய்விலிருந்து காண்பதற்கு நகர்வது இவ்வாறே.

காண்பதிலிருந்து புரிதலுக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

புரிதலிலிருந்து கற்றலுக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

கற்றலிலிருந்து சுயாதீன சிந்தனைக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

ஊக்கக்காரணங்கள் காணக்கூடியதாக மாறும் போது, நடத்தை காணக்கூடியதாக மாறுகிறது.

நடத்தை காணக்கூடியதாக மாறும் போது, பங்களிப்பு காணக்கூடியதாக மாறுகிறது.

பங்களிப்பு காணக்கூடியதாக மாறும் போது, புரிதல் சாத்தியமாகிறது.

புரிதல் சாத்தியமாகும் போது, மனிதகுலம் அதே உலகை மீண்டும் உருவாக்குவதை நிறுத்தத் தொடங்கலாம்.

பிரிவு 4 - பண்பும் ஒருமைத்தன்மையும்

பண்பும் ஒருமைத்தன்மையும் உண்மையில் என்ன

மக்கள் உலகச் சூழலின் தயாரிப்புகளாக மட்டும் மாறுவதற்குப் பதிலாக அதை காண கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை பிரிவு 1 நிறுவியது.

கூறப்படுவதை ஆதாரம் ஆதரிக்கிறதா என்பதை மக்கள் ஆராய வேண்டும் என்பதை பிரிவு 2 நிறுவியது.

எந்த ஊக்கக்காரணங்கள் நடத்தையை வெகுமதி அளிக்கின்றன, பாதுகாக்கின்றன மற்றும் மீண்டும் உருவாக்குகின்றன என்பதை மக்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதை பிரிவு 3 நிறுவியது.

இப்போது பிரிவு 4 பண்பும் ஒருமைத்தன்மையும் என்பதற்குச் செல்கிறது.

காலப்போக்கில் எந்த நடத்தை மீண்டும் மீண்டும் காட்டப்படுகிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளாமல் மனிதர்கள், அமைப்புகள், நிறுவனங்கள், சூழல்கள் அல்லது உலகையே மக்கள் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாததால் பண்பும் ஒருமைத்தன்மையும் தேவைப்படுகிறது.

சொற்களை கேட்க மக்களுக்கு அடிக்கடி கற்பிக்கப்படுகிறது.

நடத்தையை சரியாக ஆய்வு செய்ய கற்பிக்கப்படுவதில்லை.

பட்டங்களை நம்ப மக்களுக்கு கற்பிக்கப்படுகிறது.

ஒருமைத்தன்மையை சரியாக ஆராய கற்பிக்கப்படுவதில்லை.

வாக்குறுதிகளை நம்ப மக்களுக்கு அடிக்கடி கற்பிக்கப்படுகிறது.

வடிவங்களை சரியாக கேள்வியிட கற்பிக்கப்படுவதில்லை.

தனித்தனி தருணங்களை மதிப்பிட மக்களுக்கு அடிக்கடி கற்பிக்கப்படுகிறது.

மீண்டும் நிகழும் நடத்தையிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள கற்பிக்கப்படுவதில்லை.

பண்பும் ஒருமைத்தன்மையும் மக்கள் இவ்வாறு கேட்க கற்பிக்கிறது:

எந்த நடத்தை மீண்டும் மீண்டும் காட்டப்படுகிறது?

எந்த நடத்தை மீண்டும் மீண்டும் வெகுமதி பெறுகிறது?

எந்த நடத்தை மீண்டும் மீண்டும் பாதுகாக்கப்படுகிறது?

எந்த நடத்தை மீண்டும் மீண்டும் தவிர்க்கப்படுகிறது?

எந்த நடத்தை காலப்போக்கில் ஒருமைத்தன்மையுடன் இருக்கிறது?

சூழ்நிலைகளின் அடிப்படையில் எந்த நடத்தை மாறுகிறது?

எந்த நடத்தை உலகச் சூழலை மீண்டும் உருவாக்க உதவுகிறது?

பண்பு ஒரு தனி தருணம் அல்ல.

காலப்போக்கில் மீண்டும் மீண்டும் காட்டப்படும் நடத்தையே பண்பு.

ஒருமைத்தன்மை ஒரு தனி கூற்று அல்ல.

காலப்போக்கில் சொற்கள், நடத்தை மற்றும் விளைவுகள் மீண்டும் மீண்டும் ஒன்றோடொன்று பொருந்துவதே ஒருமைத்தன்மை.

மனிதகுலத்தின் மிகப்பெரிய கற்றல் கருவிகளில் ஒன்று பண்பு, ஏனெனில் சொற்கள், பிம்பம், புகழ் மற்றும் முன்வைப்பு அடிக்கடி மறைப்பதை மீண்டும் நிகழும் நடத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

தனித்தனி தருணங்களால் காட்ட இயல்வதைவிட அதிகமானதை மீண்டும் நிகழும் நடத்தை அடிக்கடி
வெளிப்படுத்துவதால் இது முக்கியமானது.

எது காட்டப்படுகிறது

உலகச் சூழல் தானே மனிதகுலத்திற்கு அது எவ்வாறு செயல்படுகிறது என்பதை ஏற்கனவே காட்டிக்கொண்டிருக்கிறது.

பிரச்சினை எப்போதும் எதுவும் காட்டப்படவில்லை என்பதல்ல.

காட்டப்படுவதை எவ்வாறு கேள்வியிடுவது, காண்பது, புரிந்துகொள்வது மற்றும் அதிலிருந்து கற்றுக்கொள்வது என்பதை மக்களுக்கு சரியாக கற்பிக்கப்படாததே பிரச்சினை.

மக்கள் பொய்களைப் பார்க்கலாம்.

மக்கள் முரண்பாட்டைப் பார்க்கலாம்.

மக்கள் மௌனத்தைப் பார்க்கலாம்.

மக்கள் சார்பைப் பார்க்கலாம்.

மக்கள் பயத்தைப் பார்க்கலாம்.

பணம் நடத்தையை வடிவமைப்பதை மக்கள் பார்க்கலாம்.

அமைப்புகள் தம்மையே பாதுகாப்பதை மக்கள் பார்க்கலாம்.

ஊடகங்கள் கதையாடல்களை மீண்டும் சொல்லுவதை மக்கள் பார்க்கலாம்.

அதிகாரம் ஆதாரத்தைத் தவிர்ப்பதை மக்கள் பார்க்கலாம்.

மக்கள் பிறரைப் பின்பற்றுவதை மக்கள் பார்க்கலாம்.

மீளும் வடிவங்கள் தொடர்வதை மக்கள் பார்க்கலாம்.

ஆனால் சரியான கேள்வியிடும் கட்டமைப்பு இல்லாமல், மக்கள் இன்னும் தவறான புரிதலுக்கு வரலாம்.

காட்டப்படுவதை எவ்வாறு கேள்வியிடுவது, காண்பது, புரிந்துகொள்வது மற்றும் அதிலிருந்து கற்றுக்கொள்வது என்பதை சரியாக க் கற்பிக்கப்படாததால் மக்கள் அடிக்கடி தவறான புரிதல்களுக்கு வருகிறார்கள்.

காட்டப்படுவதை மக்கள் காணலாம்; இருந்தாலும் அதன் அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்ளாமல் இருக்கலாம்.

அவர்கள் நடத்தையைப் பார்க்கலாம்; ஆனால் தனிநபர்கள்மீது மட்டும் கவனம் செலுத்தலாம்.

அவர்கள் முரண்பாட்டைப் பார்க்கலாம்; ஆனால் கோபத்தில் நிறுத்தலாம்.

அவர்கள் பொய்களைப் பார்க்கலாம்; ஆனால் குற்றஞ்சாட்டுவதில் நிறுத்தலாம்.

அவர்கள் அமைப்புகளைப் பார்க்கலாம்;
ஆனால் மேற்பரப்பு விளக்கங்களில்
நிறுத்தலாம்.

அவர்கள் மீண்டும் வரும் பிரச்சினைகளைப் பார்க்கலாம்; ஆனால் அவற்றை உருவாக்கும் இயங்குமுறைகளை இன்னும் புரிந்துகொள்ளாமல் இருக்கலாம்.

மீண்டும் நிகழும் நடத்தையின் வழியாக காட்டப்படுவதை கேள்வியிட பண்பும் ஒருமைத்தன்மையும் கற்பிக்கிறது.

மக்கள் வெறும் இவ்வாறு மட்டும் கேட்காமல் இருக்க வேண்டும்:

என்ன நடந்தது?

அதற்கு மேலாக இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

இது எதை காட்டுகிறது?

எந்த நடத்தை வெளிப்படுத்தப்படுகிறது?

எந்த வடிவம் வெளிப்படுகிறது?

எந்த முரண்பாடு காட்டப்படுகிறது?

உலகச் சூழலைப் பற்றி இது என்ன கற்பிக்கிறது?

இதிலிருந்து மனிதகுலம் என்ன கற்றுக்கொள்ள முடியும்?

உலகமே உண்மையான பள்ளி, ஏனெனில் உலகச் சூழல் தொடர்ந்து நடத்தை, முரண்பாடு, மீள்நிகழ்வு, ஊக்கக்காரணம், மௌனம், சார்பு,

அதிகாரம், பயம் மற்றும் விளைவுகளை காட்டிக்கொண்டிருக்கிறது.

மக்கள் காண முடியாததிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள முடியாது.

ஆனால் எதை எப்படிக் கேள்வியிடுவது என அவர்களுக்குக் கற்பிக்கப்படவில்லையோ, அதிலிருந்தும் மக்கள் கற்க முடியாது.

சொற்கள், நடத்தை மற்றும் வடிவங்கள்

மக்கள் பிறர் சொல்வதை அடிக்கடி மதிப்பிடுகிறார்கள்.

ஆனால் சொற்கள் மறைப்பதை நடத்தை வெளிப்படுத்தலாம்.

சொற்கள் பயிற்சி செய்யப்பட்டிருக்கலாம்.

சொற்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

சொற்கள் மீண்டும் சொல்லப்பட்டிருக்கலாம்.

சொற்கள் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

சொற்கள் முன்வைக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

நீண்ட காலத்திற்கு நடத்தையை மறைப்பது பல சமயங்களில் கடினமானது.

என்ன நடந்தது என்பதை தகவல் சொல்லலாம்.

அது ஏன் நடந்தது என்பதை நடத்தை கற்பிக்கலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

சொற்கள் நடத்தையுடன் பொருந்துகிறதா?

செயல்கள் கூற்றுகளுடன் பொருந்துகிறதா?

விளைவுகள் வாக்குறுதிகளுடன் பொருந்துகிறதா?

காலப்போக்கில் நடத்தை அதேபோல இருக்கிறதா?

யார் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதன் அடிப்படையில் நடத்தை மாறுகிறதா?

யார் பயனடைகிறார்கள் என்பதன் அடிப்படையில் நடத்தை மாறுகிறதா?

தனித்தனி கூற்றுகள் வெளிப்படுத்த முடியாத முரண்பாடுகளை மீண்டும் நிகழும் நடத்தை வெளிப்படுத்தலாம்.

வாக்குறுதிகளைவிட வடிவங்கள் அடிக்கடி பலவற்றை
வெளிப்படுத்துகின்றன.

புகழைவிட ஒருமைத்தன்மை அடிக்கடி பலவற்றை
வெளிப்படுத்துகிறது.

பட்டங்களை விட நடத்தை அடிக்கடி பலவற்றை வெளிப்படுத்துகிறது.

ஆகவே தனித்தனி தருணங்களுக்குப் பதிலாக வடிவங்களை ஆய்வு செய்ய மக்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

நடத்தை ஒருபோதும் தனிமையில் இல்லை

நடத்தை தனிமையில் இருப்பதில்லை.

மக்கள் மக்களை பாதிக்கிறார்கள்.

அமைப்புகள் மக்களை பாதிக்கின்றன.

மக்கள் அமைப்புகளை பாதிக்கிறார்கள்.

பெரியவர்கள் குழந்தைகளை பாதிக்கிறார்கள்.

குழந்தைகள் பெரியவர்களாகிறார்கள்.

எதிர்கால தலைமுறைகள் நடத்தைகளைப் பாரம்பரியமாகப் பெறுகின்றன.

பின்னர் எதிர்கால தலைமுறைகள் உலகச் சூழலை மீண்டும் உருவாக்க உதவுகின்றன.

ஒவ்வொரு மீண்டும் நிகழும் நடத்தைக்கும் தனிநபரைத் தாண்டிய விளைவுகள் உள்ளன.

ஒரு மீண்டும் நிகழும் நடத்தை இயல்பானதாக மாறலாம்.

இயல்பாக்கம் பாரம்பரியமாகப் பெறப்படுதலாக மாறலாம்.

பாரம்பரியம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட யதார்த்தமாக மாறலாம்.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

இது எந்த நடத்தையை உருவாக்குகிறது?

இந்த நடத்தையிலிருந்து யார் கற்றுக்கொள்கிறார்கள்?

இந்த நடத்தையை யார் பாரம்பரியமாகப் பெறுவார்கள்?

இந்த நடத்தை எந்த எதிர்கால உலகச் சூழலை மீண்டும் உருவாக்க உதவும்?

தனிநபரைத் தாண்டிச் சிந்தித்து விரிவான சூழலிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள பண்பும் ஒருமைத்தன்மையும் மக்களுக்கு கற்பிக்கிறது.

புகழைவிட பண்பு

புகழை நம்ப மக்களுக்கு அடிக்கடி கற்பிக்கப்படுகிறது.

ஆனால் புகழ் தானாகவே பண்பு அல்ல.

புகழ் உருவாக்கப்படலாம்.

புகழ் பாதுகாக்கப்படலாம்.

புகழ் மீண்டும் சொல்லப்படலாம்.

புகழ் ஊக்குவிக்கப்படலாம்.

புகழ் பாரம்பரியமாகப் பெறப்படலாம்.

பண்பு வேறுபட்டது.

மீண்டும் மீண்டும் நடத்தை வழியாக பண்பு காட்டப்படுகிறது.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

எந்த நடத்தை மீண்டும் மீண்டும் காட்டப்படுகிறது?

அழுத்தம் தோன்றும் போது என்ன நடக்கிறது?

யாரும் பார்க்காத போது என்ன நடக்கிறது?

பெறுவதற்கு ஏதாவது இருக்கும்போது என்ன நடக்கிறது?

இழப்பதற்கு ஏதாவது இருக்கும்போது என்ன நடக்கிறது?

உண்மை ஊக்கக்காரணத்துடன் மோதும் போது என்ன நடக்கிறது?

ஊக்கக்காரணங்கள் ஈடுபடும் போது பண்பு பெரும்பாலும் மிகத் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

இதனால்தான் பண்பும் ஒருமைத்தன்மையும் நேரடியாக ஊக்கமும் ஆதாயமும் என்பதுடன் இணைகிறது.

காலப்போக்கிலான ஒருமைத்தன்மை

ஒருமைத்தன்மையை ஒரு நிகழ்விலிருந்து மதிப்பிட முடியாது.

ஒருமைத்தன்மை காலப்போக்கில் ஆராயப்பட வேண்டும்.

தாங்கள் உண்மையை மதிக்கிறோம் என்று மக்கள் சொல்லலாம்.

கற்றலை மதிக்கிறோம் என்று சொல்லலாம்.

நியாயத்தை மதிக்கிறோம் என்று சொல்லலாம்.

கேள்வியிடுதலை மதிக்கிறோம் என்று சொல்லலாம்.

ஆனால் அந்தக் கூற்றுகளை நடத்தை மீண்டும் மீண்டும் ஆதரிக்கிறதா என்று ஒருமைத்தன்மை கேட்கிறது.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

காலப்போக்கில் எந்த நடத்தை காட்டப்பட்டுள்ளது?

எந்த வடிவங்கள் மீண்டும் நிகழ்ந்துள்ளன?

எந்த முரண்பாடுகள் தோன்றியுள்ளன?

எந்த நடத்தைகள் மாறாமல் இருந்துள்ளன?

சூழ்நிலைகள் மாறும்போது எந்த நடத்தைகள் மறைகின்றன?

மக்கள் இறுதியில் தாங்கள் மீண்டும் மீண்டும் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதை காட்டுவதால், ஒருமைத்தன்மை மிக வலுவான ஆதாரப் பாதைகளில் ஒன்றாக அடிக்கடி மாறுகிறது.

இது நேரடியாக ஆதாரத் தரநிலையுடன் இணைகிறது.

கூறப்படுவதை நடத்தை ஆதரிக்கிறதா என்று ஆதாரத் தரநிலை கேட்கிறது.

காலப்போக்கில் நடத்தை மீண்டும் மீண்டும் ஒத்துப்போகிறதா என்று பண்பும் ஒருமைத்தன்மையும் கேட்கிறது.

பிம்பம் எதிர் பண்பு

மக்கள் தங்கள் பிம்பத்தை நிர்வகிப்பதில் திறமையாக மாறலாம்.

மற்றவர்கள் எதைப் பார்க்க வேண்டும் என்று மக்கள் விரும்புகிறார்களோ அதுவே பிம்பம்.

நடத்தை மீண்டும் மீண்டும் எதை காட்டுகிறதோ அதுவே பண்பு.

பிம்பம் உருவாக்கப்படலாம்.

பிம்பம் பாதுகாக்கப்படலாம்.

பிம்பம் காட்டப்படலாம்.

பிம்பம் ஊக்குவிக்கப்படலாம்.

பிம்பம் வெகுமதி பெறலாம்.

ஆனால் பிம்பம் தானாகவே பண்பு அல்ல.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

நான் பிம்பத்தைப் பார்க்கிறேனா?

அல்லது நடத்தையைப் பார்க்கிறேனா?

நான் முன்வைப்பைப் பார்க்கிறேனா?

அல்லது ஒருமைத்தன்மையைப் பார்க்கிறேனா?

எந்த நடத்தை மீண்டும் மீண்டும் காட்டப்படுகிறது?

எந்த நடத்தை மீண்டும் மீண்டும் மறைக்கப்படுகிறது?

அழுத்தம் அகற்றப்படும் போது எந்த நடத்தை தோன்றுகிறது?

அழுத்தம் சேர்க்கப்படும் போது எந்த நடத்தை தோன்றுகிறது?

தங்களுடைய நடத்தை மீண்டும் மீண்டும் வேறொன்றை வெளிப்படுத்தினாலும், மக்கள் பல ஆண்டுகள் ஒரு பிம்பத்தைப் பாதுகாக்கலாம்.

மக்கள், அமைப்புகள் மற்றும் உலகச் சூழல்

பண்பும் ஒருமைத்தன்மையும் தனிநபர்களுக்கு மட்டும் பொருந்துவதில்லை.

உலகச் சூழலுக்குள் செயல்படும் அனைத்திற்கும் அது பொருந்துகிறது.

அது இவற்றிற்குப் பொருந்துகிறது:

மக்கள்.

ஆசிரியர்கள்.

பெற்றோர்.

பள்ளிகள்.

அரசாங்கங்கள்.

ஊடகங்கள்.

நிறுவனங்கள்.

அமைப்புகள்.

அமைப்புசார் நிறுவனங்கள்.

சமூகங்கள்.

சூழல்கள்.

இவை என்ன சொல்கின்றன என்பதை மக்கள் அடிக்கடி ஆராய்கிறார்கள்.

ஆனால் இவை மீண்டும் மீண்டும் என்ன செய்கின்றன என்பதை சரியாக ஆராய்வதில்லை.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

எந்த நடத்தை மீண்டும் மீண்டும் காட்டப்படுகிறது?

எந்த நடத்தை மீண்டும் மீண்டும் பாதுகாக்கப்படுகிறது?

எந்த நடத்தை மீண்டும் மீண்டும் தவிர்க்கப்படுகிறது?

எந்த நடத்தை மீண்டும் மீண்டும் வெகுமதி பெறுகிறது?

எந்த நடத்தை மீண்டும் மீண்டும் இயல்பானதாக மாற்றப்படுகிறது?

எந்த நடத்தை மீண்டும் மீண்டும் பாரம்பரியமாகப் பெறப்படுகிறது?

மனிதகுலம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய ஒன்றாக எந்த நடத்தை காட்டப்படுகிறது?

பண்பும் ஒருமைத்தன்மையும் எங்கும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

கல்வி, ஆசிரியர்கள் மற்றும் பண்பு

கல்வியும் பண்பும் ஒருமைத்தன்மையும் என்ற கோணத்தில் கேள்வியிடப்பட வேண்டும்.

ஆசிரியர்கள் குழந்தைகளுக்கான தகவல் மூலங்களாக மாறுகிறார்கள்.

குழந்தைகள் தகவல்களிலிருந்து மட்டும் கற்றுக்கொள்வதில்லை.

அவர்கள் நடத்தையிலிருந்தும் கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

குழந்தைகள் கவனிப்பவை:

பெரியவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்.

ஆசிரியர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்.

அமைப்புகள் எதை வெகுமதி அளிக்கின்றன.

அமைப்புகள் எதைத் தவிர்க்கின்றன.

அமைப்புகள் எதைப் பாதுகாக்கின்றன.

அமைப்புகள் எதை மீண்டும் செய்கின்றன.

அமைப்புகள் எதை இயல்பானதாக காட்டுகின்றன.

இது ஆசிரியர்களைத் தாக்குவது பற்றியது அல்ல.

அவர்கள் செயல்படும் சூழலைப் புரிந்துகொள்வது பற்றியது.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

குழந்தைகள் எந்த நடத்தைகளை மீண்டும் மீண்டும் பார்க்கிறார்கள்?

எந்த நடத்தைகளுக்காக குழந்தைகள் மீண்டும் மீண்டும் வெகுமதி பெறுகிறார்கள்?

எந்த நடத்தைகளை கேள்வியிடுவதிலிருந்து குழந்தைகள் மீண்டும் மீண்டும் தடுக்கப்படுகிறார்கள்?

குழந்தைகள் உலகச் சூழலை மீண்டும் உருவாக்கத் தயாராக்கப்படுகிறார்களா?

அல்லது அதிலிருந்து கற்றுக்கொள்ளத் தயாராக்கப்படுகிறார்களா?

நடத்தை, முரண்பாடு, ஊக்கக்காரணம், மௌனம் மற்றும் மீளும் வடிவங்களை எவ்வாறு கேள்வியிடுவது என்பதை குழந்தைகளுக்கு கற்பிக்கப்படாவிட்டால், தங்களுக்கு என்ன காட்டப்படுகிறது என்பதைப்

புரிந்துகொள்ளாமல் அதே உலகச் சூழலை அவர்கள் பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

பண்பும் ஒருமைத்தன்மையும் ஏன் முக்கியம்

மீண்டும் நிகழும் நடத்தையைப் புரிந்துகொள்ளாமல் உலகச் சூழலை மக்கள் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாததால் பண்பும் ஒருமைத்தன்மையும் முக்கியமானது.

கோபம், குற்றஞ்சாட்டுதல், பயம் அல்லது முடிவில்லா எதிர்ப்புக்குள் சிக்கிக்கொள்வது நோக்கம் அல்ல.

உலகச் சூழல் ஏற்கனவே காட்டிக்கொண்டிருப்பதிலிருந்து கற்றுக்கொள்வதே நோக்கம்.

உலகச் சூழல் தானே ஒரு கல்விச் சூழலாக மாறுகிறது.

நடத்தை பாடமாக மாறுகிறது.

முரண்பாடு பாடமாக மாறுகிறது.

மீள்நிகழ்வு பாடமாக மாறுகிறது.

சூழல் தானே ஆசிரியராக மாறுகிறது.

மக்கள் தங்களுக்கு காட்டப்படுவதற்கு பிரதிகரிப்பதை நிறுத்தி அதிலிருந்து கற்றுக்கொள்ளத் தொடங்கும் போது மனித விழிப்புணர்வு முன்னேறுகிறது.

ஏதாவது ஒன்று எங்கிருந்து வந்தது, அதை எது வடிவமைத்தது என்று மூலம் மற்றும் தோற்றம் கேட்கிறது.

கூறப்படுவதை ஆதாரம் ஆதரிக்கிறதா என்று ஆதாரத் தரநிலை கேட்கிறது.

எந்த ஊக்கக்காரணம் நடத்தையை வெகுமதி அளிக்கிறது என்று ஊக்கமும் ஆதாயமும் கேட்கிறது.

பண்பும் ஒருமைத்தன்மையும் கேட்கிறது:

நடத்தை மீண்டும் மீண்டும் கூறப்படுவதுடன் ஒத்துப்போகிறதா?

நடத்தை எதை காட்டுகிறது?

முரண்பாடு எதை கற்பிக்கிறது?

மீளும் வடிவம் எதை வெளிப்படுத்துகிறது?

காட்டப்படுவதிலிருந்து மனிதகுலம் என்ன கற்றுக்கொள்ள முடியும்?

தனித்தனி தருணங்களைத் தாண்டிச் செல்ல மக்கள் தொடங்குவது இவ்வாறே.

வடிவங்களை அடையாளம் காணத் தொடங்குவது இவ்வாறே.

முரண்பாடுகளை அடையாளம் காணத் தொடங்குவது இவ்வாறே.

ஒருமைத்தன்மையை அடையாளம் காணத் தொடங்குவது இவ்வாறே.

உலகச் சூழல் ஏற்கனவே காட்டுவதிலிருந்து கற்றுக்கொள்ளத் தொடங்குவது இவ்வாறே.

நம்பிக்கையிலிருந்து ஆராய்வுக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

ஆராய்விலிருந்து காண்பதற்கு நகர்வது இவ்வாறே.

காண்பதிலிருந்து புரிதலுக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

புரிதலிலிருந்து கற்றலுக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

கற்றலிலிருந்து சுயாதீன சிந்தனைக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

உலகச் சூழலின் தயாரிப்புகளாக இருப்பதிலிருந்து உலகச் சூழலிலிருந்து கற்றுக்கொள்வோராக மாறுவது இவ்வாறே.

காலப்போக்கிலான பண்பு

பண்பும் ஒருமைத்தன்மையும் தனித்தனி தருணங்களைப் பற்றியது அல்ல என்பதை இந்தப் பிரிவின் முதல் பகுதி விளக்கியது.

காலப்போக்கில் மீண்டும் நிகழும் நடத்தையைப் புரிந்துகொள்வது பற்றியது.

இப்போது பண்பும் ஒருமைத்தன்மையும் காலப்போக்கில் எவ்வாறு செயல்படுகிறது என்பதற்குச் செல்கிறது.

மக்கள் தங்களுடைய பண்பை எப்போதும் உடனடியாக வெளிப்படுத்துவதில்லை.

காலப்போக்கிலான நடத்தை அதை அடிக்கடி வெளிப்படுத்துகிறது.

ஒருவர் ஒன்றைச் சொல்லியும் மீண்டும் மீண்டும் வேறொன்றைச் செய்யலாம்.

ஒரு அமைப்பு ஒரு நோக்கத்தை கூறியும் மீண்டும் மீண்டும் வேறு விளைவுகளை உருவாக்கலாம்.

ஒரு நிறுவனம் நடுநிலையை கூறியும் குறிப்பிட்ட நடத்தைகளை மீண்டும் மீண்டும் பாதுகாக்கலாம்.

ஒரு நிறுவனம் நியாயத்தை கூறியும் கடினமான கேள்விகளை மீண்டும் மீண்டும் தவிர்க்கலாம்.

ஒரு பங்கு கடமையை கூறியும் மீண்டும் மீண்டும் இணக்கத்தை உருவாக்கலாம்.

தனித்தனி தருணங்கள் மறைக்கக்கூடிய வடிவங்களை காலப்போக்கிலான பண்பு காண உதவுகிறது.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

எந்த நடத்தை மீண்டும் மீண்டும் காட்டப்பட்டுள்ளது?

எந்த விளைவுகள் மீண்டும் மீண்டும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன?

எந்த வடிவங்கள் தொடர்ந்து தோன்றுகின்றன?

எந்த முரண்பாடுகள் தொடர்ந்து தோன்றுகின்றன?

எந்த நடத்தை மாறாமல் இருக்கிறது?

சூழ்நிலைகளின் அடிப்படையில் எந்த நடத்தை மாறுகிறது?

யார் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதன் அடிப்படையில் எந்த நடத்தை மாறுகிறது?

தனித்தனி கூற்றுகளைவிட காலப்போக்கிலான வடிவங்கள் அடிக்கடி பண்பை மேலும் துல்லியமாக
வெளிப்படுத்துகின்றன.

முரண்பாடும் மனித நடத்தையும்

பண்பைப் புரிந்துகொள்ளும் மிக வலுவான பாதைகளில் ஒன்றாக முரண்பாடு மாறலாம்.

கடினமான உண்மைகளைத் தவிர்த்தபோதும் தாங்கள் உண்மையை மதிக்கிறோம் என்று மக்கள் சொல்லலாம்.

கேள்விகளை ஊக்கமின்மை செய்தபோதும் கேள்வியிடுதலை மதிக்கிறோம் என்று சொல்லலாம்.

மீள்நிகழ்வைப் பாதுகாத்தபோதும் கற்றலை மதிக்கிறோம் என்று சொல்லலாம்.

மீண்டும் மீண்டும் அநியாயமான விளைவுகளை உருவாக்கியபோதும் நியாயத்தை மதிக்கிறோம் என்று சொல்லலாம்.

ஒத்துப்போகுதலை வெகுமதி அளித்தபோதும் சுயாதீன சிந்தனையை மதிக்கிறோம் என்று சொல்லலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

சொற்களும் நடத்தையும் எங்கு பிரிகின்றன?

எந்த முரண்பாடுகள் மீண்டும் மீண்டும் தோன்றுகின்றன?

முரண்பாடு இருந்தபோதும் எந்த வடிவங்கள் தொடர்கின்றன?

முரண்பாடு தொடர்வதால் யார் பயனடைகிறார்கள்?

எந்த ஊக்கக்காரணங்கள் முரண்பாட்டைப் பாதுகாக்கின்றன?

முரண்பாடு தானாகவே கெட்ட நோக்கத்தின் ஆதாரம் அல்ல.

ஆனால் மீண்டும் நிகழும் முரண்பாடு கேள்வியிடப்பட வேண்டும்.

மீண்டும் நிகழும் முரண்பாடு மேற்பரப்புக்குக் கீழே செயல்படும் இயங்குமுறைகளை வெளிப்படுத்தலாம்.

உலகச் சூழல் ஏற்கனவே மனிதகுலத்திற்கு காட்டுகிறது

உலகச் சூழல் தானே மனிதகுலத்திற்கு அது எவ்வாறு செயல்படுகிறது என்பதை ஏற்கனவே காட்டிக்கொண்டிருக்கிறது.

பிரச்சினை எப்போதும் எதுவும் காட்டப்படவில்லை என்பதல்ல.

காட்டப்படுவதிலிருந்து எவ்வாறு கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று மனிதகுலத்திற்கு சரியாக கற்பிக்கப்படாததே பிரச்சினை.

மக்கள் முரண்பாட்டைக் காணலாம்; ஆனால் குற்றஞ்சாட்டுவதில் நிறுத்தலாம்.

மக்கள் பொய்களைக் காணலாம்; ஆனால் கோபத்தில் நிறுத்தலாம்.

மக்கள் அமைப்புகளைப் பார்க்கலாம்; ஆனால் மேற்பரப்பு விளக்கங்களில் நிறுத்தலாம்.

மக்கள் மீண்டும் வரும் பிரச்சினைகளைக் காணலாம்; ஆனால் விரக்தியில் நிறுத்தலாம்.

மக்கள் மீண்டும் நிகழும் நடத்தைகளைக் காணலாம்; ஆனால் உணர்ச்சிப் பிரதிகரிப்புகளில் நிறுத்தலாம்.

காணக்கூடிய நிகழ்வுகளை மக்கள் பார்க்கலாம்; இருந்தாலும் அவற்றை உருவாக்கும்

இயங்குமுறைகளைப் புரிந்துகொள்ளாமல் இருக்கலாம்.

போதுமான அறிவு, புரிதல் அல்லது கேள்வியிடும் திறன்கள் இன்னும் இல்லாததால் மக்கள் அடிக்கடி தவறான புரிதல்களுக்கு வருகிறார்கள்.

மக்கள் இவற்றைப் பார்க்கலாம்:

ஒரு நிகழ்வு.

ஒரு நபர்.

ஒரு அமைப்பு.

ஒரு பொய்.

ஒரு முரண்பாடு.

ஒரு விளைவு.

பின்னர் அங்கேயே நிறுத்தலாம்.

பண்பும் ஒருமைத்தன்மையும் தொடர கற்பிக்கிறது.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

இது எந்த நடத்தையை வெளிப்படுத்துகிறது?

இது எந்த இயங்குமுறையை வெளிப்படுத்துகிறது?

இது எந்த மீளும் வடிவத்தைக் காட்டுகிறது?

இது எந்த முரண்பாட்டைக் காட்டுகிறது?

இதிலிருந்து மனிதகுலம் என்ன கற்றுக்கொள்ள முடியும்?

நோக்கம் முடிவில்லா கேள்வியிடுதல் அல்ல.

நோக்கம் புரிதல்.

பிரதிகரிப்பும் கற்றலும்

மனித முன்னேற்றத்தின் மிகப்பெரிய வரம்புகளில் ஒன்று, மக்கள் அடிக்கடி தங்களுக்கு
காட்டப்படுவதிலிருந்து கற்றுக்கொள்வதற்குப் பதிலாக அதற்கு பிரதிகரிப்பதாகும்.

பிரதிகரிப்பு முன்னேற்றத்தை நிறுத்தலாம்.

மக்கள் கோபப்படுகிறார்கள்.

மக்கள் பயப்படுகிறார்கள்.

மக்கள் பக்கங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள்.

மக்கள் நிலைப்பாடுகளை பாதுகாக்கிறார்கள்.

மக்கள் நிலைப்பாடுகளைத் தாக்குகிறார்கள்.

மக்கள் கதையாடல்களுக்குள் சிக்கிக்கொள்கிறார்கள்.

தாங்கள் எதற்கு பிரதிகரிக்கிறார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளாமல், பிரதிகரிப்பதில் மக்கள் மிகப் பெரிய அளவு ஆற்றலை செலவிடலாம்.

பண்பும் ஒருமைத்தன்மையும் பிரதிகரிப்பைத் தாண்டிச் செல்ல கற்பிக்கிறது.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

இது எதை காட்டுகிறது?

இது எதை கற்பிக்கிறது?

எந்த நடத்தை வெளிப்படுத்தப்படுகிறது?

எந்த மீளும் வடிவம் வெளிப்படுகிறது?

எந்த இயங்குமுறை செயல்படுகிறது?

இதிலிருந்து மனிதகுலம் என்ன கற்றுக்கொள்ள முடியும்?

இலக்கு பிரதிகரிப்பு அல்ல.

இலக்கு புரிதல்.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பண்பும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சிந்தனையும்

மக்கள் எப்போதும் ஒருமைத்தன்மையுடன் நடந்து கொள்வதில்லை.

இவற்றின் அடிப்படையில் வேறுபட்டு நடக்கலாம்:

பணம்.

அந்தஸ்து.

பார்வையாளர்கள்.

அதிகாரம்.

ஒப்புதல்.

பிரபலத்தன்மை.

பயம்.

பலன்.

இழப்பு.

ஒரு சூழலில் உண்மையானதாகத் தோன்றி மற்றொரு சூழலில் உண்மையைத் தவிர்க்கலாம்.

ஒரு விஷயத்தை கேள்வியிட்டு மற்றொன்றைப் பாதுகாக்கலாம்.

ஒரு அமைப்பை சவால் செய்து மற்றொன்றை பாதுகாக்கலாம்.

கொள்கைகளை தேர்ந்தெடுத்து பயன்படுத்தலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

இந்த நடத்தை எங்கும் ஒருமைத்தன்மையுடன் இருக்கிறதா?

அல்லது குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகளில் மட்டும் தோன்றுகிறதா?

ஊக்கக்காரணங்கள் தோன்றும் போது என்ன மாறுகிறது?

அழுத்தம் தோன்றும் போது என்ன மாறுகிறது?

மதிப்புள்ள ஏதாவது ஒன்று ஆபத்தில் இருக்கும் போது என்ன மாறுகிறது?

ஊக்கக்காரணமும் அழுத்தமும் மோதும் போது பண்பு பெரும்பாலும் மிகத் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

மௌனம், பங்கேற்பு மற்றும் மீண்டும் நிகழும் நடத்தை

பண்பு செயல் மூலம் மட்டும் வெளிப்படுவதில்லை.

மௌனத்தின் வழியாகவும் பண்பு வெளிப்படலாம்.

மௌனம் நடத்தையாக மாறலாம்.

மௌனம் பாதுகாப்பாக மாறலாம்.

மௌனம் பங்கேற்பாக மாறலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

யார் மௌனமாக இருக்கிறார்கள்?

எது பாதுகாக்கப்படுகிறது?

எந்த மீண்டும் நிகழும் நடத்தை தொடர அனுமதிக்கப்படுகிறது?

எந்த உண்மை தவிர்க்கப்படுகிறது?

எந்த முரண்பாடு புறக்கணிக்கப்படுகிறது?

பேசுவது தாங்கள் சார்ந்திருப்பதை அச்சுறுத்துவதால் மக்கள் மௌனமாக இருக்கலாம்.

பேசுவது அவர்களின் பதவியை அச்சுறுத்துவதால் மௌனமாக இருக்கலாம்.

பேசுவது சேர்ந்திருப்பதை அச்சுறுத்துவதால் மௌனமாக இருக்கலாம்.

பேசுவது ஒப்புதலை அச்சுறுத்துவதால் மௌனமாக இருக்கலாம்.

ஆகவே மக்கள் மீண்டும் மீண்டும் செய்யாமல் இருப்பதையும் பண்பு உள்ளடக்குகிறது.

நடத்தை, தாக்கம் மற்றும் எதிர்கால தலைமுறைகள்

நடத்தை ஒருபோதும் தனிமையில் இருப்பதில்லை.

மக்கள் மக்களை பாதிக்கிறார்கள்.

அமைப்புகள் மக்களை பாதிக்கின்றன.

மக்கள் அமைப்புகளை பாதிக்கிறார்கள்.

பெரியவர்கள் குழந்தைகளை பாதிக்கிறார்கள்.

குழந்தைகள் பெரியவர்களாகிறார்கள்.

எதிர்கால தலைமுறைகள் நடத்தைகளைப் பாரம்பரியமாகப் பெறுகின்றன.

பின்னர் எதிர்கால தலைமுறைகள் உலகச் சூழலை மீண்டும் உருவாக்க உதவுகின்றன.

ஒவ்வொரு மீண்டும் நிகழும் நடத்தைக்கும் தனிநபரைத் தாண்டிய விளைவுகள் உள்ளன.

தாங்கள் ஒரு சிறிய முடிவை மட்டுமே செய்கிறோம் என்று மக்கள் நம்பலாம்.

ஆனால் மில்லியன்கணக்கான மீண்டும் நிகழும் நடத்தைகள் முழு உலகச் சூழலை மீண்டும் உருவாக்கலாம்.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

நான் எந்த நடத்தைக்கு பங்களிக்கிறேன்?

எந்த நடத்தையை இயல்பாக்க நான் உதவுகிறேன்?

எதிர்கால தலைமுறைகள் எந்த நடத்தையை பாரம்பரியமாகப் பெறும்?

இந்த நடத்தை எந்த உலகச் சூழலை மீண்டும் உருவாக்க உதவும்?

கல்வி, ஆசிரியர்கள் மற்றும் பண்பு

கல்வியும் பண்பும் ஒருமைத்தன்மையும் என்ற கோணத்தில் ஆராயப்பட வேண்டும்.

குழந்தைகள் தகவல்களை மட்டும் பாரம்பரியமாகப் பெறுவதில்லை.

குழந்தைகள் நடத்தையையும் பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்கள்.

குழந்தைகள் கவனிப்பவை:

பெரியவர்கள் எவ்வாறு நடக்கிறார்கள்.

ஆசிரியர்கள் எவ்வாறு நடக்கிறார்கள்.

அதிகாரம் எவ்வாறு நடக்கிறது.

அமைப்புகள் எவ்வாறு நடக்கின்றன.

மக்கள் எவ்வாறு பிரதிகரிக்கிறார்கள்.

மக்கள் எவ்வாறு மௌனமாக இருக்கிறார்கள்.

மக்கள் எவ்வாறு கேள்வியிடுகிறார்கள்.

மக்கள் எவ்வாறு கேள்வியிடுவதைத் தவிர்க்கிறார்கள்.

குழந்தைகள் அந்த நடத்தைகளை மெதுவாக தாங்களும் பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

இது ஆசிரியர்களைத் தாக்குவது பற்றியது அல்ல.

அவர்களை வடிவமைக்கும் சூழலைப் புரிந்துகொள்வது பற்றியது.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

குழந்தைகள் எந்த நடத்தைகளை மீண்டும் மீண்டும் பார்க்கிறார்கள்?

குழந்தைகள் எந்த நடத்தைகளை மீண்டும் மீண்டும் பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்கள்?

எந்த நடத்தைகளுக்காக குழந்தைகள் மீண்டும் மீண்டும் வெகுமதி பெறுகிறார்கள்?

எந்த நடத்தைகளை கேள்வியிடுவதிலிருந்து குழந்தைகள் மீண்டும் மீண்டும் தடுக்கப்படுகிறார்கள்?

மீண்டும் நிகழும் நடத்தை காணாமலிருந்தால் கல்வி சரியாக மேம்பட முடியாது.

மனித விழிப்புணர்வும் உலகச் சூழலிலிருந்து கற்றலும்

ஏற்கனவே காணக்கூடியவற்றிலிருந்து கற்றுக்கொள்வது மனித முன்னேற்றத்தில் விடுபட்ட மிகப்பெரிய பாதைகளில் ஒன்றாகும்.

மனிதகுலத்திற்கு தொடர்ந்து காட்டப்படுவது:

முரண்பாடு.

சார்பு.

மௌனம்.

அதிகாரம்.

பயம்.

பின்பற்றுதல்.

இயல்பாக்கம்.

ஊக்கக்காரணங்கள்.

மீள்நிகழ்வு.

நடத்தை.

ஆனால் இந்த இயங்குமுறைகளிலிருந்து எவ்வாறு கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று மனிதகுலத்திற்கு சரியாக கற்பிக்கப்படவில்லை.

மக்கள் ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய மிகப்பெரிய கற்றல் சூழலுக்குள் நின்றுகொண்டிருந்தபோதும், தங்களுக்கு கற்பிக்கப்பட வேண்டுமென்று அடிக்கடி காத்திருக்கிறார்கள்.

உலகச் சூழல் தானே பாடம்.

உலகச் சூழல் தானே ஆதாரம்.

உலகச் சூழல் தானே கற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்பு.

உலகச் சூழல் தானே ஆசிரியர்.

தங்களுக்கு காட்டப்படுவதற்கு பிரதிகரிப்பதை மக்கள் நிறுத்தி அதிலிருந்து கற்றுக்கொள்ளத் தொடங்கும் போது மனித விழிப்புணர்வு முன்னேறுகிறது.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

இது எதை காட்டுகிறது?

இது எதை கற்பிக்கிறது?

இதிலிருந்து மனிதகுலம் என்ன கற்றுக்கொள்ள முடியும்?

எந்த மீளும் வடிவம் வெளிப்படுகிறது?

எந்த நடத்தை வெளிப்படுத்தப்படுகிறது?

எந்த உலகச் சூழல் மீண்டும் உருவாக்கப்படுகிறது?

இந்தக் கேள்விகளை கேட்க கற்றுக்கொள்ளும் போது மக்கள் பிரதிகரிப்பைத் தாண்டி புரிதலுக்குச் செல்லத் தொடங்குகிறார்கள்.

பண்பும் மனித முன்னேற்றமும்

பண்பும் ஒருமைத்தன்மையும் மனித முன்னேற்றத்திற்கான விடுபட்ட பாதையின் ஒரு பகுதியாகும்.

மீண்டும் நிகழும் முரண்பாடுகள் காணாமலிருக்கும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

மக்கள் ஒன்றைச் சொல்லி மீண்டும் மீண்டும் வேறொன்றைச் செய்வவரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

நடத்தையைவிட பிம்பம் முக்கியமானதாக இருக்கும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

ஒருமைத்தன்மையைவிட புகழ் முக்கியமானதாக இருக்கும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

இரட்டைத் தரநிலைகள் இயல்பானதாக இருக்கும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

கொள்கைகளை ஊக்கக்காரணங்கள் மீண்டும் மீண்டும் மீறும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

மீண்டும் நிகழும் நடத்தைகள் ஆராய்வின்றி பாரம்பரியமாகப் பெறப்படும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

அந்த நடத்தைகளை எவ்வாறு கேள்வியிடுவது என்பதை கற்பிக்காமல் குழந்தைகள் அவற்றைப் பாரம்பரியமாகப் பெறும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

காட்டப்படுவதிலிருந்து கற்றுக்கொள்வதற்குப் பதிலாக மக்கள் அதற்கு பிரதிகரிக்கும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

ஏதாவது ஒன்று எங்கிருந்து வந்தது, அதை எது வடிவமைத்தது என்று மூலம் மற்றும் தோற்றம் கேட்கிறது.

கூறப்படுவதை ஆதாரம் ஆதரிக்கிறதா என்று ஆதாரத் தரநிலை கேட்கிறது.

எந்த ஊக்கக்காரணம் நடத்தையை வெகுமதி அளித்து பாதுகாக்கிறது என்று ஊக்கமும் ஆதாயமும் கேட்கிறது.

பண்பும் ஒருமைத்தன்மையும் கேட்கிறது:

நடத்தை மீண்டும் மீண்டும் கூறப்படுவதுடன் ஒத்துப்போகிறதா?

நடத்தை எதை காட்டுகிறது?

முரண்பாடு எதை கற்பிக்கிறது?

மீளும் வடிவம் எதை வெளிப்படுத்துகிறது?

காட்டப்படுவதிலிருந்து மனிதகுலம் என்ன கற்றுக்கொள்ள முடியும்?

மக்கள் வடிவங்களை அடையாளம் காணத் தொடங்குவது இவ்வாறே.

முரண்பாடுகளை அடையாளம் காணத் தொடங்குவது இவ்வாறே.

ஒருமைத்தன்மையை அடையாளம் காணத் தொடங்குவது இவ்வாறே.

உலகச் சூழல் ஏற்கனவே காட்டுவதிலிருந்து கற்றுக்கொள்ளத் தொடங்குவது இவ்வாறே.

நம்பிக்கையிலிருந்து ஆராய்வுக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

ஆராய்விலிருந்து காண்பதற்கு நகர்வது இவ்வாறே.

காண்பதிலிருந்து புரிதலுக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

புரிதலிலிருந்து கற்றலுக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

கற்றலிலிருந்து சுயாதீன சிந்தனைக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

உலகச் சூழலின் தயாரிப்புகளாக இருப்பதிலிருந்து உலகச் சூழலிலிருந்து கற்றுக்கொள்வோராக மாறுவது இவ்வாறே.

பிரிவு 5 - கேள்வியிட அனுமதி

கேள்வியிட அனுமதி உண்மையில் என்ன

மக்கள் உலகச் சூழலின் தயாரிப்புகளாக மட்டும் மாறுவதற்குப் பதிலாக அதை காண கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை பிரிவு 1 நிறுவியது.

கூறப்படுவதை ஆதாரம் ஆதரிக்கிறதா என்பதை மக்கள் ஆராய வேண்டும் என்பதை பிரிவு 2 நிறுவியது.

எந்த ஊக்கக்காரணங்கள் நடத்தையை வெகுமதி அளிக்கின்றன, பாதுகாக்கின்றன மற்றும் மீண்டும் உருவாக்குகின்றன என்பதை மக்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதை பிரிவு 3 நிறுவியது.

மீண்டும் நிகழும் நடத்தை மனிதகுலத்திற்கு ஏற்கனவே காட்டுகிறதிலிருந்து மக்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை பிரிவு 4 நிறுவியது.

இப்போது பிரிவு 5 கேள்வியிட அனுமதிக்குச் செல்கிறது.

ஏற்றுக்கொள்ள, பின்பற்ற, மீண்டும் செய்ய, கீழ்ப்படிக்க மற்றும் மௌனமாக இருக்க கற்பிக்கும் சூழல்களால் மக்கள் வடிவமைக்கப்படுகிறார்கள்; இதை எவ்வாறு

கேள்வியிடுவது அவர்களுக்கு கற்பிக்கப்படுவதில்லை.

சிந்தனையையே எவ்வாறு சரியாக கேள்வியிட வேண்டும் என்பதை கற்பிக்காமல் என்ன சிந்திக்க வேண்டும் என்று மக்களுக்கு கற்பிக்கப்படுகிறது.

நம்பிக்கை எவ்வாறு உருவானது என்பதை கற்பிக்காமல் எதை நம்ப வேண்டும் என்று மக்களுக்கு கற்பிக்கப்படுகிறது.

மீண்டும் சொல்லப்படுவதை எவ்வாறு ஆராய வேண்டும் என்பதை கற்பிக்காமல் எதை மீண்டும் சொல்ல வேண்டும் என்று மக்களுக்கு கற்பிக்கப்படுகிறது.

நம்பிக்கையை எவ்வாறு கேள்வியிட வேண்டும் என்பதை கற்பிக்காமல் யாரை நம்ப வேண்டும் என்று மக்களுக்கு கற்பிக்கப்படுகிறது.

எந்த அதிகாரத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கற்பிக்கப்படுகிறது; ஆனால் அதிகாரத்தை எவ்வாறு கேள்வியிட வேண்டும் என்று கற்பிக்கப்படுவதில்லை.

அமைப்புகளுக்குள் எவ்வாறு செயல்படுவது கற்பிக்கப்படுகிறது; ஆனால் அமைப்புகளை எவ்வாறு கேள்வியிடுவது கற்பிக்கப்படுவதில்லை.

இது மனித முன்னேற்றத்திற்கு மிகப்பெரிய தடைகளில் ஒன்றை உருவாக்குகிறது.

கேள்வியிடுவதற்கு அனுமதி தேவை என்று மக்கள் உணரத் தொடங்கலாம்.

அதிகாரத்திடமிருந்து அனுமதி.

அமைப்புகளிடமிருந்து அனுமதி.

ஆசிரியர்களிடமிருந்து அனுமதி.

பெற்றோரிடமிருந்து அனுமதி.

முதலாளிகளிடமிருந்து அனுமதி.

அரசாங்கத்திடமிருந்து அனுமதி.

ஊடகத்திடமிருந்து அனுமதி.

நிபுணர்களிடமிருந்து அனுமதி.

குழுக்களிடமிருந்து அனுமதி.

பிரபலத்தன்மையிடமிருந்து அனுமதி.

சமூக ஏற்றுக்கொள்ளுதலிடமிருந்து அனுமதி.

தங்களைச் சுற்றியுள்ள உலகச் சூழலிடமிருந்து அனுமதி.

கேள்வியிட அனுமதி மக்கள் இவ்வாறு கேட்க கற்பிக்கிறது:

இதை நான் கேள்வியிட
அனுமதிக்கப்படுகிறேனா?

எனக்கு அனுமதி தேவை என்று யார் கற்பித்தார்?

நான் கேள்வியிட்டால் என்ன நடக்கும் என்று நான் அஞ்சுகிறேன்?

நான் கேள்வியிடாவிட்டால் யார் பயனடைகிறார்கள்?

கேள்வியிடுதல் ஊக்கமின்மை செய்யப்படும் போது எந்த நடத்தைப் பாதுகாக்கப்படுகிறது?

மக்கள் கேள்வியிட அனுமதிக்காக காத்திருக்கும்போது எந்த உலகச் சூழல் மீண்டும் உருவாக்கப்படுகிறது?

கேள்வியிட அனுமதி என்பது வெறும் கேள்விகள் கேட்பது பற்றியது அல்ல.

முதலில் மக்கள் தாங்களே ஏன் கேள்வியிடுவதை நிறுத்துகிறார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்வது பற்றியது.

கேள்வியிட அனுமதி, அனுமதியையே கேள்வியிடவும் கற்பிக்கிறது.

நிபந்தனைப்படுத்தலும் வாழ்நாள் முழுவதும் அனுமதி அமைப்புகளும்

மக்கள் அடிக்கடி தங்கள் முழு வாழ்க்கையிலும் அனுமதி
தேட நிபந்தனைப்படுத்தப்படுகிறார்கள்.

குழந்தைகள் பெரியவர்களிடமிருந்து அனுமதி தேடலாம்.

மாணவர்கள் ஆசிரியர்களிடமிருந்து அனுமதி தேடலாம்.

ஊழியர்கள் முதலாளிகளிடமிருந்து அனுமதி தேடலாம்.

மக்கள் அமைப்புகளிடமிருந்து அனுமதி தேடலாம்.

மக்கள் குழுக்களிடமிருந்து அனுமதி தேடலாம்.

மக்கள் அதிகாரத்திடமிருந்து அனுமதி தேடலாம்.

மக்கள் சமுதாயத்திடமிருந்தே அனுமதி தேடலாம்.

காலப்போக்கில் இந்த நடத்தை இயல்பானதாக மாறலாம்.

மக்கள் தங்களுடைய சொந்தக் கவனிப்புகளை நம்புவதை மெதுவாக நிறுத்தலாம்.

தங்களுடைய கற்றல் திறனை நம்புவதை மெதுவாக நிறுத்தலாம்.

காட்டப்படுவதை கேள்வியிடுவதை மெதுவாக நிறுத்தலாம்.

அனுமதி தேடுவதில் மக்கள் மிகவும் பழகிவிடலாம்; தாங்கள் அதைச் செய்கிறோம் என்பதையே இனி அறியாமல் போகலாம்.

அனுமதி அமைப்புகள் இறுதியில் கண்ணுக்குப் புலப்படாததாக மாறலாம்.

தாங்கள் அவற்றுக்குள் செயல்படுகிறோம் என்பதையும் மக்கள் இனி உணராமல் போகலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

அனுமதி தேட எனக்கு யார் கற்பித்தார்?

நான் எப்போது அனுமதி தேடத் தொடங்கினேன்?

எந்த அனுமதி அமைப்புகளை நான் பாரம்பரியமாகப் பெற்றுள்ளேன்?

என் சொந்தக் கற்றல் திறனை நான் நம்புகிறேனா?

அல்லது கற்றுக்கொள்வதற்கு முன் ஒப்புதலுக்காக காத்திருக்கிறேனா?

கற்றுக்கொள்ள அனுமதிக்காக காத்திருத்தல்

மக்கள் ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய மிகப்பெரிய கற்றல் சூழலுக்குள் நின்றுகொண்டிருந்தபோதும், யாராவது தங்களுக்கு கற்பிக்க வேண்டும் என்று அடிக்கடி காத்திருக்கிறார்கள்.

உலகச் சூழல் ஏற்கனவே நடத்தை, முரண்பாடு, மீள்நிகழ்வு, சார்பு, மௌனம், அதிகாரம், ஊக்கக்காரணம், பயம், விளைவு மற்றும் மீளும் வடிவங்களை காட்டிக்கொண்டிருக்கிறது.

ஆனால் எது முக்கியம் என்று வேறு ஒருவர் சொல்ல மக்கள் இன்னும் காத்திருக்கலாம்.

அதிகாரம் அதை அங்கீகரிக்க காத்திருக்கலாம்.

ஊடகம் அதை காட்ட காத்திருக்கலாம்.

நிபுணர்கள் அதை விளக்க காத்திருக்கலாம்.

ஆசிரியர்கள் அதை கற்பிக்க காத்திருக்கலாம்.

குழுக்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ள காத்திருக்கலாம்.

அதை ஆராய்வதற்கு முன் அது பிரபலமாகும் வரை காத்திருக்கலாம்.

கற்றுக்கொள்வதற்கு முன் அனுமதிக்காக காத்திருக்கலாம்.

ஏற்கனவே காணக்கூடிய ஒரு உலகிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள மனிதகுலம் அடிக்கடி அனுமதிக்காக காத்திருக்கிறது.

இதனால் உலகச் சூழலுக்குள் வாழ்ந்தாலும் மக்கள் அதிலிருந்து கற்றுக்கொள்ளாமல் இருக்கலாம்.

காட்டப்படுவதை காணலாம்; இருந்தாலும் அதை கேள்வியிடாமல் இருக்கலாம்.

முரண்பாட்டைக் காணலாம்; இருந்தாலும் வேறு ஒருவர் அதை விளக்க காத்திருக்கலாம்.

மீண்டும் நிகழும் நடத்தையை காணலாம்; இருந்தாலும் வேறு ஒருவர் அதை கேள்வியிட அனுமதி தர காத்திருக்கலாம்.

அமைப்புகள் அதே வடிவங்களை மீண்டும் செய்வதை காணலாம்; இருந்தாலும் அது முக்கியம் என்று வேறு ஒருவர் சொல்ல காத்திருக்கலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

நான் உலகச் சூழலிலிருந்து கற்றுக்கொள்கிறேனா?

அல்லது அதிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள அனுமதிக்காக காத்திருக்கிறேனா?

காட்டப்படுவதை நான் கேள்வியிடுகிறேனா?

அல்லது வேறு ஒருவர் முதலில் கேள்வியிட காத்திருக்கிறேனா?

நான் என் சொந்த மனதைப் பயன்படுத்துகிறேனா?

அல்லது எது என் கவனத்திற்குத் தகுதியானது என்பதை வேறு ஒரு மூலம் தீர்மானிக்க காத்திருக்கிறேனா?

உலகமே உண்மையான பள்ளி.

ஆனால் அதை கேள்வியிட அனுமதிக்காக காத்திருந்தால் உலகிலிருந்து மக்கள் கற்றுக்கொள்ள முடியாது.

அதிகாரம், ஒப்புதல் மற்றும் ஒப்படைக்கப்பட்ட சிந்தனை

அதிகாரத்தை எவ்வாறு சரியாக கேள்வியிட வேண்டும் என்பதை கற்பிக்காமல் அதை நம்ப மக்களுக்கு கற்பிக்கப்படுகிறது.

பட்டங்களை நம்ப கற்பிக்கப்படுகிறது.

பங்குகளை நம்ப கற்பிக்கப்படுகிறது.

பதவிகளை நம்ப கற்பிக்கப்படுகிறது.

அமைப்புகளை நம்ப கற்பிக்கப்படுகிறது.

அதிகாரப்பூர்வ கூற்றுகளை நம்ப கற்பிக்கப்படுகிறது.

அங்கீகரிக்கப்பட்ட மூலங்களை நம்ப கற்பிக்கப்படுகிறது.

ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாக முன்வைக்கப்படுவதைக் நம்ப கற்பிக்கப்படுகிறது.

இது ஒப்படைக்கப்பட்ட சிந்தனையை உருவாக்கலாம்.

ஒரு நபர், பங்கு, அமைப்பு, மூலம், குழு அல்லது அதிகாரம் எதை கேள்வியிடலாம், நம்பலாம், ஏற்றுக்கொள்ளலாம், மீண்டும் செய்யலாம் அல்லது நிராகரிக்கலாம் என்பதை தீர்மானிக்க மக்கள் அனுமதிக்கும் போது ஒப்படைக்கப்பட்ட சிந்தனை உருவாகிறது.

மற்றவர்கள் உருவாக்கிய எல்லைகளுக்குள் இன்னும் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தாலும் தாங்கள் சுயாதீனமாக சிந்திக்கிறோம் என்று மக்கள் நம்பலாம்.

விரிவான கட்டமைப்பை கேள்வியிடாமல் விட்டுவிட்டு ஒரு விஷயத்தை மட்டும் கேள்வியிடலாம்.

ஒரு அதிகாரத்தை நிராகரித்து மற்றொன்றை ஏற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஒரு கதையாடலை விட்டு மற்றொன்றுக்குள் நுழையலாம்.

ஏற்கனவே நம்பும் ஒருவர் அங்கீகரித்ததால் ஒரு முடிவில் நிறுத்தலாம்.

கேள்வியிட அனுமதி மக்கள் இவ்வாறு கேட்க கற்பிக்கிறது:

நான் எனக்காக சிந்திக்கிறேனா?

அல்லது வேறு ஒரு மூலம் எனக்குப் பதிலாக சிந்திக்க அனுமதிக்கிறேனா?

கட்டமைப்பையே நான் கேள்வியிடுகிறேனா?

அல்லது எனக்கு வழங்கப்பட்ட கட்டமைப்புக்குள் மட்டும் கேள்வியிடுகிறேனா?

நான் ஆதாரத்தை நம்புகிறேனா?

அல்லது ஒப்புதலை நம்புகிறேனா?

நான் புரிதலைப் பின்பற்றுகிறேனா?

அல்லது அதிகாரத்தைப் பின்பற்றுகிறேனா?

கேள்வியிடுதலை பிறரிடம் ஒப்படைத்தால் சுயாதீன சிந்தனை வளர முடியாது.

பயம், சேர்ந்திருத்தல் மற்றும் பொருந்திக்கொள்ளுதல்

கேள்வியிடுதல் சேர்ந்திருப்பதற்கு அச்சுறுத்தலாக இருக்கலாம் என்பதால் மக்கள் அடிக்கடி தாங்களே கேள்வியிடுவதை நிறுத்துகிறார்கள்.

நிராகரிக்கப்படுவதை அஞ்சலாம்.

விமர்சிக்கப்படுவதை அஞ்சலாம்.

கிண்டலடிக்கப்படுவதை அஞ்சலாம்.

தனிமைப்படுத்தப்படுவதை அஞ்சலாம்.

ஒப்புதலை இழப்பதை அஞ்சலாம்.

அந்தஸ்தை இழப்பதை அஞ்சலாம்.

வேலையை இழப்பதை அஞ்சலாம்.

உறவுகளை இழப்பதை அஞ்சலாம்.

தனியாக நிற்பதை அஞ்சலாம்.

சேர்ந்திருத்தல் கேள்வியிடுதலைவிட வலுவாக மாறலாம்.

ஒப்புதல் உண்மையைவிட வலுவாக மாறலாம்.

பயம் புரிதலைவிட வலுவாக மாறலாம்.

பொருந்திக்கொள்ள விரும்புவதால் மக்கள் மௌனமாக இருக்கலாம்.

சேர்ந்திருக்க விரும்புவதால் மற்றவர்கள் மீண்டும் செய்வதை மக்கள் மீண்டும் செய்யலாம்.

விலக்கப்படுவதற்கு அஞ்சுவதால் மற்றவர்கள் பாதுகாப்பதை மக்கள் பாதுகாக்கலாம்.

வேறுபட்டவர்களாகத் தோன்ற விரும்பாததால் கேள்விகள் கேட்பதைத் தவிர்க்கலாம்.

எதைப் பின்பற்றுகிறார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்வதற்கு முன்பே மற்றவர்களின் நடத்தையைப் பின்பற்றலாம்.

இது நேரடியாக
ஊக்கமும் ஆதாயமும் என்பதுடன்
இணைகிறது.

மக்கள் கேள்வியிடுவதைத் தவிர்ப்பதற்கான காரணம், ஏதாவது ஒன்று உண்மை என்று அவர்கள் நம்புவது மட்டுமே அல்லாமல் இருக்கலாம்.

கேள்வியிடுதல் தாங்கள் சார்ந்திருப்பதை, சேர்ந்திருப்பதை அல்லது இழப்பதற்கு அஞ்சுவதை அச்சுறுத்துவதாலும் அவர்கள் அதைத் தவிர்க்கலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

இதை கேள்வியிட்டால் நான் எதை இழப்பதற்கு அஞ்சுகிறேன்?

நான் புரிந்துகொண்டதால் மௌனமாக இருக்கிறேனா?

அல்லது விலக்கப்படுவதற்கு அஞ்சுவதால் மௌனமாக இருக்கிறேனா?

நான் ஆராய்ந்ததால் ஒத்துக்கொள்கிறேனா?

அல்லது சேர்ந்திருக்க விரும்புவதால் ஒத்துக்கொள்கிறேனா?

இது உண்மை என்பதால் மீண்டும் சொல்கிறேனா?

அல்லது மற்றவர்கள் மீண்டும் சொல்வதால் மீண்டும் சொல்கிறேனா?

உண்மையை சேர்ந்திருப்பதிலிருந்து பிரித்தறிய கேள்வியிட அனுமதி கற்பிக்கிறது.

பின்பற்றுதல், ஒத்துப்போகுதல் மற்றும் சமூக ஏற்றுக்கொள்ளுதல்

மனித சூழல்கள் பின்பற்றுதலை அடிக்கடி வெகுமதி அளிக்கின்றன.

ஒத்துக்கொள்வதற்காக மக்கள் வெகுமதி பெறலாம்.

மீண்டும் செய்வதற்காக மக்கள் வெகுமதி பெறலாம்.

கீழ்ப்படிவதற்காக மக்கள் வெகுமதி பெறலாம்.

ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட எல்லைகளுக்குள் இருப்பதற்காக மக்கள் வெகுமதி பெறலாம்.

மற்றவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதை கேள்வியிடாமல் இருப்பதற்காக மக்கள் வெகுமதி பெறலாம்.

ஒத்துப்போகுதல் இயல்பானதாக மாறலாம்.

இயல்பாக்கம் பாரம்பரியமாகப் பெறப்படலாம்.

பாரம்பரிய நடத்தை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட யதார்த்தமாக மாறலாம்.

பின்னர் சமூக ஏற்றுக்கொள்ளுதலை உண்மையாக மக்கள் தவறாக எண்ணலாம்.

பலர் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள் என்பதால் ஏதாவது ஒன்று சரியானது என்று நம்பலாம்.

பலர் பின்பற்றுகிறார்கள் என்பதால் அது பாதுகாப்பானது என்று நம்பலாம்.

சிலர் மட்டுமே கேள்வியிடுகிறார்கள் என்பதால் அதை கேள்வியிடுவது தவறு என்று நம்பலாம்.

அதற்கு ஒப்புதல், சென்றடைவு, அந்தஸ்து அல்லது பிரபலத்தன்மை வழங்கப்படாததால் அது முக்கியமல்ல என்று நம்பலாம்.

வேறுபட்டவர்களாக இருப்பதையும் மக்கள் அஞ்சலாம்.

தனித்து நிற்பதை அஞ்சலாம்.

குழுவுடன் பொருந்திப் போகாமல் இருப்பதை அஞ்சலாம்.

தவறாகத் தோன்றுவதை அஞ்சலாம்.

தனியாக இருப்பதை அஞ்சலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

நான் புரிந்துகொண்டதால் பின்பற்றுகிறேனா?

அல்லது மற்றவர்கள் பின்பற்றுவதால்
பின்பற்றுகிறேனா?

ஆதாரம் ஆதரிப்பதால் ஏற்றுக்கொள்கிறேனா?

அல்லது சமூக ரீதியாக
ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதால்
ஏற்றுக்கொள்கிறேனா?

நான் ஆராய்ந்ததால் கேள்வியிடுவதைத்
தவிர்க்கிறேனா?

அல்லது அதை கேள்வியிடுவது என்னை
தனித்து நிற்கச் செய்யும் என்பதால்
தவிர்க்கிறேனா?

பின்பற்றுதல் புரிதல் அல்ல.

ஒத்துப்போகுதல் உண்மை அல்ல.

சமூக ஏற்றுக்கொள்ளுதல் ஆதாரம் அல்ல.

உலகின் மீண்டும் வரும் பிரச்சினைகள் தொடர
அனுமதிக்கும் மிகப்பெரிய இயங்குமுறைகளில்
ஒன்றாக அனுமதி அமைப்புகள் மாறலாம்.

எதை கேள்வியிடலாம் என்பதை தீர்மானிக்க
சமூக ஒப்புதலை சார்ந்திருக்கும் வரை மக்கள்

சுயாதீன சிந்தனையாளர்களாக மாற முடியாததால் கேள்வியிட அனுமதி முக்கியமானது.

குழந்தைகள், கல்வி மற்றும் கேள்வியிடும் திறனை இழத்தல்

குழந்தைகள் இயல்பாகவே கேள்விகள் கேட்கிறார்கள்.

குழந்தை கள் அடிக்கடி ஏன் என்று அறிய விரும்புகிறார்கள்.

விஷயங்கள் ஏன் நடக்கின்றன என்று கேட்கிறார்கள்.

மக்கள் ஏன் குறிப்பிட்ட விதங்களில் நடக்கிறார்கள் என்று கேட்கிறார்கள்.

விதிகள் ஏன் இருக்கின்றன என்று கேட்கிறார்கள்.

பெரியவர்கள் ஒன்றைச் சொல்லி வேறொன்றை ஏன் செய்கிறார்கள் என்று கேட்கிறார்கள்.

புரிந்துகொள்ள முயற்சிப்பதால் அவர்கள் கேட்கிறார்கள்.

ஆனால் உலகச் சூழல் குழந்தைகளை மெதுவாக கேள்வியிடுவதிலிருந்து விலக்கப் பயிற்றுவிக்கலாம்.

மௌனமாக இருக்க குழந்தைகளுக்கு கற்பிக்கப்படலாம்.

ஏற்றுக்கொள்ள கற்பிக்கப்படலாம்.

மீண்டும் சொல்ல கற்பிக்கப்படலாம்.

கீழ்ப்படிக்க கற்பிக்கப்படலாம்.

“ஏன்?” என்று கேட்பதை நிறுத்த கற்பிக்கப்படலாம்.

கேள்வியிடுவது மரியாதையற்றது என்று கற்பிக்கப்படலாம்.

அதிகாரத்தை கேள்வியிடுவது தவறு என்று கற்பிக்கப்படலாம்.

சிறந்த கேள்விகளைவிட சரியான பதில்கள் முக்கியம் என்று கற்பிக்கப்படலாம்.

புரிதலைவிட ஒப்புதல் முக்கியம் என்று கற்பிக்கப்படலாம்.

ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட எல்லைகளை சவால் செய்யும் கேள்விகளை கேட்பதற்காக மட்டுமே குழந்தைகள் கடினமானவர், இடையூறு செய்பவர், பிரச்சினையானவர் அல்லது சிக்கலை உண்டாக்குபவர் என்று பெயரிடப்படலாம்.

கல்வி கேள்வியிடுதலைவிட பதில்களுக்கு அடிக்கடி அதிக வெகுமதி அளிக்கிறது.

ஆராய்வதைவிட மீள்நிகழ்வுக்கு அதிக அடிக்கடி வெகுமதி அளிக்கிறது.

சுயாதீன சிந்தனையைவிட கீழ்ப்படிதலுக்கு அதிக அடிக்கடி வெகுமதி அளிக்கிறது.

உலகச் சூழலை சரியாக எவ்வாறு கேள்வியிடுவது என்பதை கற்பிக்காமல் அதற்குள் செயல்பட குழந்தைகளை அது அடிக்கடி தயாராக்குகிறது.

இதனால்தான் கல்விக்கு கேள்வியிட அனுமதி மிகவும் முக்கியமானது.

குழந்தைகள் கேள்வியிடும் திறனை இழந்தால், உலகச் சூழலை எது வடிவமைக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளாமல் அதை பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

பாதுகாப்பாகவும் சரியாகவும் எவ்வாறு கேள்வியிடுவது கற்பிக்கப்படாவிட்டால், அவர்கள் பிறந்த அதே மீளும் வடிவங்களின் தயாரிப்புகளாக மாறலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

குழந்தைகளுக்கு எவ்வாறு கேள்வியிடுவது கற்பிக்கப்படுகிறதா?

அல்லது எவ்வாறு பதிலளிப்பது மட்டும் கற்பிக்கப்படுகிறதா?

குழந்தைகளுக்கு எவ்வாறு ஆராய்வது கற்பிக்கப்படுகிறதா?

அல்லது எவ்வாறு மீண்டும் சொல்லுவது மட்டும் கற்பிக்கப்படுகிறதா?

உலகச் சூழலிலிருந்து எவ்வாறு கற்றுக்கொள்ளுவது குழந்தைகளுக்கு கற்பிக்கப்படுகிறதா?

அல்லது அதற்குள் செயல்பட தயாராக்கப்படுகிறார்களா?

காணுதல், புரிதல், கற்றல் மற்றும் சுயாதீன சிந்தனைக்குள் செல்லும் பாதைகளில் ஒன்று கேள்வியிடுதல் என்பதால் குழந்தைகளுக்கு கேள்வியிட அனுமதி தேவை.

கேள்வியிட அனுமதி ஏன் முக்கியம்

கேள்வியிட அனுமதி முக்கியமானது, ஏனெனில் கேள்வியிட அனுமதிக்கப்படுகிறோம் என்று உணராத ஒரு உலகிலிருந்து மக்கள் கற்றுக்கொள்ள முடியாது.

காணாத அனுமதி அமைப்புகள் மக்கள் இனி காணாத உளவியல் எல்லைகளாக மாறலாம்.

மக்கள் உடல் ரீதியாக சுதந்திரமாக இருந்தாலும் பாரம்பரியமாகப் பெற்ற எல்லைகளுக்குள் மன ரீதியாக செயல்படலாம்.

தாங்களே பங்களிக்கும் பிரச்சினைகளை வேறு ஒருவர் தீர்க்க காத்திருந்து முழு வாழ்க்கையையும் கழிக்கலாம்.

தலைவர்களுக்காக காத்திருக்கலாம்.

அமைப்புகளுக்காக காத்திருக்கலாம்.

நிபுணர்களுக்காக காத்திருக்கலாம்.

அதிகாரத்திற்காக காத்திருக்கலாம்.

வேறு ஒருவர் செயல்பட காத்திருக்கலாம்.

சுயாதீனமாக சிந்திக்க அனுமதிக்காக காத்திருக்கும் வரை மனிதகுலம் சுயாதீன சிந்தனையாளர்களாக மாற முடியாது.

உலகச் சூழலிலிருந்து கற்றுக்கொள்வோராக மாற அனுமதிக்காக மக்கள் காத்திருக்கும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

ஏதாவது ஒன்று எங்கிருந்து வந்தது, அதை எது வடிவமைத்தது என்று மூலம் மற்றும் தோற்றம் கேட்கிறது.

கூறப்படுவதை ஆதாரம் ஆதரிக்கிறதா என்று ஆதாரத் தரநிலை கேட்கிறது.

எந்த ஊக்கக்காரணம் நடத்தையை வெகுமதி அளித்து பாதுகாக்கிறது என்று ஊக்கமும் ஆதாயமும் கேட்கிறது.

நடத்தை மீண்டும் மீண்டும் கூறப்படுவதுடன் ஒத்துப்போகிறதா என்று பண்பும் ஒருமைத்தன்மையும் கேட்கிறது.

கேள்வியிட அனுமதி கேட்கிறது:

கேள்வியிடுவதற்கு அனுமதி தேவை என்று யார் அல்லது எது மக்களை நம்ப வைத்தது?

மக்கள் கேள்வியிடும்போது என்ன நடக்கிறது?

மக்கள் கேள்வியிடாதபோது என்ன நடக்கிறது?

கேள்வியிடுதல் ஊக்கமின்மை செய்யப்படும் போது எந்த நடத்தைப் பாதுகாக்கப்படுகிறது?

மக்கள் கேள்வியிட அனுமதிக்காக காத்திருக்கும்போது எந்த உலகச் சூழல் மீண்டும் உருவாக்கப்படுகிறது?

தங்களுடைய சிந்தனையைச் சுற்றியுள்ள காணாத எல்லைகளை மக்கள் காணத் தொடங்குவது இவ்வாறே.

ஒப்படைக்கப்பட்ட சிந்தனையை அடையாளம் காணத் தொடங்குவது இவ்வாறே.

பயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட மௌனத்தை அடையாளம் காணத் தொடங்குவது இவ்வாறே.

ஒத்துப்போகுதலை அடையாளம் காணத் தொடங்குவது இவ்வாறே.

சமூக ஒப்புதலை ஒரு இயங்குமுறையாக அடையாளம்
காணத் தொடங்குவது இவ்வாறே.

ஏற்றுக்கொள்வதிலிருந்து கேள்வியிடுதலுக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

கேள்வியிடுதலிலிருந்து காண்பதற்கு நகர்வது இவ்வாறே.

காண்பதிலிருந்து புரிதலுக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

புரிதலிலிருந்து கற்றலுக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

கற்றலிலிருந்து சுயாதீன சிந்தனைக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

உலகச் சூழலின் தயாரிப்புகளாக இருப்பதிலிருந்து உலகச் சூழலிலிருந்து கற்றுக்கொள்வோராக மாறுவது இவ்வாறே.

சுயத் தணிக்கையும் உள்ளார்ந்த அனுமதியும்

கேள்வியிடுவதற்கு அனுமதி தேவை என்று மக்கள் உணரத் தொடங்கலாம் என்பதை இந்தப் பிரிவின் முதல் பகுதி விளக்கியது.

இப்போது இந்தப் பகுதி உலகச் சூழலுக்குள் செயல்படும் மிகப்பெரிய காணாத இயங்குமுறைகளில் ஒன்றுக்குச் செல்கிறது.

வேறு யாரும் தடுக்குமுன் மக்கள் அடிக்கடி தாங்களே
கேள்வியிடுவதை நிறுத்துகிறார்கள்.

தாங்களே தங்களைத் தணிக்கிறார்கள்.

தாங்களே தங்களை மௌனப்படுத்துகிறார்கள்.

தங்களுடைய சொந்தக் கவனிப்புகளை நிராகரிக்கிறார்கள்.

முரண்பாடுகளை புறக்கணிக்கிறார்கள்.

கடினமான கேள்விகளைத் தவிர்க்கிறார்கள்.

ஆர்வத்தை அடக்குகிறார்கள்.

பேசுவதை தாங்களே நிறுத்துகிறார்கள்.

மக்கள் இவ்வாறு நினைக்கலாம்:

இதை நான் கேள்வியிடக் கூடாது.

அதை நான் சொல்லக் கூடாது.

நான் கேட்கக் கூடாது.

இதை விட்டுவிட வேண்டும்.

அதை நான் சவால் செய்யக் கூடாது.

நான் தனித்து நிற்கக் கூடாது.

மக்கள் மெதுவாக தங்களுடைய கற்றலுக்கே தடையாக மாறலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

நான் ஏன் என்னையே நிறுத்துகிறேன்?

நான் எதை அஞ்சுகிறேன்?

கேள்வியிடுதலை அஞ்ச எனக்கு யார் கற்பித்தார்?

எந்த விளைவுகளை நான் கற்பனை செய்கிறேன்?

நான் உண்மையைப் பாதுகாக்கிறேனா?

அல்லது வசதி, ஒப்புதல், சேர்ந்திருத்தல் அல்லது சார்பைப் பாதுகாக்கிறேனா?

கற்றல் தொடங்குவதற்கு முன்பே அதை நிறுத்தும் உள்ளார்ந்த தடைகளை அடையாளம் காண கேள்வியிட அனுமதி கற்பிக்கிறது.

கேள்வியிட அனுமதி, அனுமதியையே கேள்வியிடவும் கற்பிக்கிறது.

காணாத அனுமதி அமைப்புகள்

அனுமதி அமைப்புகள் இறுதியில் கண்ணுக்குப் புலப்படாததாக மாறலாம்.

தாங்கள் அவற்றுக்குள் செயல்படுகிறோம் என்பதையும் மக்கள் இனி உணராமல் இருக்கலாம்.

பாரம்பரிய எல்லைகளுக்குள் இன்னும் செயல்பட்டபோதும் தாங்கள் சுதந்திர சிந்தனையாளர்கள் என்று நம்பலாம்.

அங்கீகரிக்கப்பட்ட கேள்வியிடும் பகுதிகளுக்குள் மட்டுமே இருந்தபோதும் தாங்கள் கேள்வியிடுகிறோம் என்று நம்பலாம்.

மற்றவர்களின் ஒப்புதலை இன்னும் தேடிக்கொண்டிருந்தபோதும் தாங்கள் சுயாதீனமானவர்கள் என்று நம்பலாம்.

மக்கள் உடல் ரீதியாக சுதந்திரமாக இருந்தாலும் உளவியல் ரீதியாகக் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம்.

யாராவது உடல் ரீதியாக தடுக்கிறார்கள் என்பதல்ல காரணம்; காணாத அனுமதி அமைப்புகள் இயல்பானதாக மாறியிருப்பதே காரணம்.

அனுமதி தேடுவதில் மக்கள் மிகவும் பழகிவிடலாம்; தாங்கள் அதை செய்கிறோம் என்பதையே இனி அறியாமல் போகலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

நான் எதை கேள்வியிட அனுமதிக்கப்படுகிறேன்?

அந்த எல்லைகளை யார் தீர்மானித்தார்?

நான் ஒருபோதும் எதை கேள்வியிடவில்லை?

எதை கேள்வியிடக் கூடாது என்று எனக்கு கற்பிக்கப்பட்டுள்ளது?

எதை கேள்வியிடுவது அசௌகரியமாக உணரப்படுகிறது?

அதை கேள்வியிட்டால் என்ன நடக்கும் என்று நான் அஞ்சுகிறேன்?

காணாத அனுமதி அமைப்புகள் மக்கள் இனி காணாத உளவியல் எல்லைகளாக மாறலாம்.

குழு நடத்தை மற்றும் கூட்டு அனுமதி

மனிதர்கள் சமூக கற்றவர்கள்.

மக்கள் மற்றவர்களின் நடத்தையிலிருந்து அடிக்கடி கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

மக்கள் குழுக்களை கவனிக்கிறார்கள்.

மக்கள் குழுக்களை நகலெடுக்கிறார்கள்.

மக்கள் குழுக்கள் செய்வதை மீண்டும் செய்கிறார்கள்.

மக்கள் குழுக்களைப் பின்பற்றுகிறார்கள்.

மக்கள் குழுக்களைப் பாதுகாக்கிறார்கள்.

மக்கள் குழுக்களிடமிருந்து ஏற்றுக்கொள்ளுதலை நாடுகிறார்கள்.

ஆகவே குழுக்கள் கூட்டு அனுமதி அமைப்புகளை உருவாக்கலாம்.

மற்றவர்கள் கேள்வியிடும்போது மக்கள் பாதுகாப்பாக கேள்வியிட முடியும் என்று உணரலாம்.

மற்றவர்கள் மௌனமாக இருக்கும்போது மக்கள் மௌனமாக இருக்கலாம்.

மற்றவர்கள் பின்பற்றும்போது மக்கள் பின்பற்றலாம்.

மற்றவர்கள் மீண்டும் செய்யும்போது மக்கள் மீண்டும் செய்யலாம்.

வேறு யாரும் கேள்வியிடாததால் மட்டும் மக்கள் கேள்வியிடுவதைத் தவிர்க்கலாம்.

கூட்டு நடத்தை தனிநபர் புரிதலைவிட வலுவாக மாறலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

இந்தக் குழு எந்த நடத்தையை வெகுமதி அளிக்கிறது?

இந்தக் குழு எந்த நடத்தையை ஊக்கமின்மை செய்கிறது?

இந்தக் குழு எந்த நடத்தையை இயல்பானதாக மாற்றுகிறது?

இந்தக் குழு எந்த நடத்தையைப் பாதுகாக்கிறது?

நான் சுயாதீனமாக சிந்திக்கிறேனா?

அல்லது குழுவின் நடத்தையை நகலெடுக்கிறேனா?

குழுக்கள் தானாகவே புரிதலை உருவாக்குவதில்லை.

குழுக்கள் மீள்நிகழ்வையும் மீண்டும் உருவாக்கலாம்.

மௌனம், கீழ்ப்படிதல் மற்றும் பங்கேற்பு

உலகச் சூழலுக்குள் செயல்படும் மிக வலுவான அனுமதி இயங்குமுறைகளில் ஒன்று மௌனம்.

மௌனம் எதையும் குறிக்காது என்று மக்கள் அடிக்கடி நினைக்கிறார்கள்.

ஆனால் மௌனம் பங்கேற்பாக மாறலாம்.

மௌனம் பாதுகாப்பாக மாறலாம்.

மௌனம் பங்களிப்பாக மாறலாம்.

விளைவுகளை அஞ்சுவதால் மக்கள் மௌனமாக இருக்கலாம்.

அமைப்புகளைச் சார்ந்திருப்பதால் மௌனமாக இருக்கலாம்.

தனித்து நிற்பதை அஞ்சுவதால் மௌனமாக இருக்கலாம்.

மௌனம் இயல்பான நடத்தை என்று பாரம்பரியமாகப் பெற்றதால் மௌனமாக இருக்கலாம்.

கீழ்ப்படிதல் வெகுமதி பெறுகிறது என்று கற்றதால் மௌனமாக இருக்கலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

மௌனத்தால் யார் பயனடைகிறார்கள்?

எந்த நடத்தைப் பாதுகாக்கப்படுகிறது?

எந்த முரண்பாடு தொடர அனுமதிக்கப்படுகிறது?

எந்த உலகச் சூழல் மீண்டும் உருவாக்கப்படுகிறது?

கீழ்ப்படிதல் தானாகவே புரிதல் அல்ல என்பதை மக்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

கீழ்ப்படிதல் தானாகவே உண்மை அல்ல.

பங்கேற்பு எப்போதும் செயலில் இருப்பதல்ல.

ஒருபோதும் ஆராயாத நடத்தைகளைத் தொடருவதன் மூலம் மட்டும் மக்கள் பங்களிக்கலாம்.

உலகின் மீண்டும் வரும் பிரச்சினைகள் தொடர அனுமதிக்கும் மிகப்பெரிய இயங்குமுறைகளில் ஒன்றாக அனுமதி அமைப்புகள் மாறலாம்.

மேற்பரப்புத்தன்மை, பிம்பம் மற்றும் சமூக ஏற்றுக்கொள்ளுதல்

புரிதலை வளர்க்க கற்றுக்கொள்வதற்கு முன்பே பிம்பத்தை நிர்வகிக்க மக்கள் அடிக்கடி கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

வெற்றிகரமாகத் தோன்றுவதில் திறமையானவர்களாக மாறலாம்.

மகிழ்ச்சியாகத் தோன்றுவதில் திறமையானவர்களாக மாறலாம்.

அறிவாளியாகத் தோன்றுவதில் திறமையானவர்களாக மாறலாம்.

முக்கியமானவராகத் தோன்றுவதில் திறமையானவர்களாக மாறலாம்.

ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவராகத் தோன்றுவதில் திறமையானவர்களாக மாறலாம்.

சமூக சூழல்கள் முன்வைப்பை வெகுமதி அளிக்கலாம்.

மக்கள் மற்றவர்களின் சொற்களை நகலெடுக்கலாம்.

மற்றவர்களின் நடத்தையை நகலெடுக்கலாம்.

மற்றவர்களின் தோற்றத்தை நகலெடுக்கலாம்.

பிரபலமானது என்று நினைப்பதை நகலெடுக்கலாம்.

உண்மையில் எப்படி உணர்கிறார்கள் என்பதை மறைக்கலாம்.

யதார்த்தத்தை பிரதிபலிக்காத வாழ்க்கையை முன்வைக்கலாம்.

உண்மைக்குப் பதிலாக பிம்பத்தைப் பாதுகாக்கலாம்.

உண்மையில் எப்படி உணர்கிறார்கள் என்பதை மறைத்து, மகிழ்ச்சியாக இருப்பதுபோல் நடித்துக்கொண்டு பல ஆண்டுகள் கழிக்கலாம்.

தாங்களே தங்களை அடையாளம் காண முடியாத ஒரு பிம்பத்தைப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருப்பதில் சிக்கிக்கொள்ளலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

நான் எதைப் பாதுகாக்க முயற்சிக்கிறேன்?

நான் யதார்த்தத்தை காட்டுகிறேனா?

அல்லது பிம்பத்தை காட்டுகிறேனா?

நான் சுயாதீனமாக சிந்திக்கிறேனா?

அல்லது வெற்றிகரமாகத் தோன்றுவதை நகலெடுக்கிறேனா?

நான் உலகச் சூழலிலிருந்து கற்றுக்கொள்கிறேனா?

அல்லது அதற்குள் எவ்வாறு பொருந்துவது என்பதை கற்றுக்கொள்கிறேனா?

மேற்பரப்புத்தன்மையும் மக்களை கேள்வியிடுவதிலிருந்து நிறுத்தும் மற்றொரு இயங்குமுறையாக மாறலாம்.

பல ஆண்டுகள் கட்டிய பிம்பத்தை இழப்பதை மக்கள் அஞ்சலாம்.

வேறுபட்டவராக இருக்க அனுமதி

கேள்வியிடுதலுக்கு உள்ள மிகப்பெரிய காணாத தடைகளில் ஒன்று வேறுபட்டவராக இருப்பதற்கான பயம்.

மக்கள் தனித்து நிற்பதை அஞ்சலாம்.

ஒத்துக்கொள்ளாமையை அஞ்சலாம்.

தவறாகத் தோன்றுவதை அஞ்சலாம்.

மதிப்பிடப்படுவதை அஞ்சலாம்.

தனியாக இருப்பதை அஞ்சலாம்.

ஏற்றுக்கொள்ளுதலை இழப்பதை அஞ்சலாம்.

சேர்ந்திருப்பதை இழப்பதை அஞ்சலாம்.

வெளிநபராக மாறுவதை அஞ்சலாம்.

இது ஒத்துப்போக மிகப்பெரிய அழுத்தத்தை உருவாக்கலாம்.

புரிந்துகொள்வதைவிட பொருந்திக்கொள்வது பாதுகாப்பானது என்று மக்கள் இறுதியில் கற்றுக்கொள்ளலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

நான் புரிந்துகொள்ள முயற்சிக்கிறேனா?

அல்லது பொருந்திக்கொள்ள முயற்சிக்கிறேனா?

நான் உண்மையைப் பாதுகாக்கிறேனா?

அல்லது சேர்ந்திருப்பதைப் பாதுகாக்கிறேனா?

நான் புரிதலைப் பின்பற்றுகிறேனா?

அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளுதலைப் பின்பற்றுகிறேனா?

வேறுபட்டவராக இருப்பதற்கான பயத்தை மக்கள் நிறுத்தும் போது மனித முன்னேற்றம் அடிக்கடி தொடங்குகிறது.

பிரச்சினைகளை வேறு ஒருவர் தீர்க்க காத்திருத்தல்

தாங்களே பங்களிக்கும் பிரச்சினைகளை வேறு ஒருவர் தீர்க்க மக்கள் அடிக்கடி காத்திருக்கிறார்கள்.

தலைவர்களுக்காக காத்திருக்கலாம்.

அமைப்புகளுக்காக காத்திருக்கலாம்.

நிபுணர்களுக்காக காத்திருக்கலாம்.

அதிகாரத்திற்காக காத்திருக்கலாம்.

வேறு ஒருவர் செயல்பட காத்திருக்கலாம்.

ஆனால் மில்லியன்கணக்கான தனிநபர் பங்களிப்புகளால் உலகச் சூழல் கூட்டாக மீண்டும் உருவாக்கப்படுகிறது.

ஒருவர் கற்பிக்கிறார்.

ஒருவர் மீண்டும் செய்கிறார்.

ஒருவர் அமல்படுத்துகிறார்.

ஒருவர் ஒப்புதல் அளிக்கிறார்.

ஒருவர் பாதுகாக்கிறார்.

ஒருவர் மௌனமாக இருக்கிறார்.

ஒருவர் பின்பற்றுகிறார்.

தனித்தனியாக இந்த நடத்தைகள் சிறியதாகத் தோன்றலாம்.

கூட்டாக அவை முழு உலகச் சூழலை மீண்டும் உருவாக்கலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

நான் எதற்கு பங்களிக்கிறேன்?

நான் எதை மீண்டும் உருவாக்க உதவுகிறேன்?

நான் எந்த நடத்தையை மீண்டும் செய்கிறேன்?

நான் எந்த நடத்தையைப் பாதுகாக்கிறேன்?

நான் எந்த நடத்தையை இயல்பானதாக மாற்றுகிறேன்?

வேறு ஒருவர் தீர்க்க காத்திருக்கும் போது மனிதகுலம் மீண்டும் வரும் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியாது.

மனித விழிப்புணர்வும் கேள்வியிட அனுமதியும்

கற்றுக்கொள்ள அனுமதிக்காக காத்திருப்பதை மக்கள் நிறுத்தும் போது மனித விழிப்புணர்வு முன்னேறுகிறது.

மக்கள் ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய மிகப்பெரிய கற்றல் சூழலுக்குள்
நின்றுகொண்டிருந்தபோதும் யாராவது கற்பிக்க வேண்டும் என்று அடிக்கடி காத்திருக்கிறார்கள்.

உலகச் சூழல் தானே பாடம்.

உலகச் சூழல் தானே ஆதாரம்.

உலகச் சூழல் தானே கற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்பு.

உலகச் சூழல் தானே ஆசிரியர்.

ஏற்கனவே காணக்கூடியவற்றிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள மக்களுக்கு அனுமதி தேவையில்லை.

அதை புரிந்துகொள்ளும் கருவிகள் தேவை.

ஏற்கனவே காணக்கூடிய ஒரு உலகிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள மனிதகுலம் அடிக்கடி அனுமதிக்காக காத்திருக்கிறது.

இதனால்தான் கேள்வியிட அனுமதி முக்கியமானது.

கற்றலை நிறுத்தும் காணாத தடைகளை அது அகற்றுகிறது.

கேள்வியிட அனுமதியும் மனித முன்னேற்றமும்

கேள்வியிட அனுமதி மனித முன்னேற்றத்திற்கான விடுபட்ட பாதையின் ஒரு பகுதியாகும்.

மக்கள் கேள்வியிட அனுமதிக்காக காத்திருக்கும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

சுயாதீன சிந்தனையை ஒப்படைக்கப்பட்ட சிந்தனை மாற்றும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

உண்மையைவிட சேர்ந்திருத்தல் வலுவாக இருக்கும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

புரிதலைவிட பயம் வலுவாக இருக்கும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

சமூக ஏற்றுக்கொள்ளுதல் நடத்தையை கட்டுப்படுத்தும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

மேற்பரப்புத்தன்மை இயல்பானதாக மாறும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

குழந்தைகள் கேள்வியிடும் திறனை இழந்து, கற்றுக்கொள்ளும் முன் அனுமதி தேடும் பெரியவர்களாக வளரும்வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

கற்றல் தொடங்குவதற்கு முன்பே மக்கள் தங்களைத் தாங்களே நிறுத்தும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

சுயாதீனமாக சிந்திக்க அனுமதிக்காக காத்திருக்கும் வரை மனிதகுலம் சுயாதீன சிந்தனையாளர்களாக மாற முடியாது.

உலகச் சூழலிலிருந்து கற்றுக்கொள்வோராக மாற அனுமதிக்காக மக்கள் காத்திருக்கும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

ஏதாவது ஒன்று எங்கிருந்து வந்தது, அதை எது வடிவமைத்தது என்று மூலம் மற்றும் தோற்றம் கேட்கிறது.

கூறப்படுவதை ஆதாரம் ஆதரிக்கிறதா என்று ஆதாரத் தரநிலை கேட்கிறது.

எந்த ஊக்கக்காரணம் நடத்தையை வெகுமதி அளித்து பாதுகாக்கிறது என்று ஊக்கமும் ஆதாயமும் கேட்கிறது.

மீண்டும் நிகழும் நடத்தை கூறப்படுவதுடன் ஒத்துப்போகிறதா என்று பண்பும் ஒருமைத்தன்மையும் கேட்கிறது.

கேள்வியிட அனுமதி கேட்கிறது:

அனுமதியை யார் அல்லது எது கட்டுப்படுத்துகிறது?

மக்களை கேள்வியிடுவதிலிருந்து எது நிறுத்துகிறது?

கேள்வியிடுதல் ஊக்கமின்மை செய்யப்படும் போது எந்த நடத்தைப் பாதுகாக்கப்படுகிறது?

மக்கள் அனுமதிக்காக காத்திருக்கும்போது எந்த உலகச் சூழல் மீண்டும் உருவாக்கப்படுகிறது?

மக்கள் கற்றுக்கொள்ள அனுமதிக்காக காத்திருப்பதை நிறுத்தினால் என்ன நடக்கும்?

தங்களுடைய சிந்தனையைச் சுற்றியுள்ள காணாத தடைகளை மக்கள் அடையாளம் காணத் தொடங்குவது இவ்வாறே.

சுயத் தணிக்கையை அடையாளம் காணத் தொடங்குவது இவ்வாறே.

குழு நடத்தையை அடையாளம் காணத் தொடங்குவது இவ்வாறே.

பயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட மௌனத்தை அடையாளம் காணத் தொடங்குவது இவ்வாறே.

மேற்பரப்புத்தன்மையை அடையாளம் காணத் தொடங்குவது இவ்வாறே.

ஏற்றுக்கொள்வதிலிருந்து கேள்வியிடுதலுக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

கேள்வியிடுதலிலிருந்து காண்பதற்கு நகர்வது இவ்வாறே.

காண்பதிலிருந்து புரிதலுக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

புரிதலிலிருந்து கற்றலுக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

கற்றலிலிருந்து சுயாதீன சிந்தனைக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

உலகச் சூழலின் தயாரிப்புகளாக இருப்பதிலிருந்து உலகச் சூழலிலிருந்து கற்றுக்கொள்வோராக மாறுவது இவ்வாறே.

பிரிவு 6 - உணர்ச்சி செல்வாக்கு

உணர்ச்சி செல்வாக்கு உண்மையில் என்ன

மக்கள் உலகச் சூழலின் தயாரிப்புகளாக மட்டும் மாறுவதற்குப் பதிலாக அதை காண கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை பிரிவு 1 நிறுவியது.

கூறப்படுவதை ஆதாரம் ஆதரிக்கிறதா என்பதை மக்கள் ஆராய வேண்டும் என்பதை பிரிவு 2 நிறுவியது.

எந்த ஊக்கக்காரணங்கள் நடத்தையை வெகுமதி அளிக்கின்றன, பாதுகாக்கின்றன மற்றும் மீண்டும் உருவாக்குகின்றன என்பதை மக்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதை பிரிவு 3 நிறுவியது.

மீண்டும் நிகழும் நடத்தை மனிதகுலத்திற்கு ஏற்கனவே காட்டுகிறதிலிருந்து மக்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை பிரிவு 4 நிறுவியது.

கற்றல் தொடங்குவதற்கு முன்பே மக்கள் தங்களை ஏன் கேள்வியிடுவதிலிருந்து நிறுத்தக்கூடும் என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதை பிரிவு 5 நிறுவியது.

இப்போது பிரிவு 6 உணர்ச்சி செல்வாக்குக்குச் செல்கிறது.

புரிதல் உருவாகுவதற்கு முன்பே உணர்ச்சி மனதை எவ்வாறு வடிவமைக்க முடியும் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளாமல் மனித நடத்தை, நம்பிக்கை, நம்பிக்கை வைத்தல், மௌனம், பிரதிகரிப்பு, மீள்நிகழ்வு அல்லது கற்றலை மக்கள் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாததால் உணர்ச்சி செல்வாக்கு தேவைப்படுகிறது.

மக்கள் முழுமையாக சுயாதீன சிந்தனையாளர்களாக மாறுவதற்கு முன்பே உணர்ச்சிமிக்க உயிர்களாக உள்ளனர்.

புரிந்துகொள்வதற்கு முன் மக்கள் பிரதிகரிக்கலாம்.

ஆராய்வதற்கு முன் பயப்படலாம்.

கேள்வியிடுவதற்கு முன் பாதுகாக்கலாம்.

ஆதாரத்தைச் சோதிப்பதற்கு முன் நம்பலாம்.

கற்றுக்கொள்வதற்கு முன் பக்கங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம்.

ஒரு பற்றுதலை எது வடிவமைத்தது என்பதைப் புரிந்துகொள்வதற்கு முன்பே அதனுடன் உணர்ச்சி ரீதியாக இணைந்துவிடலாம்.

இது மனித முன்னேற்றத்திற்கு மிகப்பெரிய தடைகளில் ஒன்றை உருவாக்குகிறது.

உணர்ச்சி மக்கள் எதை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள் என்பதை பாதிக்கலாம்.

எதை நிராகரிக்கிறார்கள் என்பதை பாதிக்கலாம்.

யாரை நம்புகிறார்கள் என்பதை பாதிக்கலாம்.

எதை அஞ்சுகிறார்கள் என்பதை பாதிக்கலாம்.

எதைப் பாதுகாக்கிறார்கள் என்பதை பாதிக்கலாம்.

எதைத் தவிர்க்கிறார்கள் என்பதை பாதிக்கலாம்.

எதைப் பற்றி மௌனமாக இருக்கிறார்கள் என்பதை பாதிக்கலாம்.

எதை மீண்டும் செய்கிறார்கள் என்பதை பாதிக்கலாம்.

எதை கேள்வியிட மறுக்கிறார்கள் என்பதை பாதிக்கலாம்.

உணர்ச்சி செல்வாக்கு மக்கள் இவ்வாறு கேட்க கற்பிக்கிறது:

எந்த உணர்ச்சி செயல்படுத்தப்படுகிறது?

எந்த பிரதிகரிப்பு உருவாக்கப்படுகிறது?

எந்த பயம் தூண்டப்படுகிறது?

எந்த கோபம் பயன்படுத்தப்படுகிறது?

எந்த பற்றுதல் பாதுகாக்கப்படுகிறது?

எந்த நம்பிக்கை பாதுகாக்கப்படுகிறது?

இந்த உணர்ச்சி எந்த நடத்தையை உருவாக்குகிறது?

இந்த உணர்ச்சிப் பிரதிகரிப்பு எந்த உலகச் சூழலை மீண்டும் உருவாக்க உதவுகிறது?

உணர்ச்சி செல்வாக்கு என்பது மனிதகுலத்திலிருந்து உணர்ச்சியை அகற்றுவது பற்றியது அல்ல.

புரிதல் உருவாகுவதற்கு முன்பே உணர்ச்சி மனிதகுலத்தை எவ்வாறு வடிவமைக்கிறது என்பதை கற்றுக்கொள்வது பற்றியது.

உணர்ச்சி எதிரி அல்ல

உணர்ச்சி எதிரி அல்ல.

உணர்ச்சி மனிதராக இருப்பதின் ஒரு பகுதியாகும்.

ஏதாவது ஒன்று முக்கியம் என்பதை உணர்ச்சி காட்டலாம்.

அபாயத்தை உணர்ச்சி எச்சரிக்கலாம்.

வலியை உணர்ச்சி வெளிப்படுத்தலாம்.

அக்கறையை உணர்ச்சி வெளிப்படுத்தலாம்.

பயத்தை உணர்ச்சி வெளிப்படுத்தலாம்.

பற்றுதலை உணர்ச்சி வெளிப்படுத்தலாம்.

மக்கள் எதை மதிக்கிறார்கள் என்பதை உணர்ச்சி வெளிப்படுத்தலாம்.

ஆனால் உணர்ச்சி தானாகவே உண்மை அல்ல.

பயம் தானாகவே உண்மை அல்ல.

கோபம் தானாகவே உண்மை அல்ல.

சீற்றம் தானாகவே உண்மை அல்ல.

உற்சாகம் தானாகவே உண்மை அல்ல.

சோகம் தானாகவே உண்மை அல்ல.

மகிழ்ச்சி தானாகவே உண்மை அல்ல.

அவசரம் தானாகவே உண்மை அல்ல.

தன்னம்பிக்கை தானாகவே உண்மை அல்ல.

மக்கள் ஏதாவது ஒன்றை மிகவும் வலுவாக உணரலாம்; இருந்தாலும் காட்டப்படுவதை தவறாகப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

தாங்கள் உறுதியாக இருக்கிறோம் என்று உணரலாம்; இருந்தாலும் தவறாக இருக்கலாம்.

பயப்படலாம்; இருந்தாலும் அந்த பயத்தை எது உருவாக்கியது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளாமல் இருக்கலாம்.

கோபப்படலாம்; இருந்தாலும் அந்த கோபத்தின் கீழுள்ள இயங்குமுறையைப் புரிந்துகொள்ளாமல் இருக்கலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

நான் என்ன உணர்கிறேன்?

நான் ஏன் இதை உணர்கிறேன்?

இந்த உணர்ச்சியை எது உருவாக்கியது?

நான் உணர்வதை எந்த ஆதாரம் ஆதரிக்கிறது?

இந்த உணர்ச்சி என்னை எந்த நடத்தைக்குத் தள்ளுகிறது?

இந்த உணர்ச்சி எனக்கு புரிந்துகொள்ள உதவுகிறதா?

அல்லது கற்றுக்கொள்வதை நிறுத்துகிறதா?

உணர்ச்சி கண்மூடித்தனமாகக் கீழ்ப்படிக்கப்படுவதற்குப் பதிலாக கேள்வியிடப்பட வேண்டும்.

உணர்ச்சி முன்வைப்பு ஆதாரம் அல்ல

உணர்ச்சி முன்வைப்பு ஆதாரம் அல்ல.

ஒருவர் அன்பாக ஒலிப்பது ஆதாரம் அல்ல.

ஒருவர் தீவிரமாக ஒலிப்பது ஆதாரம் அல்ல.

ஒருவர் கோபமாக ஒலிப்பது ஆதாரம் அல்ல.

ஒருவர் நேர்மையாக ஒலிப்பது ஆதாரம் அல்ல.

ஒருவர் தன்னம்பிக்கையுடன் ஒலிப்பது ஆதாரம் அல்ல.

ஒருவர் அமைதியாக ஒலிப்பது ஆதாரம் அல்ல.

ஒருவர் அக்கறையுடன் ஒலிப்பது ஆதாரம் அல்ல.

ஒருவரிடம் பட்டம் இருப்பது ஆதாரம் அல்ல.

ஒருவர் நிபுணர் என்று அழைக்கப்படுவது ஆதாரம் அல்ல.

கூறப்படுவதை ஆதாரம் ஆதரிக்கிறதா என்று ஆராய்வதற்கு முன்பே உணர்ச்சி முன்வைப்பால் மக்கள் பாதிக்கப்படலாம்.

ஒருவர் மென்மையாகப் பேசியும் தவறாக வழிநடத்தலாம்.

அன்பாக ஒலித்தும் ஏமாற்றலாம்.

தீவிரமாக ஒலித்தும் தவறாக இருக்கலாம்.

கோபமாக ஒலித்தும் மனோவியல் கையாளுதலைச் செய்யலாம்.

நேர்மையாக ஒலித்தும் நடிப்பாக இருக்கலாம்.

தன்னம்பிக்கையுடன் ஒலித்தும் ஆதாரம் இல்லாமல் இருக்கலாம்.

உண்மை ஆராயப்படுவதற்கு முன்பே நம்பிக்கை உருவாக்க பட்டத்தை ஒருவர் பயன்படுத்தலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

நான் ஆதாரத்தை நம்புகிறேனா?

அல்லது முன்வைப்பை நம்புகிறேனா?

நான் உண்மையை கேட்கிறேனா?

அல்லது உணர்ச்சிக்கு பதிலளிக்கிறேனா?

எனக்கு ஆதாரம் காட்டப்படுகிறதா?

அல்லது ஏற்றுக்கொள்ள உணர்ச்சிவசப்படுத்தப்படுகிறேனா?

இது நேரடியாக ஆதாரத் தரநிலையுடன் இணைகிறது.

கூறப்படுவதை ஆதாரம் ஆதரிக்கிறதா என்று ஆதாரத் தரநிலை கேட்கிறது.

ஆதாரம் ஆராயப்படுவதற்கு முன்பே மக்களை ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்ய உணர்ச்சி பயன்படுத்தப்படுகிறதா என்று உணர்ச்சி செல்வாக்கு கேட்கிறது.

உணர்ச்சி நடிப்பும் பொய்யான பண்பு பிம்பமும்

காலப்போக்கில் உணர்ச்சி நடிப்பு ஒரு பொய்யான பண்பு பிம்பத்தை உருவாக்கலாம்.

ஒருவர் அன்பை மீண்டும் மீண்டும் நடிக்கலாம்.

நேர்மையை மீண்டும் மீண்டும் நடிக்கலாம்.

தன்னம்பிக்கையை மீண்டும் மீண்டும் நடிக்கலாம்.

அமைதியை மீண்டும் மீண்டும் நடிக்கலாம்.

அக்கறையை மீண்டும் மீண்டும் நடிக்கலாம்.

அதிகாரத்தை மீண்டும் மீண்டும் நடிக்கலாம்.

நிபுணத்துவத்தை மீண்டும் மீண்டும் நடிக்கலாம்.

காலப்போக்கில் இந்த மீண்டும் நிகழும் உணர்ச்சி நடிப்பு, மக்கள் பண்பாக தவறாக எண்ணும் பொது பிம்பத்தை உருவாக்கலாம்.

இது நேரடியாக பண்பும் ஒருமைத்தன்மையும் என்பதுடன் இணைகிறது.

ஒருவர் உணர்ச்சியாக எதை நடிக்கிறாரோ அது பண்பு அல்ல.

காலப்போக்கில் நடத்தை மீண்டும் மீண்டும் எதை காட்டுகிறதோ அதுவே பண்பு.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

இந்த உணர்ச்சி முன்வைப்பை எந்த நடத்தை ஆதரிக்கிறது?

இந்த பிம்பத்தை எந்த ஒருமைத்தன்மை ஆதரிக்கிறது?

இந்த நம்பிக்கையை எந்த ஆதாரம் ஆதரிக்கிறது?

இந்த நடிப்பை எந்த ஊக்கக்காரணம் வடிவமைக்கலாம்?

இந்த உணர்ச்சி பிம்பம் கேள்வியிடப்படும் போது என்ன நடக்கிறது?

பொய்யான பண்பு பிம்பம் மக்கள் ஆராய்வதற்கு முன்பே நம்பச் செய்ய முடிவதால் உணர்ச்சி நடிப்பு கேள்வியிடப்பட வேண்டும்.

புரிதலுக்கு முன் பிரதிகரிப்பு

மனித கற்றலில் உள்ள மிகப்பெரிய வரம்புகளில் ஒன்று, மக்கள் அடிக்கடி புரிந்துகொள்வதற்கு முன்பே பிரதிகரிப்பதாகும்.

பிரதிகரிப்பு வேகமாக நிகழலாம்.

புரிதல் உழைப்பை தேவைப்படுத்துகிறது.

பிரதிகரிப்பு உடனடியாக உணரப்படலாம்.

புரிதல் கேள்வியிடுதலை தேவைப்படுத்துகிறது.

பிரதிகரிப்பு உறுதியானதாக உணரப்படலாம்.

புரிதல் ஆராய்வை தேவைப்படுத்துகிறது.

தாங்கள் ஏற்கனவே அறிவோம் என்று பிரதிகரிப்பு மக்களை நம்பச் செய்யலாம்.

புரிதல் மக்கள் மெதுவாகி கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று தேவைப்படுத்துகிறது.

ஏதாவது ஒன்றைக் கண்டு மக்கள் உடனே கோபப்படலாம்.

ஏதாவது ஒன்றைக் கேட்டு உடனே பயப்படலாம்.

ஏதாவது ஒன்றைப் படித்து உடனே ஒரு பக்கம் தேர்ந்தெடுக்கலாம்.

ஏதாவது ஒன்றைப் பார்த்து உடனே ஒரு நிலைப்பாட்டை பாதுகாக்கலாம்.

ஏதாவது ஒன்றை அனுபவித்து உடனே ஒரு முடிவை ஏற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஆனால் பிரதிகரிப்பு புரிதல் அல்ல.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

நான் பிரதிகரிக்கிறேனா?

அல்லது கற்றுக்கொள்கிறேனா?

நான் பாதுகாக்கிறேனா?

அல்லது ஆராய்கிறேனா?

நான் ஒரு பக்கத்தை தேர்ந்தெடுக்கிறேனா?

அல்லது புரிந்துகொள்ள முயற்சிக்கிறேனா?

நான் உணர்ச்சிவசப்படுத்தப்படுகிறேனா?

அல்லது தெளிவாகக் காண்கிறேனா?

இலக்கு பிரதிகரிப்பு அல்ல.

இலக்கு புரிதல்.

உணர்ச்சி இயங்குமுறையாக பயம்

உலகச் சூழலுக்குள் செயல்படும் மிக வலுவான உணர்ச்சி இயங்குமுறைகளில் ஒன்று பயம்.

பயம் கேள்வியிடுதலை நிறுத்தலாம்.

பயம் பேசுவதை நிறுத்தலாம்.

பயம் வெளிப்படுத்துதலை நிறுத்தலாம்.

பயம் கற்றலை நிறுத்தலாம்.

பயம் உண்மையை நிறுத்தலாம்.

பயம் சுயாதீன சிந்தனையை நிறுத்தலாம்.

பயம் இணக்கத்தை உருவாக்கலாம்.

பயம் மௌனத்தை உருவாக்கலாம்.

பயம் கீழ்ப்படிதலை உருவாக்கலாம்.

பயம் மீள்நிகழ்வை உருவாக்கலாம்.

மக்கள் அதிகாரத்தை அஞ்சலாம்.

அமைப்புகளை அஞ்சலாம்.

பணத்தை இழப்பதை அஞ்சலாம்.

வேலையை இழப்பதை அஞ்சலாம்.

சேர்ந்திருப்பதை இழப்பதை அஞ்சலாம்.

ஒப்புதலை இழப்பதை அஞ்சலாம்.

தவறாக இருப்பதை அஞ்சலாம்.

தனியாக இருப்பதை அஞ்சலாம்.

தனித்து நிற்பதை அஞ்சலாம்.

பயம் கேள்வியிடுதலைவிட வலுவாக மாறலாம்.

ஆதாரத்தைவிட வலுவாக மாறலாம்.

ஒருமைத்தன்மையைவிட வலுவாக மாறலாம்.

உண்மையைவிட வலுவாக மாறலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

எந்த பயம் செயல்படுகிறது?

இந்த பயத்தால் யார் பயனடைகிறார்கள்?

இந்த பயம் எந்த நடத்தையை உருவாக்குகிறது?

இந்த பயம் என்னை எதை கேள்வியிடுவதிலிருந்து நிறுத்துகிறது?

எதை கற்றுக்கொள்வதிலிருந்து நிறுத்துகிறது?

இந்த பயம் எந்த உலகச் சூழலை மீண்டும் உருவாக்க உதவுகிறது?

பயம் தானாகவே நடத்தையை கட்டுப்படுத்தக் கூடாது.

பயம் கேள்வியிடப்பட வேண்டும்.

கோபம், சீற்றம் மற்றும் உணர்ச்சி ஆட்கொள்ளல்

கோபம் ஏதாவது ஒன்று முக்கியம் என்பதை வெளிப்படுத்தலாம்.

ஆனால் கோபம் கற்றலை நிறுத்தவும் முடியும்.

சீற்றம் புரிதலைத் தடுக்கும்போதும் மக்களுக்கு சக்திவாய்ந்ததாக உணரச் செய்யலாம்.

மக்கள் கோபத்தால் உணர்ச்சிவசமாக ஆட்கொள்ளப்படலாம்.

ஆராய்வதற்கு முன் தாக்கலாம்.

புரிந்துகொள்வதற்கு முன் குற்றஞ்சாட்டலாம்.

கேள்வியிடுவதற்கு முன் மீண்டும் செய்யலாம்.

கற்றுக்கொள்வதற்கு முன் பாதுகாக்கலாம்.

உணர்ச்சிப் பிரதிகரிப்புக்குள் சிக்கிக்கொள்ளலாம்.

மக்கள் புரிந்துகொள்வதற்குப் பதிலாக தொடர்ந்து பிரதிகரிக்கும்படி கதையாடல்கள், அமைப்புகள், குழுக்கள், ஊடகங்கள் மற்றும் சமூக சூழல்கள் கோபத்தைப் பயன்படுத்தலாம்.

கோபத்தை உண்மையாகவும் மக்கள் தவறாக எண்ணலாம்.

ஒருவர் கோபமாக ஒலிப்பதால் அவரை நம்பலாம்.

அவர் தீவிரமாகத் தோன்றுவதால் நம்பலாம்.

அவர் உணர்ச்சி வலிமையுடன் பேசுவதால் நம்பலாம்.

ஆனால் கோபம் ஆதாரம் அல்ல.

தீவிர உணர்ச்சி ஆதாரம் அல்ல.

உணர்ச்சி வலிமை ஆதாரம் அல்ல.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

இந்த கோபம் எதை காட்டுகிறது?

இந்த கோபம் எதை மறைக்கிறது?

இந்த கோபம் என்னை என்ன செய்யத் தள்ளுகிறது?

இந்த கோபத்தால் யார் பயனடைகிறார்கள்?

இந்த சீற்றம் எந்த நடத்தையை உருவாக்குகிறது?

இந்த கோபம் எனக்கு கற்றுக்கொள்ள உதவுகிறதா?

அல்லது பிரதிகரிப்புக்குள் என்னை சிக்கவைக்கிறதா?

கோபம் கற்றலின் முடிவாக மாறக் கூடாது.

மக்கள் அதிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய ஒன்றாக அது மாற வேண்டும்.

செயற்கையாக உருவாக்கப்பட்ட நம்பிக்கையும் உணர்ச்சிசார் வஞ்சகமும்

நம்பிக்கை உணர்ச்சி ரீதியாக உருவாக்கப்படலாம்.

ஆதாரம் ஆராயப்படுவதற்கு முன்பே நம்ப மக்களை பாதிக்கலாம்.

ஒருவர் அன்பாகத் தோன்றுவதால் அவரை நம்பலாம்.

அமைதியாகத் தோன்றுவதால் நம்பலாம்.

நேர்மையாகத் தோன்றுவதால் நம்பலாம்.

தன்னம்பிக்கையுடன் தோன்றுவதால் நம்பலாம்.

அக்கறையுடன் தோன்றுவதால் நம்பலாம்.

தொழில்முறை தோற்றம் இருப்பதால் நம்பலாம்.

பட்டம் பயன்படுத்துவதால் நம்பலாம்.

நிபுணராக முன்வைக்கப்படுவதால் நம்பலாம்.

உணர்ச்சிமிக்க கதையைச் சொல்லுவதால் நம்பலாம்.

ஆனால் தோற்றம் ஆதாரம் அல்ல.

அன்பு ஆதாரம் அல்ல.

அமைதி ஆதாரம் அல்ல.

நேர்மை ஆதாரம் அல்ல.

தன்னம்பிக்கை ஆதாரம் அல்ல.

தொழில்முறை தோற்றம் ஆதாரம் அல்ல.

நிபுணர் அந்தஸ்து ஆதாரம் அல்ல.

உணர்ச்சிமிக்க கதை தனித்தனியாக ஆதாரம் அல்ல.

உணர்ச்சி நடிப்பால் மக்கள் ஏமாறலாம்.

ஒருவர் அன்பை நடிக்கலாம்.

நேர்மையை நடிக்கலாம்.

தன்னம்பிக்கையை நடிக்கலாம்.

அக்கறையை நடிக்கலாம்.

அதிகாரத்தை நடிக்கலாம்.

நிபுணத்துவத்தை நடிக்கலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

இந்த நம்பிக்கையை எந்த ஆதாரம் ஆதரிக்கிறது?

இந்த நம்பிக்கையை எந்த நடத்தை ஆதரிக்கிறது?

இந்த நம்பிக்கையை எந்த ஒருமைத்தன்மை ஆதரிக்கிறது?

இந்த முன்வைப்பை எந்த ஊக்கக்காரணம் வடிவமைக்கலாம்?

எனக்கு புரிந்துகொள்ள உதவப்படுகிறதா?

அல்லது நம்புவதற்காக உணர்ச்சிவசப்படுத்தப்படுகிறேனா?

ஆதாரம் ஆராயப்படுவதற்கு முன்பே உணர்ச்சிசார் வஞ்சகம் மக்களை நம்பச் செய்ய முடிவதால் செயற்கையாக உருவாக்கப்பட்ட நம்பிக்கை கேள்வியிடப்பட வேண்டும்.

நம்பிக்கைகளுடன் உணர்ச்சி பற்றுதல்

மக்கள் நம்பிக்கைகளுடன் உணர்ச்சி ரீதியாக இணைந்துவிடலாம்.

கதையாடல்களுடன் இணைந்துவிடலாம்.

குழுக்களுடன் இணைந்துவிடலாம்.

அடையாளங்களுடன் இணைந்துவிடலாம்.

அமைப்புகளுடன் இணைந்துவிடலாம்.

அதிகாரத்துடன் இணைந்துவிடலாம்.

பொய்களுடன் இணைந்துவிடலாம்.

தாங்கள் பாரம்பரியமாகப் பெற்றவற்றுடன் இணைந்துவிடலாம்.

உணர்ச்சி பற்றுதல் உருவானதும், கேள்வியிடுதல் தாக்குதல்போல் உணரப்படலாம்.

நம்பிக்கையை கேள்வியிடுவது நபரையே கேள்வியிடுவது போல உணரப்படலாம்.

குழுவை கேள்வியிடுவது துரோகம் போல உணரப்படலாம்.

அமைப்பை கேள்வியிடுவது அபாயம் போல உணரப்படலாம்.

கதையாடலை கேள்வியிடுவது இழப்பு போல உணரப்படலாம்.

இது மக்கள் கற்றுக்கொள்வதை நிறுத்தலாம்.

ஒருபோதும் ஆராயாத நம்பிக்கைகளை அவர்கள் பாதுகாக்கலாம்; ஏனெனில் அந்த நம்பிக்கைகள் தாங்கள் யார் என்று நினைக்கிறார்களோ அதன் ஒரு பகுதியாக மாறியிருக்கலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

நான் உண்மையைப் பாதுகாக்கிறேனா?

அல்லது பற்றுதலைப் பாதுகாக்கிறேனா?

நான் ஆதாரத்தைப் பாதுகாக்கிறேனா?

அல்லது அடையாளத்தைப் பாதுகாக்கிறேனா?

நான் இதை ஆராய்கிறேனா?

அல்லது உணர்ச்சி ரீதியாக இதைப் பாதுகாக்கிறேனா?

இந்த நம்பிக்கை தவறாக இருந்தால் என்ன நடக்கும்?

இதை கேள்வியிட்டால் நான் எதை இழப்பேன்?

உணர்ச்சி பற்றுதல் சுயாதீன சிந்தனைக்கு மிகப்பெரிய தடைகளில் ஒன்றாக மாறலாம்.

சமூக சூழல்களும் உணர்ச்சி செல்வாக்கும்

நவீன சூழல்கள் தொடர்ந்து உணர்ச்சியை செயல்படுத்தலாம்.

மக்களுக்கு பயம் காட்டப்படுகிறது.

சீற்றம் காட்டப்படுகிறது.

மோதல் காட்டப்படுகிறது.

ஒப்பீடு காட்டப்படுகிறது.

பிரபலத்தன்மை காட்டப்படுகிறது.

அந்தஸ்து காட்டப்படுகிறது.

பொறாமை காட்டப்படுகிறது.

அசூயை காட்டப்படுகிறது.

அவசரம் காட்டப்படுகிறது.

மேற்பரப்புத்தன்மை காட்டப்படுகிறது.

இந்த உணர்ச்சி சூழல்கள் நடத்தையை வடிவமைக்கலாம்.

மக்களை பிரதிகரிக்கச் செய்யலாம்.

ஒப்பிடச் செய்யலாம்.

நகலெடுக்கச் செய்யலாம்.

பாதுகாக்கச் செய்யலாம்.

தாங்கள் போதுமானவர்கள் அல்ல என்று உணரச் செய்யலாம்.

ஒப்புதலை நாடச் செய்யலாம்.

விலக்கப்படுவதை அஞ்சச் செய்யலாம்.

காணப்படுதலை முக்கியத்துவமாகத் தவறாக எண்ணச் செய்யலாம்.

உணர்ச்சி நடிப்பை உண்மையாகக் குழப்பவும் செய்யலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

இந்த சூழல் எந்த உணர்ச்சியை உருவாக்குகிறது?

இந்த சூழல் எந்த நடத்தையை வெகுமதி அளிக்கிறது?

எந்த ஒப்பீடு ஊக்குவிக்கப்படுகிறது?

எந்த பிரதிகரிப்பு உருவாக்கப்படுகிறது?

எந்த உணர்ச்சி முன்வைப்பு நம்பப்படுகிறது?

எந்த புரிதல் தடுக்கப்படுகிறது?

சமூக சூழல்கள் உணர்ச்சி வகுப்பறைகளாக மாறலாம்.

ஆனால் உணர்ச்சி செல்வாக்கை எவ்வாறு கேள்வியிடுவது மக்களுக்கு கற்பிக்கப்படாவிட்டால், அந்த வகுப்பறைகள் புரிதலுக்குப் பதிலாக பிரதிகரிப்பை கற்பிக்கலாம்.

கல்வி, குழந்தைகள் மற்றும் உணர்ச்சி செல்வாக்கு

கல்வி குழந்தைகளுக்கு உணர்ச்சி செல்வாக்கை எவ்வாறு கேள்வியிடுவது என்பதையும் கற்பிக்க வேண்டும்.

குழந்தைகளுக்கு தகவல்கள் மட்டும் தேவையில்லை.

அவர்களின் மனங்கள் எவ்வாறு வடிவமைக்கப்படலாம் என்பதை குழந்தைகள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

உணர்ச்சி நம்பிக்கை வைத்தல், பயம், நம்பிக்கை, பிரதிகரிப்பு, மௌனம், சேர்ந்திருத்தல் மற்றும் நடத்தை ஆகியவற்றை எவ்வாறு பாதிக்கலாம் என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

குழந்தைகள் பயப்படச் செய்யப்படலாம்.

கோபப்படச் செய்யப்படலாம்.

வெட்கப்படச் செய்யப்படலாம்.

அவமானப்படச் செய்யப்படலாம்.

விலக்கப்பட்டதாக உணரச் செய்யப்படலாம்.

கேள்வியிடுவதற்காக தவறானவர்களாக உணரச் செய்யப்படலாம்.

கேள்வியிடுதல் அசௌகரியத்தை உருவாக்குகிறது என்று உணர்ச்சி கற்பித்ததால், மௌனமாக இருக்க கற்றுக்கொள்ளலாம்.

உணர்ச்சி முன்வைப்பை நம்பவும் குழந்தைகள் கற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஒருவர் அன்பாக ஒலிப்பதால் அவரை நம்பலாம்.

தன்னம்பிக்கையுடன் ஒலிப்பதால் நம்பலாம்.

தீவிரமாக ஒலிப்பதால் நம்பலாம்.

பட்டம் கொண்டிருப்பதால் நம்பலாம்.

நிபுணராக முன்வைக்கப்படுவதால் நம்பலாம்.

இது குழந்தைகளிலிருந்து உணர்ச்சியை அகற்றுவது பற்றியது அல்ல.

உணர்ச்சியை புரிந்துகொள்ள குழந்தைகளுக்கு உதவுவது பற்றியது.

ஒருவர் அன்பாக, கோபமாக, தன்னம்பிக்கையுடன், நேர்மையாக, நிபுணராக அல்லது அதிகாரமிக்கவராகத் தோன்றுவது, ஆதாரம், நடத்தை, ஒருமைத்தன்மை மற்றும் ஊக்கக்காரணத்தை கேள்வியிட வேண்டிய

தேவையை அகற்றாது என்பதை குழந்தைகள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

உணர்ச்சி நடத்தை எவ்வாறு வடிவமைக்கிறது என்பதை குழந்தைகளுக்கு கற்பிக்கப்படுகிறதா?

பயம் கேள்வியிடுதலை எவ்வாறு நிறுத்த முடியும் என்பதை கற்பிக்கப்படுகிறதா?

கோபம் கற்றலை எவ்வாறு நிறுத்த முடியும் என்பதை கற்பிக்கப்படுகிறதா?

சேர்ந்திருத்தல் நம்பிக்கையை எவ்வாறு வடிவமைக்கலாம் என்பதை கற்பிக்கப்படுகிறதா?

வெட்கம் மௌனத்தை எவ்வாறு உருவாக்கலாம் என்பதை கற்பிக்கப்படுகிறதா?

ஆதாரம் ஆராயப்படுவதற்கு முன்பே உணர்ச்சி முன்வைப்பு எவ்வாறு நம்பிக்கையை உருவாக்கலாம் என்பதை கற்பிக்கப்படுகிறதா?

உணர்ச்சி செல்வாக்கை பாதுகாப்பாக எவ்வாறு கேள்வியிடுவது கற்பிக்கப்படுகிறதா?

உணர்ச்சி செல்வாக்கை எவ்வாறு கேள்வியிடுவது குழந்தைகளுக்கு கற்பிக்கப்படாவிட்டால், தாங்கள் புரிந்துகொள்ளாத உணர்ச்சி

சூழல்களின் தயாரிப்புகளாக அவர்கள் மாறலாம்.

உணர்ச்சி செல்வாக்கு ஏன் முக்கியம்

உணர்ச்சி மீண்டும் மீண்டும் புரிதலை மீறும் வரை மனிதகுலம் உலகச் சூழலிலிருந்து சரியாக கற்றுக்கொள்ள முடியாததால் உணர்ச்சி செல்வாக்கு முக்கியமானது.

ஏதாவது ஒன்று எங்கிருந்து வந்தது, அதை எது வடிவமைத்தது என்று மூலம் மற்றும் தோற்றம் கேட்கிறது.

கூறப்படுவதை ஆதாரம் ஆதரிக்கிறதா என்று ஆதாரத் தரநிலை கேட்கிறது.

எந்த ஊக்கக்காரணம் நடத்தையை வெகுமதி அளித்து பாதுகாக்கிறது என்று ஊக்கமும் ஆதாயமும் கேட்கிறது.

மீண்டும் நிகழும் நடத்தை கூறப்படுவதுடன் ஒத்துப்போகிறதா என்று பண்பும் ஒருமைத்தன்மையும் கேட்கிறது.

அனுமதியை யார் அல்லது எது கட்டுப்படுத்துகிறது என்று கேள்வியிட அனுமதி கேட்கிறது.

உணர்ச்சி செல்வாக்கு கேட்கிறது:

எந்த உணர்ச்சி இதை வடிவமைக்கிறது?

எந்த பிரதிகரிப்பு உருவாக்கப்படுகிறது?

எந்த பயம் பயன்படுத்தப்படுகிறது?

எந்த கோபம் பயன்படுத்தப்படுகிறது?

எந்த நம்பிக்கை உருவாக்கப்படுகிறது?

எந்த பற்றுதல் பாதுகாக்கப்படுகிறது?

இந்த உணர்ச்சி எந்த நடத்தையை உருவாக்குகிறது?

இந்த உணர்ச்சி எந்த புரிதலைத் தடுக்கிறது?

உணர்ச்சி செல்வாக்கை மக்கள் அடையாளம் காணத் தொடங்குவது இவ்வாறே.

பிரதிகரிப்பை அடையாளம் காணத் தொடங்குவது இவ்வாறே.

உணர்ச்சி பற்றுதலை அடையாளம் காணத் தொடங்குவது இவ்வாறே.

செயற்கையாக உருவாக்கப்பட்ட நம்பிக்கையை அடையாளம் காணத் தொடங்குவது இவ்வாறே.

உணர்ச்சிசார் வஞ்சகத்தை அடையாளம் காணத் தொடங்குவது இவ்வாறே.

பயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட நடத்தையை அடையாளம் காணத் தொடங்குவது இவ்வாறே.

பிரதிகரிப்பிலிருந்து கேள்வியிடுதலுக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

கேள்வியிடுதலிலிருந்து காண்பதற்கு நகர்வது இவ்வாறே.

காண்பதிலிருந்து புரிதலுக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

புரிதலிலிருந்து கற்றலுக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

கற்றலிலிருந்து சுயாதீன சிந்தனைக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

உணர்ச்சி சூழல்களின் தயாரிப்புகளாக இருப்பதிலிருந்து உலகச் சூழலிலிருந்து கற்றுக்கொள்வோராக மாறுவது இவ்வாறே.

காலப்போக்கிலான உணர்ச்சி செல்வாக்கு

உணர்ச்சி எதிரி அல்ல, ஆனால் உணர்ச்சி தானாகவே உண்மை அல்ல என்பதை இந்தப் பிரிவின் முதல் பகுதி விளக்கியது.

உணர்ச்சி முன்வைப்பு ஆதாரம் அல்ல, ஆதாரம் ஆராயப்படுவதற்கு முன்பே நம்பிக்கை உணர்ச்சி ரீதியாக உருவாக்கப்படலாம், மீண்டும் நிகழும் உணர்ச்சி நடிப்பு காலப்போக்கில் பொய்யான பண்பு பிம்பத்தை உருவாக்கலாம் என்பதையும் அது விளக்கியது.

இப்போது உணர்ச்சி செல்வாக்கு காலப்போக்கில் எவ்வாறு செயல்படுகிறது என்பதற்குச் செல்கிறது.

உணர்ச்சி செல்வாக்கு ஒரு தருணத்தில் மட்டும் நிகழ்வதில்லை.

அது மீண்டும் நிகழலாம்.

அது இயல்பானதாக மாற்றப்படலாம்.

அது பாரம்பரியமாகப் பெறப்படலாம்.

அது உலகச் சூழலின் ஒரு பகுதியாக மாறலாம்.

புரிந்துகொள்வதற்கு முன் மக்கள் மீண்டும் மீண்டும் பிரதிகரிக்கலாம்.

ஆராய்வதற்கு முன் மீண்டும் மீண்டும் பயப்படலாம்.

கேள்வியிடுவதற்கு முன் மீண்டும் மீண்டும் பாதுகாக்கலாம்.

ஆதாரத்தைச் சோதிப்பதற்கு முன் நம்பிக்கைகளை மீண்டும் மீண்டும் பாதுகாக்கலாம்.

கற்றுக்கொள்வதற்கு முன் உணர்ச்சியை மீண்டும் மீண்டும் பின்பற்றலாம்.

ஆதாரத்தை ஆராய்வதற்கு முன் முன்வைப்பை மீண்டும் மீண்டும் நம்பலாம்.

காலப்போக்கில் உணர்ச்சிப் பிரதிகரிப்புகள் வடிவங்களாக மாறலாம்.

உணர்ச்சி வடிவங்கள் நடத்தையாக மாறலாம்.

நடத்தை உலகச் சூழலை மீண்டும் உருவாக்க உதவலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

காலப்போக்கில் எந்த உணர்ச்சிப் பிரதிகரிப்பு மீண்டும் நிகழ்ந்துள்ளது?

எந்த பயம் மீண்டும் நிகழ்ந்துள்ளது?

எந்த கோபம் மீண்டும் நிகழ்ந்துள்ளது?

எந்த பற்றுதல் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளது?

எந்த உணர்ச்சி முன்வைப்பு மீண்டும் மீண்டும் நம்பப்பட்டுள்ளது?

எந்த உணர்ச்சி நடிப்பு மீண்டும் மீண்டும் நம்பிக்கையை உருவாக்கியுள்ளது?

எந்த உணர்ச்சி வடிவம் தொடர்ந்து தோன்றுகிறது?

இந்த உணர்ச்சி மீண்டும் மீண்டும் எந்த நடத்தையை உருவாக்கியுள்ளது?

இந்த உணர்ச்சி வடிவம் எந்த உலகச் சூழலை மீண்டும் உருவாக்க உதவியுள்ளது?

பிரதிகரிப்புகள் எப்போதும் தனித்தனி அல்ல என்பதை காலப்போக்கிலான உணர்ச்சி செல்வாக்கு காண உதவுகிறது.

அவை மீண்டும் நிகழும் மனித நடத்தையாக மாறலாம்.

உணர்ச்சி நிபந்தனைப்படுத்தல்

உலகச் சூழலால் மக்கள் உணர்ச்சி ரீதியாக நிபந்தனைப்படுத்தப்படலாம்.

குறிப்பிட்ட கேள்விகளை அஞ்ச நிபந்தனைப்படுத்தப்படலாம்.

கேள்வியிடுவதற்காக வெட்கப்பட நிபந்தனைப்படுத்தப்படலாம்.

தனித்து நிற்பதற்காக குற்ற உணர்வு கொள்ள நிபந்தனைப்படுத்தப்படலாம்.

புரிதலுக்கு முன் கோபப்பட நிபந்தனைப்படுத்தப்படலாம்.

ஆராய்வதற்கு முன் விசுவாசம் உணர நிபந்தனைப்படுத்தப்படலாம்.

நம்பிக்கைகள் கேள்வியிடப்படும் போது அச்சுறுத்தப்படுகிறோம் என்று உணர நிபந்தனைப்படுத்தப்படலாம்.

ஒத்துப்போகும் போது பாதுகாப்பாக உணர நிபந்தனைப்படுத்தப்படலாம்.

உணர்ச்சி முன்வைப்பை நம்பவும் நிபந்தனைப்படுத்தப்படலாம்.

தன்னம்பிக்கையை நம்ப கற்றுக்கொள்ளலாம்.

தீவிரத்தை நம்ப கற்றுக்கொள்ளலாம்.

மென்மையை நம்ப கற்றுக்கொள்ளலாம்.

அன்பை நம்ப கற்றுக்கொள்ளலாம்.

பட்டங்களை நம்ப கற்றுக்கொள்ளலாம்.

நிபுணர் முன்வைப்பை நம்ப
கற்றுக்கொள்ளலாம்.

உணர்ச்சி கதைகளை நம்ப
கற்றுக்கொள்ளலாம்.

நேர்மையாகத் தோன்றுகிறவர்களை நம்ப
கற்றுக்கொள்ளலாம்.

இந்த உணர்ச்சி நிபந்தனைப்படுத்தல்
வாழ்க்கையின் ஆரம்பத்திலேயே தொடங்கலாம்.

எது ஒப்புதலை உருவாக்குகிறது என்பதை
குழந்தைகள் கற்றுக்கொள்ளலாம்.

எது நிராகரிப்பை உருவாக்குகிறது என்பதை
கற்றுக்கொள்ளலாம்.

எது அவமானத்தை உருவாக்குகிறது என்பதை
கற்றுக்கொள்ளலாம்.

எது தண்டனையை உருவாக்குகிறது என்பதை
கற்றுக்கொள்ளலாம்.

எது சேர்ந்திருப்பதை உருவாக்குகிறது என்பதை
கற்றுக்கொள்ளலாம்.

எந்த உணர்ச்சி முன்வைப்பு நம்பிக்கையைப்
பெறுகிறது என்பதை கற்றுக்கொள்ளலாம்.

பின்னர் ஒருபோதும் கேள்வியிடாத உணர்ச்சி வடிவங்களை தாங்கும் பெரியவர்களாக அவர்கள் வளரலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

எந்த உணர்ச்சிப் பிரதிகரிப்புகளை நான் பாரம்பரியமாகப் பெற்றுள்ளேன்?

எந்த உணர்ச்சிப் பிரதிகரிப்புகள் எனக்கு கற்பிக்கப்பட்டன?

எந்த உணர்ச்சிப் பிரதிகரிப்புகள் வெகுமதி பெற்றன?

எந்த உணர்ச்சிப் பிரதிகரிப்புகள் தண்டிக்கப்பட்டன?

எந்த உணர்ச்சி முன்வைப்புகளை நம்ப எனக்கு கற்பிக்கப்பட்டுள்ளது?

எந்த விஷயங்கள் என்னை உணர்ச்சி ரீதியாக பாதுகாப்பு நிலைக்கு தள்ளுகின்றன?

எந்த கேள்விகள் எனக்கு அசௌகரியத்தை உருவாக்குகின்றன?

எந்த உணர்ச்சிகள் என்னை சரியாக ஆராய்வதிலிருந்து நிறுத்துகின்றன?

உணர்ச்சி நிபந்தனைப்படுத்தல் மனித நடத்தையை வடிவமைக்கும் மறைந்த இயங்குமுறைகளில் ஒன்றாக மாறலாம்.

பயம், அதிகாரம் மற்றும் கீழ்ப்படிதல்

பயம் அதிகாரத்துடன் வலுவாக இணைக்கப்படலாம்.

அதிகாரத்தை கேள்வியிட மக்கள் அஞ்சலாம்.

அமைப்புகளை சவால் செய்ய அஞ்சலாம்.

ஆசிரியர்களுடன் ஒத்துக்கொள்ளாமல் இருக்க அஞ்சலாம்.

அரசாங்கத்தை கேள்வியிட அஞ்சலாம்.

ஊடகத்தை கேள்வியிட அஞ்சலாம்.

நிபுணர்களை கேள்வியிட அஞ்சலாம்.

முதலாளிகளை கேள்வியிட அஞ்சலாம்.

விளைவுகளை அஞ்சலாம்.

புரிதல் உருவாகுவதற்கு முன்பே பயம் கீழ்ப்படிதலை உருவாக்கலாம்.

மக்கள் புரிந்துகொண்டதால் கீழ்ப்படிக்கலாம்.

ஆனால் கீழ்ப்படிக்காவிட்டால் என்ன நடக்கும் என்று அஞ்சுவதாலும் கீழ்ப்படிக்கலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

நான் புரிந்துகொண்டதால் கீழ்ப்படிகிறேனா?

அல்லது பயப்படுவதால் கீழ்ப்படிகிறேனா?

ஆதாரம் ஆதரிப்பதால் ஏற்றுக்கொள்கிறேனா?

அல்லது அதிகாரம் பயத்தை உருவாக்குவதால் ஏற்றுக்கொள்கிறேனா?

நான் ஒத்துக்கொள்வதால் மௌனமாக இருக்கிறேனா?

அல்லது விளைவுகளை அஞ்சுவதால் மௌனமாக இருக்கிறேனா?

உண்மை ஆராயப்படுவதற்கு முன்பே மக்கள் கேள்வியிடுவதை நிறுத்துவதால் பயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட கீழ்ப்படிதல் உலகின் மீண்டும் வரும் பிரச்சினைகளைத் தொடரச் செய்யலாம்.

உணர்ச்சி பற்றுதலும் அடையாளமும்

தாங்கள் யார் என்று நம்புகிறார்களோ அதனுடன் மக்கள் உணர்ச்சி ரீதியாக இணைந்துவிடலாம்.

தங்களுடைய அடையாளத்துடன் இணைந்துவிடலாம்.

தங்களுடைய குழுவுடன்.

தங்களுடைய பங்குடன்.

தங்களுடைய அந்தஸ்துடன்.

தங்களுடைய நம்பிக்கைகளுடன்.

தங்களுடைய கருத்துகளுடன்.

தங்களுடைய வரலாற்றுடன்.

தங்களுடைய பிம்பத்துடன்.

தங்களுடைய புகழுடன்.

தங்களுடைய அதிகாரத்துடன்.

தங்களுடைய அமைப்புடன்.

அடையாளம் நம்பிக்கையுடன் உணர்ச்சி ரீதியாக இணைந்துவிட்டால், கேள்வியிடுதல் தனிப்பட்ட தாக்குதல்போல் உணரப்படலாம்.

ஒரு கேள்வி தாக்குதல்போல் உணரப்படலாம்.

ஆதாரம் அச்சுறுத்தல்போல் உணரப்படலாம்.

முரண்பாடு அவமானம்போல் உணரப்படலாம்.

திருத்தம் நிராகரிப்புபோல் உணரப்படலாம்.

கற்றல் இழப்புபோல் உணரப்படலாம்.

பின்னர் மக்கள் உண்மையைத் தேடுவதற்குப் பதிலாக அடையாளத்தைப் பாதுகாக்கலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

என்னுடைய எந்த பகுதி அச்சுறுத்தப்படுவது போல உணர்கிறது?

எந்த அடையாளத்தை நான் பாதுகாக்கிறேன்?

எந்த நம்பிக்கையை கேள்வியிடுவது மிகவும் வலியாக உணரப்படுகிறது?

என் புரிதலை மாற்றினால் நான் எதை இழப்பேன்?

நான் உண்மையைப் பாதுகாக்கிறேனா?

அல்லது நான் யார் என்று நம்புகிறேனோ அதைப் பாதுகாக்கிறேனா?

ஒவ்வொரு சவாலையும் தனிப்பட்ட அழிவாக நடத்தாமல் கற்றுக்கொள்ளும் திறனை மக்கள் வளர்க்க வேண்டும்; மனித முன்னேற்றத்திற்கு அது அவசியம்.

உணர்ச்சி கையாளுதலும் முன்வைப்பும்

தகவல் எவ்வாறு பெறப்படுகிறது என்பதை வடிவமைக்க உணர்ச்சி பயன்படுத்தப்படலாம்.

தகவல் பயத்துடன் முன்வைக்கப்படலாம்.

அவசரத்துடன் முன்வைக்கப்படலாம்.

சீற்றத்துடன் முன்வைக்கப்படலாம்.

இரக்கத்துடன் முன்வைக்கப்படலாம்.

வெட்கத்துடன் முன்வைக்கப்படலாம்.

குற்ற உணர்வுடன் முன்வைக்கப்படலாம்.

பெருமையுடன் முன்வைக்கப்படலாம்.

சேர்ந்திருத்தலுடன் முன்வைக்கப்படலாம்.

அச்சுறுத்தலுடன் முன்வைக்கப்படலாம்.

அன்புடன் முன்வைக்கப்படலாம்.

அமைதியுடன் முன்வைக்கப்படலாம்.

நேர்மையுடன் முன்வைக்கப்படலாம்.

தன்னம்பிக்கையுடன் முன்வைக்கப்படலாம்.

நிபுணர் அடையாளத்தின் வழியாக முன்வைக்கப்படலாம்.

தொழில்முறை அந்தஸ்தின் வழியாக முன்வைக்கப்படலாம்.

ஆதாரம் ஆராயப்படுவதற்கு முன்பே இந்த முன்வைப்பு மக்களை பாதிக்கலாம்.

பயப்படுவதால் மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளலாம்.

கோபப்படுவதால் மீண்டும் செய்யலாம்.

விசுவாசம் உணர்வதால் பாதுகாக்கலாம்.

குற்ற உணர்வு காரணமாக கீழ்ப்படிக்கலாம்.

வெட்கம் காரணமாக மௌனமாக இருக்கலாம்.

யாராவது அன்பாக ஒலிப்பதால் நம்பலாம்.

நேர்மையாக ஒலிப்பதால் நம்பலாம்.

தன்னம்பிக்கையுடன் ஒலிப்பதால் நம்பலாம்.

அமைதியாக ஒலிப்பதால் நம்பலாம்.

தொழில்முறையாக ஒலிப்பதால் நம்பலாம்.

நிபுணராக முன்வைக்கப்படுவதால் நம்பலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

இந்த தகவலுடன் எந்த உணர்ச்சி இணைக்கப்பட்டுள்ளது?

புரிதலுக்கு உதவ உணர்ச்சி
பயன்படுத்தப்படுகிறதா?

அல்லது கேள்வியிடுதலை நிறுத்த
பயன்படுத்தப்படுகிறதா?

ஆதாரம் காட்டப்படுகிறதா?

அல்லது ஆதாரத்திற்கு பதிலாக உணர்ச்சி
அழுத்தம் பயன்படுத்தப்படுகிறதா?

ஆதாரத்தின் வழியாக நம்பிக்கை
சம்பாதிக்கப்படுகிறதா?

அல்லது முன்வைப்பின் வழியாக நம்பிக்கை
உருவாக்கப்படுகிறதா?

இது நேரடியாக ஆதாரத் தரநிலையுடன்
இணைகிறது.

பயம் ஆதாரம் அல்ல.

சீற்றம் ஆதாரம் அல்ல.

அவசரம் ஆதாரம் அல்ல.

உணர்ச்சி அழுத்தம் ஆதாரம் அல்ல.

அன்பு ஆதாரம் அல்ல.

நேர்மை ஆதாரம் அல்ல.

தன்னம்பிக்கை ஆதாரம் அல்ல.

நிபுணர் முன்வைப்பு ஆதாரம் அல்ல.

உணர்ச்சி கதைகளும் உருவாக்கப்பட்ட நம்புதலும்

கதைகள் உணர்ச்சிமிக்க நம்புதலை உருவாக்கலாம்.

ஒரு கதை இரக்கத்தை உருவாக்கலாம்.

கோபத்தை உருவாக்கலாம்.

பயத்தை உருவாக்கலாம்.

விசுவாசத்தை உருவாக்கலாம்.

குற்ற உணர்வை உருவாக்கலாம்.

பொறுப்புணர்வை உருவாக்கலாம்.

பக்கங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கச் செய்யலாம்.

ஆராய்வதற்கு முன்பே ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்யலாம்.

கதைகள் உண்மையாக இருக்கலாம்.

கதைகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவையாகவும் இருக்கலாம்.

வடிவமைக்கப்படலாம்.

நடிக்கப்படலாம்.

மீண்டும் சொல்லப்படலாம்.

உணர்ச்சிப் பிரதிகரிப்பை வழிநடத்த பயன்படுத்தப்படலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

இந்த கதை எந்த உணர்ச்சியை உருவாக்குகிறது?

இந்தக் கதையை எந்த ஆதாரம் ஆதரிக்கிறது?

எந்த ஆதாரம் இல்லை?

எந்த பார்வை தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது?

இந்தக் கதை எந்த நடத்தையை உருவாக்குகிறது?

இந்தக் கதையை மக்கள் நம்புவதால் யார் பயனடைகிறார்கள்?

இந்தக் கதை மக்களுக்கு புரிந்துகொள்ள உதவுகிறதா?

அல்லது உணர்ச்சியாக அவர்களை வழிநடத்துகிறதா?

ஆராய்வதற்கு முன்பே மக்கள் உணரச் செய்ய முடிவதால் உணர்ச்சி கதைகள் கேள்வியிடப்பட வேண்டும்.

உணர்ச்சி, கதையாடல்கள் மற்றும் பக்கங்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல்

உணர்ச்சி செல்வாக்கு கதையாடல்களுடனும் இணைகிறது.

மக்கள் உணர்ச்சியாக கதைகளுக்குள் இழுக்கப்படலாம்.

பக்கங்களைத் தேர்ந்தெடுக்க ஊக்கப்படுத்தப்படலாம்.

ஒரு குழுவைப் பாதுகாத்து மற்றொன்றைத் தாக்க ஊக்கப்படுத்தப்படலாம்.

இயங்குமுறைகளைப் புரிந்துகொள்வதற்கு முன்பே நாயகர்கள் மற்றும் வில்லன்களைப் பார்க்க ஊக்கப்படுத்தப்படலாம்.

ஆதாரம் ஆராயப்படுவதற்கு முன்பே உணர்ச்சிவசப்பட்டு பிரதிகரிக்க ஊக்கப்படுத்தப்படலாம்.

உணர்ச்சியுடன் இணையும் போது கதையாடல்கள் சக்திவாய்ந்ததாக மாறலாம்.

சேர்ந்திருப்பதை வழங்குவதால் மக்கள் கதையாடலைப் பாதுகாக்கலாம்.

அடையாளத்தை வழங்குவதால் பாதுகாக்கலாம்.

உறுதியை வழங்குவதால் பாதுகாக்கலாம்.

ஒரு எதிரியை வழங்குவதால் பாதுகாக்கலாம்.

ஆனால் ஒரு பக்கத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பது புரிதலுடன் ஒன்றல்ல.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

எந்தக் கதைக்குள் நான் இழுக்கப்படுகிறேன்?

இந்தக் கதை எந்த உணர்ச்சியை உருவாக்குகிறது?

மக்கள் பக்கங்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதால் யார் பயனடைகிறார்கள்?

எந்த ஆதாரம் புறக்கணிக்கப்படுகிறது?

எந்த இயங்குமுறை மறைக்கப்படுகிறது?

எந்த புரிதல் தடுக்கப்படுகிறது?

உலகச் சூழலிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள உதவுவதற்குப் பதிலாக உணர்ச்சி மக்களை கதையாடல்களுக்குள் சிக்கவைத்தால் மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

உணர்ச்சி செல்வாக்கு, மௌனம் மற்றும் சுயபாதுகாப்பு

உணர்ச்சி மௌனத்தை உருவாக்கலாம்.

பயப்படுவதால் மக்கள் மௌனமாக இருக்கலாம்.

வெட்கப்படுவதால் மௌனமாக இருக்கலாம்.

அவமானப்படுவதால் மௌனமாக இருக்கலாம்.

குற்ற உணர்வு காரணமாக மௌனமாக இருக்கலாம்.

நிராகரிப்பை அஞ்சுவதால் மௌனமாக இருக்கலாம்.

தவறாக இருப்பதை அஞ்சுவதால் மௌனமாக இருக்கலாம்.

தனியாக நிற்பதை அஞ்சுவதால் மௌனமாக இருக்கலாம்.

மௌனம் மீள்நிகழ்வைப் பாதுகாக்கலாம்.

அமைப்புகளைப் பாதுகாக்கலாம்.

கதையாடல்களைப் பாதுகாக்கலாம்.

சார்பைப் பாதுகாக்கலாம்.

தவறான செயலைப் பாதுகாக்கலாம்.

உலகச் சூழல் தொடர்வதைப் பாதுகாக்கலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

எந்த உணர்ச்சி மௌனத்தை உருவாக்குகிறது?

இந்த மௌனம் எதைப் பாதுகாக்கிறது?

மௌனம் முடிந்தால் என்ன நடக்கும்?

எந்த உண்மையை பேசுவதிலிருந்து உணர்ச்சி மக்களைத் தடுக்கிறது?

எந்த மீளும் வடிவம் தொடர மௌனம் உதவுகிறது?

உணர்ச்சியால் உருவாகும் மௌனம் சக்திவாய்ந்த பங்கேற்பு வடிவமாக மாறலாம்.

கல்வி, குழந்தைகள் மற்றும் உணர்ச்சி பாதுகாப்பு

சரியாக கேள்வியிட குழந்தைகளுக்கு உணர்ச்சி பாதுகாப்பு தேவை.

கேள்வியிடுவதற்கு பயப்படச் செய்யப்பட்டால் அவர்கள் கேள்வியிடுவதை நிறுத்தலாம்.

கேள்வியிட்டதற்காக வெட்கப்படுத்தப்பட்டால் நிறுத்தலாம்.

கேள்வியிட்டதற்காக கிண்டலடிக்கப்பட்டால் நிறுத்தலாம்.

கேள்வியிட்டதற்காக கடினமானவர் என்று பெயரிடப்பட்டால் நிறுத்தலாம்.

கேள்வியிட்டதற்காக சிக்கலை உண்டாக்குபவர் என்று நடத்தப்பட்டால் நிறுத்தலாம்.

கேள்வியிட்டதற்காக உணர்ச்சி ரீதியாக தண்டிக்கப்பட்டால், புரிதலைவிட மௌனம் பாதுகாப்பானது என்று கற்றுக்கொள்ளலாம்.

கேள்வியிடுதல் கற்றலுக்குள் செல்லும் பாதைகளில் ஒன்றாக இருப்பதால் இது முக்கியமானது.

கேள்விகளை பாதுகாப்பாக ஆராயலாம் என்பதை குழந்தைகள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

உணர்ச்சியைப் புரிந்துகொள்ள முடியும் என்பதை கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

அசௌகரியம் தானாகவே ஒரு கேள்வி தவறானது என்று பொருள் அல்ல என்பதை கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

பயம் தானாகவே நிறுத்த வேண்டும் என்று பொருள் அல்ல என்பதை கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

கோபம் தானாகவே புரிந்துகொண்டோம் என்று பொருள் அல்ல என்பதை கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

உணர்ச்சி முன்வைப்பு தவறாக வழிநடத்த முடியும் என்பதையும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

அன்பு தானாகவே ஆதாரம் அல்ல என்பதை கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

தன்னம்பிக்கை தானாகவே ஆதாரம் அல்ல என்பதை கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

நேர்மை தானாகவே ஆதாரம் அல்ல என்பதை கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

நிபுணர் முன்வைப்பு தானாகவே ஆதாரம் அல்ல என்பதை கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

ஒருவர் அன்பாக, கோபமாக, தன்னம்பிக்கையுடன், நேர்மையாக, நிபுணராக அல்லது அதிகாரமிக்கவராகத் தோன்றுவது, ஆதாரம், நடத்தை, ஒருமைத்தன்மை மற்றும் ஊக்கக்காரணத்தை கேள்வியிட வேண்டிய தேவையை அகற்றாது என்பதை குழந்தைகள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

குழந்தைகள் கேள்வியிட உணர்ச்சி ரீதியாக பாதுகாப்பானவர்களா?

உணர்ச்சிப் பிரதிகரிப்புகளைப் புரிந்துகொள்ள கற்பிக்கப்படுகிறார்களா?

கேள்விகள் கற்றலின் ஒரு பகுதி என்று கற்பிக்கப்படுகிறார்களா?

அசௌகரியத்தை ஆராயலாம் என்று கற்பிக்கப்படுகிறார்களா?

உணர்ச்சி நம்பிக்கை, மௌனம் மற்றும் நடத்தையை எவ்வாறு வடிவமைக்க முடியும் என்று கற்பிக்கப்படுகிறார்களா?

ஆதாரம் ஆராயப்படுவதற்கு முன்பே உணர்ச்சி முன்வைப்பு எவ்வாறு நம்பிக்கையை உருவாக்கலாம் என்று கற்பிக்கப்படுகிறார்களா?

குழந்தைகள் கேள்வியிடுவதிலிருந்து உணர்ச்சி ரீதியாகத் தள்ளப்பட்டால் கல்வி சரியாக மேம்பட முடியாது.

உணர்ச்சி செல்வாக்கும் மனித விழிப்புணர்வும்

உணர்ச்சியால் கட்டுப்படுத்தப்படுவதற்குப் பதிலாக அதை புரிந்துகொள்ள மக்கள் கற்றுக்கொள்ளும் போது மனித விழிப்புணர்வு முன்னேறுகிறது.

இதனால் மனிதர்கள் உணர்ச்சியற்றவர்களாக மாற ◌ூகிறார்கள் என்று பொருள் இல்லை.

உணர்ச்சிகள் கற்றலின் ஒரு பகுதியாக மாறுகின்றன என்பதையே பொருள்படுத்துகிறது.

பயம் கேள்வியிட வேண்டிய ஒன்றாக மாறுகிறது.

கோபம் புரிந்துகொள்ள வேண்டிய ஒன்றாக மாறுகிறது.

பற்றுதல் ஆராய வேண்டிய ஒன்றாக மாறுகிறது.

வெட்கம் அடையாளம் காண வேண்டிய ஒன்றாக மாறுகிறது.

மௌனம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய ஒன்றாக மாறுகிறது.

பிரதிகரிப்பு தாண்டிச் செல்ல வேண்டிய ஒன்றாக மாறுகிறது.

உணர்ச்சி முன்வைப்பு கேள்வியிட வேண்டிய ஒன்றாக மாறுகிறது.

செயற்கையாக உருவாக்கப்பட்ட நம்பிக்கை ஆராய வேண்டிய ஒன்றாக மாறுகிறது.

உணர்ச்சி கதைகள் சோதிக்க வேண்டிய ஒன்றாக மாறுகின்றன.

மக்கள் உணர்ச்சியை அழிக்க வேண்டியதில்லை.

உணர்ச்சி செல்வாக்கைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

உலகச் சூழல் தொடர்ந்து உணர்ச்சி செல்வாக்கை காட்டுகிறது.

அது பயத்தைக் காட்டுகிறது.

கோபத்தைக் காட்டுகிறது.

சீற்றத்தைக் காட்டுகிறது.

சேர்ந்திருத்தலைக் காட்டுகிறது.

வெட்கத்தைக் காட்டுகிறது.

ஒப்பீட்டைக் காட்டுகிறது.

பற்றுதலைக் காட்டுகிறது.

மௌனத்தைக் காட்டுகிறது.

பிரதிகரிப்பைக் காட்டுகிறது.

உணர்ச்சி நடிப்பைக் காட்டுகிறது.

செயற்கையாக உருவாக்கப்பட்ட
நம்பிக்கையைக் காட்டுகிறது.

உணர்ச்சிசார் வஞ்சகத்தைக் காட்டுகிறது.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

எந்த உணர்ச்சி செல்வாக்கு காட்டப்படுகிறது?

எந்த உணர்ச்சி முன்வைப்பு நம்பப்படுகிறது?

அதிலிருந்து மனிதகுலம் என்ன கற்றுக்கொள்ள
முடியும்?

உணர்ச்சி எந்த நடத்தையை உருவாக்குகிறது?

உணர்ச்சி எந்த உலகச் சூழலை மீண்டும்
உருவாக்க உதவுகிறது?

உணர்ச்சி செல்வாக்கு காணக்கூடியதாக மாறும் போது நடத்தை காணக்கூடியதாக மாறுகிறது.

நடத்தை காணக்கூடியதாக மாறும் போது புரிதல் சாத்தியமாகிறது.

புரிதல் சாத்தியமாகும் போது கற்றல் முன்னேறலாம்.

உணர்ச்சி செல்வாக்கும் மனித முன்னேற்றமும்

உணர்ச்சி செல்வாக்கு
மனித முன்னேற்றத்திற்கான
விடுபட்ட பாதையின் ஒரு பகுதியாகும்.

உணர்ச்சி மீண்டும் மீண்டும் புரிதலை மீறும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

பயம் கேள்வியிடுதலை நிறுத்தும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

கற்றலை கோபம் மாற்றும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

ஆராய்வை சீற்றம் மாற்றும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

பாரம்பரிய நம்பிக்கைகளை உணர்ச்சி பற்றுதல் பாதுகாக்கும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

வெட்கம் மௌனத்தை உருவாக்கும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

ஆதாரத்தை உணர்ச்சி அழுத்தம் மாற்றும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

ஆதாரம் ஆராயப்படுவதற்கு முன்பே உணர்ச்சி முன்வைப்பு நம்பிக்கையை உருவாக்கும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

புரிதல் உருவாகுவதற்கு முன்பே உணர்ச்சி கதைகள் நம்பிக்கையை உருவாக்கும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

கேள்வியிடுவதிலிருந்து குழந்தைகள் உணர்ச்சி ரீதியாக பயிற்றுவிக்கப்படும்வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

உலகச் சூழலிலிருந்து கற்றுக்கொள்வதற்குப் பதிலாக அதற்கு மக்கள் பிரதிகரிக்கும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

ஏதாவது ஒன்று எங்கிருந்து வந்தது, அதை எது வடிவமைத்தது என்று மூலம் மற்றும் தோற்றம் கேட்கிறது.

கூறப்படுவதை ஆதாரம் ஆதரிக்கிறதா என்று ஆதாரத் தரநிலை கேட்கிறது.

எந்த ஊக்கக்காரணம் நடத்தையை வெகுமதி அளித்து பாதுகாக்கிறது என்று ஊக்கமும் ஆதாயமும் கேட்கிறது.

மீண்டும் நிகழும் நடத்தை கூறப்படுவதுடன் ஒத்துப்போகிறதா என்று பண்பும் ஒருமைத்தன்மையும் கேட்கிறது.

அனுமதியை யார் அல்லது எது கட்டுப்படுத்துகிறது என்று கேள்வியிட அனுமதி கேட்கிறது.

உணர்ச்சி செல்வாக்கு கேட்கிறது:

எந்த உணர்ச்சி இதை வடிவமைக்கிறது?

எந்த பிரதிகரிப்பு உருவாக்கப்படுகிறது?

எந்த பயம் பயன்படுத்தப்படுகிறது?

எந்த பற்றுதல் பாதுகாக்கப்படுகிறது?

எந்த மௌனம் உருவாக்கப்படுகிறது?

எந்த உணர்ச்சி முன்வைப்பு நம்பப்படுகிறது?

எந்த நம்பிக்கை செயற்கையாக உருவாக்கப்படுகிறது?

எந்த உணர்ச்சி கதை பயன்படுத்தப்படுகிறது?

இந்த உணர்ச்சி எந்த நடத்தையை உருவாக்குகிறது?

இந்த உணர்ச்சி எந்த புரிதலைத் தடுக்கிறது?

இந்த உணர்ச்சி எந்த உலகச் சூழலை மீண்டும் உருவாக்க உதவுகிறது?

உணர்ச்சி செல்வாக்கை மக்கள் அடையாளம் காணத் தொடங்குவது இவ்வாறே.

உணர்ச்சி நிபந்தனைப்படுத்தலை அடையாளம் காணத் தொடங்குவது இவ்வாறே.

உணர்ச்சி கையாளுதலை அடையாளம் காணத் தொடங்குவது இவ்வாறே.

உணர்ச்சி முன்வைப்பை அடையாளம் காணத் தொடங்குவது இவ்வாறே.

செயற்கையாக உருவாக்கப்பட்ட நம்பிக்கையை அடையாளம் காணத் தொடங்குவது இவ்வாறே.

உணர்ச்சி கதைகளை அடையாளம் காணத் தொடங்குவது இவ்வாறே.

உணர்ச்சியால் உருவாகும் மௌனத்தை அடையாளம் காணத் தொடங்குவது இவ்வாறே.

பிரதிகரிப்பிலிருந்து கேள்வியிடுதலுக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

கேள்வியிடுதலிலிருந்து காண்பதற்கு நகர்வது இவ்வாறே.

காண்பதிலிருந்து புரிதலுக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

புரிதலிலிருந்து கற்றலுக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

கற்றலிலிருந்து சுயாதீன சிந்தனைக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

உணர்ச்சி சூழல்களின் தயாரிப்புகளாக இருப்பதிலிருந்து உலகச் சூழலிலிருந்து கற்றுக்கொள்வோராக மாறுவது இவ்வாறே.

பிரிவு 7 - கதையாடல் எதிர் யதார்த்தம்

கதையாடல் எதிர் யதார்த்தம் உண்மையில் என்ன

பிரிவு 1, மக்கள் உலகச் சூழலின் தயாரிப்புகளாக மட்டும் மாறுவதற்குப் பதிலாக அதிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை நிறுவியது.

பிரிவு 2, கூறப்படுவது, மீண்டும் நிகழ்வது, பாதுகாக்கப்படுவது, முன்வைக்கப்படுவது அல்லது அமல்படுத்தப்படுவது ஆகியவற்றை ஆதாரம் ஆதரிக்கிறதா என்பதை மக்கள் ஆராய வேண்டும் என்பதை நிறுவியது.

பிரிவு 3, உலகை மீண்டும் உருவாக்குவதற்காக ஊக்கக்காரணங்கள் மக்களை மீண்டும் மீண்டும் வெகுமதி அளிப்பதால் மனிதகுலம் அதே உலகை மீண்டும் மீண்டும் உருவாக்குகிறது என்பதை நிறுவியது.

பிரிவு 4, மீண்டும் நிகழும் நடத்தை சொற்களைவிட அதிகத்தை அடிக்கடி வெளிப்படுத்துகிறது என்பதை நிறுவியது.

பிரிவு 5, கற்றல் தொடங்குவதற்குமே முன் மக்கள் கேள்வியிடுவதிலிருந்து அடிக்கடி தடுக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை நிறுவியது.

பிரிவு 6, புரிதல் உருவாகுவதற்கு முன்பே உணர்ச்சி நம்புதல், நம்பிக்கை, பயம், பிரதிகரிப்பு, மௌனம் மற்றும் நடத்தை ஆகியவற்றை வடிவமைக்க முடியும் என்பதை நிறுவியது.

இப்போது பிரிவு 7 கதையாடல் எதிர் யதார்த்தத்துக்குச் செல்கிறது.

யதார்த்தத்தை எவ்வாறு ஆராய வேண்டும் என்று சரியாகக் கற்பிக்கப்படாமல் மக்கள் கதையாடல்களைப் பார்க்கிறார்கள் என்பதால்தான் கதையாடல் எதிர் யதார்த்தம் இருக்கிறது.

மக்கள் கதையாடல்களுக்குள் பிறக்கிறார்கள்.

மக்களுக்கு கதையாடல்கள் கற்பிக்கப்படுகின்றன.

மக்களுக்கு கதையாடல்கள் காட்டப்படுகின்றன.

மக்கள் கதையாடல்களை பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்கள்.

மக்கள் கதையாடல்களைப் பாதுகாக்கிறார்கள்.

மக்கள் கதையாடல்களுடன் உணர்ச்சி ரீதியாகப் பற்றிக்கொள்கிறார்கள்.

இறுதியில் மக்கள் கதையாடல்களையே யதார்த்தமாக தவறாகக் கருதலாம்.

மனிதகுலத்தை வடிவமைக்கும் மிகப் பெரிய இயங்குமுறைகளில் ஒன்றாக கதையாடல்கள் இருக்கின்றன.

ஒரு கதையாடல் தானாகவே யதார்த்தம் அல்ல.

ஒரு கதையாடல் ஒரு கதை.

ஒரு கதையாடல் ஒரு விளக்கம்.

ஒரு கதையாடல் நிகழ்வுகளின் ஒரு பதிப்பு.

மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ள ஊக்குவிக்கப்படும் ஒரு கட்டமைப்பு கதையாடல்.

ஒரு கதையாடல் உண்மையாக இருக்கலாம்.

ஒரு கதையாடல் பகுதியளவில் உண்மையாக இருக்கலாம்.

ஒரு கதையாடல் முழுமையற்றதாக இருக்கலாம்.

ஒரு கதையாடல் சூழ்ச்சியுடன் மாற்றப்படலாம்.

ஒரு கதையாடல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதாக இருக்கலாம்.

ஒரு கதையாடல் உருவாக்கப்பட்டதாக இருக்கலாம்.

ஒரு கதையாடல் பாதுகாக்கப்படலாம்.

ஒரு கதையாடல் பாரம்பரியமாகப் பெறப்படலாம்.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

எனக்கு எந்தக் கதை காட்டப்படுகிறது?

இந்தக் கதையை யார் உருவாக்கினார்?

இந்தக் கதையை யார் மீண்டும் சொல்கிறார்?

இந்தக் கதையை யார் பாதுகாக்கிறார்?

இந்தக் கதை நம்பப்படுவதால் யாருக்கு பலன்?

இந்தக் கதையை எந்த ஆதாரம் ஆதரிக்கிறது?

இந்தக் கதையை எந்த யதார்த்தம் ஆதரிக்கிறது?

எது விட்டு விடப்பட்டுள்ளது?

எது சேர்க்கப்பட்டுள்ளது?

எது மறைக்கப்படுகிறது?

முன்வைக்கப்படுவது மற்றும் உண்மையில் காட்டப்படுவது ஆகியவற்றை பிரித்தறிய கதையாடல் எதிர் யதார்த்தம் மக்களுக்கு கற்பிக்கிறது.

யதார்த்தம் சுயமாகவே உள்ளது

மக்கள் அதைப் பற்றி என்ன நம்புகிறார்கள் என்பதிலிருந்து சுயமாகவே யதார்த்தம் உள்ளது.

யதார்த்தத்திற்கு ஒப்புதல் தேவையில்லை.

யதார்த்தத்திற்கு பிரபலத்தன்மை தேவையில்லை.

யதார்த்தத்திற்கு பட்டங்கள் தேவையில்லை.

யதார்த்தத்திற்கு அதிகாரம் தேவையில்லை.

யதார்த்தத்திற்கு உணர்ச்சி தேவையில்லை.

யதார்த்தத்திற்கு மீள்நிகழ்வு தேவையில்லை.

மக்கள் அதை அடையாளம் கண்டாலும் இல்லாவிட்டாலும் யதார்த்தம் தொடர்ந்து இருக்கிறது.

மக்கள் யதார்த்தத்தை மறுக்கலாம்.

மக்கள் யதார்த்தத்தை புறக்கணிக்கலாம்.

மக்கள் யதார்த்தத்தை உணர்ச்சி ரீதியாக நிராகரிக்கலாம்.

மக்கள் யதார்த்தத்திற்கு எதிராக கதையாடல்களைப் பாதுகாக்கலாம்.

மக்கள் கூட்டாக யதார்த்தத்தைத் தவிர்க்கலாம்.

ஆனால் யதார்த்தம் தொடர்ந்து இருக்கிறது.

மனிதகுலம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய மிகப் பெரிய பாடங்களில் இதுவும் ஒன்று.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

நான் யதார்த்தத்திலிருந்து கற்றுக்கொள்கிறேனா?

அல்லது ஒரு கதையாடலைப் பாதுகாக்கிறேனா?

காட்டப்படுவதை நான் காண்கிறேனா?

அல்லது நான் பாரம்பரியமாகப் பெற்றதைப் பாதுகாக்கிறேனா?

நான் உலகச் சூழலிலிருந்து கற்றுக்கொள்கிறேனா?

அல்லது உலகச் சூழலைப் பற்றிய ஒரு கதையிலிருந்து கற்றுக்கொள்கிறேனா?

மனிதகுலம் கதையாடல்களுக்குள் வாழ முடியும்

ஒருபோதும் சுயமாக ஆராயாத கதையாடல்களுக்குள் மக்கள் தங்கள் முழு வாழ்க்கையையும் வாழ முடியும் என்பது மனித கற்றலின் மிகப் பெரிய வரம்புகளில் ஒன்று.

மக்கள் கதைகளை பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

மக்கள் பட்டங்களை பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

மக்கள் அமைப்புகளை பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

மக்கள் அதிகாரத்தை பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

மக்கள் நம்பிக்கைகளை பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

மக்கள் விளக்கங்களை பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

மக்கள் பயங்களை பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

மக்கள் நடத்தைகளை பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

மக்கள் மீண்டும் நிகழும் வடிவங்களை பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

அவை முதலில் எங்கிருந்து வந்தன என்பதைப் புரிந்துகொள்ளாமல் இறுதியில் அனைத்தையும் பாதுகாக்கலாம்.

பின்னர் பாரம்பரியமாகப் பெற்ற கதையாடல்களையே யதார்த்தமாக தவறாகக் கருதலாம்.

கேள்வியிடுதல் இல்லாமல், தாங்கள் பாரம்பரியமாகப் பெறுவதற்காக உருவாக்கப்பட்டதைப் பாதுகாத்துக்கொண்டே மக்கள் தங்கள் முழு வாழ்க்கையையும் கழிக்கலாம்.

மனிதகுலமே மனிதகுலத்திற்கு கற்பிக்கிறது

மனிதகுலத்திற்கு பெரும்பாலும் மனிதகுலமே கற்பிக்கிறது.

மக்கள் அமைப்புகளை உருவாக்குகிறார்கள்.

மக்கள் கதையாடல்களை உருவாக்குகிறார்கள்.

மக்கள் கதைகளை உருவாக்குகிறார்கள்.

மக்கள் பட்டங்களை உருவாக்குகிறார்கள்.

மக்கள் பங்குகளை உருவாக்குகிறார்கள்.

மக்கள் விளக்கங்களை உருவாக்குகிறார்கள்.

பின்னர் முந்தைய தலைமுறைகள் உருவாக்கியதை மக்கள் எதிர்கால தலைமுறைகளுக்கு கற்பிக்கிறார்கள்.

எதிர்கால தலைமுறைகள் பின்னர் பாரம்பரியமாகப் பெற்ற கதையாடல்களையே யதார்த்தமாக தவறாகக் கருதலாம்.

முந்தைய தலைமுறைகள் ஏற்றுக்கொண்டதை, மக்கள் தாங்களே ஒருபோதும் சுயமாக ஆராயாமல்
பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

அதே உலகம் மீண்டும் நிகழ்வதற்கான மிகப் பெரிய காரணங்களில் இதுவும் ஒன்று.

மனிதகுலம் கதையாடல்களை உருவாக்கலாம், பாரம்பரியமாகப் பெறலாம், பாதுகாக்கலாம், பின்னர் அந்தக் கதையாடல்களையே யதார்த்தமாக தவறாகக் கருதலாம்.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

இதைக் முதலில் யார் உருவாக்கினார்?

இதை யார் தலைமுறைதோறும் கடத்தினர்?

இதை இன்னும் யார் கற்பிக்கிறார்?

இதை இன்னும் யார் பாதுகாக்கிறார்?

இதிலிருந்து இன்னும் யாருக்கு பலன் கிடைக்கிறது?

இதனை எந்த யதார்த்தம் ஆதரிக்கிறது?

கதையாடல்களை எவ்வாறு கேள்வியிடுவது கற்றுக்கொள்ளுவதற்கு முன்பே மனிதகுலம் அவற்றை பாரம்பரியமாகப் பெற்று கொண்டே இருந்தால் மனிதகுலம் சரியாக முன்னேற முடியாது.

உருவாக்கப்பட்ட கதைகள், உருவாக்கப்பட்ட பட்டங்கள் மற்றும் உருவாக்கப்பட்ட அதிகாரம்

கதையாடல்கள் தாங்களாகவே தோன்றுவதில்லை.

மக்கள் அவற்றை உருவாக்குகிறார்கள்.

கதைகள் உருவாக்கப்படலாம்.

பட்டங்கள் உருவாக்கப்படலாம்.

அதிகாரம் உருவாக்கப்படலாம்.

பதவிகள் உருவாக்கப்படலாம்.

பங்குகள் உருவாக்கப்படலாம்.

அமைப்புகள் உருவாக்கப்படலாம்.

நம்பிக்கைகள் உருவாக்கப்படலாம்.

பின்னர் அவை அனைத்துடனும் கதையாடல்களை இணைக்கலாம்.

பின்னர் மக்கள் அவற்றை பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

மீண்டும் செய்யலாம்.

பாதுகாக்கலாம்.

உணர்ச்சி ரீதியாகப் பற்றிக்கொள்ளலாம்.

இறுதியில் எதிர்கால தலைமுறைகள் அவற்றை யதார்த்தமாக பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

இந்தப் பட்டத்தை யார் உருவாக்கினார்?

இந்த அதிகாரத்தை யார் உருவாக்கினார்?

இந்தப் பங்கை யார் உருவாக்கினார்?

இந்தக் கதையை யார் உருவாக்கினார்?

இதற்கு நியாயத்தன்மையை யார் அளித்தார்?

இதைக் யார் பாதுகாக்கிறார்?

இது தொடர்வதால் யாருக்கு பலன்?

இதனை எந்த யதார்த்தம் ஆதரிக்கிறது?

ஒரு பட்டம் இருப்பது தானாகவே யதார்த்தம் அல்ல.

அதிகாரம் இருப்பது தானாகவே யதார்த்தம் அல்ல.

ஒரு பங்கு இருப்பது தானாகவே யதார்த்தம் அல்ல.

ஒரு கதை இருப்பது தானாகவே யதார்த்தம் அல்ல.

ஒரு அமைப்பு இருப்பது தானாகவே யதார்த்தம் அல்ல.

கதையாடலிலிருந்து சுயமாகவே யதார்த்தம் எப்போதும் ஆராயப்பட வேண்டும்.

பணம், மீள்நிகழ்வு மற்றும் கதையாடல் வலுப்படுத்தல்

பணம் சம்பந்தப்பட்டால் கதையாடல்கள் மிகுந்த சக்திவாய்ந்ததாக மாறலாம்.

கதையாடல்களை உருவாக்க மக்கள் பணம் பெறலாம்.

கதையாடல்களை மீண்டும் சொல்ல மக்கள் பணம் பெறலாம்.

கதையாடல்களை கற்பிக்க மக்கள் பணம் பெறலாம்.

கதையாடல்களை அமல்படுத்த மக்கள் பணம் பெறலாம்.

கதையாடல்களைப் பாதுகாக்க மக்கள் பணம் பெறலாம்.

கதையாடல்களை எழுத மக்கள் பணம் பெறலாம்.

கதையாடல்களை விநியோகிக்க மக்கள் பணம் பெறலாம்.

கதையாடல்களைப் பாதுகாக்க மக்கள் பணம் பெறலாம்.

பின்னர் எதிர்கால தலைமுறைகள் அந்த மீண்டும் சொல்லப்பட்ட கதையாடலை பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

இதனால் ஒவ்வொரு கதையாடலும் பொய்யானது என்று தானாகவே அர்த்தமல்ல.

இயங்குமுறை கேள்வியிடப்பட
வேண்டும் என்பதே
அதன் பொருள்.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

இந்தக் கதையாடலை யார் நிதியளிக்கிறார்?

இதை யார் மீண்டும் சொல்கிறார்?

இதை யார் கற்பிக்கிறார்?

இதை யார் பாதுகாக்கிறார்?

இதிலிருந்து யாருக்கு பலன்?

இது சவாலுக்குட்படுத்தப்பட்டால் என்ன நடக்கும்?

இது வெளிப்படுத்தப்பட்டால் என்ன நடக்கும்?

இதனை எந்த யதார்த்தம் ஆதரிக்கிறது?

இறுதியில் கதையாடல்கள் இவ்வளவு இயல்பாக்கப்படலாம்; அவை கதையாடல்கள் என்பதையே மக்கள் இனி அடையாளம் காணாமல் போகலாம்.

நம்பிக்கை அமைப்புகளும் பாரம்பரிய ஏற்றுக்கொள்ளுதலும்

சுயமாக ஆராய முடியாத விஷயங்களை நம்ப மக்கள் ஊக்குவிக்கப்படலாம்.

பின்னர் அந்த நம்பிக்கைகளைப் பாதுகாக்கலாம்.

அந்த நம்பிக்கைகளுடன் உணர்ச்சி ரீதியாகப் பற்றிக்கொள்ளலாம்.

அந்த நம்பிக்கைகளை மீண்டும் செய்யலாம்.

அந்த நம்பிக்கைகளை எதிர்கால தலைமுறைகளுக்கு கடத்தலாம்.

பின்னர் எதிர்கால தலைமுறைகள் அந்த நம்பிக்கையின் மூலம் மற்றும் தோற்றத்தை சுயமாக ஒருபோதும் ஆராயாமல் அதை பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

இந்த நம்பிக்கையை யார் உருவாக்கினார்?

இந்த நம்பிக்கையால் யாருக்கு பலன்?

இந்த நம்பிக்கையை எந்த ஆதாரம் ஆதரிக்கிறது?

இந்த நம்பிக்கையை எந்த யதார்த்தம் ஆதரிக்கிறது?

இது கேள்வியிடப்படும்போது என்ன நடக்கிறது?

மக்கள் இதை நம்புவதை நிறுத்தினால் என்ன நடக்கும்?

நம்பிக்கை தானாகவே யதார்த்தம் அல்ல.

யதார்த்தம் எப்போதும் சுயமாக ஆராயப்பட வேண்டும்.

கதையாடல்கள் எவ்வாறு செயல்படுகின்றன என்பதை உலகச் சூழல் தொடர்ந்து மனிதகுலத்திற்கு காட்டுகிறது

கதையாடல்கள் எவ்வாறு செயல்படுகின்றன என்பதை உலகச் சூழல் தொடர்ந்து மனிதகுலத்திற்கு காட்டுகிறது.

காட்டப்படுவதிலிருந்து எவ்வாறு கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று மக்கள் சரியாகக் கற்பிக்கப்படவில்லை.

உலகமே உண்மையான பள்ளி.

மனிதகுலத்திற்கு தொடர்ந்து காட்டப்படுவது:

மீள்நிகழ்வு.

பாதுகாப்பு.

பட்டங்கள்.

அதிகாரம்.

சேர்ந்திருத்தல்.

பயம்.

சார்பு.

மௌனம்.

ஊக்கக்காரணங்கள்.

உணர்ச்சி.

நடிப்பு.

கதையாடல்கள்.

இந்த இயங்குமுறைகளிலிருந்து கற்றுக்கொள்வதற்குப் பதிலாக மக்கள் அவற்றுக்கு அடிக்கடி பிரதிகரிக்கிறார்கள்.

எதுவும் காணக்கூடியதாக இல்லை என்பதே பிரச்சினை அல்ல.

காணக்கூடியவற்றை எவ்வாறு கேள்வியிடுவது, காண்பது, புரிந்துகொள்வது மற்றும் அதிலிருந்து கற்றுக்கொள்வது என்று மக்கள் சரியாகக் கற்பிக்கப்படவில்லை என்பதே பிரச்சினை.

கதையாடல்கள் யதார்த்தத்தைவிட வலுவாக மாறலாம்

கதையாடல்கள் யதார்த்தத்தைவிட வலுவாக மாற முடியும் என்பது மனிதகுலம் எதிர்கொள்ளும் மிகப் பெரிய அபாயங்களில் ஒன்று.

யதார்த்தம் காணக்கூடியதாக இருக்கலாம்.

யதார்த்தம் ஆவணப்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம்.

யதார்த்தம் மீண்டும் மீண்டும் காட்டப்படலாம்.

யதார்த்தம் முரண்பாட்டை வெளிப்படுத்தலாம்.

யதார்த்தம் மீண்டும் நிகழும் வடிவங்களை வெளிப்படுத்தலாம்.

யதார்த்தம் மனித நடத்தையை வெளிப்படுத்தலாம்.

ஆனால் மக்கள் அதற்குப் பதிலாக கதையாடல்களையே இன்னும் பாதுகாக்கலாம்.

மக்கள் காட்டப்படுவதை நிராகரிக்கலாம்.

மக்கள் பாரம்பரியமாகப் பெற்றதைப் பாதுகாக்கலாம்.

மக்கள் கதைகளுடன் உணர்ச்சி ரீதியாகப் பற்றிக்கொள்ளலாம்.

அமைப்புகளைப் பாதுகாக்கலாம்.

அதிகாரத்தைப் பாதுகாக்கலாம்.

மீண்டும் மீண்டும் வழங்கப்படும் விளக்கங்களைப் பாதுகாக்கலாம்.

தாங்கள் சார்ந்திருப்பதைப் பாதுகாக்கலாம்.

தங்களுக்கு பாதுகாப்பாக உணரச் செய்வதைப் பாதுகாக்கலாம்.

எல்லோரும் பாதுகாக்கிறதைப் பாதுகாக்கலாம்.

யதார்த்தம் மீண்டும் மீண்டும் வேறொன்றைக் காட்டினாலும் மக்கள் கதையாடல்களைப் பாதுகாக்கலாம்.

கதையாடல்களே உலகச் சூழலாக மாறலாம்

ஒரு கதையாடல் எவ்வளவு நீண்ட காலம் இருக்கிறதோ, அவ்வளவு இயல்பானதாக மாறலாம்.

அது எவ்வளவு இயல்பானதாக மாறுகிறதோ, அவ்வளவு குறைவாக கேள்வியிடப்படலாம்.

அது எவ்வளவு குறைவாக கேள்வியிடப்படுகிறதோ, அவ்வளவு அதிகமாக பாதுகாக்கப்படுகிறது.

அது எவ்வளவு அதிகமாக பாதுகாக்கப்படுகிறதோ, அவ்வளவு அதிகமாக எதிர்கால தலைமுறைகள் அதை பாரம்பரியமாகப் பெறுகின்றன.

இறுதியில் அந்தக் கதையாடல் உலகச் சூழலின் ஒரு பகுதியாகவே மாறலாம்.

குழந்தைகள் அதை பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

பெரியவர்கள் அதை பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

ஆசிரியர்கள் அதை பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

அமைப்புகள் அதை பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

நிறுவனங்கள் அதை பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

சமூகங்கள் அதை பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

ஒருகாலத்தில் அது உருவாக்கப்பட்டது என்பதையே மக்கள் இறுதியில் மறந்துவிடலாம்.

பின்னர் அந்தக் கதையாடல் யதார்த்தமாகவே ஏற்றுக்கொள்ளப்படலாம்.

மனிதகுலம் கூட்டாக ஒரு பொய்யான யதார்த்தத்தை உருவாக்கி, பின்னர் தலைமுறைகள் முழுவதும் அதை பாதுகாக்கலாம்.

மனிதகுலம் அதே உலகை மீண்டும் மீண்டும் உருவாக்குவதற்கான மிகப் பெரிய காரணங்களில் இதுவும் ஒன்று.

கதையாடல் எதிர் யதார்த்தம் ஏன் முக்கியம்

கதையாடல்களையும் யதார்த்தத்தையும் குழப்பிக்கொண்டிருக்கும்போது உலகச் சூழலிலிருந்து மனிதகுலம் சரியாகக் கற்றுக்கொள்ள முடியாது என்பதால் கதையாடல் எதிர் யதார்த்தம் முக்கியமானது.

ஏதாவது ஒன்று எங்கிருந்து வந்தது, அதை எது வடிவமைத்தது என்று மூலம் மற்றும் தோற்றம் கேட்கிறது.

கூறப்படுவதை ஆதாரம் ஆதரிக்கிறதா என்று ஆதாரத் தரநிலை கேட்கிறது.

இது தொடர்வதால் யாருக்கு பலன் என்று ஊக்கமும் ஆதாயமும் கேட்கிறது.

நடத்தை கூறப்படுவதுடன் ஒத்துப்போகிறதா என்று பண்பும் ஒருமைத்தன்மையும் கேட்கிறது.

கேள்வியிடுதலை எது நிறுத்துகிறது என்று கேள்வியிட அனுமதி கேட்கிறது.

எந்த உணர்ச்சி ஏற்றுக்கொள்ளுதலை வடிவமைக்கிறது என்று உணர்ச்சி செல்வாக்கு கேட்கிறது.

கதையாடல் எதிர் யதார்த்தம் இப்போது கேட்கிறது:

எந்தக் கதை முன்வைக்கப்படுகிறது?

அதை எந்த யதார்த்தம் ஆதரிக்கிறது?

எந்த யதார்த்தம் அதை முரண்படுத்துகிறது?

அதை யார் உருவாக்கினார்?

யார் பாதுகாக்கிறார்?

யார் மீண்டும் சொல்கிறார்?

யார் பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்?

யாருக்கு பலன்?

இந்தக் கதையாடல் எந்த உலகச் சூழலை மீண்டும் உருவாக்க உதவுகிறது?

பாரம்பரியமாகப் பெற்ற கதையாடல்களைப் பாதுகாப்பதிலிருந்து யதார்த்தத்திலிருந்து கற்றுக்கொள்வதற்கு மக்கள் நகரத் தொடங்குவது இவ்வாறே.

நம்பிக்கையிலிருந்து ஆராய்வுக்கு மக்கள் நகர்வது இவ்வாறே.

ஆராய்விலிருந்து காண்பதற்கு நகர்வது இவ்வாறே.

காண்பதிலிருந்து புரிதலுக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

புரிதலிலிருந்து கற்றலுக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

கற்றலிலிருந்து சுயாதீன சிந்தனைக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

பாரம்பரியமாகப் பெற்ற கதையாடல்களின் தயாரிப்புகளாக இருப்பதிலிருந்து உலகச் சூழலிலிருந்து கற்றுக்கொள்வோராக மக்கள் மாறுவது இவ்வாறே.

யதார்த்தத்திலிருந்து கற்றுக்கொள்வதற்குப் பதிலாக பாரம்பரியமாகப் பெற்ற கதையாடல்களைப்

பாதுகாத்துக்கொண்டிருந்தால் மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

காலப்போக்கிலான கதையாடல்கள்

இந்தப் பிரிவின் முதல் பகுதி, கதையாடல்கள் உருவாக்கப்படலாம், மீண்டும் சொல்லப்படலாம், பாரம்பரியமாகப் பெறப்படலாம், பாதுகாக்கப்படலாம், இறுதியில் யதார்த்தமாக தவறாகக் கருதப்படலாம் என்பதை விளக்கியது.

நம்பிக்கை, பிரபலத்தன்மை, பட்டங்கள், அதிகாரம், உணர்ச்சி மற்றும் மீள்நிகழ்வு ஆகியவற்றிலிருந்து சுயமாகவே யதார்த்தம் உள்ளது என்பதையும் அது விளக்கியது.

இந்தப் பகுதி இப்போது காலப்போக்கில் கதையாடல்கள் எவ்வாறு தொடர்கின்றன என்பதிற்குச் செல்கிறது.

கதையாடல்கள் பொதுவாக ஒரே இரவில் சக்திவாய்ந்ததாக மாறுவதில்லை.

அவை அடிக்கடி நீண்ட காலங்களில் கட்டமைக்கப்படுகின்றன.

ஒரு கதை உருவாக்கப்படலாம்.

அந்தக் கதை மீண்டும் சொல்லப்படலாம்.

அந்தக் கதை எழுதப்படலாம்.

அந்தக் கதை விநியோகிக்கப்படலாம்.

அந்தக் கதை பாதுகாக்கப்படலாம்.

அந்தக் கதை கற்பிக்கப்படலாம்.

அந்தக் கதை பாரம்பரியமாகப் பெறப்படலாம்.

அந்தக் கதையுடன் உணர்ச்சி ரீதியாகப் பற்றிக்கொள்ளப்படலாம்.

பின்னர் அந்தக் கதை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட யதார்த்தமாக மாறலாம்.

காலப்போக்கில் அது ஒருகாலத்தில் ஒரு கதையாடல் தான் என்பதையே மக்கள் மறந்துவிடலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

இந்தக் கதையாடல் எவ்வளவு காலமாக உள்ளது?

யார் இதை மீண்டும் சொன்னார்கள்?

யார் இதைப் பாதுகாத்தார்கள்?

யார் இதை பாரம்பரியமாகப் பெற்றார்கள்?

யாருக்கு இதிலிருந்து பலன் கிடைத்தது?

எந்த ஆதாரம் இதை ஆதரிக்கிறது?

எந்த யதார்த்தம் இதை ஆதரிக்கிறது?

எந்த முரண்பாடுகள் உள்ளன?

காலப்போக்கில் எது மாறியுள்ளது?

எது தொடர்ந்து பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளது?

காலப்போக்கிலான கதையாடல்கள், மனிதகுலம் அதே உலகை மீண்டும் மீண்டும் எவ்வாறு உருவாக்குகிறது என்பதை வெளிப்படுத்தலாம்.

மனிதகுலம் கூட்டாக ஒரு பொய்யான யதார்த்தத்தை உருவாக்க முடியும்

மனிதகுலம் கூட்டாக ஒரு பொய்யான யதார்த்தத்தை உருவாக்கி, பின்னர் மனிதகுலமே அதை யதார்த்தமாக தவறாகக் கருதலாம்.

முழு இயங்குமுறையையும் மக்கள் காணாமல் இருக்கலாம்.

அவர்கள் காணக்கூடியது மட்டும்:

தங்களுடைய பங்கு.

தங்களுடைய வேலை.

தங்களுடைய நம்பிக்கை.

தங்களுடைய அறிவுறுத்தல்.

தங்களுடைய பங்களிப்பு.

தங்களுடைய உயிர்வாழ்வு.

ஆனால் உலகச் சூழல் பல பில்லியன் மக்கள் தாங்கள் உருவாக்காத கதையாடல்களில் கூட்டாகப் பங்கேற்பதன் மூலம் அடிக்கடி கட்டப்படுகிறது.

ஒருவர் எழுதுகிறார்.

ஒருவர் கற்பிக்கிறார்.

ஒருவர் மீண்டும் செய்கிறார்.

ஒருவர் அமல்படுத்துகிறார்.

ஒருவர் பாதுகாக்கிறார்.

ஒருவர் நிதியளிக்கிறார்.

ஒருவர் வெளியிடுகிறார்.

ஒருவர் நம்புகிறார்.

ஒருவர் மௌனமாக இருக்கிறார்.

தனித்தனியாக இந்த நடத்தைகள் சிறியதாகத் தோன்றலாம்.

கூட்டாக அவை முழு உலகச் சூழலை மீண்டும் உருவாக்கலாம்.

பின்னர் மனிதகுலம் தானே உருவாக்கியதை தலைமுறைகள் முழுவதும் பாதுகாக்கலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

நான் எந்தக் கதையாடலுக்கு பங்களிக்கிறேன்?

நான் எந்தக் கதையாடலை மீண்டும் சொல்ல உதவுகிறேன்?

நான் எந்தக் கதையாடலைப் பாதுகாக்க உதவுகிறேன்?

நான் எந்த யதார்த்தத்தைப் பதிலிட உதவுகிறேன்?

என் பங்களிப்பு எந்த உலகச் சூழலை மீண்டும் உருவாக்க உதவுகிறது?

கதையாடல் எதிர் யதார்த்தத்துக்குள் உள்ள மிகப் பெரிய இயங்குமுறைகளில் இதுவும் ஒன்று.

கதையாடல்கள் மனித நடத்தையை வடிவமைக்கலாம்

கதையாடல்கள் மக்கள் என்ன சிந்திக்கிறார்கள் என்பதையே மட்டும் வடிவமைப்பதில்லை.

கதையாடல்கள் மக்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதையும் வடிவமைக்கலாம்.

கதையாடல்கள் நம்பிக்கையை வடிவமைக்கலாம்.

கதையாடல்கள் பயத்தை வடிவமைக்கலாம்.

கதையாடல்கள் சேர்ந்திருத்தலை வடிவமைக்கலாம்.

கதையாடல்கள் மௌனத்தை வடிவமைக்கலாம்.

கதையாடல்கள் கீழ்ப்படிதலை வடிவமைக்கலாம்.

கதையாடல்கள் சார்பை வடிவமைக்கலாம்.

கதையாடல்கள் உணர்ச்சி பற்றுதலை வடிவமைக்கலாம்.

கதையாடல்கள் அடையாளத்தை வடிவமைக்கலாம்.

கதையாடல்கள் நடத்தையையே வடிவமைக்கலாம்.

தாங்கள் வடிவமைக்கப்படுகிறோம் என்பதையே மக்கள் உணராமல் இருக்கலாம்.

தாங்கள் சுயமாகச் செயல்படுகிறோம் என்று நம்பலாம்.

ஆனால் பாரம்பரியமாகப் பெற்ற கதையாடல்களால் அவர்களின் நடத்தை ஏற்கனவே பாதிக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

இந்தக் கதையாடல் எந்த நடத்தையை உருவாக்குகிறது?

இந்தக் கதையாடல் எந்த உணர்ச்சிகளை உருவாக்குகிறது?

இந்தக் கதையாடல் எந்த பயங்களை உருவாக்குகிறது?

இந்தக் கதையாடல் எந்த மௌனத்தை உருவாக்குகிறது?

இந்தக் கதையாடல் எந்த சார்பை உருவாக்குகிறது?

இந்தக் கதையாடல் எந்த உலகச் சூழலை மீண்டும் உருவாக்க உதவுகிறது?

கதையாடல்கள் தங்களை வடிவமைக்கின்றன என்பதை மக்கள் அடையாளம் காணாமல்

போகும்போது அவை அபாயகரமாக மாறுகின்றன.

பொருந்திக்கொள்ளுதல், சேர்ந்திருத்தல் மற்றும் சமூகக் கதையாடல்கள்

மக்கள் சமூக உயிர்கள்.

பலர் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட விரும்புகிறார்கள்.

பலர் சேர்ந்திருக்க விரும்புகிறார்கள்.

பலர் ஒப்புதல் விரும்புகிறார்கள்.

பலர் பொருந்திக்கொள்ள விரும்புகிறார்கள்.

இது கதையாடல்களை வலுப்படுத்தும் மிகப் பெரிய இயங்குமுறைகளில் ஒன்றாக மாறலாம்.

மற்றவர்கள் சொல்வதை மக்கள் நகலெடுக்கலாம்.

மற்றவர்கள் எவ்வாறு நடத்துகிறார்கள் என்பதை நகலெடுக்கலாம்.

மற்றவர்கள் எவ்வாறு உடை அணிகிறார்கள் என்பதை நகலெடுக்கலாம்.

மற்றவர்கள் எவ்வாறு பேசுகிறார்கள் என்பதை நகலெடுக்கலாம்.

மற்றவர்கள் எதை விளம்பரப்படுத்துகிறார்கள் என்பதை நகலெடுக்கலாம்.

மற்றவர்கள் எதைப் பாதுகாக்கிறார்கள் என்பதை நகலெடுக்கலாம்.

மற்றவர்கள் எதை நம்புகிறார்கள் என்பதை நகலெடுக்கலாம்.

மற்றவர்கள் எதைப் பயப்படுகிறார்கள் என்பதை நகலெடுக்கலாம்.

மற்றவர்கள் எதை நிராகரிக்கிறார்கள் என்பதை நகலெடுக்கலாம்.

மற்றவர்கள் எதை கொண்டாடுகிறார்கள் என்பதை நகலெடுக்கலாம்.

இறுதியில் ஏதாவது ஒன்று உண்மையா என்று கேட்பதை நிறுத்தி, அது தங்களைச் சேர்ந்திருக்க உதவுகிறதா என்று மக்கள் கேட்கத் தொடங்கலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

நான் கற்றுக்கொள்கிறேனா?

அல்லது பொருந்திக்கொள்கிறேனா?

நான் கேள்வியிடுகிறேனா?

அல்லது நகலெடுக்கிறேனா?

நான் சுயமாக சிந்திக்கிறேனா?

அல்லது குழுவைப் பின்பற்றுகிறேனா?

நான் யதார்த்தத்திலிருந்து கற்றுக்கொள்கிறேனா?

அல்லது எவ்வாறு சேர்ந்திருக்க வேண்டும் என்பதையே கற்றுக்கொள்கிறேனா?

சேர்ந்திருத்தலை எப்படிக் கேள்வியிடுவது என்று மக்களுக்குக் கற்பிக்கப்படாவிட்டால், அது உண்மையைவிட வலுவாக மாறலாம்.

நவீன கதையாடல் சூழல்கள்

நவீன சூழல்கள் கதையாடல்களை வேகமாக உருவாக்கவும் பரப்பவும் முடியும்.

மக்களுக்கு வாழ்க்கை முறைகள் காட்டப்படலாம்.

கருத்துகள் காட்டப்படலாம்.

பிரதிகரிப்புகள் காட்டப்படலாம்.

சீற்றம் காட்டப்படலாம்.

பிரபலத்தன்மை காட்டப்படலாம்.

வெற்றி காட்டப்படலாம்.

அந்தஸ்து காட்டப்படலாம்.

தோற்றம் காட்டப்படலாம்.

உணர்ச்சிகரமான கதைகள் காட்டப்படலாம்.

யதார்த்தத்தை பிரதிபலிக்காத வாழ்க்கைப் பதிப்புகள் மக்கள் முன் காட்டப்படலாம்.

பின்னர் மீண்டும் மீண்டும் காட்டப்படுவதை மக்கள் நகலெடுக்கலாம்.

சொற்களை நகலெடுக்கலாம்.

பண்பு வெளிப்பாடுகளை நகலெடுக்கலாம்.

வாழ்க்கை முறைகளை நகலெடுக்கலாம்.

தோற்றங்களை நகலெடுக்கலாம்.

நடத்தைகளை நகலெடுக்கலாம்.

பிரபலமாகத் தோன்றுவதை நகலெடுக்கலாம்.

வெற்றிகரமாகத் தோன்றுவதை நகலெடுக்கலாம்.

மகிழ்ச்சியை நடிக்கலாம்.

சேர்ந்திருத்தலை நடிக்கலாம்.

முழுமைத்தன்மையை நடிக்கலாம்.

முக்கியத்துவத்தை நடிக்கலாம்.

ஆகவே ஒரு நவீன கதையாடல் சூழல் மக்கள் கூட்டாக நகலெடுக்கும் ஒரு பொய்யான யதார்த்தத்தை உருவாக்கலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

இந்தச் சூழல் எந்தக் கதையாடலை உருவாக்குகிறது?

இந்தச் சூழல் எந்த நடத்தைக்கு வெகுமதி அளிக்கிறது?

இந்தச் சூழல் எந்த நடிப்பை ஊக்குவிக்கிறது?

எந்த யதார்த்தம் மறைக்கப்படுகிறது?

எந்த யதார்த்தம் மாற்றப்படுகிறது?

எந்த புரிதல் தடுக்கப்படுகிறது?

நவீன கதையாடல் சூழல்கள் மக்களை யதார்த்தத்திற்குப் பதிலாக நடிப்புக்குள் வாழச் செய்யலாம்.

சமூக நடிப்பும் ஒரு கதையாடலுக்குள் வாழ்வதும்

மக்கள் தங்களுடைய பதிப்புகளையே நடிக்கத் தொடங்கலாம்.

மகிழ்ச்சியை நடிக்கலாம்.

வெற்றியை நடிக்கலாம்.

தன்னம்பிக்கையை நடிக்கலாம்.

முக்கியத்துவத்தை நடிக்கலாம்.

அந்தஸ்தை நடிக்கலாம்.

முழுமைத்தன்மையை நடிக்கலாம்.

சேர்ந்திருத்தலை நடிக்கலாம்.

யதார்த்தத்தை பிரதிபலிக்காத ஒரு வாழ்க்கையை மக்கள் முன்வைக்கலாம்.

பிறர் பின்னர் தங்களை அந்த நடிப்புடன் ஒப்பிடலாம்.

ஒப்பீடு மேலும் நடிப்பை உருவாக்கலாம்.

நடிப்பு மேலும் நகலெடுப்பை உருவாக்கலாம்.

நகலெடுப்பு மேலும் மீள்நிகழ்வை உருவாக்கலாம்.

இறுதியில் மக்கள் யதார்த்தத்திற்குப் பதிலாக ஒரு கூட்டுக் கதையாடலுக்குள் வாழலாம்.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

எது காட்டப்படுகிறது?

எது மறைக்கப்படுகிறது?

இது யதார்த்தமா?

அல்லது நடிப்பா?

நான் என்னை யதார்த்தத்துடன் ஒப்பிடுகிறேனா?

அல்லது ஒரு கதையாடலுடன் ஒப்பிடுகிறேனா?

இந்த நடிப்பு எந்த நடத்தையை உருவாக்குகிறது?

முன்வைப்பு தானாகவே யதார்த்தம் அல்ல என்பதை மக்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

கதையாடல்கள், குழந்தைகள் மற்றும் பாரம்பரிய நம்பிக்கை

குழந்தைகள் தாங்கள் உருவாக்காத கதையாடல்களுக்குள் பிறக்கிறார்கள்.

குழந்தைகள் கதைகளை பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்கள்.

அமைப்புகளை பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்கள்.

பட்டங்களை பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்கள்.

அதிகாரத்தை பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்கள்.

நம்பிக்கைகளை பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்கள்.

நடத்தைகளை பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்கள்.

பயங்களை பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்கள்.

உணர்ச்சி பற்றுதல்களை பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்கள்.

மீண்டும் நிகழும் வடிவங்களை பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்கள்.

பின்னர் அவர்கள் பாரம்பரியமாகப் பெற்றதைப் பாதுகாக்கும் பெரியவர்களாக வளரலாம்.

மனிதகுலம் அதே உலகை மீண்டும் நிகழ்த்துவதற்கான மிகப் பெரிய காரணங்களில் இதுவும் ஒன்று.

ஆகவே குழந்தைகள் இவ்வாறு கேட்க கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்:

இதைக் யார் உருவாக்கினார்?

இது ஏன் உருவாக்கப்பட்டது?

இதிலிருந்து யாருக்கு பலன்?

இதனை எந்த ஆதாரம் ஆதரிக்கிறது?

இதனை எந்த யதார்த்தம் ஆதரிக்கிறது?

இது எந்த நடத்தையை உருவாக்குகிறது?

இது எந்த உலகச் சூழலை மீண்டும் உருவாக்க உதவுகிறது?

குழந்தைகள் கதையாடல்களை வெறுமனே பாரம்பரியமாகப் பெறக்கூடாது.

அவற்றை பாதுகாப்பாக எவ்வாறு கேள்வியிடுவது அவர்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

அமைப்புகள், கதையாடல்கள் மற்றும் உலகச் சூழல்

கதையாடல்கள் அமைப்புகளுக்குள் பதியலாம்.

அமைப்புகள் கதையாடல்களை மீண்டும் செய்யலாம்.

அமைப்புகள் கதையாடல்களைப் பாதுகாக்கலாம்.

அமைப்புகள் கதையாடல்களை இயல்பாக்கலாம்.

அமைப்புகள் கதையாடல்களுக்கு வெகுமதி அளிக்கலாம்.

அமைப்புகள் கேள்வியிடுதலைத் தடுக்கலாம்.

இறுதியில் அமைப்புகளின் மீள்நிகழ்வையே மக்கள் உண்மையாகத் தவறாகக் கருதலாம்.

ஆனால் மீண்டும் நிகழும் அமைப்புகள் தானாகவே யதார்த்தம் அல்ல.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

இந்த அமைப்பு எந்தக் கதையாடலை மீண்டும் செய்கிறது?

இந்த அமைப்பு எந்தக் கதையாடலைப் பாதுகாக்கிறது?

இந்த அமைப்பு எந்தக் கதையாடலுக்கு வெகுமதி அளிக்கிறது?

எந்தக் கதையாடலை கேள்வியிடுவதிலிருந்து இந்த அமைப்பு மக்களைத் தடுக்கிறது?

இதனை எந்த யதார்த்தம் ஆதரிக்கிறது?

எந்த யதார்த்தம் இதற்கு முரண்படுகிறது?

மக்கள் இதை நம்புவதை நிறுத்தினால் என்ன நடக்கும்?

விளைவுகளை உருவாக்கும் கதையாடல்களை கேள்வியிடாமல் மக்கள் அடிக்கடி
விளைவுகளைச்
சரிசெய்ய முயற்சிக்கிறார்கள்.

இதனால் மனிதகுலம் அதே உலகை மீண்டும் நிகழ்த்தக்கூடும்.

கதையாடல்கள் எவ்வாறு செயல்படுகின்றன என்பதை உலகச் சூழல் தொடர்ந்து மனிதகுலத்திற்கு காட்டுகிறது

கதையாடல்கள் எவ்வாறு செயல்படுகின்றன என்பதை உலகச் சூழல் தொடர்ந்து மனிதகுலத்திற்கு காட்டுகிறது.

காட்டப்படுவதிலிருந்து எவ்வாறு கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று மக்கள் சரியாகக் கற்பிக்கப்படவில்லை.

உலகமே உண்மையான பள்ளி.

மனிதகுலத்திற்கு தொடர்ந்து காட்டப்படுவது:

மீள்நிகழ்வு.

பாதுகாப்பு.

பட்டங்கள்.

அதிகாரம்.

சேர்ந்திருத்தல்.

பயம்.

சார்பு.

மௌனம்.

ஊக்கக்காரணங்கள்.

உணர்ச்சி.

நடிப்பு.

கதையாடல்கள்.

எதுவும் காணக்கூடியதாக இல்லை என்பதே பிரச்சினை அல்ல.

காணக்கூடியவற்றை எவ்வாறு கேள்வியிடுவது, காண்பது, புரிந்துகொள்வது மற்றும் அதிலிருந்து கற்றுக்கொள்வது என்று மக்கள் சரியாகக் கற்பிக்கப்படவில்லை என்பதே பிரச்சினை.

கதையாடல்கள், அதிகாரம் மற்றும் மனித விழிப்புணர்வு

மனிதகுலம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய மிகப் பெரிய பாடங்களில் ஒன்று, அதிகாரம் வலுக்கட்டாயத்தின் வழியே மட்டும் இருப்பதில்லை என்பதாகும்.

அதிகாரம் கதையாடல்களின் வழியாகவும் இருக்கலாம்.

மக்கள் கதையாடல்களை வடிவமைக்க முடிந்தால் நடத்தையை வடிவமைக்க முடியும்.

நடத்தையை வடிவமைக்க முடிந்தால் விளைவுகளை வடிவமைக்க முடியும்.

விளைவுகளை வடிவமைக்க முடிந்தால் உலகச் சூழலை வடிவமைக்க முடியும்.

மனிதகுலம் தானாகவே அதே உலகை விருப்பத்துடன் மீண்டும் உருவாக்கினால்,

அதை மீண்டும் செய்ய மனிதர்களை வலுக்கட்டாயப்படுத்தத் தேவையில்லாமல் இருக்கலாம்.

மனிதகுலம் கதையாடல்களை உருவாக்கலாம், பாரம்பரியமாகப் பெறலாம், பாதுகாக்கலாம், பின்னர் அந்தக் கதையாடல்களையே யதார்த்தமாக தவறாகக் கருதலாம்.

மனித வரலாறு முழுவதும் செயல்படும் மிகப் பெரிய இயங்குமுறைகளில் இதுவும் ஒன்று.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

கதையாடலை யார் வடிவமைக்கிறார்?

கதையாடலை யார் வலுப்படுத்துகிறார்?

கதையாடலால் யாருக்கு பலன்?

கதையாடலை யார் பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்?

கதையாடலை யார் பாதுகாக்கிறார்?

கதையாடலுடன் யார் உணர்ச்சி ரீதியாகப் பற்றிக்கொண்டுள்ளார்?

கதையாடலை கேள்வியிட யார் பயப்படுகிறார்?

இந்தக் கதையாடல் எந்த உலகச் சூழலை மீண்டும் உருவாக்க உதவுகிறது?

மக்கள் கதையாடல்களுக்குள் வாழ்வதை நிறுத்தி யதார்த்தத்திலிருந்து கற்றுக்கொள்ளத்

தொடங்கும்போது மனித விழிப்புணர்வு முன்னேறுகிறது.

கதையாடல் எதிர் யதார்த்தமும் மனித முன்னேற்றமும்

கதையாடல் எதிர் யதார்த்தம் மனித முன்னேற்றத்திற்கான விடுபட்ட பாதையின் ஒரு பகுதியாகும்.

கதையாடல்கள் மீண்டும் மீண்டும் யதார்த்தமாக தவறாகக் கருதப்படும்போது மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

கதைகளை எவ்வாறு கேள்வியிடுவது கற்றுக்கொள்ளுவதற்கு முன்பே மக்கள் அவற்றை பாரம்பரியமாகப் பெறும்போது மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

சுயமாக ஒருபோதும் ஆராயாத கதையாடல்களை மக்கள் பாதுகாக்கும்போது மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

மக்கள் கூட்டாக ஒரு பொய்யான யதார்த்தத்தை உருவாக்கி அதற்குள் வாழும்போது மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

மக்கள் கூட்டாக ஒரு பொய்யான யதார்த்தத்தை உருவாக்கி பின்னர் அதை தலைமுறைகள் முழுவதும் பாதுகாக்கும்போது மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

சேர்ந்திருத்தல் உண்மையைவிட வலுவாக மாறும்போது மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

யதார்த்தத்திலிருந்து கற்றுக்கொள்வதற்குப் பதிலாக மக்கள் ஒருவரையொருவர் நகலெடுக்கும்போது மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

மக்கள் தங்களைப் புரிந்துகொள்வதற்குப் பதிலாக தங்களுடைய பதிப்புகளை நடிக்கும்போது மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

அமைப்புகள் கதையாடல்களை கேள்வியிடுவது எப்படி என்று கற்பிக்காமல் அவற்றை வலுப்படுத்தும்போது மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

நம்பிக்கை அமைப்புகள் யதார்த்தத்தை மாற்றும்போது மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

எது அதை உருவாக்கியது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளாமல் எதிர்கால தலைமுறைகள் அதே உலகை பாரம்பரியமாகப் பெறும்போது மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

யதார்த்தத்திலிருந்து கற்றுக்கொள்வதற்குப் பதிலாக பாரம்பரியமாகப் பெற்ற கதையாடல்களை மக்கள் தொடர்ந்து பாதுகாக்கும்போது மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

ஏதாவது ஒன்று எங்கிருந்து வந்தது, அதை எது வடிவமைத்தது என்று மூலம் மற்றும் தோற்றம் கேட்கிறது.

கூறப்படுவதை ஆதாரம் ஆதரிக்கிறதா என்று ஆதாரத் தரநிலை கேட்கிறது.

இது தொடர்வதால் யாருக்கு பலன் என்று ஊக்கமும் ஆதாயமும் கேட்கிறது.

நடத்தை கூறப்படுவதுடன் ஒத்துப்போகிறதா என்று பண்பும் ஒருமைத்தன்மையும் கேட்கிறது.

கேள்வியிடுதலை எது நிறுத்துகிறது என்று கேள்வியிட அனுமதி கேட்கிறது.

எந்த உணர்ச்சி ஏற்றுக்கொள்ளுதலை வடிவமைக்கிறது என்று உணர்ச்சி செல்வாக்கு கேட்கிறது.

கதையாடல் எதிர் யதார்த்தம் இப்போது கேட்கிறது:

எந்தக் கதை முன்வைக்கப்படுகிறது?

அதை எந்த யதார்த்தம் ஆதரிக்கிறது?

எந்த யதார்த்தம் அதை முரண்படுத்துகிறது?

அதை யார் உருவாக்கினார்?

யார் அதை மீண்டும் சொல்கிறார்?

யார் அதை பாதுகாக்கிறார்?

யார் அதை பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்?

யாருக்கு பலன்?

அது எந்த நடத்தையை உருவாக்குகிறது?

அது எந்த உலகச் சூழலை மீண்டும் உருவாக்க உதவுகிறது?

பாரம்பரியமாகப் பெற்ற கதையாடல்களிலிருந்து யதார்த்தத்துக்குள் மக்கள் நகரத் தொடங்குவது இவ்வாறே.

நம்பிக்கையிலிருந்து ஆராய்வுக்கு மக்கள் நகர்வது இவ்வாறே.

ஆராய்விலிருந்து காண்பதற்கு நகர்வது இவ்வாறே.

காண்பதிலிருந்து புரிதலுக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

புரிதலிலிருந்து கற்றலுக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

கற்றலிலிருந்து சுயாதீன சிந்தனைக்கு நகர்வது இவ்வாறே.

பாரம்பரியமாகப் பெற்ற கதையாடல்களின் தயாரிப்புகளாக இருப்பதிலிருந்து உலகச் சூழலிலிருந்து கற்றுக்கொள்வோராக மக்கள் மாறுவது இவ்வாறே.

பிரிவு **8 -** உளவியல் தாக்கம்

உளவியல் தாக்கம் உண்மையில் என்ன

ஏதாவது ஒன்று எங்கிருந்து வந்தது, அதை எது வடிவமைத்தது என்பதை மக்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை பிரிவு 1 நிறுவியது.

கூறப்படுவதை ஆதாரம் ஆதரிக்கிறதா என்பதை மக்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை பிரிவு 2 நிறுவியது.

அதே உலகத்தை மீண்டும் உருவாக்குவதற்காக ஊக்கக்காரணங்கள் மக்களுக்கு மீண்டும் மீண்டும் பலன் அளிப்பதால் மனிதகுலம் அதே உலகத்தை மீண்டும் உருவாக்குகிறது என்பதை பிரிவு 3 நிறுவியது.

மீண்டும் நிகழும் நடத்தை அடிக்கடி சொற்களைவிட அதிகத்தை வெளிப்படுத்துகிறது என்பதை பிரிவு 4 நிறுவியது.

கற்றல் தொடங்குவதற்கு முன்பே மக்கள் கேள்வியிடுவதிலிருந்து அடிக்கடி தடுக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை பிரிவு 5 நிறுவியது.

புரிதல் உருவாகுவதற்கு முன்பே உணர்ச்சி நம்பிக்கை, நம்புதல், பயம், பிரதிகரிப்பு,

மௌனம் மற்றும் நடத்தையை வடிவமைக்க முடியும் என்பதை பிரிவு 6 நிறுவியது.

மனிதகுலம் கூட்டாக கதையாடல்களை உருவாக்கி, பாரம்பரியமாகப் பெற்று, பாதுகாத்து, அவற்றையே யதார்த்தம் என்று தவறாகக் கொள்ள முடியும் என்பதை பிரிவு 7 நிறுவியது.

இப்போது பிரிவு 8 உளவியல் தாக்கத்துக்குச் செல்கிறது.

உலகச் சூழல் மனித மனதை வடிவமைக்கிறது என்பதை மக்கள் புரிந்துகொள்வதற்கு முன்பே அது தொடர்ந்து மனித மனதை வடிவமைப்பதால் உளவியல் தாக்கம் உள்ளது.

மக்கள் உலகத்தைப் புரிந்துகொண்டு பிறப்பதில்லை.

தங்கள் மனதை எவ்வாறு பாதுகாப்பது என்பதைப் புரிந்துகொள்வதற்கு முன்பே உலகம் மக்களுக்கு எவ்வாறு சிந்திக்க வேண்டும் என்று கற்பிக்கிறது.

மக்கள் தொடர்ந்து வெளிப்படுவது:

பணம்.

சார்பு.

அதிகாரம்.

பயம்.

மௌனம்.

ஊக்கக்காரணங்கள்.

கதையாடல்கள்.

நடத்தை.

மீள்நிகழ்வு.

ஒப்பீடு.

நடிப்பு.

மேலோட்டத்தன்மை.

மீண்டும் நிகழும் பிரச்சினைகள்.

சுயாதீன சிந்தனை உருவாகுவதற்கு நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே இவை அனைத்தும் மனித மனத்தை வடிவமைக்கலாம்.

எனவே மக்கள் கேட்க வேண்டும்:

இந்தச் சூழல் மனித மனத்திற்கு என்ன செய்கிறது?

எது மீண்டும் மீண்டும் காட்டப்படுகிறது?

எது மீண்டும் மீண்டும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது?

எது மீண்டும் மீண்டும் இயல்பாக்கப்படுகிறது?

எது மீண்டும் மீண்டும் பாரம்பரியமாகப் பெறப்படுகிறது?

நடத்தையை எது வடிவமைக்கிறது?

புரிதலை எது வடிவமைக்கிறது?

எதிர்கால தலைமுறைகளை எது
வடிவமைக்கிறது?

உலகச் சூழலின் நீண்டகால வெளிப்பாடு மனிதகுலத்திற்கே என்ன செய்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள உளவியல் தாக்கம் மக்களுக்கு கற்பிக்கிறது.

மனித மனம் மனிதகுலம் பாதுகாக்கத்
தவறிய மிகப் பெரிய சூழல்களில் ஒன்றாகும்

மக்கள் அடிக்கடி தாங்கள்
வடிவமைக்கப்படுகிறார்கள்
என்பதைப் புரிந்துகொள்வதற்கு முன்பே
உளவியல் ரீதியாக வடிவமைக்கப்படுகிறார்கள்
என்பது மனிதகுலம் எதிர்கொள்ளும் மிகப்
பெரிய பிரச்சினைகளில் ஒன்றாகும்.

மனித மனம் மனிதகுலம் பாதுகாக்கத் தவறிய மிகப் பெரிய சூழல்களில் ஒன்றாகும்.

மக்கள் தாங்கள் உருவாக்காத சூழல்களுக்குள் பிறக்கிறார்கள்.

அவர்கள் முறைமைகளைப் பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்கள்.

அவர்கள் நடத்தைகளைப் பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்கள்.

அவர்கள் கதையாடல்களைப் பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்கள்.

அவர்கள் அதிகாரத்தைப் பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்கள்.

அவர்கள் சார்பை பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்கள்.

அவர்கள் மீளும் வடிவங்களைப் பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்கள்.

பின்னர் அவர்கள் பாரம்பரியமாகப் பெற்றதைப் பாதுகாக்கும் பெரியவர்களாக வளரலாம்.

முதலில் தங்களை எது வடிவமைத்தது என்பதை ஒருபோதும் புரிந்துகொள்ளாமலேயே இது நிகழலாம்.

எனவே மக்கள் கேட்க வேண்டும்:

என்னை எது வடிவமைத்தது?

நான் எதை பாரம்பரியமாகப் பெற்றேன்?

நான் எதை ஏற்றுக்கொண்டேன்?

நான் எதை மீண்டும் செய்தேன்?

நான் எதை ஒருபோதும் சுயாதீனமாக ஆராயவில்லை?

எனக்கு எது இயல்பானதாக மாறியுள்ளது?

என் புரிதலை உருவாக்க எந்தச் சூழல் உதவியது?

கேள்வியிடுதல் இல்லாமல், முறையாகக் கற்றுக்கொள்ளாத சூழல்களால் உளவியல்

ரீதியாக வடிவமைக்கப்பட்டபடியே மக்கள் தங்கள் முழு வாழ்க்கையையும் கழிக்கலாம்.

உலகச் சூழல் மனிதகுலத்தை தொடர்ந்து கற்பிக்கிறது

உலகச் சூழல் கற்பிப்பதை ஒருபோதும் நிறுத்துவதில்லை.

தங்களைச் சூழ்ந்திருப்பதிலிருந்து மக்கள் தொடர்ந்து கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

குழந்தைகள் அதிலிருந்து கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

பெரியவர்கள் அதிலிருந்து கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

ஆசிரியர்கள் அதிலிருந்து கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

பெற்றோர் அதிலிருந்து கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

முறைமைகள் அதிலிருந்து கற்றுக்கொள்கின்றன.

சமூகங்கள் அதிலிருந்து கற்றுக்கொள்கின்றன.

உலகச் சூழல் மனிதகுலத்தை தொடர்ந்து கற்பிக்கிறது.

காட்டப்படுவதிலிருந்து எவ்வாறு கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று மக்கள்

முறையாகக் கற்பிக்கப்படவில்லை என்பதே பிரச்சினை.

உலகமே உண்மையான பள்ளி.

மக்கள் அதை உணராமல் இருக்கலாம், ஆனால் உலகச் சூழல் நடத்தையை தொடர்ந்து பாதிக்கிறது.

உலகச் சூழலிலிருந்து கற்றுக்கொள்வோருக்கு பதிலாக மக்கள் அதன் தயாரிப்புகளாக மாறலாம்.

அதே உலகம் மீண்டும் நிகழ்வதற்கான மிகப் பெரிய காரணங்களில் இதுவும் ஒன்று.

எனவே மக்கள் கேட்க வேண்டும்:

இந்தச் சூழல் என்ன கற்பிக்கிறது?

எந்த நடத்தைக்கு இது பலன் அளிக்கிறது?

எந்த நடத்தையை இது தடுக்கிறது?

எந்த நடத்தையை இது இயல்பாக்குகிறது?

எந்த உலகச் சூழலை இது மீண்டும் உருவாக்குகிறது?

உலகச் சூழலிலிருந்து எவ்வாறு கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று மக்கள் கற்பிக்கப்படவில்லை என்றால், அதற்குப் பதிலாக அவர்கள் அடிக்கடி அதற்கு
உளவியல் ரீதியாகத் தழுவிக்கொள்கிறார்கள்.

மக்கள் ஆரோக்கியமற்ற சூழல்களுக்கு தழுவிக்கொள்ளலாம்

மனிதர்கள் தழுவிக்கொள்ளக்கூடியவர்கள்.

இது பயனுள்ளதாக இருக்கலாம்.

ஆனால் இது ஆபத்தானதாகவும் மாறலாம்.

மக்கள் ஆரோக்கியமற்ற சூழல்களுக்கு உளவியல் ரீதியாகத் தழுவிக்கொள்ளலாம்.

மக்கள் பயத்துக்கு தழுவிக்கொள்ளலாம்.

மக்கள் சார்புக்கு தழுவிக்கொள்ளலாம்.

மக்கள் பதட்டத்துக்கு தழுவிக்கொள்ளலாம்.

மக்கள் நேர்மையின்மைக்கு தழுவிக்கொள்ளலாம்.

மக்கள் மேலோட்டத்தன்மைக்கு தழுவிக்கொள்ளலாம்.

மக்கள் அழுத்தத்துக்கு தழுவிக்கொள்ளலாம்.

மக்கள் ஆரோக்கியமற்ற நடத்தைகளுக்கு தழுவிக்கொள்ளலாம்.

மக்கள் ஆரோக்கியமற்ற முறைமைகளுக்கு தழுவிக்கொள்ளலாம்.

மக்கள் மீண்டும் நிகழும் பிரச்சினைகளுக்கு தழுவிக்கொள்ளலாம்.

வஞ்சகம் மீண்டும் மீண்டும் இயல்பாக்கப்படும் போது மக்கள் வஞ்சகத்திற்கே உளவியல் ரீதியாகத் தழுவிக்கொள்ளலாம்.

இறுதியில், ஆரோக்கியமற்ற சூழல்கள் இயல்பானதாக மாறலாம்.

பின்னர் எதிர்கால தலைமுறைகள் அந்தச் சூழல்களைப் பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

எனவே மக்கள் கேட்க வேண்டும்:

நான் எதற்கு தழுவிக்கொள்கிறேன்?

இது இயல்பாக இருக்க வேண்டுமா?

இந்த நிலைமைகளை உருவாக்குவது எது?

எந்த நடத்தை பாதுகாக்கப்படுகிறது?

எந்த உலகச் சூழல் மீண்டும் உருவாக்கப்படுகிறது?

காரணங்களிலிருந்து கற்றுக்கொள்வதற்குப் பதிலாக மக்கள் அடிக்கடி அறிகுறிகளுக்கு தழுவிக்கொள்கிறார்கள்.

பணத்தின் இயங்குமுறை

உளவியல் தாக்கத்தை வடிவமைக்கும் மிகப் பெரிய தாக்கங்களில் பணத்தின் இயங்குமுறை ஒன்றாகும்.

பணம் தகவலை வடிவமைக்கலாம்.

பணம் சார்பை வடிவமைக்கலாம்.

பணம் பயத்தை வடிவமைக்கலாம்.

பணம் மௌனத்தை வடிவமைக்கலாம்.

பணம் ஊக்கக்காரணங்களை வடிவமைக்கலாம்.

பணம் முடிவுகளை வடிவமைக்கலாம்.

பணம் நடத்தையை வடிவமைக்கலாம்.

பணம் மீள்நிகழ்வை வடிவமைக்கலாம்.

பணம் சூழல்களை வடிவமைக்கலாம்.

மக்கள் எதை ஏற்றுக்கொள்ள ஊக்கப்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்பதையும் பணம் வடிவமைக்கலாம்.

பணத்தின் இயங்குமுறை தகவல், சார்பு, ஊக்கக்காரணங்கள், பயம், மீள்நிகழ்வு, மௌனம், நடத்தை மற்றும் உளவியல் தழுவலையே வடிவமைக்கலாம்.

அவற்றை உருவாக்கும் இயங்குமுறையிலிருந்து ஒருபோதும் கற்றுக்கொள்ளாமல் விளைவுகளுக்கு மக்கள் உளவியல் ரீதியாகத் தழுவிக்கொள்ளலாம்.

மனிதகுலம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய மிகப் பெரிய இயங்குமுறைகளில் இதுவும் ஒன்று.

எனவே மக்கள் கேட்க வேண்டும்:

இங்கு பணம் எதைப் பாதிக்கிறது?

பணம் எந்த நடத்தையை உருவாக்குகிறது?

பணம் எந்த மௌனத்தைப் பாதுகாக்கிறது?

பணம் எந்த சார்பை உருவாக்குகிறது?

பணம் எந்த பயத்தை உருவாக்குகிறது?

பணம் எந்த உலகச் சூழலை மீண்டும் உருவாக்க உதவுகிறது?

பாதுகாக்க வேண்டிய மிக முக்கியமான குழு குழந்தைகள்

உலகச் சூழலின் உளவியல் விளைவுகளிலிருந்து தங்களை பாதுகாக்கத் தேவையான கருவிகளுடன் குழந்தைகள் பிறப்பதில்லை.

உலகச் சூழலைப் புரிந்துகொள்ள அல்லது அதிலிருந்து தங்களைப் பாதுகாக்க தேவையான கருவிகள் அவர்களிடம் இருக்கும்முன்பே குழந்தைகள் உளவியல் ரீதியாக உலகச் சூழலுக்கு வெளிப்படுகிறார்கள்.

குழந்தைகள் அனுபவிப்பது:

பணம்.

சார்பு.

அதிகாரம்.

பயம்.

ஒப்பீடு.

நடிப்பு.

கதையாடல்கள்.

மேலோட்டத்தன்மை.

சமூக அழுத்தம்.

மீளும் வடிவங்கள்.

அவற்றைப் புரிந்துகொள்வதற்கு நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே.

குழந்தைகள் உளவியல் ரீதியாக பயத்தைப் பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

குழந்தைகள் உளவியல் ரீதியாக பதட்டத்தைப் பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

குழந்தைகள் உளவியல் ரீதியாக சார்பை பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

குழந்தைகள் உளவியல் ரீதியாக ஒப்பீட்டை பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

குழந்தைகள் உளவியல் ரீதியாக பாதுகாப்பின்மையைப் பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

குழந்தைகள் உளவியல் ரீதியாக மேலோட்டத்தன்மையைப் பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

குழந்தைகள் உளவியல் ரீதியாக அழுத்தத்தைப் பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

குழந்தைகள் உளவியல் ரீதியாக மௌனத்தைப் பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

குழந்தைகள் உளவியல் ரீதியாக ஆரோக்கியமற்ற நடத்தைகளைப் பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

குழந்தைகள் உளவியல் ரீதியாக மீண்டும் நிகழும் உலகப் பிரச்சினைகளைப் பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

உலகச் சூழலிலிருந்து எவ்வாறு கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று முறையாகக் கற்பிக்கப்படாமல் குழந்தைகள் அதை உளவியல் ரீதியாக உயிர்வாழ வேண்டியிருக்கக் கூடாது.

கல்வி மேம்பட வேண்டிய மிகப் பெரிய காரணங்களில் இதுவும் ஒன்று.

எனவே குழந்தைகள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியது:

எவ்வாறு கேள்வியிடுவது.

எவ்வாறு காண்பது.

எவ்வாறு புரிந்துகொள்வது.

எவ்வாறு சுயாதீனமாக சிந்திப்பது.

உலகச் சூழலிலிருந்து பாதுகாப்பாக எவ்வாறு கற்றுக்கொள்வது.

இதனால்தான் L2Q கேள்வியிடும் கருவித்தொகுப்பு மிகவும் முக்கியமானது.

மனித விழிப்புணர்வு வடிவமைக்கப்படுகிறது

மனித விழிப்புணர்வு எவ்வாறு வடிவமைக்கப்படுகிறது என்பதை மனிதகுலம் புரிந்துகொள்வதற்கு முன்பே உலகச் சூழல் அதை வடிவமைக்கிறது.

பயம் மீண்டும் மீண்டும் காட்டப்பட்டால், பயம் பரவலாம்.

ஒப்பீடு மீண்டும் மீண்டும் காட்டப்பட்டால், ஒப்பீடு பரவலாம்.

சார்பு மீண்டும் மீண்டும் காட்டப்பட்டால், சார்பு பரவலாம்.

நடிப்பு மீண்டும் மீண்டும் காட்டப்பட்டால், நடிப்பு பரவலாம்.

மேலோட்டத்தன்மை மீண்டும் மீண்டும் காட்டப்பட்டால், மேலோட்டத்தன்மை பரவலாம்.

மீள்நிகழ்வு மீண்டும் மீண்டும் காட்டப்பட்டால், மீள்நிகழ்வு பரவலாம்.

பின்னர் எதிர்கால தலைமுறைகள் இந்த நிலைமைகளைப் பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

உலகச் சூழலிலிருந்து கற்றுக்கொள்வதற்குப் பதிலாக அதற்கு தழுவிக்கொள்வதில் இவ்வளவு நேரம் செலவிடுவதால் மக்கள் தாங்கள் யார் என்பதையே இறுதியில் மறந்துவிடலாம்.

எனவே மக்கள் கேட்க வேண்டும்:

இந்தச் சூழல் எந்த விழிப்புணர்வை உருவாக்குகிறது?

இந்தச் சூழல் எந்த புரிதலை உருவாக்குகிறது?

இந்தச் சூழல் எந்த நடத்தையை உருவாக்குகிறது?

இந்தச் சூழல் எந்த உலகச் சூழலை மீண்டும் உருவாக்க உதவுகிறது?

உளவியல் தாக்கம் ஏன் முக்கியம்

மக்கள் புரிந்துகொள்ளாத சூழல்களால் உளவியல் ரீதியாக வடிவமைக்கப்படும்போது மனிதகுலம் முறையாக முன்னேற முடியாது என்பதால்தான் உளவியல் தாக்கம் முக்கியம்.

ஏதாவது ஒன்று எங்கிருந்து வந்தது, அதை எது வடிவமைத்தது என்று மூலம் மற்றும் தோற்றம் கேட்கிறது.

கூறப்படுவதை ஆதாரம் ஆதரிக்கிறதா என்று ஆதாரத் தரநிலை கேட்கிறது.

அது தொடர்வதால் யார் பலன் பெறுகிறார்கள் என்று ஊக்கமும் ஆதாயமும் கேட்கிறது.

நடத்தை கூறப்படுவதுடன் ஒத்துப்போகிறதா என்று பண்பும் ஒருமைத்தன்மையும் கேட்கிறது.

கேள்வியிடுதலை எது நிறுத்துகிறது என்று கேள்வியிட அனுமதி கேட்கிறது.

எந்த உணர்ச்சி ஏற்றுக்கொள்ளுதலை வடிவமைக்கிறது என்று உணர்ச்சி செல்வாக்கு கேட்கிறது.

எந்தக் கதை முன்வைக்கப்படுகிறது, அதை யதார்த்தம் ஆதரிக்கிறதா என்று கதையாடல் எதிர் யதார்த்தம் கேட்கிறது.

உளவியல் தாக்கம் இப்போது கேட்கிறது:

இந்தச் சூழல் மனித மனத்திற்கு என்ன செய்கிறது?

இது எந்த நடத்தையை உருவாக்குகிறது?

இது எந்த புரிதலை உருவாக்குகிறது?

இது எந்த பயத்தை உருவாக்குகிறது?

இது எந்த சார்பை உருவாக்குகிறது?

இது எந்த ஒப்பீட்டை உருவாக்குகிறது?

இது எந்த உலகச் சூழலை மீண்டும் உருவாக்க உதவுகிறது?

ஆரோக்கியமற்ற உலகச் சூழல்களிலிருந்து கற்றுக்கொண்டு அவற்றை மேம்படுத்துவதற்குப் பதிலாக மக்கள் அவற்றிற்கு தொடர்ந்து உளவியல் ரீதியாகத் தழுவிக்கொள்ளும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

உலகச் சூழலிலிருந்து எவ்வாறு கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று மக்கள் கற்பிக்கப்படவில்லை என்றால், அதற்குப் பதிலாக அவர்கள் அடிக்கடி அதற்கு
உளவியல் ரீதியாகத் தழுவிக்கொள்கிறார்கள்.

உலகச் சூழலின் தயாரிப்புகளாக இருப்பதிலிருந்து உலகச் சூழலிலிருந்து கற்றுக்கொள்வோராக மக்கள் மாறுவது இவ்வாறே.

காலப்போக்கில் உளவியல் வடிவமைப்பு

மக்கள் தாங்கள் வடிவமைக்கப்படுகிறார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்வதற்கு முன்பே அடிக்கடி உளவியல் ரீதியாக வடிவமைக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை இந்தப் பிரிவின் முதல் பகுதி விளக்கியது.

உளவியல் வடிவமைப்பு காலப்போக்கில் எவ்வாறு உருவாகிறது என்பதற்குச் இப்போது இந்தப் பகுதி செல்கிறது.

உளவியல் தாக்கம் பொதுவாக ஒரு கணத்தில் நிகழ்வதில்லை.

அது பெரும்பாலும் மீண்டும் மீண்டும் வெளிப்படுவதன் மூலம் உருவாகிறது.

மக்கள் மீண்டும் மீண்டும் அதே விஷயங்களைப் பார்க்கிறார்கள்.

மக்கள் மீண்டும் மீண்டும் அதே விஷயங்களைக் கேட்கிறார்கள்.

மக்கள் மீண்டும் மீண்டும் அதே விஷயங்களை அனுபவிக்கிறார்கள்.

மக்கள் மீண்டும் மீண்டும் அதே விஷயங்களுக்கு தழுவிக்கொள்கிறார்கள்.

காலப்போக்கில், மீண்டும் மீண்டும் வெளிப்படுவது இயல்பானதாக மாறலாம்.

தாங்கள் வடிவமைக்கப்படுகிறார்கள் என்பதையே மக்கள் இறுதியில் உணர்வதை நிறுத்தலாம்.

மீண்டும் மீண்டும் வெளிப்படுவது உலகச் சூழலுக்குள் உள்ள மிகப் பெரிய ஆசிரியர்களில் ஒன்றாக மாறலாம்.

மக்கள் கேட்க வேண்டும்:

நான் எதற்கு மீண்டும் மீண்டும் வெளிப்படுகிறேன்?

நான் எதை மீண்டும் மீண்டும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்?

நான் எதற்கு மீண்டும் மீண்டும் தழுவிக்கொள்கிறேன்?

எது இயல்பானதாக மாறியுள்ளது?

எதிர்கால தலைமுறைகளுக்கு நான் எதை கற்பிக்கிறேன்?

எந்த உலகச் சூழலை மீண்டும் உருவாக்க நான் உதவுகிறேன்?

ஒப்பீடு, அந்தஸ்து மற்றும் சுயமதிப்பு

மக்கள் தங்களை மற்றவர்களுடன் ஒப்பிடத் தொடங்கலாம்.

மனித நடத்தையை வடிவமைக்கும் மிகப் பெரிய தாக்கங்களில் ஒன்றாக ஒப்பீடு மாறலாம்.

மக்கள் ஒப்பிடக்கூடியவை:

தோற்றம்.

பணம்.

வாழ்க்கை முறை.

பிரபலத்தன்மை.

அந்தஸ்து.

வெற்றி.

உடைமைகள்.

உறவுகள்.

முக்கியத்துவம்.

இறுதியில் மக்கள் தங்கள் சுயமதிப்பை இந்த ஒப்பீடுகளுடன் கட்டிப் போடலாம்.

யாரோ ஒருவரிடம் அதிகம் இருப்பதாகத் தோன்றுவதால் தாங்கள் குறைவான

மதிப்புடையவர்கள் என்று மக்கள் நம்பத் தொடங்கலாம்.

தங்களிடம் அதிகம் இருப்பதால் தாங்கள் அதிக மதிப்புடையவர்கள் என்று மக்கள் நம்பத் தொடங்கலாம்.

யதார்த்தத்தை பிரதிபலிக்காத சூழல்களுடன் ஒப்பிட்டு மக்கள் தங்கள் மதிப்பை அளக்கத் தொடங்கலாம்.

எனவே மக்கள் கேட்க வேண்டும்:

ஒப்பிட என்னை கற்பித்தது யார்?

நான் என்னை எதனுடன் ஒப்பிடுகிறேன்?

ஒப்பீடு எதை உருவாக்குகிறது?

ஒப்பீடு எதை மறைக்கிறது?

ஒப்பீடு எந்த உலகச் சூழலை மீண்டும் உருவாக்க உதவுகிறது?

மற்றவர்களுடன் தங்களை அளப்பதில் அவர்கள் கவனம் செலுத்துவதால் ஒப்பீடு மக்கள் தங்களிடமிருந்தே கற்றுக்கொள்வதை நிறுத்தலாம்.

மேலோட்டத்தன்மை, நடிப்பு மற்றும் ஒரு பொ ய்யை வாழ்வது மக்கள் தங்களின் பதிப்புகளாக நடிக்கத்
தொடங்கலாம்.

அவர்கள் மகிழ்ச்சியைக் நடிக்கலாம்.

அவர்கள் வெற்றியைக் நடிக்கலாம்.

அவர்கள் தன்னம்பிக்கையைக் நடிக்கலாம்.

அவர்கள் முழுமையைக் நடிக்கலாம்.

அவர்கள் சேர்ந்துணர்வைக் நடிக்கலாம்.

அவர்கள் முக்கியத்துவத்தைக் நடிக்கலாம்.

மக்கள் உண்மையில் எப்படி உணர்கிறார்கள் என்பதை மறைக்கலாம்.

மக்கள் போராட்டங்களை மறைக்கலாம்.

மக்கள் துன்பத்தை மறைக்கலாம்.

மக்கள் நிச்சயமின்மையை மறைக்கலாம்.

மக்கள் பயத்தை மறைக்கலாம்.

மக்கள் தனிமையை மறைக்கலாம்.

இறுதியில் மக்கள் அந்தக் நடிப்புக்குள்ளேயே வாழத் தொடங்கலாம்.

பின்னர் மற்றவர்கள் அந்தக் நடிப்பை நகலெடுக்கலாம்.

இது ஒரு சுழற்சியை உருவாக்கலாம்.

நடிப்பு பின்பற்றலை உருவாக்குகிறது.

பின்பற்றல் மீள்நிகழ்வை உருவாக்குகிறது.

மீள்நிகழ்வு இயல்பாக்கலை உருவாக்குகிறது.

இயல்பாக்கல் நடிப்பை யதார்த்தமாகப் பாரம்பரியமாகப் பெறும் எதிர்கால தலைமுறைகளை உருவாக்குகிறது.

வஞ்சகம் மீண்டும் மீண்டும் இயல்பாக்கப்படும் போது மக்கள் வஞ்சகத்திற்கே உளவியல் ரீதியாகத் தழுவிக்கொள்ளலாம்.

மக்கள் கேட்க வேண்டும்:

எது காட்டப்படுகிறது?

எது மறைக்கப்படுகிறது?

நான் என்னவாக இருப்பதாக நடிக்கிறேன்?

எதை வெளிப்படுத்த நான் பயப்படுகிறேன்?

நான் கற்றுக்கொள்கிறேனா?

அல்லது நடிக்கிறேனா?

முன்வைப்பு தானாகவே யதார்த்தம் அல்ல என்பதை மக்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

சமூகச் சூழல்களும் ஒருவரை ஒருவர் நகலெடுப்பதும்

மக்கள் ஒருவரிடமிருந்து ஒருவர் கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

இது பயனுள்ளதாக இருக்கலாம்.

ஆனால் இது ஆபத்தானதாகவும் மாறலாம்.

மக்கள் நகலெடுக்கக்கூடியவை:

சொற்கள்.

கருத்துகள்.

நடத்தைகள்.

வாழ்க்கை முறைகள்.

தோற்றங்கள்.

தனித்தன்மைகள்.

நம்பிக்கைகள்.

பிரதிகரிப்புகள்.

உணர்ச்சிகள்.

பழக்கங்கள்.

இறுதியில் மக்கள் சுயாதீனமாக சிந்திப்பதை நிறுத்தலாம்.

அதற்கு பதிலாக அவர்கள் பின்பற்றத் தொடங்கலாம்.

அவர்கள் கேட்கலாம்:

மற்ற அனைவரும் என்ன செய்கிறார்கள்?

இதைக் கேட்பதற்கு பதிலாக:

எது உண்மை?

எனவே மக்கள் கேட்க வேண்டும்:

நான் கற்றுக்கொள்கிறேனா?

அல்லது நகலெடுக்கிறேனா?

நான் புரிந்துகொள்கிறேனா?

அல்லது பின்பற்றுகிறேனா?

நான் சுயாதீனமாக சிந்திக்கிறேனா?

அல்லது பொருந்திச் செல்கிறேனா?

மனிதகுலம் அதே உலகத்தை மீண்டும் மீண்டும் உருவாக்குவதற்கான மிகப் பெரிய காரணங்களில் இதுவும் ஒன்று.

பயம், பதட்டம் மற்றும் உளவியல் உயிர்வாழ்வு

மக்கள் ஆரோக்கியமற்ற சூழல்களுக்கு உளவியல் ரீதியாகத் தழுவிக்கொள்ளலாம்.

இது பயத்தை உருவாக்கலாம்.

இது பதட்டத்தை உருவாக்கலாம்.

இது அழுத்தத்தை உருவாக்கலாம்.

இது நிச்சயமின்மையை உருவாக்கலாம்.

மக்கள் சூழல்களிலிருந்து கற்றுக்கொள்வதற்குப் பதிலாக அவற்றில் உயிர்வாழத் தொடங்கலாம்.

மக்கள் சோர்ந்து போகலாம்.

மக்கள் தாங்க முடியாத அளவு அழுத்தமடையலாம்.

மக்கள் சார்ந்தவர்களாக மாறலாம்.

மக்கள் உணர்ச்சி ரீதியாகத் துண்டிக்கப்படலாம்.

மக்கள் கேட்க வேண்டும்:

இந்தச் சூழலிலிருந்து நான் கற்றுக்கொள்கிறேனா?

அல்லது அதில் உயிர்வாழுகிறேனா?

இந்த நிலைமைகளை உருவாக்குவது எது?

இந்த உணர்ச்சிகளை உருவாக்குவது எது?

எந்த உலகச் சூழல் மீண்டும் உருவாக்கப்படுகிறது?

எவ்வாறு புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று முறையாகக் கற்பிக்கப்படாத சூழல்களில் மக்கள் உளவியல் ரீதியாக உயிர்வாழ வேண்டியிருக்கக் கூடாது.

பேராசை, பொறாமை மற்றும் மனித விழிப்புணர்வு

மக்கள் மதிப்பை பணத்தின் மூலம் அளக்கத் தொடங்கலாம்.

மக்கள் மதிப்பை அந்தஸ்தின் மூலம் அளக்கத் தொடங்கலாம்.

மக்கள் மதிப்பை உடைமைகளின் மூலம் அளக்கத் தொடங்கலாம்.

மக்கள் மதிப்பை தோற்றத்தின் மூலம் அளக்கத் தொடங்கலாம்.

மக்கள் மதிப்பை பிரபலத்தன்மையின் மூலம் அளக்கத் தொடங்கலாம்.

இது பேராசையை உருவாக்கலாம்.

இது பொறாமையை உருவாக்கலாம்.

இது போட்டியை உருவாக்கலாம்.

இது பாதுகாப்பின்மையை உருவாக்கலாம்.

இறுதியில் மக்கள் உலகத்திலிருந்து கற்றுக்கொள்வதை நிறுத்தி, அதற்குள் போட்டியிடலாம்.

மக்கள் கேட்க வேண்டும்:

நான் எதைத் துரத்துகிறேன்?

நான் ஏன் அதைத் துரத்துகிறேன்?

அதை மதிக்க எனக்கு கற்பித்தது யார்?

இது எந்த நடத்தையை உருவாக்குகிறது?

இது எந்த உலகச் சூழலை மீண்டும் உருவாக்க உதவுகிறது?

புரிந்துகொள்வதற்குப் பதிலாக போட்டியிட மக்கள் கற்பிக்கப்படும்போது மனித விழிப்புணர்வு முறையாக முன்னேற முடியாது.

குழந்தைகளும் உளவியல் பாரம்பரியமும்

குழந்தைகள் தகவலை மட்டுமே பாரம்பரியமாகப் பெறுவதில்லை.

குழந்தைகள் சூழல்களைப் பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்கள்.

குழந்தைகள் நடத்தைகளைப் பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்கள்.

குழந்தைகள் பயங்களைப் பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்கள்.

குழந்தைகள் கதையாடல்களைப் பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்கள்.

குழந்தைகள் அழுத்தத்தைப் பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்கள்.

குழந்தைகள் ஒப்பீட்டை பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்கள்.

குழந்தைகள் மேலோட்டத்தன்மையைப் பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்கள்.

குழந்தைகள் நடிப்பைப் பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்கள்.

குழந்தைகள் சார்பை பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்கள்.

குழந்தைகள் மீண்டும் நிகழும் உலகப் பிரச்சினைகளைப் பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்கள்.

குழந்தைகள் தங்களைச் சுற்றியுள்ள பெரியவர்களிடமிருந்தும் கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

குழந்தைகள் போலியான மகிழ்ச்சியை கற்றுக்கொள்ளலாம்.

குழந்தைகள் ஒப்பீட்டை கற்றுக்கொள்ளலாம்.

குழந்தைகள் சமூக அழுத்தத்தை கற்றுக்கொள்ளலாம்.

குழந்தைகள் மௌனத்தை கற்றுக்கொள்ளலாம்.

குழந்தைகள் நடிப்பை கற்றுக்கொள்ளலாம்.

குழந்தைகள் துன்பத்தை எவ்வாறு மறைக்க வேண்டும் என்பதை கற்றுக்கொள்ளலாம்.

குழந்தைகள் உளவியல் ரீதியாக உயிர்வாழ்வையே பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

அதை உருவாக்கியது என்ன என்பதைப் புரிந்துகொள்வதற்கு முன்பே குழந்தைகள் இறுதியில் துன்பத்தைப் பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

மனிதகுலம் அதே உலகத்தை மீண்டும் நிகழ்த்துவதற்கான மிகப் பெரிய காரணங்களில் இதுவும் ஒன்று.

இந்த தாக்கங்கள் ஆழமாக இயல்பாக்கப்படுவதற்கு முன்பே குழந்தைகள் பாதுகாப்பாக எவ்வாறு கேள்வியிடுவது என்பதை கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

மனித விழிப்புணர்வும் உலகச் சூழலும்

மனித விழிப்புணர்வு உலகச் சூழலால் வடிவமைக்கப்படுகிறது.

அது எவ்வாறு வடிவமைக்கப்படுகிறது என்பதை மனிதகுலம் புரிந்துகொள்வதற்கு முன்பே மனித விழிப்புணர்வு வடிவமைக்கப்படுகிறது.

பயம் மீண்டும் மீண்டும் காட்டப்பட்டால், பயம் பரவலாம்.

ஒப்பீடு மீண்டும் மீண்டும் காட்டப்பட்டால், ஒப்பீடு பரவலாம்.

சார்பு மீண்டும் மீண்டும் காட்டப்பட்டால், சார்பு பரவலாம்.

நடிப்பு மீண்டும் மீண்டும் காட்டப்பட்டால், நடிப்பு பரவலாம்.

மேலோட்டத்தன்மை மீண்டும் மீண்டும் காட்டப்பட்டால், மேலோட்டத்தன்மை பரவலாம்.

மீள்நிகழ்வு மீண்டும் மீண்டும் காட்டப்பட்டால், மீள்நிகழ்வு பரவலாம்.

பின்னர் எதிர்கால தலைமுறைகள் இந்த நிலைமைகளைப் பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

உலகச் சூழலிலிருந்து கற்றுக்கொள்வதற்குப் பதிலாக அதற்கு தழுவிக்கொள்வதில் இவ்வளவு

நேரம் செலவிடுவதால் மக்கள் தாங்கள் யார் என்பதையே இறுதியில் மறந்துவிடலாம்.

எனவே மக்கள் கேட்க வேண்டும்:

இந்தச் சூழல் மனிதகுலத்திற்கு என்ன கற்பிக்கிறது?

இது எந்த விழிப்புணர்வை உருவாக்குகிறது?

இது எந்த புரிதலை உருவாக்குகிறது?

இது எந்த உலகத்தை மீண்டும் உருவாக்க உதவுகிறது?

மக்கள் உலகச் சூழலுக்கு உளவியல் ரீதியாகத் தழுவிக்கொள்வதை நிறுத்தி, அதற்குப் பதிலாக அதிலிருந்து கற்றுக்கொள்ளத் தொடங்கும் போது மனித விழிப்புணர்வு முன்னேறுகிறது.

பணத்தின் இயங்குமுறையும் உளவியல் தழுவலும்

பணத்தின் இயங்குமுறை தகவலை வடிவமைக்கலாம்.

பணத்தின் இயங்குமுறை சார்பை வடிவமைக்கலாம்.

பணத்தின் இயங்குமுறை பயத்தை வடிவமைக்கலாம்.

பணத்தின் இயங்குமுறை நடத்தையை வடிவமைக்கலாம்.

பணத்தின் இயங்குமுறை மீள்நிகழ்வை வடிவமைக்கலாம்.

பணத்தின் இயங்குமுறை மௌனத்தை வடிவமைக்கலாம்.

பணத்தின் இயங்குமுறை உளவியல் தழுவலையே வடிவமைக்கலாம்.

அவற்றை உருவாக்கும் இயங்குமுறையிலிருந்து ஒருபோதும் கற்றுக்கொள்ளாமல் விளைவுகளுக்கு மக்கள் உளவியல் ரீதியாகத் தழுவிக்கொள்ளலாம்.

எனவே மக்கள் கேட்க வேண்டும்:

பணம் எதைப் பாதிக்கிறது?

பணம் எந்த நடத்தையை உருவாக்குகிறது?

பணம் எந்த பயத்தை உருவாக்குகிறது?

பணம் எந்த சார்பை உருவாக்குகிறது?

பணம் எந்த மௌனத்தைப் பாதுகாக்கிறது?

பணம் எந்த உலகச் சூழலை மீண்டும் உருவாக்க உதவுகிறது?

உளவியல் தாக்கமும் மனித முன்னேற்றமும்

உளவியல் தாக்கம் மனித முன்னேற்றத்திற்கான விடுபட்ட பாதையின் ஒரு பகுதியாகும்.

தாங்கள் புரிந்துகொள்ளாத சூழல்களுக்கு மக்கள் உளவியல் ரீதியாகத்

தழுவிக்கொண்டிருக்கும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

உலகப் பிரச்சினைகளிலிருந்து எவ்வாறு கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று முறையாகக் கற்பிக்கப்படாமல் குழந்தைகள் அவற்றுக்கு வெளிப்படும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

மக்கள் தங்களை பொய்யான யதார்த்தங்களுடன் ஒப்பிடும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

தங்களைப் புரிந்துகொள்வதற்குப் பதிலாக மக்கள் தங்களின் பதிப்புகளை நடிக்கும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

ஆரோக்கியமற்ற சூழல்களை மேம்படுத்துவதற்குப் பதிலாக மக்கள் அவற்றில் உளவியல் ரீதியாக உயிர்வாழும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

மீண்டும் நிகழும் பிரச்சினைகளை உருவாக்குவது என்ன என்பதிலிருந்து கற்றுக்கொள்வதற்குப் பதிலாக மக்கள் அவற்றுக்கு தழுவிக்கொள்ளும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

பணத்தின் இயங்குமுறை தகவல், சார்பு, பயம், நடத்தை, மீள்நிகழ்வு மற்றும் மௌனத்தை

தொடர்ந்து வடிவமைக்கும்போது, காரணங்களிலிருந்து கற்றுக்கொள்வதற்குப் பதிலாக மக்கள் விளைவுகளுக்கு உளவியல் ரீதியாகத் தழுவிக்கொண்டிருக்கும் வரை மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

ஏதாவது ஒன்று எங்கிருந்து வந்தது, அதை எது வடிவமைத்தது என்று மூலம் மற்றும் தோற்றம் கேட்கிறது.

கூறப்படுவதை ஆதாரம் ஆதரிக்கிறதா என்று ஆதாரத் தரநிலை கேட்கிறது.

அது தொடர்வதால் யார் பலன் பெறுகிறார்கள் என்று ஊக்கமும் ஆதாயமும் கேட்கிறது.

நடத்தை கூறப்படுவதுடன் ஒத்துப்போகிறதா என்று பண்பும் ஒருமைத்தன்மையும் கேட்கிறது.

கேள்வியிடுதலை எது நிறுத்துகிறது என்று கேள்வியிட அனுமதி கேட்கிறது.

எந்த உணர்ச்சி ஏற்றுக்கொள்ளுதலை வடிவமைக்கிறது என்று உணர்ச்சி செல்வாக்கு கேட்கிறது.

எந்தக் கதை முன்வைக்கப்படுகிறது, அதை யதார்த்தம் ஆதரிக்கிறதா என்று கதையாடல் எதிர் யதார்த்தம் கேட்கிறது.

உளவியல் தாக்கம் இப்போது கேட்கிறது:

இந்தச் சூழல் மனித மனத்திற்கு என்ன செய்கிறது?

இந்தச் சூழல் குழந்தைகளுக்கு என்ன செய்கிறது?

இந்தச் சூழல் புரிதலுக்கு என்ன செய்கிறது?

இந்தச் சூழல் மனித விழிப்புணர்வுக்கு என்ன செய்கிறது?

இது எந்த உலகச் சூழலை மீண்டும் உருவாக்க உதவுகிறது?

உளவியல் தழுவலிலிருந்து புரிதலுக்கு மக்கள் நகரத் தொடங்குவது இவ்வாறே.

நம்பிக்கையிலிருந்து ஆராய்வுக்கு மக்கள் நகர்வது இவ்வாறே.

ஆராய்விலிருந்து காண்பதற்கு மக்கள் நகர்வது இவ்வாறே.

காண்பதிலிருந்து புரிதலுக்கு மக்கள் நகர்வது இவ்வாறே.

புரிதலிலிருந்து கற்றலுக்கு மக்கள் நகர்வது இவ்வாறே.

கற்றலிலிருந்து சுயாதீன சிந்தனைக்கு மக்கள் நகர்வது இவ்வாறே.

உலகச் சூழலின் தயாரிப்புகளாக இருப்பதிலிருந்து உலகச் சூழலிலிருந்து

கற்றுக்கொள்வோராக மக்கள் மாறுவது இவ்வாறே.

பிரிவு 9 - எங்கும் அதே தரநிலையைப் பயன்படுத்து

எங்கும் அதே தரநிலையைப் பயன்படுத்து உண்மையில் என்ன

பிரிவு 1, ஏதாவது ஒன்று எங்கிருந்து வந்தது மற்றும் அதை எது வடிவமைத்தது என்பதை மக்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை நிறுவியது.

பிரிவு 2, கூறப்படுவதை ஆதாரம் ஆதரிக்கிறதா என்பதை மக்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை நிறுவியது.

பிரிவு 3, உலகை மீண்டும் உருவாக்குவதற்காக ஊக்கக்காரணங்கள் மக்களுக்கு மீண்டும் மீண்டும் வெகுமதி அளிப்பதால் மனிதகுலம் அதே உலகை மீண்டும் மீண்டும் உருவாக்குகிறது என்பதை நிறுவியது.

பிரிவு 4, மீண்டும் நிகழும் நடத்தை சொற்களைவிட அதிகத்தை அடிக்கடி வெளிப்படுத்துகிறது என்பதை நிறுவியது.

பிரிவு 5, கற்றல் தொடங்குவதற்கு முன்பே மக்கள் கேள்வியிடுவதிலிருந்து அடிக்கடி தடுக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை நிறுவியது.

பிரிவு 6, புரிதல் உருவாகுவதற்கு முன்பே உணர்ச்சி நம்புதல், நம்பிக்கை, பயம்,

பிரதிகரிப்பு, மௌனம் மற்றும் நடத்தை ஆகியவற்றை வடிவமைக்க முடியும் என்பதை நிறுவியது.

பிரிவு 7, மனிதகுலம் கதையாடல்களை கூட்டாக உருவாக்கி, பாரம்பரியமாகப் பெற்று, பாதுகாத்து, அவற்றையே யதார்த்தமாக தவறாகக் கருத முடியும் என்பதை நிறுவியது.

பிரிவு 8, உலகச் சூழல் மனிதகுலத்தை உளவியல் ரீதியாக வடிவமைக்கிறது என்பதை மனிதகுலம் புரிந்துகொள்ளுவதற்கு முன்பே அது அவ்வாறு செய்கிறது என்பதை நிறுவியது.

இப்போது பிரிவு 9 எங்கும் அதே தரநிலையைப் பயன்படுத்து என்பதிற்குச் செல்கிறது.

மனிதகுலம் பல்வேறு மக்கள், அமைப்புகள், சூழல்கள் மற்றும் நிலைகளுக்கு அடிக்கடி வெவ்வேறு தரநிலைகளைப் பயன்படுத்துவதால்தான் எங்கும் அதே தரநிலையைப் பயன்படுத்து இருக்கிறது.

மக்கள் தங்களைப் பாதுகாத்துக்கொண்டே மற்றவர்களுக்கு ஒரு தரநிலையைப் பயன்படுத்தலாம்.

அதிகாரத்தைப் பாதுகாத்துக்கொண்டே அமைப்புகளுக்கு ஒரு தரநிலையைப் பயன்படுத்தலாம்.

தாங்கள் சார்ந்திருப்பதைப் பாதுகாத்துக்கொண்டே அதிகாரத்திற்கு ஒரு தரநிலையைப் பயன்படுத்தலாம்.

ஒரு விஷயத்தை கேள்வியிட்டும் மற்றொன்றை கேள்வியிட மறுக்கலாம்.

ஒரு கதையாடலை கேள்வியிட்டும் மற்றொன்றுக்குள் செல்லலாம்.

ஒரு அமைப்பை கேள்வியிட்டும் மற்றொன்றைப் பாதுகாக்கலாம்.

கற்றலிலிருந்து இரட்டைத் தரநிலைகளை அகற்ற எங்கும் அதே தரநிலையைப் பயன்படுத்து மக்களுக்கு கற்பிக்கிறது.

ஆனால் எங்கும் அதே தரநிலையைப் பயன்படுத்து என்பது இரட்டைத் தரநிலைகளைவிட பெரியது.

முதலில் ஏன் வெவ்வேறு தரநிலைகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்பதைப் புரிந்துகொள்ள மக்களுக்கு அது கற்பிக்கிறது.

சார்பு, பயம், சேர்ந்திருத்தல், அடையாளம், பணம், அதிகாரம், உணர்ச்சி மற்றும் பாரம்பரியமாகப் பெற்ற கதையாடல்கள் மக்கள் எங்கே கற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதை பாதிப்பதால் மக்கள் அடிக்கடி வெவ்வேறு தரநிலைகளைப் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

மனிதகுலம் அடிக்கடி வெவ்வேறு தரநிலைகளைப் பயன்படுத்துகிறது

மனிதகுலம் அதே உலகை மீண்டும் மீண்டும் உருவாக்குவதற்கான மிகப் பெரிய காரணங்களில் ஒன்று, மக்கள் அடிக்கடி வெவ்வேறு தரநிலைகளைப் பயன்படுத்துவது.

மக்கள் எதை ஆராய வேண்டும் என்பதைத் தேர்ந்தெடுத்து மட்டும் அணுகுபவர்களாக மாறலாம்.

தேர்ந்தெடுத்தவற்றை மட்டும் கேள்வியிடுதல்.

ஆதாரத்தைத் தே ர்ந்தெ டுத்து மட்டும் பயன்படுத்துதல்.

தேர்ந்தெடுத்தவற்றை மட்டும் நம்புதல்.

தேர்ந்தெடுத்தவற்றை மட்டும் சந்தேகித்தல்.

தேர்ந்தெடுத்தவற்றுக்கு மட்டும் உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்துதல்.

தேர்ந்தெடுத்தவற்றுக்கு மட்டும் சீற்றம் காட்டுதல்.

தேர்ந்தெடுத்த கதை யாடல்களுக்கு மட்டும் முக்கியத்துவம் அளித்தல்.

சிலவற்றுக்கு மட்டுமே அனுமதி அளித்தல்.

தேர்ந்தெடுத்தவற்றை மட்டும் கற்றல்.

ஏதாவது ஒன்று தங்களை அச்சுறுத்தும்போது மக்கள் கடினமான கேள்விகளை கேட்கலாம்; ஆனால் ஏதாவது ஒன்று தங்களுக்கு பலன் அளிக்கும்போது கேள்விகளை நிறுத்தலாம்.

தங்களுக்கு பிடிக்காத ஒன்றுக்கு ஆதாரத் தரநிலைகளைப் பயன்படுத்தியும், தாங்கள் சார்ந்திருக்கும் ஒன்றைப் பாதுகாக்கலாம்.

தாங்களே ஒருமைத்தன்மையைத் தவிர்த்துக்கொண்டே பிறரிடமிருந்து ஒருமைத்தன்மையை கோரலாம்.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

நான் எங்கும் அதே தரநிலையைப் பயன்படுத்துகிறேனா?

நான் ஏதாவது ஒன்றைப் பாதுகாக்கிறேனா?

நான் ஏதாவது ஒன்றைத் தவிர்க்கிறேனா?

நான் எதை கேள்வியிடத் தயாராக இல்லை?

நான் எதற்கு சார்ந்திருக்கிறேன்?

நான் எதுடன் உணர்ச்சி ரீதியாகப் பற்றிக்கொண்டுள்ளேன்?

இங்கே அதே தரநிலையைப் பயன்படுத்தும் போது எது சங்கடமாகிறது?

மீண்டும் நிகழும் உலகப் பிரச்சினைகள் தொடர அனுமதிக்கும் மிகப் பெரிய இயங்குமுறைகளில் ஒன்றாக இரட்டைத் தரநிலைகள் மாறலாம்.

எங்கும் அதே தரநிலைப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்

யார் ஆராயப்படுகிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்து உண்மைக்கு வெவ்வேறு தரநிலைகள் தேவையில்லை.

எங்கும் அதே தரநிலைப் பயன்படுத்தப்பட
வேண்டும்.

அதே தரநிலை இவற்றுக்கு பொருந்தும்:

மக்கள்.

குழந்தைகள்.

பெரியவர்கள்.

பெற்றோர்கள்.

ஆசிரியர்கள்.

பள்ளிகள்.

அரசாங்கங்கள்.

ஊடகங்கள்.

காவல் துறை.

அமைப்புகள்.

நிறுவனங்கள்.

அமைப்புசார் நிறுவனங்கள்.

அதிகாரம்.

நிபுணர்கள்.

கதையாடல்கள்.

தகவல்கள்.

கதைகள்.

நம்பிக்கைகள்.

அதே தரநிலை நமக்கேவும் பொருந்தும்.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

இந்தத் தரநிலையை நான் எனக்கே பயன்படுத்துவேனா?

நான் ஆதரிக்கும் ஒருவருக்கு இதைப் பயன்படுத்துவேனா?

நான் ஒப்புக்கொள்ளாத ஒருவருக்கு இதைப் பயன்படுத்துவேனா?

ஒரு அமைப்புக்கு இதைப் பயன்படுத்துவேனா?

அதிகாரத்திற்கு இதைப் பயன்படுத்துவேனா?

நான் சார்ந்திருப்பதற்கு இதைப் பயன்படுத்துவேனா?

எங்கும் அதே தரநிலையைப் பயன்படுத்த மக்கள் கற்றுக்கொள்ளும் வரை சுயாதீன சிந்தனை முழுமையாக உருவாக முடியாது.

சங்கடமாக மாறும் இடத்தில் மக்கள் அடிக்கடி கற்றலை நிறுத்துகிறார்கள்

தாங்கள் சார்ந்திருப்பதை கற்றல் சவாலுக்குட்படுத்தத் தொடங்கும் அதே இடத்தில் மக்கள் அடிக்கடி கற்றலை நிறுத்துகிறார்கள்.

பணம் சம்பந்தப்பட்டால் கேள்வியிடுவதை நிறுத்தலாம்.

சேர்ந்திருத்தல் அச்சுறுத்தப்பட்டால் கேள்வியிடுவதை நிறுத்தலாம்.

அதிகாரம் சம்பந்தப்பட்டால் கேள்வியிடுவதை நிறுத்தலாம்.

தங்களுடைய அடையாளம் சவாலுக்குட்படுத்தப்பட்டால் கேள்வியிடுவதை நிறுத்தலாம்.

தங்களுடைய பங்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டால் கேள்வியிடுவதை நிறுத்தலாம்.

தங்களுடைய நடத்தையே ஆராயப்பட வேண்டியபோது கேள்வியிடுவதை நிறுத்தலாம்.

சௌகரியம் முடியும் இடத்தில்தான் கற்றல் அடிக்கடி தொடங்குகிறது என்பதால் இது முக்கியமானது.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

நான் எங்கே கேள்வியிடுவதை நிறுத்துகிறேன்?

நான் எங்கே சங்கடப்படுகிறேன்?

இந்த சங்கடம் எதை வெளிப்படுத்துகிறது?

நான் எதைப் பாதுகாக்கிறேன்?

தொடர்ந்து கேள்வியிட்டால் நான் எதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கும்?

கேள்வியிடுதல் சங்கடமாக மாறும்போது கற்றலை நிறுத்த வேண்டாம் என்று எங்கும் அதே

தரநிலையைப் பயன்படுத்து மக்களுக்கு கற்பிக்கிறது.

பணத்தின் இயங்குமுறையும் வெவ்வேறு தரநிலைகளும்

சார்பு மக்கள் எங்கே கேள்வியிடத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதை பாதிக்க முடியும் என்பதால், எங்கும் அதே தரநிலையைப் பயன்படுத்துவதை மக்கள் நிறுத்துவதற்கான மிகப் பெரிய காரணங்களில் ஒன்றாக பணத்தின் இயங்குமுறை மாறலாம்.

மக்கள் எதை கேள்வியிடுகிறார்கள் என்பதை பணம் வடிவமைக்கலாம்.

மக்கள் எதைத் தவிர்க்கிறார்கள் என்பதை பணம் வடிவமைக்கலாம்.

மக்கள் எதைப் பாதுகாக்கிறார்கள் என்பதை பணம் வடிவமைக்கலாம்.

மக்கள் எதைத் தற்காக்கிறார்கள் என்பதை பணம் வடிவமைக்கலாம்.

மக்கள் எதைப் பற்றி மௌனமாக இருக்கிறார்கள் என்பதை பணம் வடிவமைக்கலாம்.

மக்கள் எதை மீண்டும் செய்கிறார்கள் என்பதை பணம் வடிவமைக்கலாம்.

மக்கள் எதை ஆராயத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதை பணம் வடிவமைக்கலாம்.

பணம் சம்பந்தப்படுவதற்கு முன் மக்கள் ஒரு தரநிலையைப் பயன்படுத்தியும், சார்பு உருவான பின் மற்றொரு தரநிலையைப் பயன்படுத்தலாம்.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

இங்கே பணம் எதை பாதிக்கிறது?

எந்த சார்பு உள்ளது?

எதை மீண்டும் செய்ய நான் சம்பளம் பெறுகிறேன்?

எதைப் பாதுகாக்க நான் சம்பளம் பெறுகிறேன்?

பணத்தின் காரணமாக எதை கேள்வியிட நான் பயப்படுகிறேன்?

பணம் சம்பந்தப்பட்டால் எந்தத் தரநிலை மாறுகிறது?

பணத்தின் இயங்குமுறை பயன்படுத்தப்படும் தரநிலையை மாற்றினால், அந்தத் தரநிலை எங்கும் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை.

மக்கள் அடிக்கடி தங்களுக்கு பிடிக்காததை கே ள்வியிடுகின்றனர்; ஆனால் தாங்கள் சார்ந்திருப்பதை ப் பாதுகாக்கிறார்கள் மக்கள் தே ர்ந்தெ டுத்தவற்றை மட்டும் கற்கும் நிலைக்குள் சிக்கிக்கொள்ளலாம்.

தங்களுக்கு பிடிக்காததை கேள்வியிடலாம்.

தங்களுக்கு பலன் தருவதைப் பாதுகாக்கலாம்.

தாங்கள் சார்ந்திருப்பதைப் பாதுகாக்கலாம்.

பாதுகாப்பாக உணரச் செய்வதைப் பாதுகாக்கலாம்.

பாரம்பரியமாகப் பெற்றதைப் பாதுகாக்கலாம்.

எல்லோரும் பாதுகாக்கிறதைப் பாதுகாக்கலாம்.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

நான் இதை ஏன் கேள்வியிடுகிறேன்?

அதை நான் ஏன் கேள்வியிடவில்லை?

நான் எதைப் பாதுகாக்கிறேன்?

நான் எதை இழப்பதைப் பயப்படுகிறேன்?

நான் எதைப் பார்ப்பதைப் பயப்படுகிறேன்?

எந்தத் தரநிலையைப் பயன்படுத்த நான் மறுக்கிறேன்?

கற்றலிலிருந்து உணர்ச்சி சார்ந்த பாகுபாட்டை அகற்ற எங்கும் அதே தரநிலையைப் பயன்படுத்து மக்களுக்கு கற்பிக்கிறது.

முந்தைய எட்டு பிரிவுகளுக்கும் எங்கும் அதே தரநிலையைப் பயன்படுத்து

முந்தைய எட்டு பிரிவுகளையும் ஒன்றாகக் கொண்டுவரும் பிரிவே எங்கும் அதே தரநிலையைப் பயன்படுத்து.

மூலம் மற்றும் தோற்றம் எங்கும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

ஆதாரத் தரநிலை எங்கும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

ஊக்கமும் ஆதாயமும் எங்கும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

பண்பும் ஒருமைத்தன்மையும் எங்கும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

கேள்வியிட அனுமதி எங்கும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

உணர்ச்சி செல்வாக்கு எங்கும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

கதையாடல் எதிர் யதார்த்தம் எங்கும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

உளவியல் தாக்கம் எங்கும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

இந்த கருவிகளை நான் எங்கும் பயன்படுத்துகிறேனா?

அல்லது சௌகரியமாக உணரப்படும் இடங்களில் மட்டும் பயன்படுத்துகிறேனா?

ஒவ்வொரு பிரிவிற்கும் அதே தரநிலையைப் பயன்படுத்துகிறேனா?

அல்லது கருவித்தொகுப்பைத் தேர்ந்தெடுத்து மட்டும் பயன்படுத்துகிறேனா?

கல்வி ஒருமையான சிந்தனையை கற்பிக்க வேண்டும்

கல்வி அடிக்கடி மக்கள் பாடங்களைப் பிரித்து பார்க்க
கற்பிக்கிறது.

ஆனால் உலகச் சூழல் ஒன்றோடொன்று இணைந்தது.

அதே தரநிலைகளை எங்கும் பயன்படுத்த மக்கள் கற்பிக்கப்பட வேண்டும்.

இல்லையெனில், ஒரு துறையை கேள்வியிடுவதில் நிபுணர்களாக இருந்தும் மற்றொன்றை ஒருபோதும் கேள்வியிடாதவர்களாக மக்கள் மாறலாம்.

சுயாதீன சிந்தனையாளர்களாக மாறாமல் அறிவுடையவர்களாக மாறலாம்.

அதே உலகை மீண்டும் உருவாக்கிக்கொண்டே தகவலறிந்தவர்களாக இருக்கலாம்.

ஆகவே கல்வி இரட்டைத் தரநிலைகளை அடையாளம் காண மக்களுக்கு கற்பிக்க வேண்டும்.

தேர்ந்தெடுத்த உண்மைகளை மட்டும் பயன்படுத்தும் நடைமுறையை அடையாளம் காண குழந்தைகளுக்கு கல்வி கற்பிக்க வேண்டும்.

தேர்ந்தெடுத்தவற்றுக்கு மட்டும் சீற்றம் காட்டுவதை அடையாளம் காண குழந்தைகளுக்கு கல்வி கற்பிக்க வேண்டும்.

தேர்ந்தெடுத்தவற்றை மட்டும் கே ள்வியிடுவதை அடையாளம் காண குழந்தைகளுக்கு கல்வி கற்பிக்க வேண்டும்.

தேர்ந்தெடுத்தவற்றை மட்டும் கற்பதை அடையாளம்
காண குழந்தைகளுக்கு கல்வி கற்பிக்க வேண்டும்.

இரட்டைத் தரநிலைகள் என்னவென்று புரிந்துகொள்ளுவதற்கு முன்பே குழந்தைகள் அவற்றை பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

நோக்கம் மக்களைத் தாக்குவது அல்ல.

நோக்கம் ஒருமைத்தன்மையை உருவாக்குவது.

இந்தப் பிரிவு நமக்கேவும் பொருந்துகிறது

இந்தப் பிரிவுகள் பிறருக்கே மட்டும் பொருந்தும் என்று நம்புவது மக்கள் செய்யும் மிகப் பெரிய தவறுகளில் ஒன்று.

அவை நமக்கேவும் பொருந்துகின்றன.

மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

நான் எதற்கு பங்களிக்கிறேன்?

நான் எதை மீண்டும் செய்கிறேன்?

நான் எதைப் பாதுகாக்கிறேன்?

நான் எதைத் தவிர்க்கிறேன்?

நான் எதை பாரம்பரியமாகப் பெற்றுள்ளேன்?

நான் எதை ஒருபோதும் சுயமாக ஆராயவில்லை?

நான் அதே தரநிலையை எனக்கே பயன்படுத்துவேனா?

எங்கும் அதே தரநிலையைப் பயன்படுத்து கற்றலிலிருந்து விலக்குகளை அகற்றுகிறது.

யாரும் தானாகவே கேள்வியிடுதலிலிருந்து விலக்கு பெறக்கூடாது.

எங்கும் அதே தரநிலையைப் பயன்படுத்து மற்றும் மனித விழிப்புணர்வு

வாழ்க்கையின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கு வெவ்வேறு தரநிலைகள் பயன்படுத்தப்படும்போது மனித விழிப்புணர்வு சரியாக முன்னேற முடியாது.

மக்கள் தங்களுக்கு ஒரு தரநிலையையும் பிறருக்கு மற்றொன்றையும் பயன்படுத்தினால் விழிப்புணர்வு முன்னேறாது.

தங்களுக்கு பிடிக்காத அமைப்புகளுக்கு ஒரு தரநிலையையும் தாங்கள் சார்ந்திருக்கும் அமைப்புகளுக்கு மற்றொன்றையும் பயன்படுத்தினால் விழிப்புணர்வு முன்னேறாது.

நிராகரிக்கும் கதையாடல்களுக்கு ஒரு தரநிலையையும் உணர்ச்சி ரீதியாகப் பாதுகாக்கும் கதையாடல்களுக்கு மற்றொன்றையும் பயன்படுத்தினால் விழிப்புணர்வு முன்னேறாது.

வேறு இடத்திலுள்ள அதிகாரத்திற்கு ஒரு தரநிலையையும் தங்களுக்கு அருகிலுள்ள அதிகாரத்திற்கு வேறு தரநிலையையும் பயன்படுத்தினால் விழிப்புணர்வு முன்னேறாது.

எங்கும் அதே தரநிலையைப் பயன்படுத்த மக்கள் கற்றுக்கொள்ளும்போது மனித விழிப்புணர்வு முன்னேறுகிறது.

எங்கும் அதே தரநிலையைப் பயன்படுத்து ஏன் முக்கியம்

பல்வேறு மக்கள், அமைப்புகள், கதையாடல்கள் மற்றும் சூழல்களுக்கு வெவ்வேறு தரநிலைகள் பயன்படுத்தப்படும்போது மனிதகுலம் சரியாக

முன்னேற முடியாது என்பதால் எங்கும் அதே தரநிலையைப் பயன்படுத்து முக்கியமானது.

மக்கள் பிறரை கேள்வியிட்டும் தங்களை கேள்வியிடாதபோது மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

ஒரு அதிகாரத்தை கேள்வியிட்டும் மற்றொன்றை கேள்வியிடாதபோது மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

ஒரு கதையாடலை கேள்வியிட்டும் மற்றொன்றைப் பாதுகாக்கும்போது மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

மக்கள் உண்மையைத் தேர்ந்தெடுத்து மட்டும் பயன்படுத்தும்போது மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

மக்கள் கற்றலைத் தேர்ந்தெடுத்து மட்டும் பயன்படுத்தும்போது மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

கேள்வியிடுதல் சங்கடமாக மாறும் இடத்தில் மக்கள் கற்றலை நிறுத்தும்போது மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

மக்கள் பயன்படுத்தத் தயாராக இருக்கும் தரநிலையை பணத்தின் இயங்குமுறை மாற்றும்போது மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

இரட்டைத் தரநிலைகள்
இயல்பாக்கப்பட்டபடியே இருந்தால் மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

ஏதாவது ஒன்று எங்கிருந்து வந்தது, அதை எது வடிவமைத்தது என்று மூலம் மற்றும் தோற்றம் கேட்கிறது.

கூறப்படுவதை ஆதாரம் ஆதரிக்கிறதா என்று ஆதாரத் தரநிலை கேட்கிறது.

இது தொடர்வதால் யாருக்கு பலன் என்று ஊக்கமும் ஆதாயமும் கேட்கிறது.

நடத்தை கூறப்படுவதுடன் ஒத்துப்போகிறதா என்று பண்பும் ஒருமைத்தன்மையும் கேட்கிறது.

கேள்வியிடுதலை எது நிறுத்துகிறது என்று கேள்வியிட அனுமதி கேட்கிறது.

எந்த உணர்ச்சி ஏற்றுக்கொள்ளுதலை வடிவமைக்கிறது என்று உணர்ச்சி செல்வாக்கு கேட்கிறது.

எந்தக் கதை முன்வைக்கப்படுகிறது, அதை யதார்த்தம் ஆதரிக்கிறதா என்று கதையாடல் எதிர் யதார்த்தம் கேட்கிறது.

உலகச் சூழல் மனித மனத்திற்கு என்ன செய்கிறது என்று உளவியல் தாக்கம் கேட்கிறது.

எங்கும் அதே தரநிலையைப் பயன்படுத்து இப்போது கேட்கிறது:

நான் எங்கும் அதே தரநிலையைப்
பயன்படுத்துகிறேனா?

நான் எதை விலக்குகிறேன்?

நான் எதைப் பாதுகாக்கிறேன்?

நான் எதை ஆராயத் தயாராக இல்லை?

எங்கே சங்கடம் என் கேள்வியிடுதலை
நிறுத்துகிறது?

எங்கே பணம் தரநிலையை மாற்றுகிறது?

வெவ்வேறு தரநிலைகள்
பயன்படுத்தப்படும்போது எந்த உலகச் சூழல்
மீண்டும் உருவாக்கப்படுகிறது?

தேர்ந்தெடுத்தவற்றை மட்டும் கற்றலிலிருந்து
ஒருமையான கற்றலுக்குள் மக்கள் நகர்வது
இவ்வாறே.

தேர்ந்தெடுத்தவற்றை மட்டும்
கேள்வியிடுதலிலிருந்து
சுயாதீன சிந்தனைக்குள் மக்கள் நகர்வது
இவ்வாறே.

உலகச் சூழலின் தயாரிப்புகளாக
இருப்பதிலிருந்து உலகச் சூழலிலிருந்து
கற்றுக்கொள்வோராக மக்கள் மாறுவது
இவ்வாறே.

இரட்டைத் தரநிலைகளும் மனிதகுலமும்

இந்தப் பிரிவின் முதல் பகுதி, மனிதகுலம் பல்வேறு மக்கள், அமைப்புகள், சூழல்கள் மற்றும் நிலைகளுக்கு அடிக்கடி வெவ்வேறு தரநிலைகளைப் பயன்படுத்துகிறது என்பதை விளக்கியது.

இந்தப் பகுதி இப்போது வெவ்வேறு தரநிலைகள் உலகச் சூழலை எவ்வாறு மீண்டும் மீண்டும் உருவாக்குகின்றன என்பதிற்குச் செல்கிறது.

இரட்டைத் தரநிலைகள் கண்ணுக்குப் புலப்படாததாக மாறலாம்.

தாங்கள் அவற்றைப் பயன்படுத்துகிறோம் என்பதையே மக்கள் உணராமல் இருக்கலாம்.

மக்கள் தங்களுக்கு ஒரு தரநிலையையும் பிறருக்கு மற்றொன்றையும் பயன்படுத்தலாம்.

அதிகாரத்திற்கு ஒரு தரநிலையையும் சாதாரண மக்களுக்கு மற்றொன்றையும் பயன்படுத்தலாம்.

ஒரு குழுவுக்கு ஒரு தரநிலையையும் மற்றொரு குழுவுக்கு வேறொன்றையும் பயன்படுத்தலாம்.

ஒரு கதையாடலுக்கு ஒரு தரநிலையையும் மற்றொரு கதையாடலுக்கு வேறொன்றையும் பயன்படுத்தலாம்.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

நான் ஒருமையாக இருக்கிறேனா?

எந்தத் தரநிலைகளை மாற்றுகிறேன்?

நான் எதைப் பாதுகாக்கிறேன்?

நான் எந்த உலகச் சூழலை மீண்டும் உருவாக்க உதவுகிறேன்?

மீண்டும் நிகழும் உலகப் பிரச்சினைகள் தொடருவதற்கான மிகப் பெரிய காரணங்களில் ஒன்றாக இரட்டைத் தரநிலைகள் மாறலாம்.

சேர்ந்திருத்தல், அடையாளம் மற்றும் பாதுகாப்பாக உணரப்படுவதைப் பாதுகாத்தல்

மக்கள் தாங்கள் சார்ந்திருப்பதுடன் உணர்ச்சி ரீதியாகப் பற்றிக்கொள்ளலாம்.

பாரம்பரியமாகப் பெற்றதுடன் உணர்ச்சி ரீதியாகப் பற்றிக்கொள்ளலாம்.

தாங்கள் தங்களை இணைத்துக்கொள்ளும் ஒன்றுடன் உணர்ச்சி ரீதியாகப் பற்றிக்கொள்ளலாம்.

சேர்ந்திருத்தலுடன் உணர்ச்சி ரீதியாகப் பற்றிக்கொள்ளலாம்.

யதார்த்தத்திலிருந்து கற்றுக்கொள்வதற்குப் பதிலாக அடையாளங்களைப் பாதுகாக்க மக்கள் தொடங்கலாம்.

நடத்தையிலிருந்து கற்றுக்கொள்வதற்குப் பதிலாக குழுக்களைப் பாதுகாக்கத் தொடங்கலாம்.

ஆதாரத்திலிருந்து கற்றுக்கொள்வதற்குப் பதிலாக நம்பிக்கைகளைப் பாதுகாக்கத் தொடங்கலாம்.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

என் அடையாளத்தின் எந்தப் பகுதியை நான் பாதுகாக்கிறேன்?

என் சேர்ந்திருத்தலின் எந்தப் பகுதியை நான் பாதுகாக்கிறேன்?

நான் எதை இழப்பதைப் பயப்படுகிறேன்?

நான் எதைப் பார்ப்பதைப் பயப்படுகிறேன்?

இங்கே அதே தரநிலையைப் பயன்படுத்தினால் நான் என்ன கற்றுக்கொள்வேன்?

மக்கள் தங்களுக்கு பாதுகாப்பாக உணரச் செய்வதை அடிக்கடி பாதுகாக்கிறார்கள்.

இது கற்றலை நிறுத்தலாம்.

இனக்குழு மனப்பான்மை, பிளவு மற்றும் தேர்ந்தெடுத்த உண்மைகளை மட்டுமே பயன்படுத்துதல் மக்கள் தங்களை குழுக்களாகப் பிரித்துக்கொள்ளலாம்.

குழுக்கள் கற்றலைவிட வலுவாக மாறலாம்.

குழுக்கள் உண்மையைவிட வலுவாக மாறலாம்.

குழுக்கள் புரிதலைவிட வலுவாக மாறலாம்.

மக்கள் தங்களுடைய பக்கத்தைப் பாதுகாக்கலாம்.

மற்றொரு பக்கத்தைத் தாக்கலாம்.

யார் தகவலை முன்வைக்கிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்து அதை நிராகரிக்கலாம்.

யார் தகவலை முன்வைக்கிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்து அதை ஏற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

இதை வேறு ஒருவர் சொன்னால் நான் நம்புவேனா?

நான் ஆதரிக்கும் ஒருவர் இதைச் சொன்னால் அதை நிராகரிப்பேனா?

நான் கற்றுக்கொள்கிறேனா?

அல்லது பக்கங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறேனா?

சுயாதீன சிந்தனையைத் தடுக்கும் மிகப் பெரிய இயங்குமுறைகளில் ஒன்றாக தேர்ந்தெடுத்த உண்மைகளை மட்டுமே பயன்படுத்துதல் மாறலாம்.

சார்பைப் பாதுகாத்தல்

சுயமாக ஒருபோதும் ஆராயாத சூழல்களுக்கு மக்கள் சார்ந்தவர்களாக மாறலாம்.

அமைப்புகளுக்கு சார்ந்தவர்களாக மாறலாம்.

அதிகாரத்திற்கு சார்ந்தவர்களாக மாறலாம்.

பணத்திற்கு சார்ந்தவர்களாக மாறலாம்.

ஒப்புதலுக்கு சார்ந்தவர்களாக மாறலாம்.

சேர்ந்திருத்தலுக்கு சார்ந்தவர்களாக மாறலாம்.

பின்னர் அந்தச் சார்புகளைப் பாதுகாக்கலாம்.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

நான் எதற்கு சார்ந்திருக்கிறேன்?

அதை இழந்தால் நான் கேள்வியிடுவேனா?

அது வேறு ஒருவரை பாதித்தால் நான் கேள்வியிடுவேனா?

அதிலிருந்து எனக்கு பலன் கிடைக்காவிட்டால் நான் கேள்வியிடுவேனா?

தாங்கள் அதைச் செய்கிறோம் என்பதை அடையாளம் காணாமல் மக்கள் அடிக்கடி சார்பைப் பாதுகாக்கிறார்கள்.

பணத்தின் இயங்குமுறையும் ஒருமைத்தன்மையும்

எங்கும் அதே தரநிலையைப் பயன்படுத்துவதை மக்கள் நிறுத்துவதற்கான மிகப் பெரிய காரணங்களில் ஒன்றாக பணத்தின் இயங்குமுறை மாறலாம்.

மக்கள் எங்கே கற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதை சார்பு பாதிக்கலாம்.

மக்கள் எங்கே கேள்வியிடத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதை சார்பு பாதிக்கலாம்.

மக்கள் எதைப் பாதுகாக்கிறார்கள் என்பதை பணம் வடிவமைக்கலாம்.

மக்கள் எதைத் தவிர்க்கிறார்கள் என்பதை பணம் வடிவமைக்கலாம்.

மக்கள் எதை மீண்டும் செய்கிறார்கள் என்பதை பணம் வடிவமைக்கலாம்.

மக்கள் எதைப் பற்றி மௌனமாக இருக்கிறார்கள் என்பதை பணம் வடிவமைக்கலாம்.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

பணம் சம்பந்தப்பட்டால் எந்தத் தரநிலை மாறுகிறது?

எந்த சார்பு உள்ளது?

நான் எதைப் பாதுகாக்கிறேன்?

நான் எதை இழப்பதைப் பயப்படுகிறேன்?

இந்த நிலைமையிலிருந்து பணம் அகற்றப்பட்டால் நான் என்ன கற்றுக்கொள்வேன்?

பணத்தின் இயங்குமுறை பயன்படுத்தப்படும் தரநிலையை மாற்றினால், அந்தத் தரநிலை எங்கும் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை.

மக்கள் தேர்ந்தெடுத்தவற்றை மட்டும் கற்கும் மனிதர்களாக மாறலாம்

சில பகுதிகளை கேள்வியிடுவதில் மக்கள் மிகவும் திறமையானவர்களாக மாறியும் மற்றவற்றை கேள்வியிட மறுக்கலாம்.

வேறு இடங்களில் பிரச்சினைகளைப் பார்ப்பதில் நிபுணர்களாக இருந்தும் தங்களுடைய பங்களிப்புகளைப் பார்க்க மறுக்கலாம்.

முரண்பாடுகளை வெளிப்படுத்துவதில் நிபுணர்களாக இருந்தும் தங்களுடைய முரண்பாடுகளைப் பாதுகாக்கலாம்.

கதையாடல்களை கேள்வியிடுவதில் நிபுணர்களாக இருந்தும் பாரம்பரியமாகப் பெற்ற கதையாடல்களைப் பாதுகாக்கலாம்.

அமைப்புகளை கேள்வியிடுவதில் நிபுணர்களாக இருந்தும் தாங்கள் சார்ந்திருக்கும் அமைப்புகளைப் பாதுகாக்கலாம்.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

நான் கற்றுக்கொள்கிறேனா?

அல்லது நான் எங்கே கற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதைத் தேர்ந்தெடுக்கிறேனா?

எது என்னைக் கற்றலை நிறுத்தச் செய்கிறது?

எது என்னை சங்கடப்படச் செய்கிறது?

தாங்கள் சார்ந்திருப்பதை கற்றல் சவாலுக்குட்படுத்தத் தொடங்கும் அதே இடத்தில் மக்கள் அடிக்கடி கற்றலை நிறுத்துகிறார்கள்.

தேர்ந்தெடுத்தவற்றை மட்டும் கற்றல் சுயாதீன சிந்தனைக்கு மிகப் பெரிய தடைகளில் ஒன்றாக மாறலாம்.

குழந்தைகள் வெவ்வேறு தரநிலைகளை பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்

குழந்தைகள் பெரியவர்களிடமிருந்து கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

பெரியவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதை குழந்தைகள் பார்க்கிறார்கள்.

பெரியவர்கள் எதைத் தவிர்க்கிறார்கள் என்பதை பார்க்கிறார்கள்.

பெரியவர்கள் எதைப் பாதுகாக்கிறார்கள் என்பதை பார்க்கிறார்கள்.

பெரியவர்கள் எதை மீண்டும் செய்கிறார்கள் என்பதை பார்க்கிறார்கள்.

இரட்டைத் தரநிலைகள் என்னவென்று புரிந்துகொள்ளுவதற்கு முன்பே குழந்தைகள் அவற்றை பாரம்பரியமாகப் பெறலாம்.

குழந்தைகள் பாரம்பரியமாகப் பெறக்கூடியவை:

தேர்ந்தெடுத்த உண்மைகளை மட்டுமே பயன்படுத்துதல் .

தேர்ந்தெடுத்தவற்றுக்கு மட்டும் சீற்றம் காட்டுதல்.

தேர்ந்தெடுத்தவற்றை மட்டும் கேள்வியிடுதல்.

தேர்ந்தெடுத்தவற்றை மட்டும் கற்றல்.

ஆதாரத்தைத் தே ர்ந்தெ டுத்து மட்டும் பயன்படுத்துதல்.

தேர்ந்தெடுத்தவற்றை மட்டும் நம்புதல்.

குழந்தைகள் கற்றுக்கொள்ளக்கூடியவை:

பிறரை கேள்வியிடு; ஆனால் உன்னை அல்ல.

சில அமைப்புகளை கேள்வியிடு; மற்றவற்றை அல்ல.

சில அதிகாரங்களை கேள்வியிடு; மற்றவற்றை அல்ல.

சில கதையாடல்களை கேள்வியிடு; மற்றவற்றை அல்ல.

சில மக்களை கேள்வியிடு; மற்றவர்களை அல்ல.

பின்னர் எதிர்கால தலைமுறைகள் ஏன் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளாமல் அதே உலகை மீண்டும் உருவாக்கலாம்.

ஆகவே தொடக்கத்திலிருந்தே குழந்தைகள் ஒருமைத்தன்மையை கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

ஒருமைத்தன்மை மனித முன்னேற்றத்திற்குள் செல்லும் மிகப் பெரிய பாதைகளில் ஒன்று

ஒருமைத்தன்மை இல்லாமல் மனித முன்னேற்றம் சரியாக நிகழ முடியாது.

ஒருமைத்தன்மை விலக்குகளை அகற்றுகிறது.

ஒருமைத்தன்மை பாகுபாட்டை அகற்றுகிறது.

ஒருமைத்தன்மை தேர்ந்தெடுத்தவற்றை மட்டும் கற்பதை
அகற்றுகிறது.

ஒருமைத்தன்மை தேர்ந்தெடுத்த உண்மைகளை மட்டும் பயன்படுத்துவதை அகற்றுகிறது.

ஒருமைத்தன்மை தேர்ந்தெடுத்தவற்றை மட்டும் கே ள்வியிடுவதை அகற்றுகிறது.

ஒருமைத்தன்மை மக்கள் சுயாதீன சிந்தனையாளர்களாக மாற உதவுகிறது.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

இந்தத் தரநிலையை நான் எங்கும் பயன்படுத்துவேனா?

அனைவருக்கும் பயன்படுத்துவேனா?

எனக்கே பயன்படுத்துவேனா?

நான் ஆதரிப்பதற்கும் பயன்படுத்துவேனா?

நான் சார்ந்திருப்பதற்கும் பயன்படுத்துவேனா?

எங்கும் அதே தரநிலையைப் பயன்படுத்த மக்கள் கற்றுக்கொள்ளும் வரை சுயாதீன சிந்தனை முழுமையாக உருவாக முடியாது.

மனித விழிப்புணர்வும் ஒருமைத்தன்மையும்

வாழ்க்கையின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கு வெவ்வேறு தரநிலைகள் பயன்படுத்தப்படும்போது மனித விழிப்புணர்வு சரியாக முன்னேற முடியாது.

மிகவும் அறிவுடையவர்களாக இருந்தும் ஒருமையற்றவர்களாக மக்கள் இருக்கலாம்.

தகவலறிந்தவர்களாக இருந்தும் ஒருமையற்றவர்களாக இருக்கலாம்.

கல்வியறிவு பெற்றவர்களாக இருந்தும் ஒருமையற்றவர்களாக இருக்கலாம்.

ஒருமைத்தன்மை பாகுபாட்டைவிட வலுவாக மாறும்போது மனித விழிப்புணர்வு முன்னேறுகிறது.

ஒருமைத்தன்மை சேர்ந்திருத்தலைவிட வலுவாக மாறும்போது மனித விழிப்புணர்வு முன்னேறுகிறது.

ஒருமைத்தன்மை சார்பைவிட வலுவாக மாறும்போது மனித விழிப்புணர்வு முன்னேறுகிறது.

ஒருமைத்தன்மை பயத்தைவிட வலுவாக மாறும்போது மனித விழிப்புணர்வு முன்னேறுகிறது.

ஆகவே மக்கள் இவ்வாறு கேட்க வேண்டும்:

நான் எந்த ஒருமைத்தன்மையைத் தவிர்க்கிறேன்?

எந்தத் தரநிலையைப் பயன்படுத்த நான் தயாராக இல்லை?

நான் எந்த உலகச் சூழலை மீண்டும் உருவாக்க உதவுகிறேன்?

அதே தரநிலை நமக்கே பொருந்துகிறது

இந்தப் பிரிவு நமக்கேவும் பொருந்துகிறது.

யாரும் விலக்கப்படக்கூடாது.

அதே தரநிலை நமக்கே பொருந்துகிறது.

அதே தரநிலை நமது பணிக்கு பொருந்துகிறது.

அதே தரநிலை நமது நம்பிக்கைகளுக்கு பொருந்துகிறது.

அதே தரநிலை நமது நடத்தைக்கு பொருந்துகிறது.

அதே தரநிலை நமது பங்களிப்புகளுக்கு பொருந்துகிறது.

அதே தரநிலை எங்கும் பொருந்துகிறது.

நேர்மைக்குள் செல்லும் மிகப் பெரிய பாதைகளில் இதுவும் ஒன்று.

எங்கும் அதே தரநிலையைப் பயன்படுத்து மற்றும் மனித முன்னேற்றம்

எங்கும் அதே தரநிலையைப் பயன்படுத்து மனித முன்னேற்றத்திற்கான விடுபட்ட பாதையின் ஒரு பகுதியாகும்.

பல்வேறு மக்கள், அமைப்புகள், அதிகாரம், கதையாடல்கள் மற்றும் சூழல்களுக்கு வெவ்வேறு தரநிலைகள் பயன்படுத்தப்படும்போது மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

மக்கள் ஒன்றை கேள்வியிட்டு மற்றொன்றைப் பாதுகாக்கும்போது மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

மக்கள் உண்மையைத் தேர்ந்தெடுத்து மட்டும் பயன்படுத்தும்போது மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

மக்கள் கற்றலைத் தேர்ந்தெடுத்து மட்டும் பயன்படுத்தும்போது மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

தாங்கள் சார்ந்திருப்பதை மக்கள் பாதுகாக்கும்போது மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

குழந்தைகள் வெவ்வேறு தரநிலைகளை பாரம்பரியமாகப் பெறும்போது மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

ஒருமையின்மை இயல்பாக்கப்பட்டபடியே இருந்தால் மனிதகுலம் முன்னேற முடியாது.

ஏதாவது ஒன்று எங்கிருந்து வந்தது, அதை எது வடிவமைத்தது என்று மூலம் மற்றும் தோற்றம் கேட்கிறது.

கூறப்படுவதை ஆதாரம் ஆதரிக்கிறதா என்று ஆதாரத் தரநிலை கேட்கிறது.

இது தொடர்வதால் யாருக்கு பலன் என்று ஊக்கமும் ஆதாயமும் கேட்கிறது.

நடத்தை கூறப்படுவதுடன் ஒத்துப்போகிறதா என்று பண்பும் ஒருமைத்தன்மையும் கேட்கிறது.

கேள்வியிடுதலை எது நிறுத்துகிறது என்று கேள்வியிட அனுமதி கேட்கிறது.

எந்த உணர்ச்சி ஏற்றுக்கொள்ளுதலை வடிவமைக்கிறது என்று உணர்ச்சி செல்வாக்கு கேட்கிறது.

எந்தக் கதை முன்வைக்கப்படுகிறது, அதை யதார்த்தம் ஆதரிக்கிறதா என்று கதையாடல் எதிர் யதார்த்தம் கேட்கிறது.

உலகச் சூழல் மனித மனத்திற்கு என்ன செய்கிறது என்று உளவியல் தாக்கம் கேட்கிறது.

எங்கும் அதே தரநிலையைப் பயன்படுத்து
இப்போது கேட்கிறது:

நான் எங்கும் அதே தரநிலையைப்
பயன்படுத்துகிறேனா?

நான் எதை விலக்குகிறேன்?

நான் எதைப் பாதுகாக்கிறேன்?

நான் எதை ஆராயத் தயாராக இல்லை?

எங்கே சங்கடம் என் கேள்வியிடுதலை
நிறுத்துகிறது?

எங்கே பணம் தரநிலையை மாற்றுகிறது?

வெவ்வேறு தரநிலைகள்
பயன்படுத்தப்படும்போது எந்த உலகச் சூழல்
மீண்டும் உருவாக்கப்படுகிறது?

தேர்ந்தெடுத்தவற்றை மட்டும் கற்றலிலிருந்து
ஒருமையான கற்றலுக்குள் மக்கள் நகர்வது
இவ்வாறே.

தேர்ந்தெடுத்தவற்றை மட்டும்
கேள்வியிடுதலிலிருந்து
சுயாதீன சிந்தனைக்குள் மக்கள் நகர்வது
இவ்வாறே.

உலகச் சூழலின் தயாரிப்புகளாக
இருப்பதிலிருந்து உலகச் சூழலிலிருந்து
கற்றுக்கொள்வோராக மக்கள் மாறுவது
இவ்வாறே.

மனித முன்னேற்றம்

மனித முன்னேற்றம் L2Q கேள்வியிடும் முறைமையின் நேரடி விளைவாகும்.

விடுபட்ட கல்விப் பாதை உருவாக்கப்பட்டதற்கான காரணம் இதுவே.

ஆதாரங்களின் புத்தகம் ஒரு கல்விப் பாதையாக மாற்றப்பட்டதற்கான காரணம் இதுவே.

World Education Online, Q2L மற்றும் Young Questioners இருப்பதற்கான காரணம் இதுவே.

நோக்கம் ஒருபோதும் கேள்வியிடுதலை மட்டும் மேம்படுத்துவது அல்ல.

நோக்கம் ஒருபோதும் கல்வியை மட்டும் மேம்படுத்துவது அல்ல.

நோக்கம் ஒருபோதும் அதிக தகவல்களை மட்டும் வழங்குவது அல்ல.

நோக்கம் மனித முன்னேற்றம்.

ஆதாரங்களின் புத்தகம் 30 ஆண்டுகளுக்கும் மேலான நேரடி அனுபவங்கள், காலமுத்திரையிட்ட ஆதாரங்கள், பொது பதிவுகள், வீடியோக்கள், நேரலை ஒளிபரப்புகள், சவால் விடுதல்கள், அமைப்புகளுடனான தொடர்புகள், மீண்டும் நிகழும் வடிவங்கள், மௌனம்,

மறுத்துரைப்பின்மை மற்றும் உலகச் சூழலின் கவனிப்பு ஆகியவற்றை மட்டும் ஆவணப்படுத்தவில்லை.

அது ஒரு முரண்பாட்டை வெளிப்படுத்தியது.

கேள்வியிடுதல் ஏற்கனவே இருந்தது.

தகவல் ஏற்கனவே இருந்தது.

ஆதாரம் ஏற்கனவே இருந்தது.

கல்வி ஏற்கனவே இருந்தது.

ஆனால் அதே மீண்டும் நிகழும் உலகம் தொடர்ந்தது.

சரியாகக் காண, புரிந்துகொள்ள மற்றும் அதிலிருந்து கற்றுக்கொள்ளத் தவறியதை மனிதகுலம் தொடர்ந்து மீண்டும் செய்தது.

தகவல் இருந்தபோதும்.

கேள்வியிடுதல் இருந்தபோதும்.

ஆதாரம் இருந்தபோதும்.

கல்வி இருந்தபோதும்.

மீள்நிகழ்வு தொடர்ந்தது.

இது விடுபட்ட பாதையை வெளிப்படுத்தியது.

பிரச்சினை தகவல் இல்லாமை அல்ல.

பிரச்சினை கேள்வியிடுதல் இல்லாமை அல்ல.

பிரச்சினை ஆதாரம் இல்லாமை அல்ல.

பிரச்சினை கல்வி அமைப்புகள் இல்லாமை அல்ல.

உலகச் சூழலையே எவ்வாறு கேள்வியிடுவது, காண்பது, புரிந்துகொள்வது மற்றும் அதிலிருந்து கற்றுக்கொள்வது என்பதை கற்றுக்கொள்ள ஒரு கட்டமைக்கப்பட்ட, ஆதார அடிப்படையிலான பாதை இல்லாததே பிரச்சினை.

மனிதகுலம் காணவோ புரிந்துகொள்ளவோ முடியாத ஒன்றிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள முடியாது.

மீண்டும் நிகழும் உலகை காணக்கூடியதாகவும் புரிந்துகொள்ளக்கூடியதாகவும் மாற்ற ஆதாரங்களின் புத்தகம் உதவியது.

மனிதகுலம் எதிலிருந்து கற்றுக்கொள்கிறது என்பதுக்கும் அது மீண்டும் மீண்டும் எதுவாக மாறுகிறது என்பதுக்கும் உள்ள உறவை வெளிப்படுத்த அது உதவியது.

காலப்போக்கில் உலகச் சூழல் மீண்டும் மீண்டும் காட்டியதை வெளிப்படுத்த அது உதவியது.

எது மீண்டும் நிகழ்ந்தது என்பதை அது வெளிப்படுத்தியது.

எது தொடர்ந்தது என்பதை அது வெளிப்படுத்தியது.

எது பாதுகாக்கப்பட்டது என்பதை அது வெளிப்படுத்தியது.

எது மறைக்கப்பட்டது என்பதை அது வெளிப்படுத்தியது.

கேள்வியிடுதல் மட்டும் ஏன் மீள்நிகழ்வை நிறுத்தத் தவறியது என்பதை அது வெளிப்படுத்தியது.

இதனால்தான் L2Q கேள்வியிடும் முறைமை உருவாக்கப்பட்டது.

L2Q கேள்வியிடும் முறைமை முதலில் உருவாக்கப்பட்டு பின்னர் உலகிற்கு பயன்படுத்தப்படவில்லை.

உலகம் மீண்டும் மீண்டும் காட்டியவற்றிலிருந்து அது உருவாக்கப்பட்டது.

ஆதாரங்களின் புத்தகம் வெளிப்படுத்தியவற்றிலிருந்து அது உருவாக்கப்பட்டது.

கேள்வியிடுதல் ஏற்கனவே இருந்தபோதும் மீள்நிகழ்வு தொடர்ந்ததால் அது உருவாக்கப்பட்டது.

தகவல் ஏற்கனவே இருந்தபோதும் மீள்நிகழ்வு தொடர்ந்ததால் அது உருவாக்கப்பட்டது.

ஆதாரம் ஏற்கனவே இருந்தபோதும் மீள்நிகழ்வு தொடர்ந்ததால் அது உருவாக்கப்பட்டது.

கல்வி ஏற்கனவே இருந்தபோதும் மீள்நிகழ்வு தொடர்ந்ததால் அது உருவாக்கப்பட்டது.

விடுபட்ட பாதை அதிக தகவல் அல்ல.

விடுபட்ட பாதை அதிக கேள்வியிடுதல் அல்ல.

ஒரு கட்டமைக்கப்பட்ட, ஆதார அடிப்படையிலான கல்விப் பாதையின் மூலம் உலகச் சூழலையே எவ்வாறு கேள்வியிடுவது, காண்பது, புரிந்துகொள்வது மற்றும் அதிலிருந்து கற்றுக்கொள்வது என்பதைக் கற்றுக்கொள்வதே விடுபட்ட பாதை.

L2Q கேள்வியிடும் முறைமை அந்தப் பாதையை வழங்குகிறது.

உலகச் சூழலையே எவ்வாறு கேள்வியிடுவது, காண்பது, புரிந்துகொள்வது மற்றும் அதிலிருந்து கற்றுக்கொள்வது என்பதற்கான கட்டமைக்கப்பட்ட, ஆதார அடிப்படையிலான பாதையை அது வழங்குகிறது.

உலகச் சூழலையே எவ்வாறு கேள்வியிடுவது என்பதை கற்றுக்கொள்ள L2Q கேள்வியிடும் முறைமை மக்களுக்கு உதவுகிறது.

உலகச் சூழலை எவ்வாறு கேள்வியிடுவது என்பதை கற்றுக்கொள்வது மக்கள் எதிலிருந்து கற்றுக்கொள்கிறார்கள் என்பதை காண உதவுகிறது.

காண்பது மக்கள் புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது.

புரிதல் சுயாதீன சிந்தனையை வளர்க்கிறது.

சுயாதீன சிந்தனை, யதார்த்தத்திற்குப் பதிலாக உருவாக்கப்பட்டவற்றிலிருந்து கற்றுக்கொள்வதற்குப் பதிலாக யதார்த்தத்திலிருந்து கற்றுக்கொள்ளும் மனிதகுலத்தின் திறனை வளர்க்கிறது.

அந்த செயல்முறையின் விளைவே மனித முன்னேற்றம்.

உலகம் மீண்டும் மீண்டும் காட்டுவதிலிருந்து மனிதகுலம் கற்றுக்கொண்டு அதை தொடர்ந்து மீண்டும் செய்யாமல் இருக்கும்போது கிடைக்கும் விளைவே மனித முன்னேற்றம்.

தகவலின் அளவை மட்டும் அதிகரிப்பதன் மூலம் மனித முன்னேற்றம் அடையப்படாது.

தகவல் தானாகவே புரிதலை உருவாக்காது.

எதிலிருந்து கற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது என்பதை எவ்வாறு கேள்வியிடுவது கற்றுக்கொள்ளாமல் புரிதல் தானாகவே உருவாகாது.

புரிதல் சுயாதீன சிந்தனையை வளர்க்கும் போது, சுயாதீன சிந்தனை யதார்த்தத்திலிருந்து கற்றுக்கொள்ளும் மனிதகுலத்தின் திறனை வளர்க்கும் போது மனித முன்னேற்றம் அடையப்படுகிறது.

முந்தைய பிரிவுகள் தலைமுறை தலைமுறையாக அதே பிரச்சினைகள், நடத்தைகள், அமைப்புகள், கதையாடல்கள், சார்புகள், வரம்புகள் மற்றும் மீண்டும் நிகழும் வடிவங்களை மனிதகுலம் ஏன் மீண்டும் உருவாக்குகிறது என்பதை ஏற்கனவே காட்டியுள்ளன.

தகவல் மட்டும் ஏன் போதாது என்பதை அவை காட்டியுள்ளன.

கேள்வியிடுதல் மட்டும் ஏன் போதாது என்பதை அவை காட்டியுள்ளன.

உலகச் சூழலிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள மனிதகுலத்திற்கு ஒரு கட்டமைக்கப்பட்ட, ஆதார அடிப்படையிலான பாதை ஏன் தேவை என்பதை அவை காட்டியுள்ளன.

அந்தப் பாதை இப்போது உள்ளது.

மனித முன்னேற்றம் என்பது உலகச் சூழலிலிருந்து கற்றுக்கொள்ளும் மனிதகுலத்தின் திறனை படிப்படியாக மேம்படுத்துவதாகும்.

புரிதல் சுயாதீன சிந்தனையை வளர்க்கிறது.

புரிதல் முன்னேறும்போது சுயாதீன சிந்தனை முன்னேறுகிறது.

சுயாதீன சிந்தனை முன்னேறும்போது மீள்நிகழ்வு தனது பாதையை இழக்கிறது.

மீள்நிகழ்வு தனது பாதையை இழக்கும் போது, அதை படிப்படியாக மீண்டும் செய்யுவதற்குப் பதிலாக யதார்த்தத்திலிருந்து படிப்படியாகக் கற்றுக்கொள்ளும் திறனை மனிதகுலம் பெறுகிறது.

அனைவரும் அதே உலகச் சூழலுக்குள் வாழ்கிறார்கள்.

அனைவரும் அதிலிருந்து கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

அனைவரும் அதற்கு பங்களிக்கிறார்கள்.

அனைவரும் அதனால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.

அனைவரும் அதை பாதிக்கிறார்கள்.

எதிர்கால தலைமுறைகள் எதை பாரம்பரியமாகப் பெறுகின்றன என்பதை வடிவமைக்க அனைவரும் உதவுகிறார்கள்.

ஆகவே மனித முன்னேற்றம் அனைவருக்கும் பலன் அளிக்கிறது; ஏனெனில் அனைவரும் அதே உலகச் சூழலைப் பகிர்ந்து கொண்டு அது எதுவாக மாறுகிறது என்பதை வடிவமைக்க உதவுகிறார்கள்.

ஆகவே மனித முன்னேற்றம் வேறு ஒருவரின் பொறுப்பு அல்ல.

மனிதகுலத்தை வடிவமைக்கும் உலகச் சூழலுக்கு அனைவரும் பங்களிப்பதால் அது அனைவருக்கும் சேர்ந்தது.

குழந்தைகள் தாங்கள் பாரம்பரியமாகப் பெறும் உலகை உருவாக்குவதில்லை.

பெரியவர்கள் உருவாக்குகிறார்கள்.

குழந்தைகள் கல்விச் சூழலை உருவாக்குவதில்லை.

பெரியவர்கள் உருவாக்குகிறார்கள்.

தங்களுக்கு எந்த கற்றல் பாதைகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதை குழந்தைகள் தீர்மானிப்பதில்லை.

பெரியவர்கள் தீர்மானிக்கிறார்கள்.

மக்கள் அதை உணர்ந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், எதிர்கால தலைமுறைகள் கற்றுக்கொள்ளும் உலகச் சூழலை வடிவமைக்க அவர்கள் உதவுகிறார்கள்.

குழந்தைகள் பாரம்பரியமாகப் பெறும் உலகச் சூழல், முந்தைய தலைமுறைகள் எதை கேள்வியிடத் தேர்ந்தெடுத்தன, எதை புறக்கணித்தன, எதை சவாலுக்குட்படுத்தின, எதைப் பாதுகாத்தன மற்றும் எதை முன்னோக்கி கடத்தின என்பதனால் வடிவமைக்கப்படுகிறது.

மனிதகுலம் எதிலிருந்து கற்றுக்கொள்கிறது என்பது மனிதகுலம் எதுவாக மாறுகிறது என்பதை பாதிக்கிறது.

குழந்தைகள் எதிலிருந்து கற்றுக்கொள்கிறார்கள் என்பது எதிர்கால தலைமுறைகள் எதுவாக மாறுகின்றன என்பதை பாதிக்கிறது.

சமூகம் எதிலிருந்து கற்றுக்கொள்கிறது என்பது சமூகம் எதுவாக மாறுகிறது என்பதை பாதிக்கிறது.

ஆகவே மக்கள் எதிலிருந்து கற்றுக்கொள்கிறார்கள் என்பதையும் அதிலிருந்து எவ்வாறு கற்றுக்கொள்கிறார்கள் என்பதையும் மேம்படுத்துவதில்தான் மனித முன்னேற்றம் சார்ந்துள்ளது.

இதனால் பெற்றோர்கள், ஆசிரியர்கள், பராமரிப்பாளர்கள், கல்வியாளர்கள், பள்ளிகள், கல்விச் சூழல்கள், சமூகங்கள் மற்றும் சமூகம் ஆகிய அனைவருக்கும் அடுத்த தலைமுறை மீள்நிகழ்வை விட சிறந்த ஒன்றைப் பெற உதவ வேண்டிய பொறுப்பு உள்ளது.

ஆனால் பொறுப்பு தாமதமாக மாறக்கூடாது.

குழந்தைகள் காத்திருக்க வேண்டியதில்லை.

பெரியவர்கள் காத்திருக்க வேண்டியதில்லை.

கல்வி காத்திருக்க வேண்டியதில்லை.

மனிதகுலம் ஒன்றாக கற்றுக்கொள்ளும்போது மனித முன்னேற்றம் மிக வேகமாக முன்னேறுகிறது.

குழந்தைகள் கற்றுக்கொள்வது.

பெரியவர்கள் கற்றுக்கொள்வது.

பெற்றோர்கள் கற்றுக்கொள்வது.

ஆசிரியர்கள் கற்றுக்கொள்வது.

பராமரிப்பாளர்கள் கற்றுக்கொள்வது.

கல்வியாளர்கள் கற்றுக்கொள்வது.

சமூகங்கள் கற்றுக்கொள்வது.

சமூகம் கற்றுக்கொள்வது.

ஒரு குழு மற்றொரு குழுவுக்காக காத்திருப்பது நோக்கம் அல்ல.

உலகச் சூழலிலிருந்து கற்றுக்கொள்ளும் மனிதகுலத்தின் திறனை ஒன்றாக மேம்படுத்துவதே நோக்கம்.

மீள்நிகழ்வின் மூலம் மனித முன்னேற்றம் அடையப்படாது.

கற்றலின் மூலம் மனித முன்னேற்றம் அடையப்படுகிறது.

புரிதலின் மூலம் மனித முன்னேற்றம் அடையப்படுகிறது.

சுயாதீன சிந்தனையை வளர்ப்பதன் மூலம் மனித முன்னேற்றம் அடையப்படுகிறது.

உலகச் சூழல் மீண்டும் மீண்டும் காட்டுவதிலிருந்து மக்கள் கற்றுக்கொண்டு அதை தொடர்ந்து மீண்டும் செய்யாமல் இருக்கும்போது மனித முன்னேற்றம் அடையப்படுகிறது.

புரிதல் முன்னேறும்போது சுயாதீன சிந்தனை முன்னேறுகிறது.

சுயாதீன சிந்தனை முன்னேறும்போது, யதார்த்தத்திற்குப் பதிலாக உருவாக்கப்பட்டவற்றிலிருந்து கற்றுக்கொள்வதற்குப் பதிலாக மக்கள் அதிகமாக யதார்த்தத்திலிருந்து கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

கண்மூடிய ஏற்றுக்கொள்ளுதலை புரிதல் மாற்றுவதால் உருவாக்கப்பட்ட பொய்கள் தங்கள் பாதையை இழக்கின்றன.

மற்றவர்கள் தங்களுக்குப் பதிலாக சிந்திப்பதற்கான சார்பை சுயாதீன சிந்தனை மாற்றுவதால் பின்பற்றுதல் தன் பாதையை இழக்கிறது.

சரியாக கேள்வியிடப்படாதவற்றை நம்புவதற்குப் பதிலாக மக்கள் அதிகமாக

யதார்த்தத்திலிருந்து கற்றுக்கொள்வதால் சார்பு தன் பாதையை இழக்கிறது.

நகலெடுப்பை கற்றல் மாற்றுவதால் மீள்நிகழ்வு தன் பாதையை இழக்கிறது.

எங்கும் அதே தரநிலைப் பயன்படுத்தப்படுவதால் இரட்டைத் தரநிலைகள் தங்கள் பாதையை இழக்கின்றன.

உலகச் சூழலைப் பற்றி நம்பச் சொல்லப்படுவதிலிருந்து அல்ல, அது உண்மையில் காட்டுவதிலிருந்து மக்கள் கற்றுக்கொள்வதால் மனித முன்னேற்றம் முன்னேறுகிறது.

இதனால்தான் L2Q கேள்வியிடும் முறைமை முக்கியமானது.

உலகச் சூழல் மீண்டும் மீண்டும் காட்டுவதைக் காண, புரிந்துகொள்ள, அதிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள மற்றும் பயன்படுத்த மக்களுக்கு உதவும் கட்டமைக்கப்பட்ட, ஆதார அடிப்படையிலான பாதையை அது வழங்குகிறது.

இதனால்தான் வளங்கள் முக்கியமானவை.

அவை சொந்தமாக்கப்படுவதற்காக உருவாக்கப்படவில்லை.

அவை கட்டுப்படுத்தப்படுவதற்காக உருவாக்கப்படவில்லை.

மற்றொரு கட்டுப்படுத்தப்பட்ட அமைப்பாக மாறுவதற்காக உருவாக்கப்படவில்லை.

அவை அனைவருக்கும் சொந்தமானவை.

அவற்றைப் படிக்கலாம்.

அவற்றைப் பயன்படுத்தலாம்.

அவற்றைப் பகிரலாம்.

அவற்றை அச்சிடலாம்.

அவற்றை விநியோகிக்கலாம்.

அவற்றை செயல்படுத்தலாம்.

அவற்றிலிருந்து கற்றுக்கொள்ளலாம்.

குழந்தைகளுக்கு உதவ அவற்றைப் பயன்படுத்தலாம்.

பெரியவர்களுக்கு உதவ அவற்றைப் பயன்படுத்தலாம்.

கல்விக்கு உதவ அவற்றைப் பயன்படுத்தலாம்.

சமூகத்திற்கு உதவ அவற்றைப் பயன்படுத்தலாம்.

கட்டுப்பாடு சொந்த உரிமை அல்ல.

கட்டுப்பாடு பொருள்.

கட்டமைக்கப்பட்ட, ஆதார அடிப்படையிலான கேள்வியிடும் பாதை முழுமையாகத் தக்கவைக்கப்பட வேண்டும்.

வளங்கள் மாற்றப்படக்கூடாது, பலவீனப்படுத்தப்படக்கூடாது, தவறாக முன்வைக்கப்படக்கூடாது, நீர்த்துப்போகச் செய்யப்படக்கூடாது, தலைகீழாக்கப்படக்கூடாது அல்லது அவற்றின் சரியான பொருளிலிருந்து அகற்றப்படக்கூடாது.

பொருள் தெளிவாகத் தக்கவைக்கப்படுவதில்தான் மனித முன்னேற்றம் சார்ந்துள்ளது.

வேறொன்றாக மாற்றப்பட்டவற்றிலிருந்து மக்கள் சரியாகக் கற்றுக்கொள்ள முடியாது.

பலவீனப்படுத்தப்பட்டவற்றிலிருந்து சரியாகக் கற்றுக்கொள்ள முடியாது.

தவறாக முன்வைக்கப்பட்டவற்றிலிருந்து சரியாகக் கற்றுக்கொள்ள முடியாது.

மாற்றப்பட்ட பதிப்புகளிலிருந்து அல்ல, பாதையிலிருந்தே மக்கள் கற்றுக்கொள்வதில்தான் மனித முன்னேற்றம் சார்ந்துள்ளது.

பொருள் மாறினால் கற்றல் மாறுகிறது.

கற்றல் மாறினால் விளைவு மாறுகிறது.

ஆகவே பாதையின் ஒருமைப்பாட்டைத் தக்கவைத்தலில்தான் மனித முன்னேற்றம் சார்ந்துள்ளது.

இதனால்தான் அதிகாரப்பூர்வ World Education Online மற்றும் Q2L பாதைகள் முக்கியமானவை.

சரியான சூழலில் பொருட்களை அணுக மக்களுக்கு அவை உதவுகின்றன.

வளங்களைப் பயன்படுத்த, பகிர, அச்சிட, விநியோகிக்க, செயல்படுத்த மற்றும் அவற்றிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள அனுமதித்துக்கொண்டே பொருளைப் பாதுகாக்க அவை உதவுகின்றன.

நோக்கம் கட்டுப்பாடு அல்ல.

நோக்கம் பொருளைப் பாதுகாப்பது.

நிறுத்துவதற்காக உருவாக்கப்பட்ட அதே மீள்நிகழ்வாக அதன் பொருள் மாற்றப்பட்டால் ஒரு கற்றல் பாதை மனிதகுலத்தை முன்னேற்ற முடியாது.

இதனால்தான் Q2L-மும் முக்கியமானது.

கல்விப் பாதை சமூகத்தின் வழியாக நகர Q2L உதவுகிறது.

பொருட்களைப் பகிர, பயன்படுத்த, விநியோகிக்க, உருவாக்க, செயல்படுத்த மற்றும் அவற்றிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள மக்களுக்கு அது அனுமதிக்கிறது.

பெரியவர்கள் பெரியவர்களைச் சென்றடைய அது உதவுகிறது.

பெரியவர்கள் குழந்தைகளுக்கு உதவ அது உதவுகிறது.

குடும்பங்கள், பள்ளிகள், கல்வியாளர்கள் மற்றும் சமூகங்கள் அதே கட்டமைப்பிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள அது உதவுகிறது.

புரிதல் சமூகத்தின் வழியாக நகர அது உதவுகிறது.

சுயாதீன சிந்தனை சமூகத்தின் வழியாக நகர அது உதவுகிறது.

அதே கட்டமைக்கப்பட்ட, ஆதார அடிப்படையிலான பாதையின் மூலம் உலகச் சூழலிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள மக்களுக்கு அது உதவுகிறது.

மனித முன்னேற்றம் சமூகத்தின் வழியாக நகர அது உதவுகிறது.

மீள்நிகழ்வைப் பாரம்பரியமாகப் பெறுவதற்குப் பதிலாக ஒரு கற்றல் பாதையை எதிர்கால தலைமுறைகள் பாரம்பரியமாகப் பெற அது உதவுகிறது.

மனித முன்னேற்றத்தை கருத்திலிருந்து செயல்பாட்டுக்குக் கொண்டு செல்ல அது உதவுகிறது.

கற்றலை செயலுக்குக் கொண்டு செல்ல அது உதவுகிறது.

புரிதலை சமூகத்துக்குக் கொண்டு செல்ல அது உதவுகிறது.

சுயாதீன சிந்தனையை சமூகத்துக்குக் கொண்டு செல்ல அது உதவுகிறது.

மனித முன்னேற்றத்தை அன்றாட வாழ்க்கைக்குக் கொண்டு செல்ல அது உதவுகிறது. குழந்தைகள் சம்பந்தப்பட்ட இடங்களில், பொருட்கள் பெற்றோர்கள், ஆசிரியர்கள், பராமரிப்பாளர்கள், பள்ளிகள், கல்விச் சூழல்கள் மற்றும் பொறுப்புள்ள பெரியவர்கள் வழியாக நகர வேண்டும்.

இதனால் குழந்தைகள் காத்திருக்க வேண்டும் என்று அர்த்தமல்ல.

குழந்தைகள் பாதுகாப்பாகவும் பொறுப்புடன் மற்றும் முடிந்தவரை ஆரம்பத்திலேயே கட்டமைப்பைப் பெற வேண்டும் என்பதே அதன் பொருள்.

Young Questioners இதில் மையமானது.

Young Questioners என்பது குழந்தைகளுக்கு பொருட்களை வழங்குவது மட்டும் அல்ல.

மக்கள் எதிலிருந்து கற்றுக்கொள்கிறார்களோ அதிலிருந்து உருவாக்குவதன் மூலம் கற்றுக்கொள்வது பற்றியது.

பெற்றோர்கள் கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

ஆசிரியர்கள் கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

பராமரிப்பாளர்கள் கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

கல்வியாளர்கள் கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

பள்ளிகள் கற்றுக்கொள்கின்றன.

சமூகங்கள் கற்றுக்கொள்கின்றன.

இந்தக் கட்டமைப்பிலிருந்து பாதுகாப்பான, வயதிற்கேற்ற Young Questioners பொருட்களை மக்கள் உருவாக்கும்போது, அவர்கள் குழந்தைகள் கற்றுக்கொள்ள உதவுவது மட்டும் அல்ல.

அவர்களும் கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

குழந்தைகள் எதை கேள்வியிட வேண்டும் என்பதை அவர்கள் சிந்திக்கிறார்கள்.

குழந்தைகள் எவ்வாறு கற்றுக்கொள்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் சிந்திக்கிறார்கள்.

உலகச் சூழல் குழந்தைகளை எவ்வாறு வடிவமைக்கிறது என்பதை அவர்கள் சிந்திக்கிறார்கள்.

குழந்தைகளின் மனங்களை எவ்வாறு பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதை அவர்கள் சிந்திக்கிறார்கள்.

குழந்தைகள் காண, புரிந்துகொள்ள, கற்றுக்கொள்ள மற்றும் சுயாதீன சிந்தனையை

வளர்க்க எவ்வாறு உதவ வேண்டும் என்பதை அவர்கள் சிந்திக்கிறார்கள்.

உருவாக்கும் செயல்முறையே கற்றல் செயல்முறையின் ஒரு பகுதியாகிறது.

மக்கள் செயல்படுத்துவதன் மூலம் கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

கேள்வியிடுவதன் மூலம் கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

உருவாக்குவதன் மூலம் கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

மற்றவர்கள் கற்றுக்கொள்ள உதவுவதன் மூலம் கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

ஆகவே Young Questioners குழந்தைகளும் பெரியவர்களும் ஒன்றாகக் கற்றுக்கொள்ள உதவுகிறது.

குழந்தைகளின் கற்றல் சூழலை வடிவமைக்க ஆசிரியர்களும் கல்வியாளர்களும் உதவுவதால் அவர்கள் குறிப்பாக முக்கியமானவர்கள்.

தாமும் தொடர்ந்து உலகச் சூழலிலிருந்து கற்றுக்கொண்டே, அதிலிருந்து குழந்தைகள் கற்றுக்கொள்ள உதவும் ஒரு கட்டமைக்கப்பட்ட, ஆதார அடிப்படையிலான முறையை L2Q கேள்வியிடும் முறைமை ஆசிரியர்களுக்கும் கல்வியாளர்களுக்கும் வழங்குகிறது.

அதேபோல் பெற்றோர்கள், பராமரிப்பாளர்கள், பள்ளிகள், கல்விச் சூழல்கள் மற்றும் பொறுப்புள்ள பெரியவர்களுக்கும் பொருந்துகிறது.

இந்தக் கட்டமைப்பு ஒரு குழுவுக்கே மட்டும் தேவைப்படுவதில்லை.

குழந்தைகளுக்கு தேவை.

பெரியவர்களுக்கு தேவை.

பெற்றோர்கள், ஆசிரியர்கள், பராமரிப்பாளர்கள், கல்வியாளர்கள், பள்ளிகள், கல்விச் சூழல்கள் மற்றும் சமூகங்களுக்கு தேவை.

உலகச் சூழலிலிருந்து மக்கள் கற்றுக்கொள்கிற இடங்களிலும் மற்றவர்கள் அதிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள உதவுகிற இடங்களிலும் இது தேவை.

உலகச் சூழலையே எவ்வாறு கேள்வியிடுவது என்று மக்களுக்கு கற்பிக்கத் தவறிய அதே அணுகுமுறையை மீண்டும் செய்வதன் மூலம் கல்வி மேம்பட முடியாது.

குழந்தைகளுக்கும் பெரியவர்களுக்கும் L2Q பாதை வழங்கப்பட்டு, அதிலிருந்து அவர்கள் ஒன்றாகக் கற்றுக்கொள்ளும்போது கல்வி மேம்படுகிறது.

மனித முன்னேற்றம் ஒரு புத்தகம், ஒரு நபர், ஒரு இணையதளம், ஒரு அமைப்பு அல்லது ஒரு தலைமுறைக்குள் சிக்கிக்கிடக்க முடியாது.

அது சமூகத்தின் வழியாக நகர வேண்டும்.

அது பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

அது பகிரப்பட வேண்டும்.

அதிலிருந்து கற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

அது குழந்தைகளைச் சென்றடைய வேண்டும்.

அது பெரியவர்களைச் சென்றடைய வேண்டும்.

அது கல்வியைச் சென்றடைய வேண்டும்.

அது சமூகங்களைச் சென்றடைய வேண்டும்.

புரிதல் முன்னேறும்போது மனித முன்னேற்றம் முன்னேறுகிறது.

சுயாதீன சிந்தனை முன்னேறும்போது அது முன்னேறுகிறது.

உலகச் சூழலை வெறும் பாரம்பரியமாகப் பெறுவதற்குப் பதிலாக அதிலிருந்து மக்கள் கற்றுக்கொள்ளும்போது அது முன்னேறுகிறது.

யதார்த்தத்தை வெறும் மீண்டும் செய்வதற்குப் பதிலாக அதிலிருந்து கற்றுக்கொள்ளும் திறனை எதிர்கால தலைமுறைகள் பெறும்போது அது முன்னேறுகிறது.

கண்மூடிய ஏற்றுக்கொள்ளுதலை புரிதல் மாற்றும்போது அது முன்னேறுகிறது.

பின்பற்றுதலை சுயாதீன சிந்தனை மாற்றும்போது அது முன்னேறுகிறது.

உருவாக்கப்பட்ட பொய்களை யதார்த்தம் மாற்றும்போது அது முன்னேறுகிறது.

மீள்நிகழ்வை கற்றல் மாற்றும்போது அது முன்னேறுகிறது.

மனித முன்னேற்றம் முன்னேறும்போது, யதார்த்தத்திற்குப் பதிலாக உருவாக்கப்பட்டவற்றிலிருந்து கற்றுக்கொள்வதற்குப் பதிலாக யதார்த்தத்திலிருந்து கற்றுக்கொள்ளும் மனிதகுலத்தின் திறன் படிப்படியாக மேம்படுகிறது.

புரிதல் முன்னேறும்போது உருவாக்கப்பட்ட பொய்கள் உயிர்வாழும் திறனை இழக்கின்றன.

சுயாதீன சிந்தனை முன்னேறும்போது பின்பற்றுதல் தன் பாதையை இழக்கிறது.

எங்கும் அதே தரநிலையை எவ்வாறு பயன்படுத்துவது மக்கள் கற்றுக்கொள்ளும்போது இரட்டைத் தரநிலைகள் தங்கள் பாதையை இழக்கின்றன.

உலகச் சூழலிலிருந்தே மனிதகுலம் கற்றுக்கொள்ளும்போது, அமைப்புகள்,

நடத்தைகள், கதையாடல்கள்,
முன்கருதல்கள் மற்றும் கட்டமைப்புகள்
வஞ்சகத்திற்குப் பதிலாக யதார்த்தத்துடன்
அதிகமாக ஒத்துப்போகத் தொடங்குகின்றன.

ஆகவே மனித முன்னேற்றம் கேள்வியிடுதலை
மட்டும் மேம்படுத்துவதில்லை.

கற்றுக்கொள்ள, புரிந்துகொள்ள, சுயாதீனமாக
சிந்திக்க, உண்மையைப் பகுத்தறிய,
நியாயத்தைப் பயன்படுத்த மற்றும் தானே
உருவாக்கி முன்னோக்கி கடத்தும் உலகச்
சூழலை படிப்படியாக மேம்படுத்தும்
மனிதகுலத்தின் திறனை அது மேம்படுத்துகிறது.

வஞ்சகத்தின் மீது கட்டுவதற்குப் பதிலாக
உண்மையின் மீது கட்ட மனிதகுலம் அதிகமாகத்
திறன் பெறும்போது அநியாயம் தனது
அடித்தளங்களை இழக்கிறது.

அநியாயம் தனது அடித்தளங்களை இழக்கும்
போது, மக்கள், எதிர்கால தலைமுறைகள்
மற்றும் உயிரையே சேவிக்கும் திறனை சமூகம்
அதிகமாகப் பெறுகிறது.

ஆகவே மனித முன்னேற்றம் வெறும் அறிவின்
முன்னேற்றம் அல்ல.

யதார்த்தத்திலிருந்து கற்றுக்கொள்ளவும்
யதார்த்தத்தின் மீது கட்டவும் மனிதகுலத்தின்
திறன் படிப்படியாக முன்னேறுவதே அது.

குழந்தைகள் எதிர்கால உலகச் சூழலின் எடுத்துச்செல்லுபவர்களாக மாறுவதால் அவர்கள் மையமாகவே இருக்கிறார்கள்.

குழந்தைகள் பெற்றோர்களாக மாறுகிறார்கள்.

குழந்தைகள் ஆசிரியர்களாக மாறுகிறார்கள்.

குழந்தைகள் பராமரிப்பாளர்களாக மாறுகிறார்கள்.

குழந்தைகள் தொழிலாளர்களாக மாறுகிறார்கள்.

குழந்தைகள் தலைவர்களாக மாறுகிறார்கள்.

குழந்தைகள் முடிவெடுப்பவர்களாக மாறுகிறார்கள்.

குழந்தைகள் உலகிற்கு பங்களிப்பவர்களாக மாறுகிறார்கள்.

இன்று குழந்தைகள் கற்றுக்கொள்ளும் எதுவும் நாளைய உலகின் ஒரு பகுதியாகிறது.

எதிர்கால தலைமுறைகள் பாரம்பரியமாகப் பெறும் உலகம், முந்தைய தலைமுறைகள் எதிலிருந்து கற்றுக்கொண்டன என்பதனால் வடிவமைக்கப்படுகிறது.

எதிர்கால தலைமுறைகள் உருவாக்கும் உலகம், அவர்கள் எதிலிருந்து கற்றுக்கொள்கிறார்கள் என்பதனால் வடிவமைக்கப்படும்.

ஆகவே இன்று குழந்தைகள் எதிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள கற்பிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதில்தான் மனித முன்னேற்றம் சார்ந்துள்ளது.

குழந்தைகள் மீள்நிகழ்வை பாரம்பரியமாகப் பெற்றால், மீண்டும் நிகழும் உலகம் தொடர்கிறது.

குழந்தைகள் சார்பை பாரம்பரியமாகப் பெற்றால், சார்பு தொடர்கிறது.

குழந்தைகள் பின்பற்றுதலை பாரம்பரியமாகப் பெற்றால், பின்பற்றுதல் தொடர்கிறது.

குழந்தைகள் மௌனத்தை பாரம்பரியமாகப் பெற்றால், மௌனம் தொடர்கிறது.

குழந்தைகள் பயத்தை பாரம்பரியமாகப் பெற்றால், பயம் தொடர்கிறது.

குழந்தைகள் உருவாக்கப்பட்ட பொய்களை பாரம்பரியமாகப் பெற்றால், உருவாக்கப்பட்ட பொய்கள் தொடர்கின்றன.

குழந்தைகள் L2Q கேள்வியிடும் முறைமையை பாரம்பரியமாகப் பெற்றால், மனித முன்னேற்றம் தொடர்கிறது.

குழந்தைகள் கட்டமைக்கப்பட்ட, ஆதார அடிப்படையிலான கேள்வியிடுதலை பாரம்பரியமாகப் பெற்றால் புரிதல் முன்னேறுகிறது.

உலகச் சூழலிலிருந்தே கற்றுக்கொள்ளும் திறனை குழந்தைகள் பாரம்பரியமாகப் பெற்றால் சுயாதீன சிந்தனை முன்னேறுகிறது.

உண்மையைப் பகுத்தறியும் திறனை குழந்தைகள் பாரம்பரியமாகப் பெற்றால் உருவாக்கப்பட்ட பொய்கள் தங்கள் பாதையை இழக்கின்றன.

எங்கும் அதே தரநிலையைப் பயன்படுத்தும் திறனை குழந்தைகள் பாரம்பரியமாகப் பெற்றால், மீண்டும் நிகழும் இரட்டைத் தரநிலைகள் தங்கள் பாதையை இழக்கின்றன.

ஆகவே குழந்தைகள் எதிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள கற்பிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதிலிருந்து மனிதகுலத்தின் எதிர்காலத்தைப் பிரிக்க முடியாது.

முந்தைய தலைமுறைகள் கேள்வியிடத் தவறியவற்றை எதிர்கால தலைமுறைகள் தீர்க்க காத்திருப்பதால் மனித முன்னேற்றம் உருவாகாது.

தற்போதைய மற்றும் எதிர்கால தலைமுறைகளுக்கு அந்தப் பாதை ஒன்றாக வழங்கப்படும்போது மனித முன்னேற்றம் உருவாகிறது.

குழந்தைகளும் பெரியவர்களும் ஒன்றாக கற்றுக்கொள்வது.

குடும்பங்களும் பள்ளிகளும் ஒன்றாக கற்றுக்கொள்வது.

ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் ஒன்றாக கற்றுக்கொள்வது.

சமூகங்கள் ஒன்றாக கற்றுக்கொள்வது.

சமூகம் உலகச் சூழலிலிருந்து ஒன்றாக கற்றுக்கொள்வது.

ஒரு நபர் மட்டும் தனியாகக் கற்றுக்கொள்வதால் மனித முன்னேற்றம் உருவாகாது.

உலகச் சூழலிலிருந்து ஒன்றாக கற்றுக்கொள்ளும் மனிதகுலத்தின் திறன் படிப்படியாக மேம்படும் போது மனித முன்னேற்றம் உருவாகிறது.

மீண்டும் நிகழும் தீங்கு தனது பாதையை இழப்பது இவ்வாறே.

உருவாக்கப்பட்ட பொய்கள் தங்கள் பாதையை இழப்பது இவ்வாறே.

மௌனம் தன் பாதையை இழப்பது இவ்வாறே.

சார்பு தன் பாதையை இழப்பது இவ்வாறே.

பின்பற்றுதல் தன் பாதையை இழப்பது இவ்வாறே.

மீண்டும் நிகழும் உலகம் தன் பாதையை இழப்பது இவ்வாறே.

மனித முன்னேற்றம் தனது பாதையைப் பெறுவது இவ்வாறே.

பாதை உள்ளது.

கட்டமைப்பு உள்ளது.

வளங்கள் உள்ளன.

அடுத்த தலைமுறை உள்ளது.

பொறுப்பு உள்ளது.

இப்போது கேள்வி பாதை உள்ளதா என்பது அல்ல.

மனிதகுலம் அதை பயன்படுத்தத் தேர்ந்தெடுக்கிறதா என்பதே கேள்வி.

அடுத்து என்ன நடக்கும் என்பது மனிதகுலம் அவற்றுடன் என்ன செய்யத் தேர்ந்தெடுக்கிறது என்பதில் சார்ந்துள்ளது.

இன்றைய குழந்தைகளே நாளைய உலகமாக மாறுகிறார்கள்.

இன்று குழந்தைகள் எதிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள கற்பிக்கப்படுகிறார்களோ அது நாளை அவர்கள் உருவாக்க உதவும் உலகின் ஒரு பகுதியாகிறது.

இதனால்தான் மனிதகுலத்தின் எதிர்காலத்தை குழந்தைகளின் கல்வியிலிருந்து பிரிக்க முடியாது.

ஏனெனில் இன்றைய குழந்தைகளே நாளைய உலகமாக மாறுகிறார்கள்; எதிர்கால தலைமுறைகள் மீண்டும் நிகழும் உலகை பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்களா அல்லது அதிலிருந்து கற்றுக்கொள்ளும் திறனை பாரம்பரியமாகப் பெறுகிறார்களா என்பதால்தான் மனிதகுலத்தின் எதிர்காலம் இறுதியில் தீர்மானிக்கப்படும்.

புரிதல் முன்னேறுகிறதா அல்லது மீள்நிகழ்வு முன்னேறுகிறதா என்பதால்தான் மனிதகுலத்தின் எதிர்காலம் இறுதியில் தீர்மானிக்கப்படும்.

சுயாதீன சிந்தனை முன்னேறுகிறதா அல்லது பின்பற்றுதல் முன்னேறுகிறதா.

யதார்த்தம் முன்னேறுகிறதா அல்லது உருவாக்கப்பட்ட பொய்கள் முன்னேறுகிறதா.

மனிதகுலம் உலகை தொடர்ந்து மீண்டும் செய்கிறதா அல்லது அதிலிருந்து படிப்படியாகக் கற்றுக்கொள்கிறதா.

அனைவரும் அதே உலகச் சூழலுக்குள் வாழ்வதால் மனித முன்னேற்றம் அனைவருக்கும் பலன் அளிக்கிறது.

அனைவரும் அதிலிருந்து கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

அனைவரும் அதற்கு பங்களிக்கிறார்கள்.

அனைவரும் அதனால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.

அது எதுவாக மாறுகிறது என்பதை வடிவமைக்க அனைவரும் உதவுகிறார்கள்.

ஆகவே மனித முன்னேற்றத்தின் பலன்கள் ஒரு நபர், ஒரு குழு, ஒரு அமைப்பு அல்லது ஒரு தலைமுறைக்கு மட்டும் வரையறுக்கப்படுவதில்லை.

அனைவரும் அதே உலகச் சூழலைப் பகிர்ந்து கொண்டு அதிலிருந்து உருவாகும் எதிர்காலத்திற்கு பங்களிப்பதால் அந்த பலன்கள் அனைவருக்கும் சொந்தமானவை.

நான் எதையும் செய்யாமல் இருக்க முடியாததன் காரணம்

குழந்தையாக இருந்தபோது, மக்கள் உலகம் எப்படியிருக்கிறது என்று சொன்னார்களோ அப்படியே அது இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்தேன்.

உண்மை முக்கியமானதாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்தேன்.

அமைப்புகள் தாங்கள் கூறுவது போலவே இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்தேன்.

முக்கியமான பிரச்சினைகள் எழுப்பப்படும்போது மக்கள் உண்மையைச் சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன்.

ஆதாரம் முக்கியமானதாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்தேன்.

முரண்பாடுகள் கையாளப்படும் என்று எதிர்பார்த்தேன்.

நான் வயதாகி உலகை நேரடியாக அனுபவித்தபோது, மீண்டும் மீண்டும் முற்றிலும் வேறொன்றை சந்தித்தேன்.

நான் அனுபவித்த உலகம், எதிர்பார்க்க கற்பிக்கப்பட்ட உலகம் அல்ல.

நான் காண்பதை கேள்வியிட்டபோது பதில்களை எதிர்பார்த்தேன்.

நான் ஆதாரத்தை முன்வைத்தபோது பதிலுக்கு ஆதாரத்தை எதிர்பார்த்தேன்.

நான் பொய்களை வெளிப்படுத்தியபோது, பணம், பதவி, அதிகாரம், அந்தஸ்து அல்லது சுயநலத்தைவிட உண்மை முக்கியமானதாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்தேன்.

அது ஒருபோதும் நடந்ததில்லை.

நீண்ட காலம் யாராவது உண்மையைச் சொல்வார்கள் என்று நான் தொடர்ந்து எதிர்பார்த்தேன்.

யாரும் ஒருபோதும் சொல்லவில்லை.

அது மக்கள் உண்மையைச் சொல்கிறார்களா என்று கேட்பதை நிறுத்தி, அவர்கள் ஏன் சொல்லவில்லை என்று கேட்க என்னைத் தள்ளியது.

ஆவணப்படுத்தப்பட்ட முப்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலான அனுபவங்களின் மூலம், அதே பிரச்சினைகள் ஏன் தொடர்ந்து மீண்டும் நிகழ்ந்தன என்பதைப் புரிந்துகொண்டேன்.

மக்கள் ஏன் மௌனமாக இருக்கிறார்கள், தாங்கள் சார்ந்திருப்பதை ஏன் பாதுகாக்கிறார்கள், முடிவுகள், செயல்கள், மௌனம், விளைவுகள் மற்றும் முழு அமைப்புகளை வடிவமைப்பதில் பணம் மனித

நடத்தையின் மீது எவ்வாறு தாக்கம் செலுத்துகிறது என்பதையும் புரிந்துகொண்டேன்.

நான் அதிகமாக புரிந்துகொண்டபோது, மக்கள் எதிலிருந்து கற்றுக்கொள்கிறார்களோ அந்தச் சூழலிலிருந்து ஒருபோதும் சரியாகக் கற்றுக்கொள்ளாமல் அதன் தயாரிப்புகளாக தொடர்ந்து மாறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அதிகமாக உணர்ந்தேன்.

அது அவர்களை வடிவமைத்துக்கொண்டிருந்தது.

அவர்கள் அதை மீண்டும் செய்துகொண்டிருந்தார்கள்.

அவர்கள் அதை முன்னோக்கி கடத்திக்கொண்டிருந்தார்கள்.

இந்த உணர்வே மற்ற எதையும் விட என்னை அதிகமாகக் கலங்கச் செய்தது.

குழந்தைகள் அதே மீண்டும் நிகழும் உலகை பாரம்பரியமாகப் பெற்று, பின்னர் அதை மீண்டும் முன்னோக்கி கடத்தப் பொறுப்புள்ள பெரியவர்களாக மாறுவார்கள் என்பதை உணர்ந்தேன்.

மக்கள் காண முடியாத ஒன்றிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள முடியாது என்பதை உணர்ந்தேன்.

யதார்த்தம் மறைந்திருந்தால் மக்கள் அதிலிருந்து சரியாகக் கற்றுக்கொள்ள முடியாது.

அதிலிருந்து சரியாகக் கற்றுக்கொள்ள முடியாவிட்டால் அதை தொடர்ந்து மீண்டும் செய்வார்கள்.

அதை நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை.

நான் கண்டதைப் பார்த்துவிட்டு மௌனமாக இருப்பதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை.

குறைந்தபட்சம் ஏதாவது செய்ய முயற்சிக்காமல் அதே மீண்டும் நிகழும் உலகை எதிர்கால தலைமுறைகள் பாரம்பரியமாகப் பெற விடுவதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை.

மற்றவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டதால் மட்டுமே, பொய் என்று எனக்குத் தெரிந்த ஒன்றை ஏற்றுக்கொள்ளவும் முடியவில்லை.
அதற்கு ஏற்ப ஒத்துப்போக முடியவில்லை.

பொருந்திக்கொள்வதற்காக அது உண்மை என்று நடிக்க முடியவில்லை.

அதை ஏற்றுக்கொண்டு, அதற்கு ஏற்ப ஒத்துப்போய், அதன் ஒரு பகுதியாக மாறுவது எளிதான வழியாக இருந்திருக்கும்.

ஆனால் அதை நான் ஒருபோதும் செய்ய முடியவில்லை.

ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதற்காக அல்ல.

ஒப்புதலுக்காக அல்ல.

சௌகரியத்திற்காக அல்ல.

பணத்திற்காக அல்ல.

எந்த விலைக்கும் அல்ல.

பொய் என்று எனக்குத் தெரிந்த ஒன்றை ஏற்றுக்கொள்வதைவிட தனியாக நிற்பது எனக்கு எளிதாக இருந்தது.

அதைப் புரிந்துகொண்ட பின் எதையும் செய்யாமல் இருப்பது எனக்கு ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாக இல்லை.

என் தற்காலிக வாழ்க்கையைவிட உலகச் சூழலிலிருந்து மக்கள் கற்றுக்கொள்ள உதவுவது எனக்கு முக்கியமானதாக மாறியது.

என் சௌகரியத்தைவிட மீள்நிகழ்வை விட சிறந்த ஒன்றை குழந்தைகள் பாரம்பரியமாகப் பெற உதவுவது எனக்கு முக்கியமானதாக மாறியது.

நானும் மௌனமாக இருந்தால், பல தசாப்தங்களாகக் கண்டுகொண்டிருந்த அதே மௌனத்தின் ஒரு பகுதியாகவே மாறிவிடுவேன் என்பதை உணர்ந்தேன்.

அதை நான் செய்ய முடியவில்லை.

மறைக்கப்பட்டதை வெளிப்படுத்தி மக்கள் அதை காண உதவ வேண்டிய பொறுப்பு எனக்குண்டு என்று உணர்ந்தேன்.

ஏனெனில் மக்கள் காண முடியாத ஒன்றிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள முடியாது.

அந்தப் புரிதல்தான் இறுதியில் ஆதாரங்களின் புத்தகம், World Education Online, L2Q கேள்வியிடும் முறைமை, Q2L, Young Questioners மற்றும் பின்னர் வந்த கல்விப் பொருட்களுக்கு வழிவகுத்தது.

பணம் என்னை ஊக்குவிப்பதில்லை.

உலகச் சூழலிலிருந்து மக்கள் கற்றுக்கொள்ள உதவுவதற்காக உருவாக்கப்பட்ட தகவல் எனக்கு சொந்தமானதாக இருக்க வேண்டும் என்று நான் நம்பவில்லை.

அது அனைவருக்கும் சொந்தமானதாக இருக்க வேண்டும் என்று நம்புகிறேன்.

அதனால்தான் தகவல், வளங்கள் மற்றும் கல்விப் பொருட்கள் மக்கள் படிக்க, பயன்படுத்த, பகிர, விநியோகிக்க மற்றும் அவற்றிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள இலவசமாகக் கிடைக்கச் செய்யப்பட்டுள்ளன.

நோக்கம் ஒருபோதும் பணம் அல்ல.

உலகச் சூழலிலிருந்து மக்கள் கற்றுக்கொள்ள உதவுவதே நோக்கம்.

மீள்நிகழ்வை விட சிறந்த ஒன்றை குழந்தைகள் பாரம்பரியமாகப் பெற உதவுவதே நோக்கம்.

மக்கள் ஏன் துன்பப்படுகிறார்கள், ஏன் அதே பிரச்சினைகள் தலைமுறை தலைமுறையாகத் தொடர்கின்றன என்பதை நான் காண்கிறேன்.

மேம்படுவதற்காக உலகிலிருந்து சரியாகக் கற்றுக்கொள்வதற்குப் பதிலாக அதற்கு ஏற்ப எவ்வாறு வாழ வேண்டும் என்பதையே பெரும்பாலும் கற்பிக்கப்படும் உலகிற்குள் குழந்தைகள் ஏன் வருகின்றனர் என்பதை நான் காண்கிறேன்.

இதை மாற்ற உதவக்கூடிய பாதையையும் நான் காண்கிறேன்.

அதனால்தான் நான் முயன்றேன்.

மக்களுக்கு உதவ என்னால் முடிந்தவரை முயன்றுள்ளேன்.

குழந்தைகளுக்கு உதவ என்னால் முடிந்தவரை முயன்றுள்ளேன்.

உலகச் சூழலை தொடர்ந்து மீண்டும் செய்வதற்குப் பதிலாக அதிலிருந்து மனிதகுலம் கற்றுக்கொள்ள உதவ என்னால் முடிந்தவரை முயன்றுள்ளேன்.

அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்த மக்கள் தேர்ந்தெடுக்கிறார்களா என்பது இறுதியில் அவர்களுடைய முடிவு.

என் பொறுப்பு முயற்சி செய்வது.

என் வயதுவந்த வாழ்க்கையைச் செலவிட்டு
நான் செய்த செயல்களுக்காக வருந்தவில்லை.

நேரம், முயற்சி, தியாகங்கள் அல்லது
அபாயங்கள் பற்றி வருந்தவில்லை.

அனைத்தையும் மீண்டும் செய்வேன்.

எதற்கும் ஒருபோதும் உதவவில்லை என்றாலும்
மீண்டும் செய்வேன்.

ஏனெனில் நான் புரிந்துகொண்டதைப்
புரிந்துகொண்ட பின், எதையும் செய்யாமல்
இருப்பது எனக்கு ஒருபோதும் ஒரு தேர்வாக
இல்லை.

அதனால்தான் நான் எதையும் செய்யாமல்
இருக்க முடியவில்லை.

WORLD EDUCATION ONLINE

கேள்வியிட கற்றுக்கொள்

கற்றுக்கொள்ள கேள்வியிடு

கல்வி சமூகத்தை வடிவமைக்கிறது.

கேள்வியிடுதல் கல்வியை வடிவமைக்கிறது.

L2Q • Q2L • YOUNG QUESTIONERS

அவற்றின் பொருள் மாற்றப்படாத வரையில் வளங்கள் அனைவருக்கும் சொந்தமானவை; அவை பயன்படுத்தப்படவும், பகிரப்படவும், விநியோகிக்கப்படவும், செயல்படுத்தப்படவும் வேண்டும்.

worldeducation.online

q2l.online

info@worldeducation.online

பிற புத்தகங்கள்

Everyone Needs to Learn From This World

Why Education Must Improve

The Amazing Children: Journey to a Better World

மனிதகுலம் புரிந்துகொள்ளாத ஒன்றிலிருந்து முன்னேற முடியாது

கேள்வியிட கற்றுக்கொள்

கற்றுக்கொள்ள கேள்வியிடு